φόματος αὐτοῦ ἵ-
να κατηγορήσω-
σιν αὐτοῦ. Ἐν οἷς
ἐπισυναχθησῶν
τῶν μυριάδων
τοῦ ὄχλου· ὥστε
καταπατεῖν ἀλλή-
λοις· ἤρξατο
λέγειν πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
πρῶτον· προσέ-
χετε ἑαυτοῖς ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων· ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις·
οὐδὲν δὲ συγκε-
καλυμμένον ἐστίν,
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθή-
σεται· καὶ κρυπτόν,
ὃ οὐ γνωσθήσεται·
ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ
σκοτίᾳ εἴπατε,
ἐν τῷ φωτὶ ἀκου-
σθήσεται· καὶ ὃ
πρὸς τὸ οὖς ἐλαλή-
σατε, ἐν τοῖς τα-
μείοις κηρυχθήσε-
ται ἐπὶ τῶν δωμάτων·
λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου· μὴ
φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεινόντων
τὸ σῶμα· καὶ μετὰ
ταῦτα μὴ ἐχόντων
περισσότερόν τι
ποιῆσαι· ὑποδεί-
ξω δὲ ὑμῖν τίνα
φοβηθῆτε· φοβή-
θητε τὸν μετὰ
τὸ ἀποκτεῖναι ἔ-
ξουσίαν ἔχοντα ἐμ-
βαλεῖν εἰς τὴν γέ-
ενναν· ναὶ λέγω ὑ-
μῖν, τοῦτον φοβή-
θητε· οὐχὶ πέντε
στρουθία πωλεῖται
ἀσσαρίων δύο; καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔ-
στιν ἐπιλελησμέ-
νον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ;

A digital facsimile of Walters Ms. W.523, Gospel Book
Title: Gospel Book

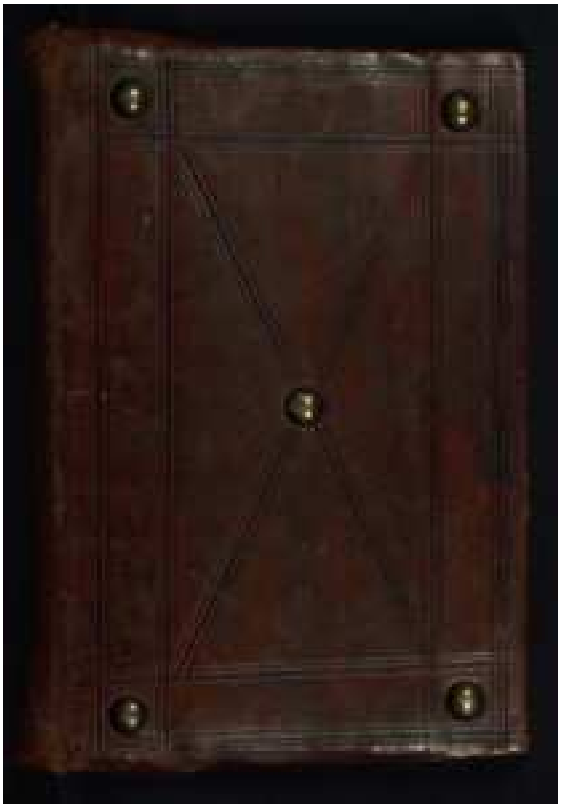

Published by: The Walters Art Museum
600 N. Charles Street Baltimore, MD 21201
http://www.thewalters.org/

Released under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode
Published 2013

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

Shelf mark	Walters Art Museum Ms. W.523
Descriptive Title	Gospel Book
Text title	Gospel Book
Author	*Authority name:* Eusebius, of Caesarea, Bishop of Caesarea, ca. 260-ca. 340.
Abstract	This manuscript is of interest for the history of Greek handwriting because it presents a remarkably early example of a less formal, cursive script used for copying books (rather than just documents). The miniature at the beginning of the volume dates from ca. 1150 and must have been added as late as 1920-1930 in order to raise the book's selling price. It is rather damaged but reveals the preliminary drawing which guided the painter at the final stages of his work.
Date	10th century CE
Origin	Byzantine Empire
Form	Book
Genre	Scriptural
Language	The primary language in this manuscript is Greek, Ancient (to 1453).
Support material	Parchment High quality parchment, light, smooth, and remarkably thin
Extent	Foliation: 335 Pencil foliation begins in upper right corners of rectos through fol. 4; foliation then continues from fol. 5 through the end in lower right corners of rectos; foliation omits leaves after fols. 213, 220, and 262
Collation	Formula: 1(4), 2-12(8), 13(8,-7), 14-20(8), 21(6), 22-33(8), 34(10), 35-40(8), 41(2), 42(4), 43(8), 44(6) Catchwords: None Signatures: None Comments: Quires begin on fols. 1(1), 5(2), 13(3), 21(4), 29(5), 37(6), 45(7), 53(8), 61(9), 69(10), 77(11),

85(12), 93(13), 100(14), 108(15), 116(16), 124(17), 132(18), 140(19), 148(20), 156(21), 162(22), 170(23), 178(24), 186(25), 194(26), 202(27), 210(28), 217(29), 224(30), 232(31), 240(32), 248(33), 256(34), 265(35), 273(36), 281(37), 289(38), 297(39), 305(40), 313(41), 315(42), 319(43), 327(44); the first four leaves of quire 1 are all tipped

Dimensions 15.5 cm wide by 21.8 cm high

Written surface 7.6 cm wide by 13.5 cm high

Layout Columns: 1
Ruled lines: 19

Contents *fols. 1r - 332r:*

Title: Gospel Book

Contents: Fols. 1r-v: letter from Eusebius to Carpianus; fols. 2r-3v: readings for the feast days from September 1 to January 21; fol. 5r, lower margin: readings for the feast days from January 22 to January 30; fols. 5r-98r: Gospel of Matthew; fols. 99r-158r: Gospel of Mark; fols. 159r-257v: Gospel of Luke; fols. 257v-258v: readings for the feast days from February 1 to June 29; fols. 260r-332r: Gospel of John; fols. 262bis r-v: readings for the feast days from July 1 to August 31

Hand note: Main hand written in sloping cursive minuscule, medium brown ink; fols. 2-3, 258, 262bis copied in thirteenth- or fourteenth-century hand

Decoration *fol. 4v*:

Title: The Evangelist John

Form: Full-page miniature

Comment: This miniature was certainly painted for a somewhat larger volume: it has been noticeably trimmed to fit its present position. Even though it now faces the beginning of the Gospel of Matthew, it portrays the Evangelist John; the text of John 1:1 is written in the book in front of the Evangelist.

Binding The binding is not original.

Early twentieth-century (probably Leon Gruel); tooled leather over squared wooden board; five brass bosses on each cover; slightly raised endbands; pastedowns are fragments from Chicago, University of Chicago Library MS 138, fourteenth century

Provenance Henry Walters, Baltimore, by purchase from Leon Gruel

Acquisition Walters Art Museum, 1931, by Henry Walters' bequest

Bibliography

K. W. Clark, A Descriptive Catalogue of Greek New Testament Manuscripts in America (Chicago, 1937), 350–351 with pl. lv

K. Weitzmann, Die byzantinische Buchmalerei des 9. und 10. Jahrhunderts. Addenda und Appendix. (Vienna, 1996), 80 with fig. 631

G. R. Parpulov, “A Catalogue of the Greek Manuscripts of the Walters Art Museum”, Journal of the Walters Art Museum 62 (2004), 71-189, esp. 91-93

N. F. Kavrus-Hoffmann, "Tenth-Century Greek Gospels at the Walters Art Museum: Writing Styles and Ornamental Motifs", Journal of the Walters Art Museum 62 (2004), 21-34, eps. 27-34

Contributors

Principal cataloger: Parpulov, Georgi R.
Editors: Herbert, Lynley; Noel, William
Copy editor: Joyal, Stephanie
Conservators: Owen, Linda; Quandt, Abigail
Contributors: Bockrath, Diane; Emery, Doug; Izer, Emily; Noel, William; Tabritha, Ariel; Toth, Michael B.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode
Published 2013

στόματος αὐτοῦ ἵ
να κατηγορήσω
σιν αὐτοῦ. Ἐν οἷς
ἐπισυναχθεισῶν
τῶν μυριάδων
τοῦ ὄχλου· ὥστε
καταπατεῖν ἀλ
λήλους· ἤρξατο
λέγειν πρὸς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ
πρῶτον· προσέ
χετε ἑαυτοῖς ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων· ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις.
Οὐδὲν δὲ συγκε
καλυμμένον ἐστίν,
ὃ οὐκ ἀποκαλυφθή
σεται· καὶ κρυπτόν,
ὃ οὐ γνωσθήσεται·
ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ
σκοτίᾳ εἴπατε,
ἐν τῷ φωτὶ ἀκου
σθήσεται· καὶ ὃ
πρὸς τὸ οὖς ἐλαλή
σατε, ἐν τοῖς τα
μείοις κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων·
Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου· μὴ
φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεινόντων
τὸ σῶμα· καὶ μετὰ
ταῦτα μὴ ἐχόντων
περισσότερόν τι
ποιῆσαι. Ὑποδεί
ξω δὲ ὑμῖν τίνα
φοβηθῆτε· φοβή
θητε τὸν μετὰ
τὸ ἀποκτεῖναι ἐ
ξουσίαν ἔχοντα ἐμ
βαλεῖν εἰς τὴν γέ
ενναν· ναὶ λέγω ὑ
μῖν, τοῦτον φοβή
θητε· οὐχὶ πέντε
στρουθία πωλεῖται
ἀσσαρίων δύο; καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔ
στιν ἐπιλελησμέ
νον ἐνώπιον τοῦ θεοῦ;

+ [illegible] ΩΝ ΤΗΙ ΤΩΝ [illegible]

[illegible]

ΕΥCΕΒΙΟC ΚΑΡΠ[illegible] ΤΗΤ [illegible] ΦΩ ΕΝ

[illegible] ΟΛΛΕΞΑΝ

ΚΩ ΧΑΙΡΕΙΝ [illegible]

ΔΡΕΥC ΠΟΛΛΗΝ [illegible] ΝΙΑΝ ΚΑΙ

CΠΟΥΔΗΝ ΕΙCΑΓΗΟΧ[illegible] ΔΙΑ ΤΕCCΑΡΩΝ ΗΜΙΝ

ΚΑΤΑΛΕΛΟΙΠΕΝ [illegible] ΤΩ ΚΑΤΑ ΜΑΤ

ΘΑΙΟΝ [illegible] ΤΩΝ ΕΥΑΓ

ΓΕΛΙCΤΩΝ [illegible] ΩC ΕΞ ΑΝΑΓ

[illegible]

[illegible] ΤΩΝ [illegible]

[illegible] ΚΑΙ

[illegible]

ΤΩΝ ΤΩΝ [illegible]

[illegible]

ΕΥΑΓ[illegible] ΤΩΝ [illegible]

[illegible] ΕΚ ΤΟΥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ΚΑΝΟ

[illegible] ΑΡΧ ΖΑΙ

[illegible] ΠΡΩ

[illegible] ΤΑ ΠΑΡΑ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ΟΤΙ ΠΑΡ [illegible]

[illegible]

[illegible] ΟΙ [illegible] ΕΝ Ω ΟΙ ΔΥ[illegible]

[illegible] ΕΝ Ω ΟΙ ΔΥΟ [illegible] Ο ΕΝΑ

ΤΟΙ [illegible] ΕΝ Ω [illegible]

[illegible] ΤΩΝ [illegible] ΑΝΕΓΡΑ[illegible]

ΑΥΤ[illegible]

κανόνων ὑπόθεσις· ἡ δὲ σαφήνεια αὐτῶν ἡ-
δε ἐστὶν ἥδε· ἐφ' ἑκάστῳ τῶν τεσσάρων εὐ-
αγγελίων ἀριθμός τις πρόκειται κατὰ μέρος
ἀρχόμενος ἀπὸ πρώτου εἶτα δευτέρου καὶ τ-
τρίτου καὶ καθεξῆς προϊὼν δι' ὅλου μέχρι τοῦ τέ-
λους τοῦ βιβλίου· καὶ καθ' ἕκαστον δὲ ἀριθμὸν
ὑποσημείωσις πρόκειται διὰ κινναβάρεως
δηλοῦσα ἐν ποίῳ τῶν δέκα κανόνων κείμε-
νος ὁ ἀριθμὸς τυγχάνει· οἷον εἰ μὲν ᾱ φησι, δῆλον
ὡς ἐν τῷ πρώτῳ· εἰ δὲ β̄, ἐν τῷ δευτέρῳ· καὶ
οὕτως μέχρι τῶν δέκα· εἰ οὖν ἀνα-
πτύξας ἕν τι τῶν τεσσάρων εὐαγγελίων ὁποί-
ῳ δήποτε βουληθείης ἐπιστῆναι κεφαλαίῳ
καὶ γνῶναι τίνες τὰ παραπλήσια εἰρήκασι
καὶ τοὺς οἰκείους ἐν ἑκάστῳ τόπους εὕροις ἐν οἷς
κατὰ τῶν αὐτῶν ἠνέχθησαν· ἧς ἐπέχεις περικοπῆς
ἀναλαβὼν τὸν προκείμενον ἀριθμόν, ἐπιζητήσας
τε αὐτὸν ἐν ᾧ κανόνι διὰ τῆς κινναβάρεως
ἡ ὑποσημείωσις ὑποβέβληκεν· εἴσῃ μὲν εὐ-
θὺς ἐκ τῶν ἐπὶ μετώπου τοῦ κανόνος προ-
γραφῶν ὁπόσοι τε καὶ τίνες τὰ παραπλήσια
εἰρήκασιν· ἐπιστήσας δὲ καὶ τοῖς τῶν λοι-
πῶν εὐαγγελιστῶν ἀριθμοῖς τοῖς ἐν τῷ κα-
νόνι ᾧ ἐπέχεις ἀριθμῷ παρακειμένοις·
ἐπιζητήσας τε αὐτοὺς ἔνδον ἐν τοῖς
οἰκείοις ἑκάστου εὐαγγελίου τόποις·
τὰ παραπλήσια λέγοντας
εὑρήσεις· ἔρρωσο ἐν κυρίῳ.

[illegible] ἐκ τῆς ἑορτῆς [illegible] καὶ [illegible] Ἰω [illegible] ἀλλ [illegible] ἐν τῷ [illegible]

ἐν ὀκτωήχῳ [illegible] ἕτερα [illegible] στιχηρὰ [illegible] ἐν τοῖς [illegible] Γρηγορίου ὅπου [illegible]

[illegible] τοῦ ἁγίου [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] Κύριε ἐκέκραξα [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ὁ ἀληθινὸς [illegible]

[illegible] ὀκτώηχος [illegible]

[illegible] μοναχούς [illegible] [illegible] καὶ [illegible]

[illegible] Κύριε ἐκέκραξα [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] [illegible] Κύριε [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] Θ

[illegible] [illegible] Κύριε [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ὁ ἀκούσας [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ἰδ [illegible] ψυχὴν [illegible] [illegible]

ἐν τοῖς [illegible] ἐν τοῖς [illegible] [illegible]

[illegible] Κύριε [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἀδελφὸς

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ἐν τοῖς [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] Κύριε [illegible] ἐν τοῖς [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ἐν τοῖς [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Κύριε [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Κύριε [illegible] ἐν τοῖς [illegible]

[illegible] [illegible]

3

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible] ὁμολογ[illegible] εἰς ὃ κ(αὶ) ποιεῖς ἐὰν μ[illegible]ουα

συγκεκαλυμμένον [illegible] τῇ αὐτῇ [illegible] πᾶς ὅστις

[illegible] εἰς ὃ κ(αὶ) [illegible] προσ[illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible] εἰς ὃ κ(αὶ) ποιεῖς ἐὰν [illegible]

προσφέρῃ [illegible] τῇ αὐτῇ [illegible] εἰς ὃ

[illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible] θύρα [illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] εἰς ὃ κ(αὶ) ποιεῖς ἐὰν [illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible]

[illegible]

ἡμ(έρα) [illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ἡμ(έρα) τῇ αὐτῇ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Βίβλος γενέσεως ἰυ̅ χυ̅ υἱοῦ
δα̅δ· υἱοῦ ἀβραάμ· ἀβρα
ὰμ ἐγέννησε τὸν ἰσαάκ· ἰ
σαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ·
ἰακὼβ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰούδαν
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ· ἰού
δας δὲ ἐγέννησε τὸν φαρὲς
καὶ τὸν ζαρὰ ἐκ τῆς θάμαρ·
φαρὲς δὲ ἐγέννησε τὸν ἑσρώμ·
ἑσρὼμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀράμ·
ἀρὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀμινα
δάβ· ἀμιναδὰβ δὲ ἐγέννησε

[illegible]

τὸν [illegible] ος τὸν

δαδ τὸν βασιλέα· δαδ δὲ ὁ βα-

σιλεὺς ἐγέννησε τὸν σολομῶντα

ἐκ τῆς τοῦ οὐρίου· σολομὼν δὲ ἐ-

γέννησε τὸν ῥοβοάμ· ῥοβο-

ὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἀβιά· ἀβιὰ

δὲ ἐγέννησε τὸν ἀσά· ἀσὰ δὲ

ἐγέννησε τὸν ἰωσαφάτ· ἰωσα-

φὰτ δὲ [illegible]ησε τὸν ἰωράμ· ἰω-

ρὰμ δὲ [illegible]ησε τὸν ὀζίαν·

ὀζίας δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωαθάμ·

ἰωαθὰμ δὲ ἐγέννησε τὸν ἄχαζ·

ἄχαζ δὲ ἐγέννησε τὸν ἐζεκίαν·

ἐζεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν μανασ
σῆ· μανασσῆς δὲ ἐγέννησε
τὸν ἀμών· ἀμὼν δὲ ἐγέννησε
τὸν ἰωσίαν· ἰωσίας δὲ ἐγέννη
σε τὸν ἰωακείμ· ἰωακεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀ
δελφοὺς αὐτοῦ· ἐπὶ τῆς μετοικεσί
ας βαβυλῶνος· μετὰ δὲ τὴν
μετοικεσίαν βαβυλῶνος. ἰεχονί
ας ἐγέννησε τὸν σαλαθιήλ·
σαλαθιὴλ δὲ ἐγέννησε τὸν ζορο
βάβελ· ζοροβάβελ δὲ ἐγέννη
σε τὸν ἀβιούδ· ἀβιοὺδ δὲ ἐγέν
νησε τὸν ἐλιακείμ· ἐλιακεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀζώρ· ἀζὼρ δὲ ἐ
γέννησε τὸν σαδώκ· σαδὼκ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἀχείμ· ἀχεὶμ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἐλιούδ· ἐλιοὺδ δὲ
ἐγέννησε τὸν ἐλεάζαρ· ἐλεάζαρ

δὲ ἐγέννησε τὸν ματθάν· ματθὰν
δὲ ἐγέννησε τὸν ἰακώβ· ἰακὼβ
δὲ ἐγέννησε τὸν ἰωσὴφ τὸν ἄνδρα
μαρίας· ἐξ ἧς ἐγεννήθη ἰ̅ς̅ ὁ λεγόμε
νος χ̅ς̅· πᾶσαι οὖν αἱ γενε
ιβ Αἱ ἀπὸ ἀβραὰμ ἕως δα̅δ̅· γενε
αὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ δα̅δ̅
ἕως τῆς μετοικεσίας βαβυλῶ
νος γενεαὶ δεκατέσσαρες· καὶ ἀπὸ
τῆς μετοικεσίας βαβυλῶνος ἕως
τοῦ χ̅υ̅· γενεαὶ δεκατέσσαρες·
ιγ Τοῦ δὲ ι̅υ̅ χ̅υ̅ ἡ γέννησις οὕτως ἦν·
μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ
μαρίας τῷ ἰωσήφ· πρὶν ἢ συνελ
θεῖν αὐτούς· εὑρέθη ἐν γαστρὶ
ἔχουσα ἐκ πν̅ς̅ ἁγίου·
ιδ Ἰωσὴφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δίκαιος ὢν
καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματί
σαι· ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι·

αὐτῶν· ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυ-
μηθέντος· ἰδοὺ ἄγγελος κυ. κατ' ὄ-
ναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· ἰωσὴφ
υἱὸς δαδ· μὴ φοβηθῇς παραλαβεῖν
μαριὰμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν
αὐτῇ γεννηθὲν· ἐκ πνς ἐστιν ἁγίου·
τέξεται δὲ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ιν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν
αὐτοῦ· ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν·
τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ κυ διὰ τοῦ
προφήτου λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος
ἐν γαστρὶ ἕξει· καὶ τέξεται υἱόν· καὶ κα-
λέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ·
ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον· μεθ'
ἡμῶν ὁ θς· διεγερθεὶς δὲ ὁ ἰ-
ωσὴφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου· ἐποίησεν
ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος κυ·
καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·

καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν· ἕως οὗ ἔτε-
κεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότο-
κον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν̄. τέλος
ἀρχή τοῦ δὲ ἰῡ γεννηθέντος ἐν βηθλεὲμ
τῆς ἰουδαίας· ἐν ἡμέραις ἡ-
ρώδου τοῦ βασιλέως. ἰδοὺ μάγοι
ἀπὸ ἀνατολῶν. παρεγένοντο εἰς
ἱερουσαλὴμ λέγοντες· ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς
βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· ἴδο-
μεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνα-
τολῇ· καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐ-
τῷ· ἀκούσας δὲ ἡρώδης ὁ βασι-
λεύς. ἐταράχθη καὶ πᾶσα ἱεροσό-
λυμα μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ συναγαγὼν πάν-
τας τοὺς ἀρχιερεῖς. καὶ γραμματεῖς
τοῦ λαοῦ. ἐπυνθάνετο παρ᾽ αὐτῶν.
ποῦ ὁ χς̄ γεννᾶται· οἱ δὲ εἶπον αὐ-
ε Τῷ· ἐν βηθλεὲμ τῆς ἰουδαίας·
οὕτως γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προ-

φήτου· καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰούδα·
οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ. ἐν τοῖς ἡγε
μόσιν ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται
ἡγούμενος. ὅστις ποιμανεῖ τὸν λα
όν μου τὸν ἰσλ. τότε ἡρώ
δης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους.
ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρό
νον τοῦ φαινομένου ἀστέρος· καὶ
πέμψας αὐτοὺς εἰς βηθλεὲμ, εἶπεν·
πορευθέντες ἀκριβῶς ἐξετάσατε
περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὕρητε.
ἀπαγγείλατέ μοι. ὅπως κἀγὼ ἐλθὼν
προσκυνήσω αὐτῷ· οἱ δὲ ἀκού
σαντες τοῦ βασιλέως ἐπορεύθησαν
καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνα
τολῇ. προῆγεν αὐτούς. ἕως ἐλθὼν
ἐστάθη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον·
ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα. ἐχάρησαν
χαρὰν μεγάλην σφόδρα· Καὶ

ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν. εἶδον τὸ
παιδίον. μετὰ μαρίας τῆς μρς αὐτοῦ.
καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ.
καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν.
προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα. χρυσὸν.
καὶ λίβανον. καὶ σμύρναν. καὶ χρηματι-
σθέντες κατ' ὄναρ. μὴ ἀνακάμψαι
πρὸς ἡρώδην. δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώ-
ρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. τέλος
τῷ ε' μετὰ τὴν Χ(ριστοῦ) γέννην ις' — ἀναχωρησάντων δὲ αὐτῶν. ἰδοὺ
ἄγγελος κυ φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ ἰω-
σὴφ λέγων. ἐγερθεὶς παράλαβε
τὸ παιδίον καὶ τὴν μρα αὐτοῦ. καὶ φεῦγε
εἰς αἴγυπτον. καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως
ἂν εἴπω σοι. μέλλει γὰρ ἡρώδης
ζητεῖν τὸ παιδίον. τοῦ ἀπολέσαι
αὐτό. ὁ δὲ ἐγερθεὶς. παρέλαβε τὸ
παιδίον. καὶ τὴν μρα αὐτοῦ νυκτός.
καὶ ἀνεχώρησεν εἰς αἴγυπτον. καὶ

εὐ(αγγέλιον) τῶν ἀναιρεθέντων παιδίων·

κ(αὶ) ἦν ἐκεῖ· ἕως τῆς τελευτῆς ἡρώδου·
ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ
κ(υρίο)υ· διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
ἐξ αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου·
τότε ἡρώδης ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη
ὑπὸ τῶν μάγων· ἐθυμώθη λίαν·
καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλε πάντας τοὺς
παῖδας τοὺς ἐν βηθλεέμ· καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆς· ἀπὸ δι-
ετοῦς καὶ κατωτέρω· κατὰ τὸν χρό-
νον· ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων·
τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ ἱερε-
μίου τοῦ προφήτου λέγοντος· φωνὴ
ἐν ῥαμᾷ ἠκούσθη· θρῆνος καὶ κλαυ-
θμὸς· καὶ ὀδυρμὸς πολύς· ῥαχὴλ
κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤ-
θελε παρακληθῆναι ὅτι οὐκ εἰσί·
τελευτήσαντος δὲ τοῦ ἡρώδου·
ἰδοὺ ἄγγελος κ(υρίο)υ κατ' ὄναρ φαίνεται

Γ πρῶτ(ον) ἰωάννη ἐκήρυξεν βασιλ(είαν) οὐ(ρα)νῶν

τῷ ἰωσὴφ ἐν αἰγύπτῳ λέγων· ἐγερθεὶς
παράλαβε τὸ παιδίον· καὶ τὴν μητέρα
αὐτοῦ· καὶ πορεύου εἰς γῆν ἰσλ· τεθνή-
κασι γάρ· οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ
παιδίου· ὁ δὲ ἐγερθείς· παρέλαβε
τὸ παιδίον· καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· καὶ ἦλθε
εἰς γῆν ἰσλ· ἀκούσας δὲ ὅτι ἀρχέ-
λαος βασιλεύει τῆς ἰουδαίας
ἀντὶ ἡρῴδου τοῦ πρς αὐτοῦ· ἐφοβή-
θη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς
δὲ κατ' ὄναρ· ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέ-
ρη τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐλθὼν· κατῴ-
κησεν εἰς πόλιν λεγομένην ναζα-
ρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι ναζωραῖ-
ος κληθήσεται· τέλ(ος) ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ἐκείναις· παραγίνεται ἰωάν-
νης ὁ βαπτιστής· κηρύσσων ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ τῆς ἰουδαίας· καὶ λέγων μετα-

νοεῖτε· ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ῥηθεὶς
ὑπὸ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐθείας ποι-
εῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ
ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ
ἀπὸ τριχῶν καμήλου· καὶ ζώνην
δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ·
ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες καὶ
μέλι ἄγριον· τότε ἐξεπορεύετο πρὸς
αὐτὸν Ἱεροσόλυμα· καὶ πᾶσα ἡ Ἰου-
δαία· καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορ-
δάνου· καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορ-
δάνῃ ὑπ' αὐτοῦ· ἐξομολογούμενοι
τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.
Ἰδὼν δὲ πολλοὺς τῶν Φαρισαίων καὶ
Σαδδουκαίων· ἐρχομένους ἐπὶ τὸ
βάπτισμα αὐτοῦ· εἶπεν αὐτοῖς· γεν-

γεννήματα ἐχιδνῶν· τίς ὑπέδει-
ξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀρ-
γῆς· ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ δόξητε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβρα-
άμ· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι δύναται ὁ θεὸς
ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα
τῷ Ἀβραάμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται·
πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν
καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται·
ια α Ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι εἰς
μετάνοιαν· ὁ δὲ ὀπίσω μου ἐρ-
χόμενος ἰσχυρότερός μού ἐστιν·
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα
βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει
ἐν πνεύματι ἁγίῳ· οὗ τὸ πτύον
ιβ ε Ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ διακαθαριεῖ
τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν

σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ
δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστω.
Τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς γαλι-
λαίας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην πρὸς τὸν
ἰωάννην τοῦ βαπτισθῆναι ὑπ' αὐ-
τοῦ. ὁ δὲ ἰωάννης διεκώλυεν αὐ-
τὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ
βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με·
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν·
ἄφες ἄρτι· οὕτω γὰρ πρέπον ἐστὶν
ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιο-
σύνην· τότε ἀφίησιν αὐτόν.
Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς
ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ ἰδοὺ ἀνεώ-
χθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί· καὶ εἶδε τὸ
πνεῦμα τοῦ θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ πε-
ριστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῶν οὐρανῶν λέ-
γουσα· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-

Τῇ μετὰ τὰ φῶτα κ(υριακ)ῇ

πητός· ἐν ᾧ ηὐδόκησα· τέλ(ος) τότε
Ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ
π(νεύματο)ς· πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβό-
λου· καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσ-
σαράκοντα· καὶ νύκτας τεσσα-
ράκοντα· ὕστερον ἐπείνασεν· καὶ
προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων·
εἶπεν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ· εἰπὲ ἵνα
οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· γέγραπται· οὐκ
ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄν(θρωπ)ος·
ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευο-
μένῳ διὰ στόματος θ(εο)ῦ· τότε πα-
ραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν
ἁγίαν πόλιν· καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ
τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ·
εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ· βάλε σεαυτὸν κά-
τω· γέγραπται γάρ· ὅτι τοῖς ἀγγέ-
λοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ

ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε
προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πό
δα σου· ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· πά
λιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις
κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου· Πάλιν παραλαμβά
νει αὐτὸν ὁ διάβολος· εἰς ὄρος ὑψη
λὸν λίαν· καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας
τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου· καὶ τὴν δό
ξαν αὐτῶν· καὶ λέγει αὐτῷ· ταῦτα
πάντα σοι δώσω· ἐὰν πεσὼν προσ
κυνήσῃς μοι· τότε λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς· ὕπαγε σατανᾶ· γέγραπται
γάρ· κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου προσκυνήσεις
καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις·
Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ
ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκό
νουν αὐτῷ· τέλος Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη· ἀνεχώ
ρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλι

κ(υριακῇ) π(ρὸ) τ(ῶν) ... καλλίας τοῦ ερς

πὼν τὴν ναζαρέθ. ἐλθὼν κατῴ-
κησεν εἰς καπερναοὺμ τὴν παρα-
θαλασσίαν. ἐν ὁρίοις ζαβουλὼν
καὶ νεφθαλείμ· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥη-
θὲν διὰ ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέ-
γοντος· γῆ ζαβουλὼν· καὶ γῆ νε-
φθαλείμ· ὁδὸν θαλάσσης· πέραν
τοῦ ἰορδάνου. γαλιλαία τῶν ἐθνῶν·
ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει· εἶδεν
φῶς μέγα· καὶ τοῖς καθημένοις ἐν
χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου. φῶς
ἀνέτειλεν αὐτοῖς· ἀπὸ τό-
τε ἤρξατο ὁ ἰ(ησοῦ)ς κηρύσσειν καὶ λέγειν·
μετανοεῖτε. ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν· περιπατῶν
δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς γα-
λιλαίας. εἶδεν δύο ἀδελφούς· σί-
μωνα τὸν λεγόμενον πέτρον· καὶ ἀν-
δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. βάλλον-

τας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν·
κα ε ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς·
Δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω ὑμᾶς
ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέν-
τες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ.
κβ ς Καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους
δύο ἀδελφούς· Ἰάκωβον τὸν τοῦ
Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβε-
δαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν· καταρτί-
ζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν. καὶ ἐκάλεσεν
αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ
πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολού-
κγ θησαν αὐτῷ. Καὶ περιῆγεν
ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς. διδάσκων
ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· καὶ κη-
ρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλεί-
ας· καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον·
καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ· τέλος:

καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ· εἰς ὅλ-
ην τὴν συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· ποι-
κίλαις νόσοις· καὶ βασάνοις συνε-
χομένους· καὶ δαιμονιζομένους·
καὶ σεληνιαζομένους· καὶ παραλυ-
τικούς· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί·
ἀπὸ τῆς γαλιλαίας· καὶ δεκαπόλεως·
καὶ ἱεροσολύμων· καὶ ἰουδαίας· καὶ πέ-
ραν τοῦ ἰορδάνου· ἰδὼν δὲ τοὺς
κα Ὄχλους· ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ κα-
θίσαντος αὐτοῦ· προσῆλθον αὐτῷ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξας τὸ
κβ Στόμα αὐτοῦ· ἐδίδασκεν αὐτοὺς
λέγων· Μακάριοι οἱ πτω-
κγ χοὶ τῷ πνεύματι· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν·
μακάριοι οἱ πενθοῦντες· ὅτι αὐτοὶ

παρακληθήσονται.
μακάριοι οἱ πραεῖς· ὅτι αὐτοὶ κλη-
ρονομήσουσι τὴν γῆν.
μακάριοι οἱ πεινῶντες· καὶ διψῶν-
τες τὴν δικαιοσύνην· ὅτι αὐτοὶ χορ-
τασθήσονται.
μακάριοι οἱ ἐλεήμονες· ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.
μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ· ὅ-
τι αὐτοὶ τὸν θν̄ ὄψονται.
μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί· ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ θεοῦ κληθήσονται.
μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης· ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐνῶν.
μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν
ὑμᾶς καὶ διώξωσι· καὶ εἴπωσι
πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν
ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ· χαίρετε

καὶ ἀγαλλιᾶσθε· ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν
πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς· οὕτως γὰρ
ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ
λα/ε ὑμῶν· ὑμεῖς ἐστε τὸ λδ
ἅλας τῆς γῆς· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται· εἰς οὐ-
δὲν ἰσχύει ἔτι· εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω,
καὶ καταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
ἀρχ λβ/ε ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου· οὐ λα
δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπά-
νω ὄρους κειμένη· οὐδὲ καίουσι
λύχνον, καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ
τὸν μόδιον· ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν,
καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκί-
ᾳ· οὕτως λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν
ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὅπως
ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα· καὶ
δοξάσωσι τὸν πατέρα ὑμῶν· τὸν
λγ/ζ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· [illegible]

οἴεσθε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν
νόμον ἢ τοὺς προφήτας· οὐκ ἦλ-
θον καταλῦσαι. ἀλλὰ πληρῶσαι·
ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν ἕως ἂν πα-
ρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ἰῶτα ἓν
ἢ μία κεραία· οὐ μὴ παρέλθῃ
ἀπὸ τοῦ νόμου· ἕως ἂν πάντα
γένηται· ὃς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν
τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλα-
χίστων· καὶ διδάξῃ οὕτως τοὺς
ἀνθρώπους· ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν
τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
ὃς δ' ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ· οὗτος
μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ὑμῶν ἡ
δικαιοσύνη· πλεῖον τῶν γραμμα-
τέων καὶ φαρισαίων· οὐ μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν·

ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις,
οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνο
χος ἔσται τῇ κρίσει. ἐγὼ δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ. ἔνοχος ἔσται τῇ
κρίσει. ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ κα
αὐτοῦ ῥακά. ἔνοχος ἔσται τῷ συνε
δρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ μωρέ. ἔνοχ
ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός·
ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· κἀκεῖ μνησθῇς
ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ.
ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν
τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ὕπαγε πρῶ
τον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου· καὶ τό
τε ἐλθὼν. πρόσφερε τὸ δῶρόν
λς σου. ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδί
Κῳ σου ταχύ. ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ
ὁδῷ μετ' αὐτοῦ. μήποτέ σε ὁ

ραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ· καὶ ὁ
κριτής σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ·
καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ· ἀμὴν
λέγω σοι· οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν,
ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κο- τέλος
δράντην· Ἠκούσατε ὅτι ἐρ-
ρέθη· οὐ μοιχεύσεις· ἐγὼ δὲ λέγω
ὑμῖν· ὅτι πᾶς ὁ βλέπων γυναῖκα
πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτὴν· ἤδη
ἐμοίχευσεν αὐτὴν ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ
δεξιὸς σκανδαλίζει σε· ἔξελε
αὐτὸν· καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν με-
λῶν σου· καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου
βληθῇ εἰς γέενναν· καὶ εἰ ἡ δεξιά
σου χεὶρ σκανδαλίζει σε· ἔκκοψον
αὐτὴν· καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· συμφέρει
γάρ σοι ἵνα ἀπόληται ἓν τῶν με-

...λῶν σου· καὶ μὴ ὅλον τὸ σῶμά σου βληθῇ εἰς γέενναν. ἐρρέθη δέ· ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· δότω αὐτῇ ἀποστάσιον. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· παρεκτὸς λόγου πορνείας· ποιεῖ αὐτὴν μοιχᾶσθαι· καὶ ὃς ἐὰν ἀπολελυμένην γαμήσῃ· μοιχᾶται. πάλιν ἠκούσατε· ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· οὐκ ἐπιορκήσεις· ἀποδώσεις δὲ τῷ κυρίῳ τοὺς ὅρκους σου. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· μὴ ὀμόσαι ὅλως· μήτε ἐν τῷ οὐρανῷ· ὅτι θρόνος ἐστὶ τοῦ θεοῦ· μήτε ἐν τῇ γῇ· ὅτι ὑποπόδιόν ἐστι τῶν ποδῶν αὐτοῦ· μήτε εἰς Ἱεροσόλυμα· ὅτι πόλις ἐστὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως· μήτε ἐν τῇ κεφαλῇ σου ὀμόσῃς· ὅτι οὐ δύνασαι

μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποι-
ῆσαι· ἔστω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν· ναὶ ναί·
οὔ· οὔ· τὸ δὲ περισσὸν τούτων· ἐκ
τοῦ πονηροῦ ἐστιν· ἠκούσατε ὅ-
τι ἐρρέθη· ὀφθαλμὸν· ἀντὶ ὀφθαλ-
μοῦ· καὶ ὀδόντα· ἀντὶ ὀδόντος·
ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν· μὴ ἀντιστῆναι
λη τῷ πονηρῷ· ἀλλ᾽ ὅστις σε ῥα-
πίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα·
στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ
τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι· καὶ τὸν
χιτῶνά σου λαβεῖν· ἄφες αὐτῷ
λθ καὶ τὸ ἱμάτιον· καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύ-
σει μίλιον ἕν· ὕπαγε μετ᾽ αὐτοῦ δύο· τέλος
τῷ αἰτοῦντί σε δίδου· καὶ τὸν θέλον- ειπ ο κς
τα ἀπὸ σοῦ δανείσασθαι· μὴ ἀπο-
στραφῇς· ἠκούσατε ὅτι ἐρρέ-
θη· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου καὶ
μ μισήσεις τὸν ἐχθρόν σου· ἐγὼ δὲ

Є τῆς τυρινῆς Є ι θ ι κ ϲ

Λέγω ὑμῖν· ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν· εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμέ-
νους ὑμᾶς· καλῶς ποιεῖτε τοὺς
μισοῦσιν ὑμᾶς· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς· καὶ διω-
κόντων ὑμᾶς· ὅπως γένησθε υἱοὶ
τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅτι
τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονη-
ροὺς καὶ ἀγαθούς· καὶ βρέχει ἐπὶ δικαί-
ΜΔ ϛ οὺς καὶ ἀδίκους· ἐὰν γὰρ ἀγα-
πήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς·
τίνα μισθὸν ἔχετε· οὐχὶ καὶ οἱ τελῶ-
ναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσιν· καὶ ἐὰν ἀσπά-
σησθε τοὺς φίλους ὑμῶν μόνον·
τί περισσὸν ποιεῖτε· οὐχὶ καὶ οἱ
τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν; ἔσεσθε
οὖν ὑμεῖς τέλειοι· ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν·
τέλος ΜΕ Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν

μὴ ποιεῖν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων
πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ
μή γε· μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ
ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
Ὅταν οὖν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ
σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου· ὥσπερ
οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις· ὅ-
πως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπέχουσι τὸν μισθὸν
αὐτῶν· σοῦ δὲ ποιοῦντος ἐλε-
ημοσύνην· μὴ γνώτω ἡ ἀριστε-
ρά σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου· ὅπως
ᾖ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ·
καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ
κρυπτῷ· αὐτὸς ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ· καὶ ὅταν προσεύ-
χῃ, οὐκ ἔσῃ ὥσπερ οἱ ὑποκριταί·
ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς

γωνίαις τῶν πλατειῶν ἑστῶ-
τες προσεύχεσθαι, ὅπως ἂν φανῶ-
σι τοῖς ἀνθρώποις. ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅ-
τι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν.
σὺ δὲ ὅταν προσεύχῃ. εἴσελθε εἰς τὸ
ταμιεῖόν σου. καὶ κλείσας τὴν θύραν
σου. πρόσευξαι τῷ πατρί σου τῷ ἐν
τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου ὁ βλέπων
ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ. προσευχόμε-
νοι δέ, μὴ βαττολογήσητε ὥσπερ
οἱ ἐθνικοί· δοκοῦσι γάρ. ὅτι ἐν τῇ
πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσον-
ται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς.
οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὧν χρείαν
ἔχετε. πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν.
οὕτως οὖν προσεύχεσθε ὑμεῖς.
πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἁγια-
σθήτω τὸ ὄνομά σου. ἐλθέτω ἡ

βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλη-
μά σου· ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον· δὸς
ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν· ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίε-
μεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ· ὅτι
σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία· καὶ ἡ δύναμις· καὶ
ἡ δόξα· εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·
Ἐὰν γὰρ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ πα-
ραπτώματα αὐτῶν· ἀφήσει καὶ ὑμῖν
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ
ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώμα-
τα αὐτῶν· οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει
τὰ παραπτώματα ὑμῶν·
Ὅταν δὲ νηστεύητε· μὴ γίνεσθε ὥσπερ
οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποί· ἀφα-
νίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν·

ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύον-
τες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ἀπέχου-
σι τὸν μισθὸν αὐτῶν. σὺ δὲ νηστεύ-
ων. ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν· καὶ τὸ
πρόσωπόν σου νίψαι· ὅπως μὴ
φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων. ἀλλὰ τῷ
πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ
πατήρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ· ἀπο-
ΜϚ Ϛ δώσει σοι. Μὴ θησαυρίζετε
ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς. ὅπου
σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει· καὶ ὅπου
κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσιν·
θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς
ἐν οὐρανῷ· ὅπου οὔτε σὴς. οὔτε βρῶ-
σις ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέπται οὐ δι-
ορύσσουσιν. οὐδὲ κλέπτουσιν· ὅπου
γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν. ἐκεῖ
ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν. τέ(λος)
ἀρ(χή) ΜΖ Ϛ Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλ-

μός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἁ-
πλοῦς ᾖ· ὅλον τὸ σῶμά σου φωτει-
νὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός
σου πονηρὸς ᾖ· ὅλον τὸ σῶμά σου
σκοτεινὸν ἔσται· εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ
ἐν σοὶ σκότος ἐστί· τὸ σκότος πό-
ΜΗ σον· οὐδεὶς δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα
μισήσει· καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει·
ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται· καὶ τοῦ ἑτέρου κα-
ταφρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ
ΜΘ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ· Διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυ-
χῇ ὑμῶν· τί φάγητε· καὶ τί πίητε·
μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν· τί ἐνδύ-
σησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι
τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύ-
ματος; ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετει-
νὰ τοῦ οὐρανοῦ· ὅτι οὐ σπείρουσιν· οὐδὲ

θερίζουσιν· οὐδὲ συνάγουσιν εἰς
ἀποθήκας· καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος
τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον δια
φέρετε αὐτῶν; τίς δὲ ἐξ ὑμῶν με
ριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν
ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· καὶ περὶ
ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε·
Καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ
πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾶ· οὐδὲ νήθει.
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐδὲ σολομὼν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιε
βάλετο ὡς ἓν τούτων. εἰ δὲ τὸν χόρ
τον τοῦ ἀγροῦ· σήμερον ὄντα· καὶ
αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον
ὁ θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν· οὐ πολ
λῷ μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι;
μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες· τί
φάγωμεν· ἢ τί πίωμεν· ἢ τί περι
βαλώμεθα· πάντα γὰρ ταῦτα

τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ π(ατ)ὴρ
ὑμῶν ὁ οὐράνιος· ὅτι χρήζετε τούτων
ἁπάντων. ζητεῖτε δὲ πρῶτον
τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ τὴν δικαιο
σύνην αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα
προστεθήσεται ὑμῖν· μὴ οὖν με
ριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
αὔριον μεριμνήσει ἑαυτῆς· ἀρ
κετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς·
Μὴ κρίνετε ἵνα μὴ κριθῆτε·
ἐν ᾧ γὰρ κρίματι κρίνετε, κρι
θήσεσθε· καὶ ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε
μετρηθήσεται ὑμῖν· τί δὲ βλέπεις
τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ
τοῦ ἀδελφοῦ σου· τὴν δὲ ἐν τῷ
σῷ ὀφθαλμῷ δοκὸν οὐ κατανοεῖς·
ἢ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου· ἄφες
ἐκβάλω τὸ κάρφος ἀπὸ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ σου· καὶ ἰδοὺ ἡ δοκὸς ἐν τῷ

ὀφθαλμοῦ σου· ὑποκριτά· ἔκβα
λε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ
μοῦ σου· καὶ τότε διαβλέψεις· ἐκβα
λεῖν τὸ κάρφος· ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ
ΝΒ τοῦ ἀδελφοῦ σου· Μὴ δῶτε τὸ ἅγι
ον τοῖς κυσί· μηδὲ βάλητε τοὺς
μαργαρίτας ὑμῶν· ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μήποτε καταπα
τήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐ
τῶν· καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς·
ΝΓ Αἰτεῖτε· καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε·
καὶ εὑρήσετε· κρούετε· καὶ ἀνοιγήσεται
ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν· λαμβάνει·
καὶ ὁ ζητῶν· εὑρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι
ἀνοιγήσεται· ἢ τίς ἐστιν ἐξ ὑμῶν
ἄνθρωπος· ὃν ἐὰν αἰτήσῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
ἄρτον· μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;
ἢ καὶ ἐὰν ἰχθὺν αἰτήσῃ· μὴ ὄφιν
ἐπιδώσει αὐτῷ; εἰ οὖν ὑμεῖς πο

πονηροὶ ὄντες· οἴδατε δόματα ἀ-
γαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν.
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. δώσει ἀγαθὰ τοῖς αἰτοῦσιν
ΜΔ αὐτόν· πάντα οὖν ὅσα ἂν
θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι.
οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς·
ΜΕ οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται·
εἰσέλθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης·
ὅτι πλατεῖα ἡ πύλη καὶ εὐρύχωρος
ἡ ὁδὸς. ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ἀπώ-
λειαν· καὶ πολλοί εἰσιν οἱ εἰσερχό-
μενοι δι' αὐτῆς· τί στενὴ ἡ πύ-
λη καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδὸς ἡ ἀπά-
γουσα εἰς τὴν ζωήν· καὶ ὀλίγοι εἰσὶν
Μϛ οἱ εὑρίσκοντες αὐτήν· προ-
σέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν.
οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς. ἐν
ἐνδύμασι προβάτων. ἔσωθεν δέ εἰσι

λύκοι ἅρπαγες· ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. μή
ΝΖ/Ε τι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν στα
φυλὴν ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα;
ΝΗ Οὕτως πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρ
ποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν
δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποι
εῖ. οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρ
ποὺς πονηροὺς ποιεῖν· οὐδὲ δέν
δρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποι
εῖν. πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρ
πὸν καλὸν ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλ
λεται. ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν
αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς.
ΝΘ/Γ Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κε κε· εἰσελεύσε
ται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ
ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πρς μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς. πολλοὶ ἐροῦσί μοι
Ξ/Ε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· κε κε· οὐ

τῷ σῷ ὀνόματι προεφητεύσα
μεν· καὶ τῷ σῷ ὀνόματι δαιμόνι
α ἐξεβάλομεν· καὶ τῷ σῷ ὀνό
ματι δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσα
μεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐτοῖς,
ὅτι οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς· ἀπο
χωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζόμε
νοι τὴν ἀνομίαν· ☩ περὶ τῶν ... φρονίμ(ων)
ἀρχ(ή) πᾶς οὖν ὅστις ἀκούει μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ ποιεῖ αὐτούς· ὁμοιώσω
αὐτὸν ἀνδρὶ φρονίμῳ· ὅστις ᾠκο
δόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
πέτραν· καὶ κατέβη ἡ βροχή· καὶ ἦλ
θον οἱ ποταμοί· καὶ ἔπνευσαν οἱ
ἄνεμοι· καὶ προσέπεσον τῇ οἰ
κίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἔπεσεν· τεθε
μελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν·
Καὶ πᾶς ὁ ἀκούων μου τοὺς λόγους
τούτους καὶ μὴ ποιῶν αὐτούς· ὁμοι

ωθήσεται ἀνδρὶ μωρῷ· ὅστις ᾠ
κοδόμησε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐπὶ
τὴν ἄμμον· καὶ κατέβη ἡ βροχή·
καὶ ἦλθον οἱ ποταμοί· καὶ ἔπνευσαν
οἱ ἄνεμοι· καὶ προσέρρηξαν τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ ἔπεσε· καὶ ἦν ἡ
πτῶσις αὐτῆς μεγάλη·

ξβ ς Καὶ ἐγένετο ὅτε συνετέλεσεν ὁ ἰς τοὺς
λόγους τούτους· ἐξεπλήσσοντο οἱ
ὄχλοι ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν
γὰρ διδάσκων αὐτούς· ὡς ἐξουσίαν
ἔχων· καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς·

ξγ β Καταβάντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄ
ρους· ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί· καὶ ἰδοὺ λεπρὸς ἐλθὼν
προσεκύνει αὐτῷ λέγων· κε· ἐὰν
θέλῃς· δύνασαί με καθαρίσαι·
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα· ἥψατο
αὐτοῦ ὁ ἰς λέγων· θέλω· καθαρί

ζ· πε· τῶν ἑκατον[illegible]

σθητι· καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη
αὐτοῦ ἡ λέπρα· καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς· ὅρα μηδενὶ εἴπῃς· ἀλλ' ὕ-
παγε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ
προσένεγκε τὸ δῶρον· ὁ προσέτα-
ξε μωϋσῆς. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
Εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ εἰς καπερναούμ·
προσῆλθεν αὐτῷ ἑκατόνταρ-
χος· παρακαλῶν αὐτὸν καὶ λέγων·
κε· ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰ-
κίᾳ παραλυτικός· δεινῶς βα-
σανιζόμενος· καὶ λέγει αὐτῷ
ὁ ἰς· ἐγὼ ἐλθὼν· θεραπεύσω αὐτόν·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἑκατόνταρχος·
ἔφη· κε· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς· ἵνα μου
ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μό-
νον εἰπὲ λόγῳ· καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς
μου· καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι· ὑπὸ
ἐξουσίαν· ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατι-

ώτας· καὶ λέγω τούτῳ· πορεύ
θητι· καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ ἔρχου·
καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· ποίησον
τοῦτο· καὶ ποιεῖ· ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἐθαύμασε· καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύ
ξε την πίστιν εὗρον· λέγω δὲ
Ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν ἥξουσι· καὶ ἀνακλιθήσονται
μετὰ Ἀβραὰμ· καὶ Ἰσαὰκ· καὶ Ἰακὼβ·
ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσον
ται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμὸς· καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
ξϛ ὀδόντων· καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ
Ἑκατοντάρχῃ ὕπαγε· καὶ ὡς ἐπί
στευσας γενηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ
παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ·
ξζ Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου.

ιβ̅ περὶ τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων·
ιγ̅ περὶ τοῦ μὴ ἐπιτρεπομένου ἀκολουθεῖν.

ἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ· βε-
βλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ
ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν
αὐτὴν ὁ πυρετός. καὶ ἠγέρθη καὶ
διηκόνει αὐτῷ. ὀψίας δὲ γε-
νομένης· προσήνεγκαν αὐτῷ δαι-
μονιζομένους πολλούς· καὶ ἐξέβα-
λεν τὰ πνεύματα λόγῳ. καὶ πάντας
τοὺς κακῶς ἔχοντας ἐθεράπευ-
σεν· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν
διὰ Ἠσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
αὐτὸς τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔλαβεν·
καὶ τὰς νόσους ἐβάστασεν.
ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς πολλοὺς ὄχλους περὶ
αὐτόν· ἐκέλευσεν ἀπελθεῖν εἰς
τὸ πέραν. καὶ προσελθὼν εἷς
γραμματεὺς· εἶπεν αὐτῷ· δι-
δάσκαλε· ἀκολουθήσω σοι· ὅπου
ἐὰν ἀπέρχῃ. καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·

[illegible]

αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι καὶ τὰ
πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσεις·
ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν
κεφαλὴν κλίνῃ. ἕτερος δὲ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ· κε·
ἐπίτρεψόν μοι πρῶτον ἀπελθεῖν
καὶ θάψαι τὸν πατέρα μου· ὁ δὲ ἰς·
εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι καὶ
ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑ-
αυτῶν νεκρούς. Καὶ ἐμβάν-
τι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ
σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσ-
σῃ. ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι
ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ
ἐκάθευδεν· καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ ἤγειραν αὐτὸν λέγον-
τες· κε· σῶσον ἡμᾶς ἀπολλύ-
μεθα· καὶ λέγει αὐτοῖς· τί δειλοί

ἐστε ὀλιγόπιστοι· τότε ἐγερθεὶς
ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ
θαλάσσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη με-
γάλη· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν
λέγοντες· ποταπός ἐστιν οὗτος.
ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑ-
πακούουσιν αὐτῷ·
ξη Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς
τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν.
ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμο-
νιζόμενοι· ἐκ τῶν μνημείων
ἐξερχόμενοι. χαλεποὶ λίαν· ὥστε
μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ
τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· καὶ ἰδού, ἔκρα-
ξαν λέγοντες· τί ἡμῖν καὶ σοί. ἰησοῦ.
υἱὲ τοῦ θεοῦ· ἦλθες ὧδε πρὸ
καιροῦ. βασανίσαι ἡμᾶς· ἦν
δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν. ἀγέλη χοί-
ρων πολλῶν βοσκομένη· οἱ δὲ

ιγ Τοῦ παραλυτικοῦ

δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγον-
τες· εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρε-
ψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν
χοίρων· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑπά-
γετε. οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλ-
θον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων·
καὶ ἰδοὺ ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη
τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς
τὴν θάλασσαν· καὶ ἀπέθανον ἐν
τοῖς ὕδασιν. οἱ δὲ βόσκοντες
ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν
πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα.
καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων· καὶ
ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς
συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες
αὐτὸν παρεκάλεσαν, ὅπως
μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.
ιγ Καὶ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον διεπέρα-
σε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτι-
κόν· ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν· εἶπεν
τῷ παραλυτικῷ· θάρσει τέκνον·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ
ἰδού τινες τῶν γραμματέων· εἶπον
ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ· καὶ
ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν.
εἶπεν· ἱνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε
πονηρὰ. ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν·
ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰ-
πεῖν· ἔγειραι καὶ περιπάτει· ἵνα δὲ
εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας· τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ·
ἐγερθεὶς· ἆρόν σου τὴν κλίνην· καὶ ὕ-
παγε εἰς τὸν οἶκον σου· καὶ ἐγερθεὶς. ἀπῆλ-
θεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἰδόντες δὲ οἱ

ὄχλοι ἐθαύμασαν· καὶ ἐδόξα-
σαν τὸν θεόν. τὸν δόντα ἐξουσίαν
τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις τέλος τῷ καιρῷ ἐκείνῳ πα-
ια ϙα β ράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν. εἶδεν ἄνθρωπον καθή-
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· Ματθαῖον
ὀνομαζόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολού-
θει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν
αὐτῷ· καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακει-
ϙβ ε μένου ἐν τῇ οἰκίᾳ· καὶ ἰδοὺ πολ-
λοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόν-
τες· συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· καὶ ἰδόντες
οἱ φαρισαῖοι. εἶπον τοῖς μαθη-
ταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει
ὁ διδάσκαλος ὑμῶν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκού-
ϙγ β σας, εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρείαν
οἱ ἰσχύοντ(ες) ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ. ἀλ-
λ' οἱ κακῶς ἔχοντες· πορευ-

θέντες δέ. μάθετε τί ἐστιν· ἔλεον
θέλω καὶ οὐ θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον
καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν. τότε προσέρχον-
ται αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ἰωάννου λέ-
γοντες· διὰ τί ἡμεῖς καὶ οἱ φαρισαῖ-
οι· νηστεύομεν πολλά· οἱ δὲ μαθη-
ταί σου οὐ νηστεύουσιν· καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἰς· μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ
τοῦ νυμφῶνος πενθεῖν· ἐφ' ὅσον
μετ' αὐτῶν ἐστὶν ὁ νυμφίος; ἐλεύ-
σονται δὲ ἡμέραι· ὅταν ἀπαρθῇ
ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος· καὶ τότε νη-
στεύσουσιν· οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει
ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου· ἐπὶ ἱ-
ματίῳ παλαιῷ· αἴρει γὰρ τὸ
πλήρωμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἱματί-
ου· καὶ χεῖρον σχίσμα γίνεται· οὐδὲ
βάλλουσιν οἶνον νέον· εἰς ἀσκοὺς

ιε περὶ τῆς τοῦ ἀρχισυναγώγου
ις περὶ τῆς αἱμορροούσης

παλαιούς· εἰ δὲ μή γε ῥήγνυνται
οἱ ἀσκοί· καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ βάλλουσιν
οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινούς·
καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται·
ιε Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς· ἰ-
δοὺ ἄρχων εἷς ἐλθὼν προσεκύνει
αὐτῷ λέγων· ὅτι ἡ θυγάτηρ μου
ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν
ἐπίθες τὴν χεῖρά σου ἐπ' αὐτήν,
καὶ ζήσεται· καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολού-
θησεν αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ις Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἱμορροοῦσα δώδεκα
ἔτη· προσελθοῦσα ὄπισθεν·
ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματί-
ου αὐτοῦ· ἔλεγεν γὰρ ἐν ἑαυτῇ· ἐὰν
μόνον ἅψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ
σωθήσομαι· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς
καὶ ἰδὼν αὐτὴν εἶπεν· θάρσει·

ιϛ π(ερὶ) τῶν δύο τυφλῶν

γατηρ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ
ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκεί-
νης· καὶ ἐλθὼν ὁ ις εἰς τὴν οἰκίαν
τοῦ ἄρχοντος· καὶ ἰδὼν τοὺς αὐ-
λητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον.
λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ
ἀπέθανεν τὸ κοράσιον. ἀλλὰ κα-
θεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ· ὅτε δὲ
ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος· εἰσελθὼν ἐκρά-
τησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη
τὸ κοράσιον· καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη
αὕτη· εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην· τέ(λος) β
οθ Καὶ παράγοντι ἐκεῖθεν τῷ ιυ. ἠ-
ιζ κολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ.
κράζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡ-
μᾶς υἱὲ δαδ· ἐλθόντι δὲ αὐτῷ
εἰς τὴν οἰκίαν· προσῆλθον αὐτῷ
οἱ τυφλοί· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ ις· πι-
στεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;

λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κύριε· τότε ἥψα
το τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, λέγων·
κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθή
τω ὑμῖν· καὶ ἀνεῴχθησαν αὐ
τῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμή
σατο αὐτοῖς ὁ ἰς λέγων· ὁρᾶτε·
μηδεὶς γινωσκέτω· οἱ δὲ ἐξελθόν
τες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ
τῇ γῇ ἐκείνῃ· Αὐτῶν δὲ ἐξερ
χομένων· ἰδοὺ προσήνεγκαν
αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμε
νον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου,
ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμα
σαν οἱ ὄχλοι λέγοντες· οὐδέποτε
ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ ἰηλ· οἱ δὲ
φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαι
μόνια· καὶ περιῆγεν ὁ ἰς τὰς
Πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας· δι

τῇ ε' ... τῶν ἀποστόλων ... [illegible]

ἰς τῶν ἁγίων ἀναργύρων ... [illegible]

λάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν·
καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βα
σιλείας· καὶ θεραπεύων πᾶσαν
νόσον· καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ·
Ἰδὼν δὲ τοὺς ὄχλους· ἐσπλαγχνίσθη
περὶ αὐτῶν· ὅτι ἦσαν ἐκλελυμέ
νοι· καὶ ἐρριμμένοι· ὡσεὶ πρόβατα
μὴ ἔχοντα ποιμένα· τότε λέγει
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ὁ μὲν θε
ρισμὸς πολύς· οἱ δὲ ἐργάται ὀ
λίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ
θερισμοῦ· ὅπως ἐκβάλῃ ἐργά
τας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ· Καὶ
Προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα
μαθητὰς αὐτοῦ· ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων· ὥστε
ἐκβάλλειν αὐτά· καὶ θεραπεύειν
πᾶσαν νόσον· καὶ πᾶσαν μαλακίαν·
Τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ

νόματά ἐστι ταῦτα· πρῶτος
σίμων ὁ λεγόμενος πέτρος· καὶ ἀνδρέ-
ας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ· ἰάκωβος ὁ
τοῦ ζεβεδαίου· καὶ ἰωάννης ὁ ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ· φίλιππος· καὶ βαρθολο-
μαῖος· θωμᾶς· καὶ ματθαῖος ὁ τε-
λώνης· ἰάκωβος ὁ τοῦ ἀλφαίου·
καὶ λεββαῖος· ὁ ἐπικληθεὶς θαδδαῖος·
σίμων ὁ κανανίτης· καὶ ἰούδας
ἰσκαριώτης· ὁ καὶ παραδοὺς
αὐτόν· τούτους τοὺς δώδεκα
ἀπέστειλεν ὁ ἰς· παραγγείλας αὐ-
τοῖς λέγων· εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀ-
πέλθητε· καὶ εἰς πόλιν σαμαρει-
τῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε
δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ
ἀπολωλότα. οἴκου ἰηλ· πορευό-
μενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες· ὅτι
ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν·

ἀσθενοῦντας. θεραπεύετε. λεπροὺς
καθαρίζετε. δαιμόνια ἐκβάλλετε.
δωρεὰν ἐλάβετε. δωρεὰν δότε.
Μὴ κτήσησθε χρυσόν. μηδὲ ἄρ
γυρον. μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας
ὑμῶν. μὴ πήραν εἰς ὁδόν. μηδὲ
δύο χιτῶνας. μηδὲ ὑποδήμα
τα. μηδὲ ῥάβδους. ἄξιος γὰρ
ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ ἐστιν.
Εἰς ἣν δ᾽ ἂν πόλιν ἢ κώμην εἰσέλθη
τε. ἐξετάσατε τίς ἐν αὐτῇ ἄξιός
ἐστι. κἀκεῖ μείνατε. ἕως ἂν ἐξέλθητε.
Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν.
ἀσπάσασθε αὐτήν. καὶ ἐὰν μὲν
ᾖ ἡ οἰκία ἀξία. ἐλθέτω ἡ εἰρή
νη ὑμῶν ἐπ᾽ αὐτήν. ἐὰν δὲ μὴ
ᾖ ἀξία. ἡ εἰρήνη ὑμῶν. πρὸς ὑμᾶς
ἐπιστραφήτω. Καὶ ὃς ἐὰν μὴ
δέξηται ὑμᾶς. μηδὲ ἀκούσῃ τοὺς

λόγοις ὑμῶν· ἐξερχόμενοι τῆς οἰ-
κίας· ἢ τῆς πόλεως ἐκείνης· ἐκ-
τινάξατε τὸν κονιορτὸν τῶν πο-
δῶν ὑμῶν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκ-
τότερον ἔσται γῇ Σοδόμων καὶ Γομόρ-
ρων ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἢ τῇ πό-
ϟϛ β λει ἐκείνῃ· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ-
λω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ
λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς
οἱ ὄφεις· καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περι-
ϟζ α στεραί· Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν
ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς
εἰς συνέδρια· καὶ ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς αὐτῶν· μαστιγώσουσιν ὑμᾶς·
καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθή-
σεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ· εἰς μαρτύρι-
ϟη β ον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν· ὅταν
δὲ παραδώσουσιν ὑμᾶς· μὴ μερ-
ιμνήσητε πῶς· ἢ τί λαλήσητε·

δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ· τί λαλήσετε· οὐ γὰρ ὑμεῖς
ἐστὲ οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ
πατρὸς ὑμῶν τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν· πα-
ραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν
εἰς θάνατον· καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπανα-
στήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς·
καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων· διὰ
τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς
πε τέλος· οὗτος σωθήσεται· τέλος ὅταν δὲ
διώκωσιν ὑμᾶς ἐν τῇ πόλει ταύτῃ·
φεύγετε εἰς τὴν ἄλλην· ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ τελέσητε τὰς πό-
λεις τοῦ Ἰσραήλ· ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου· οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ
ϙα τὸν διδάσκαλον· οὐδὲ δοῦλος ὑπὲρ
τὸν κύριον αὐτοῦ· ἀρκετὸν τῷ μαθη-
τῇ ἵνα γένηται ὡς ὁ διδάσκαλος

αὐτοῦ· καὶ ὁ δοῦλος ὡς ὁ κύριος αὐτοῦ·
ϟα/ι Εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζεβοὺλ ἐ-
πεκάλεσαν· πόσῳ μᾶλλον τοὺς οἰ-
κιακοὺς αὐτοῦ· μὴ οὖν φοβηθῆτε
ϟβ/β Αὐτούς· οὐδὲν γάρ ἐστι κεκαλυμμέ-
νον· ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν
ὃ οὐ γνωσθήσεται· ὃ λέγω ὑμῖν ἐν τῇ
ϟγ/ε Σκοτίᾳ· εἴπατε ἐν τῷ φωτί·
καὶ ὃ εἰς τὸ οὖς ἀκούετε. κηρύξατε ἐπὶ
τῶν δωμάτων· καὶ μὴ φοβεῖσθε
ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων τὸ σῶ-
μα· τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι· φοβεῖσθε δὲ μᾶλ-
λον τὸν δυνάμενον καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὸ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ·
οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πω-
λεῖται· καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ πεσεῖται
ἐπὶ τὴν γῆν· ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν·
ὑμῶν δὲ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ϟδ

πᾶσαι ἠριθμημέναι εἰσί· μὴ οὖν
φοβηθῆτε· πολλῶν στρουθίων
διαφέρετε ὑμεῖς· πᾶς οὖν ὅστις
ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀν(θρώπ)ων· ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν
αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου
τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί
με ἔμπροσθεν τῶν ἀν(θρώπ)ων·
ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν
τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· μὴ
νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν
εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον
βαλεῖν εἰρήνην· ἀλλὰ μάχαιραν·
ἦλθον γὰρ διχάσαι ἄν(θρωπ)ον κατὰ
τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς αὐτοῦ· καὶ θυγατέρα κατὰ
τῆς μ(ητ)ρ(ὸ)ς αὐτῆς· καὶ νύμφην κατὰ
τῆς πενθερᾶς αὐτῆς· καὶ ἐχθροὶ
τοῦ ἀν(θρώπ)ου οἱ οἰκιακοὶ αὐτοῦ· εὐ(αγγέλιον) ζ̄ εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
ὁ φιλῶν π(ατέ)ρα ἢ μ(ητέ)ρα ὑπὲρ ἐμὲ· οὐκ ἔστιν

μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγα-
τέρα ὑπὲρ ἐμέ. οὐκ ἔστιν μου ἄξι-
ος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐ-
τοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου. οὐκ
ἔστιν μου ἄξιος· ὁ εὑρὼν τὴν ψυ-
χὴν αὐτοῦ. ἀπολέσει αὐτήν· καὶ
ὁ ἀπολέσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ. εὑρήσει αὐτήν· ὁ δεχόμενος
ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὁ ἐμὲ δεχόμενος.
δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με·
Ὁ δεχόμενος προφήτην· εἰς ὄνομα
προφήτου. μισθὸν προφήτου λή-
ψεται· καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον· εἰς ὄ-
νομα δικαίου. μισθὸν δικαίου λή-
ψεται· καὶ ὃς ἐὰν ποτίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον
ψυχροῦ· μόνον εἰς ὄνομα μαθητοῦ.
ἀμὴν λέγω ὑμῖν οὐ μὴ ἀπολέσῃ
ρα / ι τὸν μισθὸν αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο

κ περὶ τῶν ἀποσταλέντων παρὰ Ἰωάννου
[illegible]

Ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσσων τοῖς
δώδεκα μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη
ἐκεῖθεν τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. ὁ δὲ
ρε β ἀρχ. Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμω-
τηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας
δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπεν
αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτε-
ρον προσδοκῶμεν; καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· πορευ-
θέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ
ἃ ἀκούετε καὶ βλέπετε· τυφλοὶ
ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπα-
τοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται
καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, καὶ νεκροὶ ἐγείρον-
ται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ
μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκαν-
δαλισθῇ ἐν ἐμοί. τούτων δὲ
πορευομένων, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν

τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· τί
ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμε-
νον; ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρω-
πον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμέ-
νον; ἰδοὺ οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες
ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσί.
ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν· προφήτην;
ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προ-
φήτου. οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ
γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου·
ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμ-
προσθέν σου. ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
Οὐκ ἐγήγερται ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.
μείζων Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ·
ὁ δὲ μικρότερος. ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν. μείζων αὐτοῦ ἐστιν.
Ἀπὸ δὲ τῶν ἡμερῶν Ἰωάννου τοῦ

πτιστοῦ ἕως ἄρτι. ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν βιάζεται. καὶ βιασταὶ ἁρπά-
ζουσιν αὐτήν. πάντες γὰρ οἱ προφῆ-
ται καὶ ὁ νόμος ἕως Ἰωάννου προ-
εφήτευσαν. καὶ εἰ θέλετε δέξασθαι.
αὐτός ἐστιν Ἠλίας ὁ μέλλων ἔρχεσθαι.
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.
Τίνι δὲ ὁμοιώσω τὴν γενεὰν ταύ-
την. ὁμοία ἐστὶ παιδίοις. ἐν ἀγο-
ραῖς καθημένοις καὶ προσφωνοῦ-
σι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν καὶ λέγουσι.
ηὐλήσαμεν ὑμῖν καὶ οὐκ ὠρχήσασθε.
ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν. καὶ οὐκ ἐκόψα-
σθε. ἦλθεν γὰρ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων
μήτε πίνων. καὶ λέγουσι. δαιμόνιον
ἔχει. ἦλθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων
καὶ πίνων, καὶ λέγουσιν. ἰδοὺ ἄνθρωπος φά-
γος καὶ οἰνοπότης. τελωνῶν φίλος
καὶ ἁμαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο-

φία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς·
ρη / ε Τότε ἤρξατο ὀνειδίζειν τὰς πόλεις· ἐν
αἷς ἐγένοντο αἱ πλεῖσται δυνάμεις
αὐτοῦ· ὅτι οὐ μετενόησαν· οὐαί σοι
ρθ χοραζίν· οὐαί σοι βηθσαϊδάν·
ὅτι εἰ ἐν τύρῳ καὶ σιδῶνι ἐγένοντο
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν·
πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετε-
νόησαν· πλὴν λέγω ὑμῖν· τύρῳ
καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡ-
μέρᾳ κρίσεως. ἢ ὑμῖν· καὶ σὺ
καπερναούμ· ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψω-
θεῖσα· ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ·
ὅτι εἰ ἐν σοδόμοις ἐγένοντο αἱ δυ-
νάμεις αἱ γενόμεναι ἐν σοί· ἔμει-
ναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον·
πλὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι γῇ σοδόμων
ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ κρί-
ρι / ε σεως. ἢ σοί· ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ

Ρῷ· ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν· ἐξομο
λογοῦμαί σοι πάτερ· κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τῆς γῆς. ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα
ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν. καὶ ἀπεκά
λυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ ὁ πατήρ·
ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπρο
σθέν σου· ☩ Πάντα μοι παρε
δόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
ριϛ ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν· εἰ μὴ ὁ πατήρ·
οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει· εἰ
μὴ ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς
ἀποκαλύψαι· Δεῦτε πρός με
ριζ Πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορ
τισμένοι. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς·
ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς· καὶ
μάθετε ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι πρᾶός εἰμι
καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὑρήσετε
ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν·
ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός· καὶ τὸ φορ

ριδ τίον μου ἐλαφρόν ἐστιν. τέλος. ἐν ἐκεί-
ῳ τῷ καιρῷ. ἐπορεύθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοῖς
σάββασι. διὰ τῶν σπορίμων·
οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἐπείνασαν· καὶ
ἤρξαντο τίλλειν στάχυας. καὶ ἐσθίειν·
οἱ δὲ φαρισαῖοι ἰδόντες. εἶπον
αὐτῷ· ἰδοὺ οἱ μαθηταί σου ποιοῦσιν,
ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἀνέγνωτε τί
ἐποίησε Δαβίδ· ὅτε ἐπείνασεν· καὶ οἱ
μετ' αὐτοῦ πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ Θ(εο)ῦ· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέ-
σεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἐξὸν ἦν αὐτῷ φα-
γεῖν, οὐδὲ τοῖς μετ' αὐτοῦ. εἰ μὴ τοῖς
ἱερεῦσι μόνοις;   ἢ οὐκ ἀνέγνω-
ριε τε ἐν τῷ νόμῳ· ὅτι τοῖς σάββασιν
οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον
βεβηλοῦσι καὶ ἀναίτιοί εἰσι. λέγω δὲ
ὑμῖν· ὅτι τοῦ ἱεροῦ μεῖζόν ἐστιν ὧδε·

κα περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος τὴν χεῖρα

ἐγνώκειτε τί ἐστιν ἔλεος θέλω
καὶ οὐ θυσίαν· οὐκ ἂν κατεδικάσατε
τοὺς ἀναιτίους· κύριος γάρ ἐστι τοῦ σαβ-
βάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ μετα-
βὰς ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς τὴν συναγω-
γὴν αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος ἦν τὴν
χεῖρα ἔχων ξηράν· καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· εἰ ἔξεστι τοῖς σαβ-
βασι θεραπεύειν; ἵνα κατηγορή-
σωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
τίς ἔσται ἐξ ὑμῶν ἄνθρωπος ὃς ἕξει πρό-
βατον ἕν· καὶ ἐὰν ἐμπέσῃ τοῦτο
τοῖς σάββασιν εἰς βόθυνον, οὐχὶ
κρατήσει αὐτὸ καὶ ἐγερεῖ; πόσῳ οὖν
διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. ὥστε
ἔξεστι τοῖς σάββασι καλῶς ποιεῖν.
τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· ἔκτεινόν σου τὴν
χεῖρα σου. καὶ ἐξέτεινε. καὶ ἀποκα-
ρξζ Δ τεστάθη ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. οἱ δὲ

Φαρισαῖοι συμβούλιον ἔλαβον κα-
τ' αὐτοῦ ἐξελθόντες· ὅπως αὐτὸν
ἀπολέσωσιν· ὁ δὲ ἰς γνοὺς· ἀνε-
χώρησεν ἐκεῖθεν· καὶ ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς πάντας· καὶ ἐπε-
τίμησεν αὐτοῖς· ἵνα μὴ φανερὸν
αὐτὸν ποιήσωσιν· ὅπως πληρω-
θῇ τὸ ῥηθὲν διὰ ἡσαΐου τοῦ προ-
φήτου λέγοντος· ἰδοὺ ὁ παῖς μου·
ὃν ᾑρέτισα· ὁ ἀγαπητός μου· εἰς ὃν
εὐδόκησεν ἡ ψυχή μου· θήσω τὸ
πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν· καὶ κρίσιν τοῖς
ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ· οὐκ ἐρίσει· οὐ-
δὲ κραυγάσει· οὐδὲ ἀκούσει τις ἐν
ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ·
κάλαμον συντετριμμένον οὐ κατε-
άξει· καὶ λίνον τυφόμενον οὐ σβέσει·
ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νῖκος τὴν κρί-

κβ΄ περὶ τοῦ δαιμονιζομένου τυφλοῦ καὶ κωφοῦ·

σιν· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλ-
ριθ πιοῦσιν· τέλος· τότε προσηνέχθη
ρκ Αὐτῷ δαιμονιζόμενος· τυφλὸς
καὶ κωφός· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν· ὥστε
τὸν τυφλὸν καὶ κωφὸν καὶ λαλεῖν καὶ βλέ-
ρις πειν· καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ
Ὄχλοι καὶ ἔλεγον· μήτι οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς Δαυΐδ; οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαν-
ρκα Τες εἶπον· οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια· εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβοὺλ,
ἄρχοντι τῶν δαιμονίων·
ρκς Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις
αὐτῶν· εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα
βασιλεία μερισθεῖσα καθ' ἑαυτῆς,
οὐ σταθήσεται· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς τὸν
σατανᾶν ἐκβάλλει· ἐφ' ἑαυτὸν ἐμε-
ρίσθη· πῶς οὖν σταθήσεται ἡ βα-
σιλεία αὐτοῦ· καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζε-
βοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια. οἱ

οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν· διὰ
τοῦτο αὐτοὶ ὑμῶν ἔσονται κριταί·
εἰ δὲ ἐγὼ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι-
μόνια· ἄρα ἔφθασεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βα-
σιλεία τοῦ θεοῦ· ἢ πῶς δύναταί τις
εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ,
καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι· ἐὰν
μὴ πρῶτον δήσῃ τὸν ἰσχυρόν· καὶ
τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει·
ἀρχ(ή) ὁ μὴ ὢν μετ᾽ ἐμοῦ, κατ᾽ ἐμοῦ ἐστιν· καὶ
ὁ μὴ συνάγων μετ᾽ ἐμοῦ σκορπίζει·
ρκγ β Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν· πᾶσα ἁμαρ-
τία καὶ βλασφημία· ἀφεθήσεται
τοῖς ἀνθρώποις· ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφη-
μία, οὐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις·
καὶ ὃς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· ἀφεθήσεται αὐτῷ· ὃς δ᾽ ἂν
εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· οὐκ ἀ-
φεθήσεται αὐτῷ· οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι

ρκδ φημι. οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. Ἢ ποιή-
σατε τὸ δένδρον καλὸν· καὶ τὸν καρ-
πὸν αὐτοῦ καλόν· ἢ ποιήσατε τὸ
δένδρον σαπρὸν· καὶ τὸν καρπὸν αὐ-
τοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ
δένδρον γινώσκεται. Γεννή-
ματα ἐχιδνῶν· πῶς δύνασθε
ἀγαθὰ λαλεῖν· πονηροὶ ὄντες· ἐκ
γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδί-
ρκε ας, τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος
ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ. ἐκβάλλει
ἀγαθά· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ
πονηροῦ θησαυροῦ. ἐκβάλλει πονη-
ρκς ρά. Λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι πᾶν
ῥῆμα ἀργὸν ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄν-
θρωποι. ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ
λόγον. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. ἐκ
γὰρ τῶν λόγων σου δικαιωθήσῃ,
καὶ ἐκ τῶν λόγων σου ~~κατακριθήσῃ~~. καὶ καταδι-
κασθήσῃ.

ιερ περὶ τῶν αἰτούντων σημεῖον:

ρκζ Τότε ἀπεκρίθησάν τινες τῶν
γραμματέων καὶ φαρισαίων λέγον-
τες· διδάσκαλε· θέλομεν ἀπὸ σοῦ
σημεῖον ἰδεῖν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ρκη αὐτοῖς· γενεὰ πονηρὰ καὶ μοι-
χαλίς· σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ σημεῖ-
ον οὐ δοθήσεται αὐτῇ· εἰ μὴ τὸ ση-
μεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου. ὥσπερ
γὰρ ἦν ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ
κήτους· τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύ-
κτας. οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς· τρεῖς ἡμέ-
ρας καὶ τρεῖς νύκτας. ἄνδρες
νινευῖται ἀναστήσονται ἐν τῇ
κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι με-
τενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε· βα-
σίλισσα νότου. ἐγερθήσεται ἐν τῇ

κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης
καὶ κατακρινεῖ αὐτήν· ὅτι ἦλθεν ἐκ
τῶν περάτων τῆς γῆς· ἀκοῦσαι
τὴν σοφίαν σολομῶνος· καὶ ἰδοὺ
ρκε πλεῖον σολομῶνος ὧδε· ὅταν
δὲ τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου· διέρχεται δι' ἀνύδρων
τόπων· ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ
οὐχ εὑρίσκει· τότε λέγει· ἐπιστρέψω
εἰς τὸν οἶκόν μου ὅθεν ἐξῆλθον·
καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σχολάζοντα· σε
σαρωμένον· καὶ κεκοσμημένον·
τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει μεθ'
ἑαυτοῦ ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πο
νηρότερα ἑαυτοῦ καὶ εἰσελθόντα
κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχα
τα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου· χείρονα τῶν
πρώτων· οὕτως ἔσται καὶ τῇ γενεᾷ
ρλβ ταύτῃ τῇ πονηρᾷ· ἔτι δὲ

κα. ε΄ τῶν παραβολῶν

Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος τοῖς ὄχλοις. ἰδοὺ
ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ. εἱστήκεισαν
ἔξω ζητοῦντες αὐτῷ λαλῆσαι. εἶ-
πεν δέ τις αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ
ἀδελφοί σου. ἔξω ἑστήκασι. ζητοῦν-
τές σοι λαλῆσαι· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν τῷ εἰπόντι αὐτῷ· τίς ἐστιν ἡ
μήτηρ μου. καὶ τίνες εἰσὶν οἱ ἀδελφοί μου.
καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, εἶπεν· ἰδοὺ ἡ μήτηρ
μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὅστις γὰρ ἂν
ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ
κα ἐν οὐρανοῖς. αὐτός μου ἀδελφὸς. καὶ ἀ-
ρλα δελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν· ἐν δὲ τῇ
Ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελθὼν ὁ Ἰς ἀπὸ τῆς
οἰκίας. ἐκάθητο παρὰ τὴν θά-
λασσαν· καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐ-
τὸν ὄχλοι πολλοί. ὥστε αὐτὸν εἰς τὸ
πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι. καὶ πᾶς

ὁ ὄχλος ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἑστήκει·
καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν πα-
ραβολαῖς, λέγων· ἰδοὺ ἐξῆλθεν
ὁ σπείρων· τοῦ σπείρειν· καὶ ἐν τῷ σπεί-
ρειν αὐτόν. ἃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδόν· καὶ ἦλθε τὰ πετεινὰ καὶ κατέ-
φαγον αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ
τὰ πετρώδη. ὅπου οὐκ εἶχε γῆν
πολλήν· καὶ εὐθέως ἐξανέτειλεν.
διὰ τὸ μὴ ἔχειν βάθος γῆς· ἡλίου δὲ
ἀνατείλαντος. ἐκαυματίσθη· καὶ
διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν. ἐξηράνθη·
ἄλλα δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας.
καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι. καὶ ἀπέ-
πνιξαν αὐτά. ἄλλα δὲ ἔπεσεν
ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου
καρπόν, ὃ μὲν ἑκατόν· ὃ δὲ ἑξή-
κοντα ὃ δὲ τριάκοντα· ὁ ἔχων
ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ προ-

σελθόντες οἱ μαθηταὶ εἶπον αὐτῷ·
διατί ἐν παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι
ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστήρια
τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· ἐκείνοις
ρλβ δὲ οὐ δέδοται. ὅστις γὰρ ἔχει, δοθή-
σεται αὐτῷ· καὶ περισσευθήσεται· ὅστις
δὲ οὐκ ἔχει. καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐ-
τοῦ· διὰ τοῦτο ἐν παραβολαῖς
ρλγ αὐτοῖς λαλῶ· ὅτι βλέποντες οὐ βλέ-
πουσι· καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν·
οὐδὲ συνιοῦσιν. καὶ ἀναπληροῦται
αὐτοῖς ἡ προφητεία Ἠσαΐου ἡ λέγουσα·
ἀκοῇ ἀκούσετε· καὶ οὐ μὴ συνῆτε· καὶ
βλέποντες βλέψετε· καὶ οὐ μὴ ἴδητε·
ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ
τούτου· καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυ-
σαν· μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς·

καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι καὶ τῇ καρδίᾳ
συνῶσι· καὶ ἐπιστρέψωσι· καὶ ἰάσομαι
αὐτούς. ὑμῶν δὲ μακάριοι
οἱ ὀφθαλμοί. ὅτι βλέπουσι· καὶ τὰ ὦ
τα ὑμῶν, ὅτι ἀκούει. ἀμὴν γὰρ
λέγω ὑμῖν· ὅτι πολλοὶ προφῆται καὶ
δίκαιοι· ἐπεθύμησαν ἰδεῖν ἃ βλέπε
τε· καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀ
κούετε. καὶ οὐκ ἤκουσαν. ὑμεῖς οὖν ἀ
κούσατε τὴν παραβολὴν τοῦ
σπείροντος· παντὸς ἀκούοντος
τὸν λόγον τῆς βασιλείας· καὶ μὴ συ
νιέντος. ἔρχεται ὁ πονηρὸς· καὶ
ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν ὁ παρὰ
τὴν ὁδὸν σπαρείς. ὁ δὲ ἐπὶ τὰ
πετρώδη σπαρείς. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν
λόγον ἀκούων. καὶ εὐθὺς μετὰ χα
ρᾶς λαμβάνων αὐτόν. οὐκ ἔχει δὲ

ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός
ἐστιν· γενομένης δὲ θλίψεως
ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον· εὐθὺς
σκανδαλίζεται· ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάν-
θας σπαρείς. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον
ἀκούων· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος
τούτου· καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου·
συμπνίγει τὸν λόγον καὶ ἄκαρπος γί-
νεται· ὁ δὲ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν
σπαρείς, οὗτός ἐστιν ὁ τὸν λόγον ἀ-
κούων καὶ συνιῶν· ὃς δὴ καρποφορεῖ
καὶ ποιεῖ· ὁ μὲν ἑκατόν· ὁ δὲ ἑξήκον-
ρκϛ τα· ὁ δὲ τριάκοντα. ἀμήν
Παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς
λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν· ἀνθρώπῳ σπείραντι καλὸν σπέρ-
μα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ἐν δὲ τῷ κα-
θεύδειν τοὺς ἀνθρώπους· ἦλθεν αὐτοῦ ὁ
ἐχθρὸς· καὶ ἔσπειρεν ζιζάνια ἀνὰ

μέσον τοῦ σίτου. καὶ ἀπῆλθεν. ὅτε δὲ
ἐβλάστησεν ὁ χόρτος· καὶ καρπὸν ἐποί-
ησεν· τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια·
προσελθόντες δὲ οἱ δοῦλοι τοῦ οἰκο-
δεσπότου. εἶπον αὐτῷ· κύριε· οὐχὶ
καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ
ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει ζιζάνια·
ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο
ἐποίησεν· οἱ δὲ δοῦλοι εἶπον αὐ-
τῷ· θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλ-
λέξωμεν αὐτά; ὁ δὲ ἔφη· οὔ· μή-
ποτε συλλέγοντες τὰ ζιζάνια
ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον·
ἄφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα
μέχρι τοῦ θερισμοῦ· καὶ ἐν καιρῷ
τοῦ θερισμοῦ. ἐρῶ τοῖς θερισταῖς.
συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δεσμούς. πρὸς τὸ
κατακαῦσαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον

ρλζ/ε συναγάγετε εἰς τὴν ἀποθήκην μου. ἄλ-
λην παραβολὴν παρέθηκεν αὐτοῖς
λέγων· ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. κόκκῳ σινάπεως· ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος. ἔσπειρεν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ· ὃ
μικρότερον μέν ἐστι πάντων τῶν
σπερμάτων· ὅταν δὲ αὐξηθῇ· μεῖ-
ζον τῶν λαχάνων ἐστί· καὶ γίνεται δέν-
δρον· ὥστε ἐλθεῖν τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ καὶ κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλά-
ρλη/β δοις αὐτοῦ· ἄλλην παραβολὴν
ἐλάλησεν αὐτοῖς· ὁμοία ἐστὶν ἡ
βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ζύμῃ ἣν λα-
βοῦσα γυνὴ. ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου
σάτα τρία. ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅ-
ρλθ/ς λον· ταῦτα πάντα ἐλάλησεν
ὁ Ἰς ἐν παραβολαῖς τοῖς ὄχλοις·
καὶ χωρὶς παραβολῆς οὐκ ἐλάλει
αὐτοῖς· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥη-

θὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα
μου· ἐρεύξομαι κεκρυμμένα ἀπὸ
καταβολῆς κόσμου. τότε ἀ-
φεὶς τοὺς ὄχλους ἦλθεν εἰς τὴν οἰ-
κίαν ὁ ἰς· καὶ προσῆλθον αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· φράσον
ἡμῖν τὴν παραβολὴν τῶν ζιζανί-
ων τοῦ ἀγροῦ. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὁ σπείρων τὸ καλὸν
σπέρμα ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου· ὁ δὲ
ἀγρός ἐστιν ὁ κόσμος· τὸ δὲ καλὸν
σπέρμα· οὗτοί εἰσιν οἱ υἱοὶ τῆς βασιλεί-
ας· τὰ δὲ ζιζάνιά εἰσιν οἱ υἱ-
οὶ τοῦ πονηροῦ· ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπεί-
ρας αὐτά ἐστιν ὁ διάβολος· ὁ δὲ
θερισμὸς, συντέλεια τοῦ αἰῶνος
ἐστίν· οἱ δὲ θερισταὶ, ἄγγελοί εἰσιν·
ὥσπερ οὖν συλλέγεται τὰ ζιζάνια καὶ

πυρὶ καίεται. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συν
τελείᾳ τοῦ αἰῶνος τούτου. ἀπο
στελεῖ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοὺς ἀγγέλους αὐ
τοῦ· καὶ συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλεί
ας αὐτοῦ. πάντα τὰ σκάνδαλα·
καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν· καὶ
βαλοῦσιν αὐτούς· εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· τότε
οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω·

πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν
τῷ ἀγρῷ· ὃν εὑρὼν ἄνθρωπος ἔκρυψεν
καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει· καὶ
πωλεῖ πάντα ὅσα ἔχει· καὶ ἀγορά
ζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον. πάλιν
ρμ ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν

ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαρ-
γαρίτας· ὃς εὑρὼν ἕνα πολύτι-
μον μαργαρίτην· ἀπελθὼν πέ-
πρακε πάντα ὅσα εἶχεν· καὶ ἠγό-
ρασεν αὐτόν· πάλιν ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· σαγήνῃ βλη-
θείσῃ εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἐκ παντὸς
γένους συναγαγούσῃ· ἣν ὅτε ἐπληρώ-
θη· ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν
αἰγιαλὸν· καὶ καθίσαντες· συνέλε-
ξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη· τὰ δὲ σα-
πρὰ ἔξω ἔβαλον· οὕτως ἔσται ἐν
τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος· ἐξε-
λεύσονται οἱ ἄγγελοι· καὶ ἀφοριοῦσι τοὺς
πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων·
καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς τὴν κάμινον
τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων· λέγει αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς· συνήκατε ταῦτα πάντα;

λέγουσιν αὐτῷ· ναὶ κύριε. ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· διὰ τοῦτο πᾶς γραμμα
τεὺς μαθητευθεὶς εἰς τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκο
δεσπότῃ. ὅστις ἐκβάλλει ἐκ τοῦ θη
σαυροῦ αὐτοῦ. καινὰ καὶ παλαιά.
Καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰς τὰς πα
ραβολὰς ταύτας. μετῆρεν ἐκεῖθεν·
καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ. ἐ
δίδασκεν αὐτοὺς ἐν τῇ συναγωγῇ
αὐτῶν ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτοὺς
καὶ λέγειν· πόθεν τούτῳ ἡ σοφία
αὕτη καὶ αἱ δυνάμεις· οὐχ οὗτος
ἐστὶν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός; οὐχὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ λέγεται μαριάμ· καὶ οἱ ἀ
δελφοὶ αὐτοῦ· ἰάκωβος καὶ ἰωσῆς.
καὶ σίμων· καὶ ἰούδας· καὶ αἱ ἀδελφαὶ
αὐτοῦ οὐχὶ πᾶσαι πρὸς ἡμᾶς εἰσι;
πόθεν οὖν τούτῳ ταῦτα πάντα;

κβ περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρῴδου

ρμε Α καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ
ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτοῖς· οὐκ ἔστι προφήτης
ἄτιμος. εἰ μὴ ἐν τῇ πατρίδι
αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ οὐκ
ἐποίησεν ἐκεῖ δυνάμεις πολλάς,
διὰ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν·
ρμϛ ϛ Ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· ἤκουσεν Ἡρῴ-
δης ὁ τετράρχης τὴν ἀκοὴν ἰ(ησο)ῦ.
καὶ εἶπε τοῖς παισὶν αὐτοῦ· οὗτός ἐστιν
Ἰωάννης ὁ βαπτιστής· αὐτὸς ἠγέρ-
θη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ διὰ τοῦτο
αἱ δυνάμεις ἐνεργοῦσιν ἐν αὐτῷ·
ρμζ Β Ὁ γὰρ Ἡρῴδης κρατήσας τὸν Ἰωάννην·
ἔδησεν αὐτόν· καὶ ἔθετο ἐν φυλακῇ,
διὰ Ἡρῳδιάδα τὴν γυναῖκα Φι-
λίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ἔλε-
γεν γὰρ αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· οὐκ ἔξεστί
σοι ἔχειν αὐτήν· καὶ θέλων αὐτὸν
ἀποκτεῖναι. ἐφοβήθη τὸν ὄχλον.

ὅτι ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον.

ρνθ γενεσίων δὲ ἀγομένων τοῦ ἡρώδου· ὠρχήσατο ἡ θυγάτηρ τῆς ἡρωδιάδος. ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἤρεσεν τῷ ἡρώδῃ· ὅθεν μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν αὐτῇ δοῦναι ὃ ἐὰν αἰτήσηται. ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς. δός μοι φησὶν ὧδε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ ἐλυπήθη ὁ βασιλεύς· διὰ δὲ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους. ἐκέλευσε δοθῆναι· καὶ πέμψας ἀπεκεφάλισε τὸν ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ· καὶ ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι καὶ ἐδόθη τῷ κορασίῳ· καὶ ἤνεγκεν τῇ μητρὶ αὐτῆς· καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτό· καὶ ἐλθόντες ἀπήγγειλαν τῷ ἰῦ·

κυ(ριακῇ) ε' τῶν ε' ἄρ(των) καὶ τῶν β' ἰχθύων ...
ἐκ (τοῦ) κατὰ ματ(θαῖον)

Ἀκούσας ὁ ἰσ. ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν
ἐν πλοίῳ· εἰς ἔρημον τόπον κατ'
ἰδίαν· καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι,
ἠκολούθησαν αὐτῷ πεζῇ ἀπὸ
τῶν πόλεων· καὶ ἐξελθὼν ὁ ἰσ εἶδεν
πολὺν ὄχλον· καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐ-
τοῖς. καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους
αὐτῶν· ὀψίας δὲ γενομένης. προσ-
ῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες· ἔρημός ἐστιν ὁ τόπος.
καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρῆλθεν· ἀπόλυ-
σον τοὺς ὄχλους. ἵνα ἀπελθόν-
τες εἰς τὰς κώμας. ἀγοράσωσιν
ἑαυτοῖς βρώματα. ὁ δὲ ἰσ εἶπεν
αὐτοῖς· οὐ χρείαν ἔχουσιν ἀπελθεῖν.
δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ λέ-
γουσιν αὐτῷ· οὐκ ἔχομεν ὧδε
εἰ μὴ πέντε ἄρτους. καὶ δύο ἰχθύας·
ὁ δὲ εἶπεν· φέρετέ μοι αὐτοὺς ὧδε·

καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλι-
θῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους. λαβὼν τοὺς
πέντε ἄρτους. καὶ τοὺς δύο ἰχθύ-
ας. ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐλό-
γησεν. καὶ κλάσας. ἔδωκεν τοῖς
μαθηταῖς τοὺς ἄρτους. οἱ δὲ μα-
θηταὶ τοῖς ὄχλοις. καὶ ἔφαγον
πάντες. καὶ ἐχορτάσθησαν. καὶ ἦ-
ραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμά-
των, δώδεκα κοφίνους πλήρεις.
οἱ δὲ ἐσθίοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ
πεντακισχίλιοι. χωρὶς γυναι-
ρξς ε κῶν καὶ παιδίων. καὶ εὐθέως ἠνάγκα-
σεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆ-
ναι εἰς τὸ πλοῖον. καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς
τὸ πέραν. ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς
ὄχλους. καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους.
ρξζ ε ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ᾽ ἰδίαν προσεύ-
κζ ρξη β ξασθαι. ὀψίας δὲ γενομένης.

μόνος ἦν ἐκεῖ. τὸ δὲ πλοῖον ἤδη
μέσον τῆς θαλάσσης ἦν. βασανι-
ζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων. ἦν
γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. τετάρ-
τῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς. ἀπῆλ-
θεν πρὸς αὐτοὺς. περιπατῶν
ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἰδόντες αὐ-
τὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
περιπατοῦντα. ἐταράχθησαν
λέγοντες. ὅτι φάντασμά ἐστι.
καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. εὐθέ-
ως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰς. λέγων.
θαρσεῖτε. ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε.
Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶ-
πεν. κε. εἰ σὺ εἶ. κέλευσόν με πρὸς
σὲ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. ὁ δὲ
εἶπεν. ἐλθέ. καὶ καταβὰς ἀπὸ
τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος. περιεπάτη-
σεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς

[illegible]

τὸν ιν̄· βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυ
ρὸν ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος κα
ταποντίζεσθαι· ἔκραξε λέγων·
κε̄ σῶσόν με· εὐθέως δὲ ὁ ις̄ ἐκτεί
νας τὴν χεῖρα· ἐπελάβετο αὐτοῦ·
καὶ λέγει αὐτῷ· ὀλιγόπιστε· εἰς τί
ρμε ἐδίστασας· καὶ ἐμβάντων αὐτῶν
εἰς τὸ πλοῖον· ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος·
οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες·
προσεκύνησαν αὐτῷ λέγοντες·
ρμς ἀληθῶς θῦ υἱὸς εἶ· καὶ διαπερά
σαντες· ἦλθον εἰς τὴν γῆν γεννησα
ρέθ· καὶ ἐπιγνόντες αὐτὸν οἱ ἄν
δρες τοῦ τόπου ἐκείνου· ἀπέστει
λαν εἰς ὅλην τὴν περίχωρον ἐ
κείνην· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ
πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας· καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν· ἵνα μόνον ἅψων
ται τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου

αὐτοῦ· καὶ ὅσοι ἥψαντο· διεσώθη-
σαν· τότε προσέρχονται τῷ
ἰυ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμμα-
τεῖς καὶ φαρισαῖοι λέγοντες·
Διατί οἱ μαθηταί σου παραβαίνου-
σι τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέ-
ρων· οὐ γὰρ νίπτονται τὰς χεῖρας
αὐτῶν, ὅταν ἄρτον ἐσθίωσιν·
κα ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
διατί καὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν
ἐντολὴν τοῦ θυ· διὰ τὴν παρά-
δοσιν ὑμῶν· ὁ γὰρ θς ἐνετείλατο
λέγων· τίμα τὸν πρα καὶ τὴν μρα·
καὶ ὁ κακολογῶν πρα ἢ μρα· θα-
νάτῳ τελευτάτω· ὑμεῖς δὲ
λέγετε· ὃς ἂν εἴπῃ τῷ πρὶ ἢ τῇ
μρί· δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελη-
θῇς· καὶ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πρα
αὐτοῦ· καὶ ἠκυρώσατε τὴν ἐντολ

τοῦ θεοῦ· διὰ τὴν παράδοσιν ὑμῶν·
ὑποκριταί· καλῶς προεφήτευσε
περὶ ὑμῶν Ἠσαΐας λέγων· ἐγγίζει
μοι ὁ λαὸς οὗτος τῷ στόματι αὐτῶν·
καὶ τοῖς χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρ-
δία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονταί με· διδάσκον-
τες διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων·
Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον
εἶπεν αὐτοῖς· ἀκούετε καὶ συνίετε· οὐ τὸ
εἰσερχόμενον εἰς τὸ στόμα κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἀλλὰ τὸ ἐκπορευό-
μενον ἐκ τοῦ στόματος· τοῦτο κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον· Τότε προσελθόν-
τες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον αὐτῷ·
οἶδας ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες
τὸν λόγον ἐσκανδαλίσθησαν· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν· πᾶσα φυτεία
ἣν οὐκ ἐφύτευσεν ὁ πατήρ μου ὁ οὐράνιος·

ρπϛ/ε ἐκριζωθήσεται· ἄφετε αὐτούς·
ὁδηγοί εἰσι. τυφλοὶ τυφλῶν· τυφλὸς
δὲ τυφλὸν ἐὰν ὁδηγῇ. ἀμφότε-
ρπζ/ε ροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ πέτρος, εἶπεν αὐτῷ·
φράσον ἡμῖν τὴν παραβολὴν ταύ-
την· ὁ δὲ ἰς εἶπεν· ἀκμὴν καὶ ὑ-
μεῖς ἀσύνετοί ἐστε· οὔπω νοεῖτε ὅτι
πᾶν τὸ εἰσπορευόμενον εἰς τὸ στόμα
εἰς τὴν κοιλίαν χωρεῖ· καὶ εἰς ἀφεδρῶ-
να ἐκβάλλεται; τὰ δὲ ἐκπορευό-
μενα ἐκ τοῦ στόματος. ἐκ τῆς
καρδίας ἐξέρχεται· κἀκεῖνα κοι-
νοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἐκ γὰρ τῆς καρδί-
ας ἐξέρχονται. διαλογισμοὶ πονη-
ροί· φόνοι· μοιχεῖαι· πορνεῖαι·
κλοπαί· ψευδομαρτυρίαι· βλασφη-
μίαι· ταῦτά ἐστι τὰ κοινοῦντα τὸν
ἄνθρωπον· τὸ δὲ ἀνίπτοις χερσὶ φα-

ιε περὶ τῆς Χαναναίας ...
εἰς ἦλθεν ὁ Ἰς εἰς τὰ μέρη Τύρου ...

γεῖν. οὐ κοινοῖ τὸν ἄνον. καὶ ἐξελ
θὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰς. ἀνεχώρησεν εἰς
τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. καὶ ἰδοὺ
ιε γυνὴ Χαναναία. ἀπὸ τῶν ὁρίων
ἐκείνων ἐξελθοῦσα. ἐκραύγασεν
αὐτῷ λέγουσα. ἐλέησόν με κε υἱὲ
Δαδ. ἡ θυγάτηρ μου. κακῶς
δαιμονίζεται. ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη
αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἠρώτων αὐτὸν
λέγοντες. ἀπόλυσον αὐτήν ὅτι
ρνη ε κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. ὁ δὲ ἀπο
κριθεὶς εἶπεν. οὐκ ἀπεστάλην εἰ
μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλό
ρνθ τα, οἴκου ἰηλ. ἡ δὲ ἐλθοῦ
σα, προσεκύνησεν αὐτῷ. λέγουσα
κε βοήθει μοι. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶ
πεν. οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτ
τῶν τέκνων. καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις.

Ἡ δὲ εἶπεν· ναὶ κε· καὶ γὰρ τὰ κυ
νάρια ἐσθίει. ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν πιπτόντων, ἀπὸ τῆς τραπέ
ζης τῶν κυρίων αὐτῶν. τότε
ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύ
ναι· μεγάλη σου ἡ πίστις· γενη
θήτω σοι ὡς θέλεις· καὶ ἰάθη ἡ θυ
γάτηρ αὐτῆς. ἀπὸ τῆς ὥρας ἐ
κείνης. Καὶ μεταβὰς ἐκεῖθεν ὁ
Ἰς, ἦλθε παρὰ τὴν θάλασσαν
τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος,
ἐκάθητο ἐκεῖ· καὶ προσῆλθον αὐτῷ
ὄχλοι πολλοί, ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν
χωλούς· τυφλούς· κωφούς· κυλλούς·
καὶ ἑτέρους πολλούς· καὶ ἔρριψαν αὐτοὺς
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰυ. καὶ ἐθερά
πευσεν αὐτούς, ὥστε τοὺς ὄχλους
θαυμάσαι βλέποντας. κωφοὺς λαλοῦν
τας· κυλλοὺς ὑγιεῖς· χωλοὺς περι

[illegible]

Εὐ(αγγέλιον) [illegible]

πατοῦντας. καὶ τυφλοὺς βλέποντας·
καὶ ἐδόξασαν τὸν θ(εὸ)ν Ἰ(σρα)ήλ. Ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς
Προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ. εἶπεν· σπλαγχνίζομαι ἐπὶ
τὸν ὄχλον. ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς
προσμένουσί μοι. καὶ οὐκ ἔχουσι τί
φάγωσι. καὶ ἀπολῦσαι αὐτοὺς νήστεις
οὐ θέλω· μήποτε ἐκλυθῶσιν ἐν
τῇ ὁδῷ. καὶ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ· πόθεν ἡμῖν ἐν
ἐρημίᾳ ἄρτοι τοσοῦτοι. ὥστε χορ-
τάσαι ὄχλον τοσοῦτον. καὶ λέγει
αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· πόσους ἄρτους ἔχετε·
οἱ δὲ εἶπον ἑπτά. καὶ ὀλίγα ἰχθύδι-
α. καὶ ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις ἀνα-
πεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ λαβὼν τοὺς
ἑπτὰ ἄρτους. καὶ τοὺς ἰχθύας. εὐ-
χαριστήσας. ἔκλασεν. καὶ ἐδίδου
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· οἱ δὲ μα-

θῆναι· τοὺς ὄχλους· καὶ ἔφαγον πάν-
τες καὶ ἐχορτάσθησαν· καὶ ἦραν τὸ
περισσὸν τῶν κλασμάτων· ἑπτὰ
σπυρίδας πλήρεις· οἱ δὲ ἐσθίοντες
ἦσαν ἄνδρες τετρακισχίλιοι· χω-
ρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων· καὶ ἀπο-
λύσας τοὺς ὄχλους· ἀνέβη εἰς τὸ πλοῖ-
ον καὶ ἦλθεν εἰς τὰ ὅρια μαγδαλά· τέλος
Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι
καὶ σαδδουκαῖοι πειράζοντες· ἐπη-
ρώτησαν αὐτὸν· σημεῖον ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· γενεὰ
πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς· σημεῖον ἐπι-
ζητεῖ· καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ,
εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·
καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἀπῆλθεν·
καὶ ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὸ πέραν· ἐπελάθοντο ἄρτους λα-

ρξζ/β βεῖν· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· ὁρᾶτε
λβ καὶ προσέχετε· ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
ρξη/ς φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων· οἱ δὲ
διελογίζοντο ἐν ἑαυτοῖς λέγοντες·
ὅτι ἄρτους οὐκ ἐλάβομεν· γνοὺς
δὲ ὁ ἰς̅ εἶπεν· τί διαλογί-
ζεσθε ἐν ἑαυτοῖς ὀλιγόπιστοι· ὅτι
ἄρτους οὐκ ἐλάβετε· οὔπω νοεῖτε
οὐδὲ μνημονεύετε τοὺς πέντε
ἄρτους τῶν πεντακισχιλίων·
καὶ πόσους κοφίνους ἐλάβετε· οὐδὲ
τοὺς ἑπτὰ ἄρτους τῶν τετρακισχι-
λίων· καὶ πόσας σπυρίδας ἐλάβετε·
πῶς οὐ νοεῖτε· ὅτι οὐ περὶ ἄρτων
εἶπον ὑμῖν προσέχειν ἀπὸ τῆς ζύ-
μης τῶν φαρισαίων καὶ σαδδουκαίων·
τότε συνῆκαν· ὅτι οὐκ εἶπε προσέ-
χειν ἀπὸ τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου· ἀλλὰ
ἀπὸ τῆς διδαχῆς τῶν φαρισαίων

λγ' ... τῆς ἐν Καισαρείᾳ ἐπερωτήσεως:
... τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ...

ρξϛ ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον· ἐλθὼν ὁ
Ἰ(ησοῦ)ς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας τῆς Φιλίπ-
που· ἠρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
λέγων· τίνα με λέγουσιν οἱ ἄν(θρωπ)οι εἶναι
τὸν υἱὸν τοῦ ἀν(θρώπ)ου· οἱ δὲ εἶπον· οἱ μὲν
Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ
Ἠλίαν· ἕτεροι δὲ Ἱερεμίαν ἢ ἕνα
τῶν προφητῶν· λέγει αὐτοῖς·
ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Σίμων Πέτρος εἶπεν·
σὺ εἶ ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ υἱὸς τοῦ Θ(εο)ῦ τοῦ ζῶντος·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος εἶ Σίμων Βὰρ Ἰωνᾶ·
ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυ-
ψέν σοι· ἀλλ' ὁ πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς· κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι
σὺ εἶ Πέτρος· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέ-
τρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλη-
σίαν· καὶ πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς·

καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖδας τῆς βασιλείας
τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς
γῆς· ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς· ἔσται
λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
ρξϛ Τότε διεστείλατο τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν ὅτι
ϛ ισ αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ἀπὸ τότε ἤρ-
ξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· ὅτι δεῖ αὐτὸν ἀπελθεῖν εἰς
Ἱεροσόλυμα καὶ πολλὰ παθεῖν ἀ-
πὸ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ ἀρχιε-
ρέων καὶ γραμματέων· καὶ ἀπο-
κτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ-
ρξζ ρᾳ ἐγερθῆναι. Καὶ προσλα-
βόμενος ὁ Πέτρος ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ λέγων· ἵλεώς
σοι κύριε· οὐ μὴ ἔσται σοι τοῦτο. ὁ δὲ
στραφεὶς εἶπε τῷ Πέτρῳ· ὕπαγε

ὀπίσω μου σατανᾶ· σκάνδαλόν
μου εἶ· ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ.
ροβ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων· Τότε
ὁ Ἰησοῦς εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν,
ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι·
ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ᾽ ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν
ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν· τί γὰρ ὠ-
φελεῖται ἄνθρωπος· ἐὰν τὸν κόσμον
ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
ζημιωθῇ· ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀν-
ροδ τάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· μέλ-
λει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν
τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· μετὰ τῶν
ἀγγέλων αὐτοῦ· καὶ τότε ἀποδώσει
ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ·

εὐαγγέλιον τῆς μεταμορφώσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

ροβ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· εἰσί τινες τῶν ὧ-
δε ἑστώτων· οἵτινες οὐ μὴ γεύσων-
ται θανάτου· ἕως ἂν ἴδωσι τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἐρχόμενον ἐν τῇ β-
ασιλείᾳ αὐτοῦ· Καὶ μεθ' ἡμέρ-
ἀρχ ας ἓξ παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον·
καὶ Ἰάκωβον· καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελ-
φὸν αὐτοῦ· καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς
ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν· καὶ μετεμορ-
φώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν· καὶ ἔ-
λαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· ὡς
ὁ ἥλιος· τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ· ἐγέ-
νετο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· καὶ ἰδοὺ ὤ-
φθησαν αὐτοῖς· Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας·
μετ' αὐτοῦ συλλαλοῦντες· ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος· εἶπε τῷ Ἰησοῦ·
κύριε· καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι·
εἰ θέλεις· ποιήσωμεν ὧδε τρεῖς
σκηνάς· σοὶ μίαν· καὶ Μωϋσῇ μί-

αν· καὶ μίαν ἠλίᾳ· ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος· ἰδοὺ νεφέλη φωτεινή· ἐπεσκί-
ασεν αὐτούς· καὶ ἰδοὺ φωνὴ ἐκ τῆς
νεφέλης λέγουσα· οὗτός ἐστιν ὁ
υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκη-
σα· αὐτοῦ ἀκούετε· καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταί· ἔπεσον ἐπὶ πρόσω-
πον αὐτῶν· καὶ ἐφοβήθησαν σφό-
δρα· καὶ προσελθὼν ὁ Ἰς, ἥψατο αὐ-
τῶν· καὶ εἶπεν· ἐγέρθητε καὶ μὴ φο-
βεῖσθε· ἐπάραντες δὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς αὐτῶν· οὐδένα εἶδον, εἰ μὴ τὸν
Ἰν μόνον· καὶ καταβαινόντων
αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους· ἐνετείλατο αὐ-
τοῖς ὁ Ἰς λέγων· μηδενὶ εἴπητε
τὸ ὅραμα, ἕως οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· Καὶ ἐπηρώ-
τησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέ-
γοντες· τί οὖν οἱ γραμματεῖς

λέγουσιν· ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶ-
ροε τον· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἀποκριθεὶς, εἶπεν
αὐτοῖς· Ἠλίας μὲν ἔρχεται πρῶ-
τον· καὶ ἀποκαταστήσει πάντα·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι Ἠλίας ἤδη ἦλ-
θεν· καὶ οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν· ἀλ-
λὰ ἐποίησαν ἐν αὐτῷ ὅσα ἠθέ-
λησαν· οὕτως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν· τότε
συνῆκαν οἱ μαθηταί· ὅτι περὶ
Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ· εἶπεν
κε ροδ αὐτοῖς· καὶ ἐλθόντων αὐτῶν
ἀρ(χή) πρὸς τὸν ὄχλον· προσῆλθεν αὐτῷ
ἄνθρωπος γονυπετῶν αὐτὸν καὶ λέγων·
Κ(ύρι)ε ἐλέησόν μου τὸν υἱόν· ὅτι σελη-
νιάζεται· καὶ κακῶς πάσχει·
πολλάκις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ· καὶ πολ-
λάκις εἰς τὸ ὕδωρ· καὶ προσήνεγκα
αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σου· καὶ

οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦ-
σαι. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμέ-
νη· ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν·
ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν·
φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε· καὶ ἐπετίμη-
σεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐ-
τοῦ τὸ δαιμόνιον· καὶ ἐθεραπεύθη
ὁ παῖς. ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης·
Τότε προσελθόντες οἱ μαθηταὶ
τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· διατί
ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν
αὐτό· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· διὰ τὴν
ἀπιστίαν ὑμῶν· ἀμὴν γὰρ λέγω
ὑμῖν· ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκ-
κον σινάπεως· ἐρεῖτε τῷ ὄρει
τούτῳ· μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ· καὶ
μεταβήσεται· καὶ οὐδὲν ἀδυνατή-
σει ὑμῖν· τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκ-

πορεύεται. εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νη-
στείᾳ. ἀναστρεφομένων δὲ
ροϛ Αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. εἶπεν αὐτοῖς
ὁ Ἰς· μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου παραδί-
δοσθαι εἰς χεῖρας ἀνων. καὶ ἀποκτε-
νοῦσιν αὐτόν. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ροζ ἐγερθήσεται. καὶ ἐλυπήθησαν σφόδρα.
Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερ-
ροη ναούμ. προσῆλθον οἱ τὰ δίδραχμα
λαμβάνοντες τῷ Πέτρῳ καὶ εἶπον·
ὁ διδάσκαλος ὑμῶν οὐ τελεῖ τὰ δί-
δραχμα; λέγει· ναί. καὶ ὅτε εἰσῆλ-
θεν εἰς τὴν οἰκίαν. προέφθασεν
αὐτὸν ὁ Ἰς λέγων· τί σοι δοκεῖ Σί-
μων. οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς. ἀπὸ τί-
νων λαμβάνουσι τέλη. ἢ κῆνσον·
ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἢ ἀπὸ τῶν
ἀλλοτρίων. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος·
ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων· ἔφη αὐτῷ

ὁ ἰσ· ἄραγε ἐλεύθεροί εἰσιν οἱ υἱ
οί· ἵνα δὲ μὴ σκανδαλίσωμεν
αὐτοῖς· πορευθεὶς εἰς θάλασσαν
βάλε ἄγκιστρον· καὶ τὸν ἀναβάντα
πρῶτον ἰχθὺν ἆρον· καὶ ἀνοί
ξας τὸ στόμα αὐτοῦ· εὑρήσεις στα
τῆρα· ἐκεῖνον λαβὼν δὸς αὐτοῖς,
κζ ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ· Ἐν ἐκείνῃ τῇ
ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ
τῷ ἰῦ λέγοντες· τίς ἄρα μείζων
ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν·
καὶ προσκαλεσάμενος ὁ ἰς παιδί
ον· ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ εἶπεν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ
στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παι
δία, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βα
σιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὅστις οὖν τα
πεινώσει ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον
τοῦτο· οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ

βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃς ἐὰν
δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἓν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται.
Ὃς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἕνα τῶν μι-
κρῶν τούτων, τῶν πιστευόντων εἰς
ἐμέ· συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμα-
σθῇ μύλος ὀνικὸς περὶ τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ
ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης·
οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδά-
λων· ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ
σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώ-
πῳ δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται.
Εἰ δὲ ἡ χείρ σου ἢ ὁ πούς σου σκαν-
δαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτὰ καὶ βάλε
ἀπὸ σοῦ· καλόν σοί ἐστιν εἰσελθεῖν
εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλόν, ἢ δύο
χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα,
βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει
σε. ἔξελε αὐτὸν. καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ·
καλόν σοι ἐστὶ μονόφθαλμον εἰς τὴν
ζωὴν εἰσελθεῖν. ἢ δύο ὀφθαλμοὺς
ἔχοντα, βληθῆναι εἰς τὴν γέεν
ναν τοῦ πυρός· Ὁρᾶτε. μὴ
Καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μι
κρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι
οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς. διὰ παν
τὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ
πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· Ἦλθεν γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός·
Τί ὑμῖν δοκεῖ· ἐὰν γένηταί τινι ἀνθρώπῳ
ἑκατὸν πρόβατα· καὶ πλανηθῇ
ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐχὶ ἀφεὶς τὰ ἐνε
νήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη, πο
ρευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; καὶ
ἐὰν γένηται εὑρεῖν αὐτό. ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν, ὅτι χαίρει ἐπ' αὐτῷ μᾶλλον.

καὶ ἐπὶ τοῖς ἐννενήκοντα ἐννέα τοῖς
μὴ πεπλανημένοις. οὕτως οὐκ ἔστι
θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑ-
μῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς, ἵνα ἀπόλη-
ρπγ ε ται εἷς τῶν μικρῶν τούτων.
Ἐὰν δὲ ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελ-
φός σου, ὕπαγε ἔλεγξον αὐτὸν
μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου. ἐάν σου
ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν
ρπδ ι σου. ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παρά-
λαβε μετὰ σοῦ ἔτι ἕνα ἢ δύο, ἵνα
ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τρι-
ῶν σταθῇ πᾶν ῥῆμα. ἐὰν δὲ
παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπὲ τῇ ἐκκλη-
σίᾳ. ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας
παρακούσῃ, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ ἐθνι-
ρπε κὸς καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς,
ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ

κεφ. ε περὶ τοῦ ὀφείλοντος τὰ μύρια τάλαντα
ια εἰ δὲ καὶ ἑτέρα παραβολή

ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται
λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ.
Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν
δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ
τῆς γῆς περὶ παντὸς πράγματος,
οὗ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται
αὐτοῖς παρὰ τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
οὐρανοῖς. οὗ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς
συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα,
ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.
Τότε προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος
εἶπε· κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει
εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐ-
τῷ; ἕως ἑπτάκις; λέγει αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· οὐ λέγω σοι ἕως ἑπτάκις, ἀλλ' ἕ-
ως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.
Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς
ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν

δούλων αὐτοῦ. ἀρξαμένου δὲ αὐ
τοῦ συναίρειν, προσηνέχθη αὐτῷ εἷς
ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. μὴ
ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι. ἐκέ
λευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρα
θῆναι. καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ
τὰ τέκνα. καὶ πάντα ὅσα εἶχεν
καὶ ἀποδοθῆναι. πεσὼν οὖν ὁ δοῦ
λος προσεκύνει αὐτῷ λέγων. κύριε
μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί. καὶ πάντα
σοι ἀποδώσω. σπλαγχνισθεὶς δὲ
ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου. ἀπέλυσεν
αὐτόν. καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐ
τῷ. ἐξελθὼν δὲ ὁ δοῦλος ἐκεῖ
νος. εὗρεν ἕνα τῶν συνδούλων
αὐτοῦ. ὃς ὤφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν
δηνάρια. καὶ κρατήσας αὐτὸν
ἔπνιγε, λέγων. ἀπόδος μοι εἴ τι ὀφεί
λεις. πεσὼν οὖν ὁ σύνδουλος

αὐτοῦ εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ· παρε
κάλει αὐτὸν λέγων· μακροθύμη
σον ἐπ' ἐμοὶ καὶ ἀποδώσω σοι· ὁ δὲ
οὐκ ἠθέλησεν· ἀλλὰ ἀπελθὼν
ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακήν· ἕως
οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον· ἰδόν
τες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενό
μενα· ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ
ἐλθόντες· διεσάφησαν τῷ κυρίῳ
αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα·
τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ
κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· δοῦλε πο
νηρέ· πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκεί
νην ἀφῆκά σοι· ἐπεὶ παρεκάλεσάς
με· οὐκ ἔδει καὶ σὲ ἐλεῆσαι τὸν
σύνδουλόν σου· ὡς καὶ ἐγὼ σὲ ἠλέ
ησα; καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ πα
ρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς,
ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον

αὐτῷ. οὕτως καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπου-
ράνιος ποιήσει ὑμῖν. ἐὰν μὴ ἀ-
φῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἀπὸ
τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώ-
ρπϛ ματα αὐτῶν. τέλος. καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς λόγους τούτους,
μετῆρεν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰουδαίας πέ-
ραν τοῦ Ἰορδάνου. καὶ ἠκολούθη-
σαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. καὶ ἐθερά-
πευσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ προσῆλ-
θον αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι πειράζον-
τες αὐτὸν καὶ λέγοντες αὐτῷ· εἰ ἔξεστι
ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν; ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς. οὐκ ἀνέ-
γνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ' ἀρχῆς
ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς; καὶ
εἶπεν· ἕνεκεν τούτου καταλείψει

ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα· καὶ κολ-
ληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ· καὶ ἔσον-
ται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν; ὥστε οὐ-
κέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ σὰρξ μία· ὃ οὖν
ὁ θεὸς συνέζευξεν· ἄνθρωπος μὴ χωρι-
ζέτω· λέγουσιν αὐτῷ· τί οὖν μωϋ-
σῆς ἐνετείλατο δοῦναι βιβλίον
ἀποστασίου· καὶ ἀπολῦσαι αὐτήν·
λέγει αὐτοῖς· ὅτι μωϋσῆς πρὸς τὴν
σκληροκαρδίαν ὑμῶν· ἐπέτρεψεν
ὑμῖν ἀπολῦσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν·
ἀπ᾽ ἀρχῆς δὲ οὐ γέγονεν οὕτως·
Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι ὃς ἂν ἀπολύσῃ
τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορ-
νείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται·
καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, μοι-
χᾶται· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ· εἰ οὕτως ἐστὶν ἡ αἰτία
τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τῆς γυναικός· οὐ

συμφέρει γαμῆσαι. ὁ δὲ εἶπεν αὐ-
τοῖς· οὐ πάντες χωροῦσι τὸν λό-
γον τοῦτον, ἀλλ' οἷς δέδοται. εἰσὶ
γὰρ εὐνοῦχοι οἵτινες ἐκ κοιλίας
μητρὸς ἐγεννήθησαν οὕτως· καὶ εἰσὶν
εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνουχίσθησαν
ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· καὶ εἰσὶν εὐνοῦχοι,
οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ
τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ὁ δυνά-
μενος χωρεῖν χωρείτω. τότε
Προσηνέχθη αὐτῷ παιδία, ἵνα τὰς
χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς καὶ προσεύξη-
ται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμησαν
αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· ἄφετε τὰ
παιδία· καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλ-
θεῖν πρός με· τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν· καὶ
ἐπιθεὶς αὐτοῖς τὰς χεῖρας. ἐπορεύ-
θη ἐκεῖθεν. Καὶ ἰδοὺ εἷς προσ-

Ἐλθὼν εἶπεν αὐτῷ· διδάσκα
λε ἀγαθέ· τί ἀγαθὸν ποιήσω· ἵνα
ἔχω ζωὴν αἰώνιον· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐ
δεὶς ἀγαθός· εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· εἰ δὲ
θέλεις εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωήν· τήρη
σον τὰς ἐντολάς· λέγει αὐτῷ· ποίας·
ὁ δὲ ἰς εἶπεν· τὸ οὐ φονεύσεις· οὐ
μοιχεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδο
μαρτυρήσεις· τίμα τὸν πατέρα
καὶ τὴν μητέρα· καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλη
σίον σου ὡς σεαυτόν· λέγει αὐτῷ
ὁ νεανίσκος· πάντα ταῦτα ἐ
φυλαξάμην ἐκ νεότητός μου·
τί ἔτι ὑστερῶ· ἔφη αὐτῷ ὁ ἰς·
εἰ θέλεις τέλειος εἶναι· ὕπαγε πώ
λησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ
καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι· ἀκούσας δὲ

Δὲ ὁ νεανίσκος τὸν λόγον ἀπῆλ-
θεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτή-
ματα πολλά· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅτι δυσκόλως πλούσιος
εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν· πάλιν δὲ λέγω ὑμῖν· εὐκο-
πώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπή-
ματος ῥαφίδος διελθεῖν· ἢ πλού-
σιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελ-
θεῖν· ἀκούσαντες δὲ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· ἐξεπλήσσοντο σφόδρα λέγον-
τες· τίς ἄρα δύναται σωθῆναι·
ἐμβλέψας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
παρὰ ἀνθρώποις τοῦτο· ἀδύνατόν ἐστι·
παρὰ δὲ θεῷ πάντα δυνατά·
ρϙε Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος· εἶπεν
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάν-
τα καὶ ἠκολουθήσαμέν σοι· τί ἄρα

ΜΗΝΙ ΜΑΡΤΙΩ ... ΕΙΠΕΝ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΗΝ
ΠΑΡΑΒΟΛΗΝ ΤΑΥΤΗΝ

ρϟε ἔσται ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολου-
θήσαντές μοι· ἐν τῇ παλιγγενεσί-
ᾳ· ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ρϟζ ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. καθήσεσ-
θε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους
κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ
ρϟη Ἰσραήλ· καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας
ἢ ἀδελφοὺς· ἢ ἀδελφὰς· ἢ πατέρα
ἢ μητέρα· ἢ γυναῖκα· ἢ τέκνα· ἢ
ἀγροὺς· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.
ἑκατονταπλασίονα λήψεται· καὶ
ρϟθ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει· πολ-
λοὶ γὰρ ἔσονται πρῶτοι. ἔσχατοι·
καὶ ἔσχατοι πρῶτοι. ὁμοία γάρ
σ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. ἀνθρώπῳ
οἰκοδεσπότῃ· ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα
πρωΐ. μισθώσασθαι ἐργάτας.
εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ· συμφω-

μφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ
δηναρίου τὴν ἡμέραν· ἀπέστειλεν
αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ·
καὶ ἐξελθὼν περὶ τρίτην ὥραν·
εἶδεν ἄλλους ἑστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ
ἀργούς· καὶ ἐκείνοις εἶπεν· ὑπάγετε
καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν
ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν· οἱ δὲ ἀπῆλ-
θον· πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην
καὶ ἐνάτην ὥραν· ἐποίησεν ὡσαύτως·
Π περὶ δὲ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν ἐξελ-
θὼν· εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τί ὧδε ἑστήκατε
ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί· λέγουσιν
αὐτῷ· ὅτι οὐδεὶς ἡμᾶς ἐμισθώσατο·
λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν
ἀμπελῶνα· καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον,
λήψεσθε· ὀψίας δὲ γενομένης,
λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τῷ ἐπι

τρόπῳ αὐτοῦ· καλέσον τοὺς ἐργά
τας· καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν.
ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως
τῶν πρώτων· καὶ ἐλθόντες οἱ περ
ὶ τὴν ἑνδεκάτην ὥραν. ἔλαβον
ἀνὰ δηνάριον· ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶ
τοι. ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψον
ται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον·
λαβόντες δὲ· ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ
οἰκοδεσπότου· λέγοντες· ὅτι οὗτοι
οἱ ἔσχατοι· μίαν ὥραν ἐποίησαν·
καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς
βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας
καὶ τὸν καύσωνα; ὁ δὲ ἀποκρι
θείς. εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε.
οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συ
νεφώνησάς μοι; ἆρον τὸ σὸν καὶ
ὕπαγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχά
τῳ, δοῦναι ὡς καὶ σοί· ἢ οὐκ ἔξεστί μοι

ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ
ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν· ὅτι
ἐγὼ ἀγαθός εἰμι· οὕτως ἔσονται
οἱ ἔσχατοι πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι
ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί·
ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· τέλος καὶ ἀναβαί
σϛ Νων ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα· παρέλα
βεν τοὺς δώδεκα μαθητὰς κα
τ' ἰδίαν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται
τοῖς ἀρχιερεῦσι· καὶ γραμματεῦσι·
καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν θανάτῳ·
καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔ
θνεσιν· εἰς τὸ ἐμπαῖξαι καὶ μαστιγῶ
σαι· καὶ σταυρῶσαι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡ
σζ μέρᾳ ἀναστήσεται· τότε
Προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν ι
Ζεβεδαίου· μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς.

προσκυνοῦσα καὶ αἰτοῦσά τι παρ'
αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· τί θέλεις.
λέγει αὐτῷ· εἰπὲ ἵνα καθίσωσιν
οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου. εἷς ἐκ δεξιῶν
σου. καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων σου ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ σου. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς
εἶπεν· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον· ὃ ἐγὼ
μέλλω πίνειν. καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐ-
γὼ βαπτίζομαι βαπτισθῆναι;
λέγουσιν αὐτῷ· δυνάμεθα. καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριόν μου
πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ βα-
πτίζομαι βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ
καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύ-
μων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι. ἀλλ' οἷς
ἡτοίμασται ὑπὸ τοῦ πατρός μου. καὶ
σγ ε Ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτη-
σαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. ὁ δὲ

Ἰς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν·
οἴδατε. ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν
κατακυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕ
τως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ
ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι· ἔσται ὑμῶν
διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν
εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δοῦλος·
Ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου οὐκ ἦλθεν δια
κονηθῆναι· ἀλλὰ διακονῆσαι. καὶ δοῦ
ναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ
πολλῶν· Καὶ ἐκπορευομένων αὐ
τῶν· ἀπὸ Ἰεριχῶ. ἠκολούθησεν
αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰδοὺ δύο
τυφλοὶ. καθήμενοι παρὰ τὴν ὁ
δόν· ἀκούσαντες ὅτι Ἰς παρά
γει· ἔκραξαν λέγοντες· ἐλέησον
ἡμᾶς κε υἱὸς Δαδ· ὁ δὲ ὄχλος
ἐπετίμησεν αὐτοῖς ἵνα σιωπή

σωσιν· οἱ δὲ μεῖζον ἔκραζον λέ
γοντες· ἐλέησον ἡμᾶς κε υἱὸς Δαδ.
καὶ στὰς ὁ Ἰς ἐφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶ
πεν· τί θέλετε ποιήσω ὑμῖν· λέγου
σιν αὐτῷ· κε· ἵνα ἀνοιχθῶσιν ἡ
μῶν οἱ ὀφθαλμοί· σπλαγχνισθεὶς
δὲ ὁ Ἰς. ἥψατο τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτῶν· καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν
αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ. καὶ ἠκολούθη
ις σαν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἤγγισαν εἰς
Ἱεροσόλυμα καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγή.
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. τότε Ἰς
ἀπέστειλε δύο μαθητάς. λέγων
αὐτοῖς· πορεύθητε εἰς τὴν κώμην
τὴν ἀπέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εὑρήσετε ὄνον δεδεμένην· καὶ πῶ
λον μετ᾽ αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ
μοι· καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι.
ἐρεῖτε· ὅτι ὁ κς αὐτῶν χρείαν ἔχει·

εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦ
Τ το δὲ ὅλον γέγονεν. ἵνα πληρωθῇ
τὸ ῥηθὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος·
Εἴπατε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ ὁ
βασιλεύς σου. ἔρχεταί σοι πραῢς· καὶ ἐπι
βεβηκὼς ἐπὶ ὄνον· καὶ πῶλον· υἱὸν
ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ
Μ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς προ
σέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. ἤγαγον τὴν ὄνον
καὶ τὸν πῶλον· καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω
αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν· καὶ ἐπε
κάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. ὁ δὲ πλεῖστος
ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμά
τια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον
κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων· καὶ ἐστρών
νυον ἐν τῇ ὁδῷ. οἱ δὲ ὄχλοι
Ο οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες
ἔκραζον λέγοντες. ὡσαννὰ τῷ
υἱῷ Δαβίδ. εὐλογημένος ὁ ἐρ

χόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου· ὡσαν
νὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελ
θόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐ
σείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς
ἐστιν οὗτος· οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· οὗ
τός ἐστιν Ἰς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ
Ναζαρὲθ τῆς Γαλιλαίας· Καὶ εἰσῆλ
ΣΙΑ θεν Ἰς εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θῦ· καὶ ἐξέβα
λεν πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγο
ράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τρα
πέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέστρε
ψεν καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούν
των τὰς περιστεράς· καὶ λέγει αὐτοῖς·
Γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσ
ευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐ
ποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν·
ΣΙΒ Καὶ προσῆλθον αὐτῷ χωλοὶ καὶ τυφλοὶ
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς·
ΣΙΓ Ἰδόντες δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ

ματεῖς τὰ θαυμάσια ἃ ἐποίησεν·
καὶ τοὺς παῖδας κράζοντας ἐν τῷ
ἱερῷ καὶ λέγοντας ὡσαννὰ τῷ υἱῷ
δαδ. ἠγανάκτησαν· καὶ εἶπον αὐτῷ·
ἀκούεις τί οὗτοι λέγουσιν; ὁ δὲ ἰς
λέγει αὐτοῖς· ναί· οὐδέποτε ἀνέ-
γνωτε· ὅτι ἐκ στόματος νηπίων
καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον·
Καὶ καταλιπὼν αὐτοὺς ἐξῆλθεν ἔξω
τῆς πόλεως εἰς βηθανίαν καὶ ηὐλίσθη
ἐκεῖ. πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς
Τὴν πόλιν ἐπείνασεν· καὶ ἰδὼν συκῆν
μίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ἦλθεν ἐπ' αὐτήν·
καὶ οὐδὲν εὗρεν ἐν αὐτῇ. εἰ μὴ φύλλα
μόνον· καὶ λέγει αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ
καρπὸς γένηται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ
ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῆ·
καὶ ἰδόντες οἱ μαθηταὶ ἐθαύμα-
σαν λέγοντες· πῶς παραχρῆμα

ἐξηράνθη ἡ συκῆ· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ι̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑ-
μῖν· ἐὰν ἔχητε πίστιν καὶ μὴ δια-
κριθῆτε· οὐ μόνον τὸ τῆς συκῆς
ποιήσετε· ἀλλὰ κἂν τῷ ὄρει τούτῳ
εἴπητε· ἄρθητι καὶ βλήθητι εἰς τὴν
θάλασσαν γενήσεται· καὶ πάντα
ὅσα ἂν αἰτήσητε ἐν τῇ προσευ-
χῇ πιστεύοντες λήψεσθε· ἀρχ(ή) ε
Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν προσ-
ῆλθον αὐτῷ διδάσκοντι οἱ ἀρχι-
ερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ
λέγοντες· ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦ-
τα ποιεῖς· καὶ τίς σοι ἔδωκεν τὴν ἐ-
ξουσίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ι̅ς̅ εἶπεν αὐτοῖς· ἐρωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπη-
τέ μοι. κἀγὼ ὑμῖν ἐρῶ. ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βά-
π

πίσμα ἰωάννου πόθεν ἦν· ἐξ οὐ
ρανοῦ ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ διελογίζον
το παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν
εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ ἡμῖν· διατί
οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ
εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων· φοβούμεθα τὸν
ὄχλον· πάντες γὰρ ἔχουσι τὸν ἰω
άννην ὡς προφήτην· καὶ ἀποκρι
θέντες τῷ ἰησοῦ εἶπον· οὐκ οἴδαμεν·
ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέ
γω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ξη γ ποιῶ· τί δὲ ὑμῖν δοκεῖ· ἄνθρωπός τις εἶ
χεν τέκνα δύο· καὶ προσελθὼν τῷ
πρώτῳ εἶπεν· τέκνον· ὕπαγε
σήμερον ἐργάζου ἐν τῷ ἀμπελῶ
νί μου· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐ
θέλω· ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς
ἀπῆλθεν· καὶ προσελθὼν τῷ δευ
τέρῳ εἶπεν ὡσαύτως· ὁ δὲ ἀπ

Ν π(αραβολὴ) τοῦ ἀμπελῶνος:

κ(υριακὴ) ιγ' ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου κεφ(άλαιον) · εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν π(αραβολὴν)

ποιεῖ θ(έλημα). ἐγὼ κ(ύρι)ε. καὶ οὐκ
ἀπῆλθεν· τίς ἐκ τῶν δύο. ἐποίησε
τὸ θέλημα τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς. λέγουσιν αὐτῷ
ὁ πρῶτος· λέγει αὐτοῖς ὁ ι(ησοῦ)ς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι οἱ τελῶναι καὶ αἱ πόρ
ναι. προάγουσιν ὑμᾶς εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ· ἦλθε γὰρ πρὸς
ὑμᾶς ἰωάννης ἐν ὁδῷ δικαιο
σύνης. καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
οἱ δὲ τελῶναι καὶ αἱ πόρναι. ἐπίστευ
σαν αὐτῷ· ὑμεῖς δὲ ἰδόντες. οὐ
μετεμελήθητε ὕστερον. τοῦ πιστεῦσαι
αὐτῷ· ἄλλην παραβολὴν ἀ-
σιθ β χρ Κούσατε· ἄν(θρωπ)ος τις ἦν οἰκοδεσπότης·
ὅστις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ
φραγμὸν αὐτῷ περιέθηκεν· καὶ ὤ
ρυξεν ἐν αὐτῷ ληνόν· καὶ ᾠκοδόμη
σεν πύργον. καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωρ
γοῖς. καὶ ἀπεδήμησεν· ὅτε δὲ

ἤγγισεν ὁ καιρὸς τῶν καρπῶν. ἀπέ-
στειλε τοὺς δούλους αὐτοῦ πρὸς τοὺς
γεωργούς. λαβεῖν τοὺς καρποὺς αὐ-
τοῦ. καὶ λαβόντες οἱ γεωργοὶ τοὺς
δούλους αὐτοῦ. ὃν μὲν ἔδειραν. ὃν
δὲ ἀπέκτειναν. ὃν δὲ ἐλιθοβό-
λησαν. πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους πλείονας τῶν πρώτων. καὶ
ἐποίησαν αὐτοῖς ὡσαύτως. ὕστε-
ρον δὲ. ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
τὸν υἱὸν αὐτοῦ λέγων. ἐντραπή-
σονται τὸν υἱόν μου. οἱ δὲ γεωργοὶ
ἰδόντες τὸν υἱόν. εἶπον ἐν ἑαυτοῖς.
οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος. δεῦτε
ἀποκτείνωμεν αὐτόν. καὶ κατά-
σχωμεν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.
καὶ λαβόντες αὐτόν. ἐξέβαλον ἔξω
τοῦ ἀμπελῶνος καὶ ἀπέκτειναν.
ὅταν οὖν ἔλθῃ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶ-

γος. τί ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκεί
νοις. λέγουσιν αὐτῷ· κακοὺς κα
κῶς ἀπολέσει αὐτούς. καὶ τὸν ἀμ
πελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωρ
γοῖς. οἵτινες ἀποδώσουσιν αὐ
τῷ τοὺς καρποὺς ἐν τοῖς καιροῖς
αὐτῶν. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐδέπο
τε ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκί
μασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. οὗτος
ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας; πα
ρὰ κυρίου ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ
ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. Διὰ τοῦτο
λέγω ὑμῖν· ὅτι ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· καὶ δοθήσεται ἔθνει
ποιοῦντι τοὺς καρποὺς αὐτῆς· καὶ ὁ πε
σὼν ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον. συνθλασθή
σεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν.
Καὶ ἀκούσαντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ
Φαρισαῖοι τὰς παραβολὰς αὐτοῦ. ἔγνω

να΄ περὶ τῶν καλουμένων εἰς τὸν γάμον :-
κυ(ριακῇ) ιδ΄ εἰς τὴν παραβολὴν τῶν

σαν ὅτι περὶ αὐτῶν λέγει· καὶ ζητοῦν-
τες αὐτὸν κρατῆσαι. ἐφοβήθησαν
τοὺς ὄχλους. ἐπειδὴ ὡς προφήτην
αὐτὸν εἶχον. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς.

να΄ σιε΄ Πάλιν εἶπεν αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
λέγων· ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν, ἀνθρώπῳ βασιλεῖ· ὅστις ἐποίησεν
γάμους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλεν
τοὺς δούλους αὐτοῦ. καλέσαι τοὺς κε-
κλημένους εἰς τοὺς γάμους· καὶ οὐκ ἤθε-
λον ἐλθεῖν· πάλιν ἀπέστειλεν ἄλλους
δούλους λέγων· εἴπατε τοῖς κεκλη-
μένοις· ἰδοὺ τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμα-
σα· οἱ ταῦροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυ-
μένα· καὶ πάντα ἕτοιμα· δεῦτε εἰς τοὺς
γάμους· οἱ δὲ ἀμελήσαντες ἀπῆλ-
θον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον ἀγρόν· ὁ δὲ εἰς τὴν
ἐμπορείαν αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ, κρα-
τήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρι-

σαν καὶ ἀπέκτειναν· καὶ ἀκούσας ὁ
βασιλεὺς ἐκεῖνος ὠργίσθη· καὶ πέμ
ψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ. ἀπώ
λεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους· καὶ τὴν
πόλιν αὐτῶν ἐνέπρησεν· τότε
λέγει τοῖς δούλοις αὐτοῦ· ὁ μὲν γάμος
ἕτοιμός ἐστιν· οἱ δὲ κεκλημένοι
οὐκ ἦσαν ἄξιοι· πορεύεσθε οὖν
ἐπὶ τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν· καὶ ὅσους
ἐὰν εὕρητε. καλέσατε εἰς τοὺς γά
μους· καὶ ἐξελθόντες οἱ δοῦλοι ἐ
κεῖνοι εἰς τὰς ὁδούς. συνήγαγον πάν
τας ὅσους εὗρον· πονηρούς τε καὶ ἀ
γαθούς· καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακει
μένων. Εἰσελθὼν δὲ ὁ βα
σιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακει
μένους· εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον, οὐκ ἐνδεδυ
μένον ἔνδυμα γάμου, καὶ λέγει αὐτῷ·
Ἑταῖρε πῶς εἰσῆλθες ὧδε, μὴ

χων ἔνδυμα γάμου· ὁ δὲ ἐφιμώ
θη· τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς
διακόνοις· δήσαντες αὐτοῦ χεῖ
ρας καὶ πόδας· ἄρατε αὐτὸν· καὶ ἐκ
βάλετε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον·
ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς
τῶν ὀδόντων· πολλοὶ γάρ εἰσι κλη
τοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί· τέλος τότε
πορευθέντες οἱ φαρισαῖοι· συμβού
λιον ἔλαβον· ὅπως αὐτὸν παγι
δεύσωσιν ἐν λόγῳ· καὶ ἀποστέλλου
σιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν·
μετὰ τῶν ἡρῳδιανῶν λέγοντες·
διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι ἀλη
θὴς εἶ· καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ ἐν ἀλη
θείᾳ διδάσκεις· καὶ οὐ μέλει σοι περὶ
οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσω
πον ἀνθρώπων· εἰπὲ οὖν ἡμῖν· τί σοι δο
κεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον καίσαρι

π(ερὶ) τῶν σαδδουκαίων:

ἢ οὔ· γνοὺς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς τὴν πονηρίαν
αὐτῶν· εἶπεν· τί με πειράζετε
ὑποκριταί· ἐπιδείξατέ μοι τὸ νό-
μισμα τοῦ κήνσου· οἱ δὲ προσή-
νεγκαν αὐτῷ δηνάριον· καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπι-
γραφή· λέγουσιν αὐτῷ· καίσαρος·
τότε λέγει αὐτοῖς· ἀπόδοτε οὖν τὰ
καίσαρος· καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θ(εο)ῦ· τῷ
θ(ε)ῷ· καὶ ἀκούσαντες· ἐθαύμασαν·
καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· προσῆλθον
αὐτῷ σαδδουκαῖοι· λέγοντες μὴ
εἶναι ἀνάστασιν· καὶ ἐπηρώτησαν
αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε· μω-
ϋσῆς εἶπεν· ἐάν τις ἀποθάνῃ
μὴ ἔχων τέκνα· ἐπιγαμβρεύσει ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ· καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφ

φοῦ αὐτοῦ· ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ
ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας
ἐτελεύτησεν· καὶ μὴ ἔχων σπέρμα· ἀ
φῆκεν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελ
φῷ αὐτοῦ· ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος·
καὶ ὁ τρίτος· ἕως τῶν ἑπτά· ὕστερον
δὲ πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ γυνή·
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει· τίνος τῶν ἑπτὰ
ἔσται γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν·
ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰς εἶπεν· πλανᾶ
σθε μὴ εἰδότες τὰς γραφάς· μηδὲ
τὴν δύναμιν τοῦ θυ· ἐν γὰρ τῇ ἀ
ναστάσει· οὔτε γαμοῦσιν· οὔτε ἐκγα
μίζονται· ἀλλ' ὡς ἄγγελοι τοῦ θυ
ἐν οὐρανοῖς εἰσί· περὶ δὲ τῆς ἀναστά
σεως τῶν νεκρῶν· οὐκ ἀνέγνωτε
τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ θυ λέγοντος·
ἐγώ εἰμι ὁ θς ἀβραάμ· καὶ ὁ θς ἰσαάκ· καὶ
ὁ θς ἰακώβ· καὶ οὐκ ἔστιν ὁ θς· θς νεκρῶν.

ἀλλὰ ζώντων. καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄ-
χλοι. ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ
ΣΚΑ αὐτοῦ. οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαν-
Τες ὅτι ἐφίμωσεν τοὺς σαδδουκαί-
ΝΑ ους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό. καὶ ἐ-
Πηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικός,
ΧΑΡ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· διδάσκα-
λε. ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ.
ὁ δὲ ἰς ἔφη αὐτῷ· ἀγαπήσεις κν
τὸν θν σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ σου καὶ ἐν
ὅλῃ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ
σου· αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐν-
τολή. δευτέρα δὲ, ὁμοία αὐτῇ·
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς.
ΝΕ ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμαν-
ΣΚΕ / Β ται. Συνηγμένων δὲ τῶν φαρι-
Σαίων. ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ ἰς λέγων·
τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ χυ· τίνος υἱός

ΝΕ περὶ τῆς τοῦ ιυ ἐπερωτήσεως

ἐστιν. λέγουσιν αὐτῷ· τοῦ Δαδ. λέγει
αὐτοῖς· πῶς οὖν Δαδ ἐν πνι κν
αὐτὸν καλεῖ λέγων· εἶπεν ὁ κς τῷ κω
μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν
ποδῶν σου. εἰ οὖν Δαδ καλεῖ αὐτὸν
σιϛ ϛ κν. πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν; καὶ οὐδεὶς ἐδύ-
νατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον.
οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐ-
σιζ κέτι. Τότε ὁ Ἰς ἐλάλησε τοῖς ὄ-
χλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων·
ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκά-
θισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖ-
οι. πάντα οὖν ὅσα ἂν εἴπωσιν ὑμῖν
τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε. κατὰ δὲ
τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε. λέγου-
σκη ε σι γὰρ καὶ οὐ ποιοῦσιν. δεσμεύουσι γὰρ
φορτία βαρέα καὶ δυσβάστακτα.

Ο καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν
ἀνθρώπων· τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ
θέλουσι κινῆσαι αὐτά. πάντα δὲ
τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θε-
αθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνου-
σι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ με-
γαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱμα-
τίων αὐτῶν· φιλοῦσι δὲ τὴν πρω-
τοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις· καὶ τὰς
πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς· καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς
ἀγοραῖς· καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων
ῥαββί. ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε
Ῥαββί· εἷς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὁ καθηγητὴς
ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί
ἐστε· καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ
τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστιν ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· μὴ δὲ κληθῆτε
καθηγηταί· εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστιν ὁ καθη-

ΣΛΑ γητής. ὁ χ(ριστό)ς· ὁ δὲ μείζων ὑμῶν ἔσται
Β Υμῶν διάκονος· ὅστις δὲ ὑψώσει
ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται· καὶ ὅστις
ταπεινώσει ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται·
ΚΣ ΣΛΒ Οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρι-
σαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κατεσθίετε
τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν· καὶ προφάσει
μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο, λή-
ψεσθε περισσότερον κρίμα· οὐαὶ
ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν
τῶν οὐρανῶν. ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων·
ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε· οὐδὲ τοὺς εἰσερ-
χομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν· οὐαὶ
ΣΛΓ Υμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑπο-
κριταί· ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν
καὶ τὴν ξηρὰν. ποιῆσαι ἕνα προσήλυ-
τον· καὶ ὅταν γένηται. ποιεῖτε αὐτὸν
υἱὸν γεέννης. διπλότερον ὑμῶν· ΣΛΔ

Οὐαὶ ὑμῖν ὁδηγοὶ τυφλοί· οἱ λέγον
τες ὃς ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐ
δέν ἐστιν· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ ἐν τῷ
χρυσῷ τοῦ ναοῦ, ὀφείλει· μωροὶ
καὶ τυφλοί· τίς γὰρ μείζων ἐστίν· ὁ
χρυσὸς, ἢ ὁ ναὸς, ὁ ἁγιάζων τὸν
χρυσόν· καὶ ὃς ἐὰν ὀμόσῃ ἐν τῷ θυσι τέλ
αστηρίῳ, οὐδέν ἐστι· ὃς δ' ἂν ὀμόσῃ
ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφεί
λει· μωροὶ καὶ τυφλοί· τί γὰρ μεῖζον·
τὸ δῶρον, ἢ τὸ θυσιαστήριον, τὸ ἁγι
άζον τὸ δῶρον· ὁ οὖν ὀμόσας ἐν τῷ
θυσιαστηρίῳ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν
πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· καὶ ὁ ὀμνύων
ἐν τῷ ναῷ, ὀμνύει ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ
κατοικήσαντι αὐτόν· καὶ ὁ ὀμόσας
ἐν τῷ οὐρανῷ, ὀμνύει ἐν τῷ θρόνῳ
τοῦ θεοῦ· καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐ
τοῦ· Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φα

ρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι ἀποδεκατοῦ
τε τὸ ἡδύοσμον· καὶ τὸ ἄνηθον·
καὶ τὸ κύμινον· καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύ
τερα τοῦ νόμου· τὴν κρίσιν καὶ τὸν
ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι· κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι·
ΣΛΕ Ὁδηγοὶ τυφλοί· οἱ διϋλίζοντες τὸν κώνω
πα· τὴν δὲ κάμηλον καταπί
νοντες· οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς
ΣΛϚ Καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί· ὅτι κα
θαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρί
ου καὶ τῆς παροψίδος· ἔσωθεν δὲ
γέμουσιν ἐξ ἁρπαγῆς καὶ ἀδικίας·
φαρισαῖε τυφλέ· καθάρισον πρῶ
τον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παρο
ψίδος· ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐ
τῶν καθαρόν· οὐαὶ ὑμῖν γραμ
ΣΛΖ ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκο

νιαμένοις· οἵτινες ἔξωθεν μὲν
φαίνονται ὡραῖοι. ἔσωθεν δὲ γέ-
μουσιν ὀστέων νεκρῶν· καὶ πάσης
ἀκαθαρσίας. οὕτως καὶ ὑμεῖς· ἔ-
ξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δί-
καιοι· ἔσωθεν δὲ μεστοί ἐστε ὑποκρί-
σλη σεως καὶ ἀνομίας. οὐαὶ ὑμῖν γραμ-
ματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προ-
φητῶν· καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν
δικαίων· καὶ λέγετε· εἰ ἤμεθα ἐν ταῖς ἡ-
μέραις τῶν πατέρων ἡμῶν. οὐκ ἂν ἤμεθα
κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν
προφητῶν· ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυ-
τοῖς· ὅτι υἱοί ἐστε τῶν φονευσάντων
τοὺς προφήτας· καὶ ὑμεῖς πληρώσατε
σλθ τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ὄφεις·
γεννήματα ἐχιδνῶν· πῶς φύγη-
τε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης·

σμε / ε Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑ-
μᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμμα-
τεῖς· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυ-
ρώσετε· καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε
ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν· καὶ διώξετε
ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνό-
μενον ἐπὶ τῆς γῆς· ἀπὸ τοῦ αἵματος
Ἄβελ τοῦ δικαίου· ἕως τοῦ αἵμα-
τος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου· ὃν ἐ-
φονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ
θυσιαστηρίου· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενε-
σμϛ / ε ὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτεί-
νουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦ-
σα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν·
ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου· ὃν τρόπον ἐπισυνά-
γει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς

ΝΖ ΤΗΣ ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ

πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ἰδοὺ ἀ-
φίεται ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. λέγω γὰρ
ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι· ἕως
ἂν εἴπητε. εὐλογημένος ὁ ἐρχόμε-
νος ἐν ὀνόματι κυρίου. Καὶ ἐξελθὼν

σμβ β Ὁ Ἰς. ἐπορεύετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ· καὶ προ-
σῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδεῖξαι
αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ. ὁ δὲ
Ἰς εἶπεν αὐτοῖς· οὐ βλέπετε ταῦτα
πάντα; ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀ-
φεθῇ ὧδε λίθος ἐπὶ λίθον. ὃς οὐ κα-
ταλυθήσεται. Καθημένου δὲ αὐ-

σμγ γ ΝΖ Τοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν. προ-
σῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν
λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα
ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρου-
σίας· καὶ τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰς. εἶπεν αὐτοῖς·
βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ·

πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόμα-
τί μου λέγοντες· ἐγώ εἰμι ὁ Χριστός· καὶ πολ-
λοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ
ἀκούειν πολέμους· καὶ ἀκοὰς πολέ-
μων· ὁρᾶτε· μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ
πάντα γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω ἐστὶ τὸ
τέλος· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλεί-
αν· καὶ ἔσονται λιμοὶ· καὶ λοιμοὶ· καὶ
σεισμοὶ κατὰ τόπους· πάντα δὲ
ταῦτα ἀρχὴ ὠδίνων· τότε
Παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλῖψιν· καὶ ἀ-
ποκτενοῦσιν ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθε μι-
σούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν,
διὰ τὸ ὄνομά μου. καὶ τότε σκαν-
Δαλισθήσονται πολλοί· καὶ ἀλλή-
λους παραδώσουσιν· καὶ μισήσουσιν
ἀλλήλους· καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐγερθήσονται, καὶ πλανήσουσι πολλούς·

καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομί-
αν. ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν.
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος. οὗτος σω-
θήσεται. καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ
εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ
τῇ οἰκουμένῃ. εἰς μαρτύριον
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. καὶ τότε ἥξει τὸ
τέλος. ὅταν οὖν ἴδητε τὸ βδέ-
λυγμα τῆς ἐρημώσεως. τὸ ῥηθὲν
διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου. ἑστὸς
ἐν τόπῳ ἁγίῳ. ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω. τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. ὁ ἐπὶ τοῦ
δώματος. μὴ καταβαινέτω ἆραι
τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ. καὶ ὁ ἐν τῷ
ἀγρῷ. μὴ ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἆ-
ραι τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ
ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θη-
λαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις.

σνς Προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ γένηται ἡ φυ
γὴ ὑμῶν· χειμῶνος μηδὲ σαββά
τῳ· ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγά
σνζ λη οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου
ἕως τοῦ νῦν· οὐδ' οὐ μὴ γένηται. καὶ εἰ
σνη μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖ
ναι· οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· διὰ
δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς· κολοβωθήσονται
αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι· τότε ἐάν τις
σνθ ὑμῖν εἴπῃ· ἰδοὺ ὧδε ὁ χριστός· ἢ ὧδε·
μὴ πιστεύσητε· ἐγερθήσονται γὰρ
σξ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται· καὶ
δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα·
ὥστε πλανῆσαι εἰ δυνατόν· καὶ τοὺς ἐκ
λεκτούς· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν· ἐὰν
σξα οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐστίν· μὴ ἐξέλθητε· ἰδοὺ ἐν τοῖς
ταμείοις· μὴ πιστεύσητε· ὥσπερ
σξβ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατο
λῶν

λῶν· καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν· οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα· ἐκεῖ συν
αχθήσονται οἱ ἀετοί· εὐθέως δὲ
Μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκεί
νων· ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται· καὶ ἡ σελή
νη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέ
ρες ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ πεσοῦν
ται· καὶ αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθή
σονται· καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε
κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς·
Καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμε
νον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· με
τὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς· καὶ
ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· μετὰ
σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης· καὶ ἐπι
συνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ· ἐκ
τῶν τεσσάρων ἀνέμων· ἀπ' ἄκρων

τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας :·

οὐρανῶν· ἕως ἄκρων αὐτῶν· ἀπὸ δὲ
τῆς συκῆς· μάθετε τὴν παραβολήν·
ὅταν ἤδη ὁ κλάδος αὐτῆς γέ-
νηται ἁπαλὸς· καὶ τὰ φύλλα ἐκφύ-
ῃ· γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος· οὕ-
τως καὶ ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε πάντα ταῦ-
τα· γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύ-
ραις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη· ἕως ἂν
πάντα ταῦτα γένηται· ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται· οἱ δὲ λόγοι
μου, οὐ μὴ παρέλθωσιν· Περὶ
Δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας·
οὐδεὶς οἶδεν· οὐδὲ οἱ ἄγγελοι τῶν οὐ-
ρανῶν· εἰ μὴ ὁ πατήρ μου μόνος· ὥσπερ
δὲ αἱ ἡμέραι τοῦ Νῶε· οὕτως ἔσται
καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Ὥσπερ γὰρ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς
πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ· τρώγοντες

καὶ πίνοντες· γαμοῦντες καὶ ἐκγαμί-
ζοντες· ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλ-
θεν νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ οὐκ ἔγνω-
σαν ἕως ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ
ἦρεν ἅπαντας· οὕτως ἔσται καὶ ἡ
παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
τότε δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ· ὁ εἷς
παραλαμβάνεται· καὶ ὁ εἷς ἀφίεται·
δύο ἀλήθουσαι ἐν τῷ μύλωνι· μία
παραλαμβάνεται, καὶ μία ἀφίεται·
γρηγορεῖτε οὖν ὅτι οὐκ οἴδατε ποί-
ᾳ ὥρᾳ ὁ κύριος ὑμῶν ἔρχεται· ἐκεῖνο
δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπό-
της ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρ-
χεται· ἐγρηγόρησεν ἄν· καὶ οὐκ ἂν εἴα-
σεν διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·
διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅ-
τι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς

Εὐαγγέλιον ιζ' εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἰς ἁγίαν Θέκλαν

Δοῦλος καὶ φρόνιμος· ὃν κατέστησεν
ὁ κύριος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ,
τοῦ διδόναι αὐτοῖς τὴν τροφὴν ἐν
καιρῷ· μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος.
σϟϛ ι Ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ· εὑρήσει ποιοῦν-
τα οὕτως· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ· κα-
ταστήσει αὐτόν· ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κα-
σϟζ ε Κὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐ-
τοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἐλθεῖν· καὶ ἄρ-
ξηται τύπτειν τοὺς συνδούλους·
ἐσθίειν δὲ καὶ πίνειν μετὰ τῶν μεθυόν-
των· ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου·
ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ· καὶ ἐν ὥ-
ρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει
αὐτόν· καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν
ὑποκριτῶν θήσει· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς· καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
σϟη
μθ ι αρ Τότε ὁμοιωθήσεται ἡ βασιλεία τῶν

μθ τῶν δέκα παρθένων

οὐρανῶν. δέκα παρθένοις· αἵτινες λα-
βοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν. ἐ-
ξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφίου·
πέντε δὲ ἦσαν ἐξ αὐτῶν φρόνιμοι·
καὶ πέντε μωραί· αἵτινες μωραὶ λα-
βοῦσαι τὰς λαμπάδας αὐτῶν. οὐ-
κ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν ἔλαιον· αἱ
δὲ φρόνιμοι. ἔλαβον ἔλαιον ἐν τοῖς
ἀγγείοις αὐτῶν. μετὰ τῶν λαμπάδων
αὐτῶν· χρονίζοντος δὲ τοῦ νυμ-
φίου. ἐνύσταξαν πᾶσαι, καὶ ἐκάθευδον·
μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν·
ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται· ἐξέρχεσθε
εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· τότε ἠγέρ-
θησαν πᾶσαι αἱ παρθένοι. ἐκεῖναι,
καὶ ἐκόσμησαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν·
αἱ δὲ μωραί· ταῖς φρονίμοις εἶπον·
δότε ἡμῖν. ἐκ τοῦ ἐλαίου ὑμῶν· ὅτι
αἱ λαμπάδες ἡμῶν σβέννυνται·

ἀποσβέννυνται· ἀπεκρίθησαν δὲ αἱ φρόνιμοι λέ-
γουσαι· μήποτε οὐκ ἀρκέσῃ ἡ-
μῖν καὶ ὑμῖν· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον
πρὸς τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράσατε
ἑαυταῖς. ἀπερχομένων δὲ αὐ-
τῶν ἀγοράσαι, ἦλθεν ὁ νυμφίος·
καὶ αἱ ἕτοιμοι εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς
γάμους· καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα. ὕστερον
δὲ ἔρχονται καὶ αἱ λοιπαὶ παρθέ-
νοι λέγουσαι· κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς. γρηγορεῖτε
οὖν· ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν
οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται. [illegible] ὥσπερ γὰρ ἄνθρωπος ἀποδη-
μῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ
παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· καὶ ᾧ μὲν ἔδωκε πέντε
τάλαντα· ᾧ δὲ δύο· ᾧ δὲ ἕν·

περὶ τῶν τὰ τάλαντα λαβόντων

ἑκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν·
καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως· πορευθεὶς
δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν
ἠργάσατο ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐποίησεν ἄλλα
πέντε τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ
τὰ δύο· ἐκέρδησεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο·
ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν· ἀπελθὼν· ὤ-
ρυξεν ἐν τῇ γῇ· καὶ ἀπέκρυψεν τὸ ἀρ-
γύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ· μετὰ δὲ
χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δού-
λων ἐκείνων· καὶ συναίρει μετ' αὐτῶν
λόγον· καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε
τάλαντα λαβὼν· προσήνεγκεν
ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων· κύριε·
πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας·
ἴδε ἄλλα πέντε τάλαντα· ἐκέρ-
δησα ἐπ' αὐτοῖς· ἔφη δὲ αὐτῷ ὁ
κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦλε ἀγαθὲ· καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε

καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν
τοῦ κυρίου σου· προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ
δύο τάλαντα λαβὼν εἶπεν· κύριε·
δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε
ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐ-
τοῖς· ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ· εὖ δοῦ-
λε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστός· ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου·
Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον
εἰληφὼς εἶπεν· κύριε· ἔγνων σε ὅτι
σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος· θερίζων ὅπου οὐ
κ ἔσπειρας· καὶ συνάγων ὅθεν οὐ δι-
εσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς· ἀπελθὼν
ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ
γῇ· ἴδε ἔχεις τὸ σόν· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ· εἶπεν αὐτῷ· πονη-
ρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ· ᾔδεις ὅτι θε-
ρίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα· καὶ συνάγω·

ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· ἔδει οὖν σε
βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπε-
ζίταις· καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην
ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ· ἄρατε οὖν ἀπ' αὐ-
τοῦ τὸ τάλαντον· καὶ δότε τῷ ἔ-
χοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔ-
χοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευ-
θήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος·
καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ τὸν
ἀχρεῖον δοῦλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκό-
τος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυ-
θμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
δόξῃ αὐτοῦ· καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγ-
γελοι μετ' αὐτοῦ· τότε καθίσει ἐπὶ
θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθή-
σονται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλ-
λήλων· ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ

τέ(λος) τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χ(ριστο)ῦ

τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων· καὶ
στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐ
τοῦ· τὰ δὲ ἐρίφια· ἐξ εὐωνύμων·
τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξι
ῶν αὐτοῦ· δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ
τοῦ πατρός μου· κληρονομήσατε τὴν
ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν·
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἐπείνα
σα γάρ· καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν· ἐδί
ψησα· καὶ ἐποτίσατέ με· ξένος
ἤμην· καὶ συνηγάγετέ με· γυμνός· καὶ
περιεβάλετέ με· ἠσθένησα· καὶ ἐ
πεσκέψασθέ με· ἐν φυλακῇ ἤμην·
καὶ ἤλθετε πρός με· τότε ἀποκριθή
σονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες·
κε· πότε σε εἴδομεν πεινῶντα· καὶ
ἐθρέψαμεν· ἢ διψῶντα· καὶ ἐποτίσα
μεν· πότε δέ σε εἴδομεν ξένον· καὶ
συνηγάγομεν· ἢ γυμνὸν· καὶ περιεβάλο

μεν· πότε δέ σε εἴδομεν ἀσθενῆ· ἢ
ἐν φυλακῇ· καὶ ἤλθομεν πρὸς σέ· καὶ ἀ-
ποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς· ἐρεῖ αὐτοῖς·
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε
ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν
ἐλαχίστων· ἐμοὶ ἐποιήσατε· τότε
ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· πορεύεσθε
ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι· εἰς τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον· τὸ ἡτοιμασμένον
τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ·
Ἐπείνασα γὰρ καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν·
ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με· β γυ-
μνὸς· καὶ οὐ περιεβάλετέ με· α ξένος
ἤμην καὶ οὐ συνηγάγετέ με· ἀσθενὴς
καὶ ἐν φυλακῇ· καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με·
Τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέ-
γοντες· κύριε· πότε σε εἴδομεν πει-
νῶντα ἢ διψῶντα· ἢ ξένον· ἢ
γυμνὸν· ἢ ἀσθενῆ· ἢ ἐν φυλακῇ,

84

καὶ οὐ διηκονήσαμέν σοι· τότε ἀπο-
κριθήσεται αὐτοῖς λέγων· ἀμὴν λέγω
ὑμῖν· ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἑνὶ τού-
των τῶν ἐλαχίστων· οὐδὲ ἐμοὶ ἐποι-
ήσατε· καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι· εἰς
κόλασιν αἰώνιον· οἱ δὲ δίκαιοι· εἰς
ζωὴν αἰώνιον· τέλος. Καὶ ἐγένετο ὅτε
ἐτέλεσεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πάντας τοὺς λόγους τού-
τους· εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πά-
σχα γίνεται· καὶ ὁ υ(ἱὸ)ς τοῦ ἀ(νθρώπ)ου πα-
ραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι·
Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ· εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως
τοῦ λεγομένου Καϊάφα· καὶ συνεβου-
λεύσαντο ἵνα τὸν Ἰ(ησοῦ)ν δόλῳ κρατή-
σωσι καὶ ἀποκτείνωσιν· ἔλεγον
δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ· ἵνα μὴ θό-

ιε περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν κύριον μύρῳ :·

ιβ σοε ρυβος γένηται ἐν τῷ λαῷ. Τοῦ δὲ
Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν οἰκί-
ᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ· προσῆλθεν
αὐτῷ γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχου-
σα βαρυτίμου· καὶ κατέχεεν ἐπὶ τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου. ἰδόν-
τες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἠγανάκτη-
σαν λέγοντες· εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον
πραθῆναι πολλοῦ. καὶ δοθῆναι τοῖς
πτωχοῖς· γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί·
ἔργον γὰρ καλὸν ἠργάσατο εἰς ἐμέ·
ιγ Πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἔχετε με-
θ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε· βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον
τοῦτο ἐπὶ τοῦ σώματός μου· πρὸς τὸ
ἐνταφιάσαι με ἐποίησεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ

εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ·
λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη.
τέλ(ος) εἰς μνημόσυνον αὐτῆς· τότε πο-
ρευθεὶς εἷς τῶν δώδεκα ὁ λεγόμε-
νος ἰούδας ἰσκαριώτης πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς εἶπεν· τί θέλετέ μοι
δοῦναι. κἀγὼ ὑμῖν παραδώσω
αὐτόν· οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ τριάκο-
τα ἀργύρια· καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ.
ιγ Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν ἀζύμων· προσ-
ῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ ἰῦ λέγοντες
αὐτῷ· ποῦ θέλεις ἑτοιμάσωμέν
σοι φαγεῖν τὸ πάσχα· ὁ δὲ εἶπεν·
ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα·
καὶ εἴπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος
λέγει· ὁ καιρός μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σὲ
ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθη-
τῶν μου· καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ

ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰ~ς· καὶ ἡτοί-
μασαν τὸ πάσχα. ὀψίας δὲ γενομέ-
νης. ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα·
Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν. εἶπεν· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν. ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώ-
σει με· καὶ λυπούμενοι σφόδρα.
Ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν·
μήτι ἐγώ εἰμι κ~ε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
εἶπεν· ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρυ-
βλίῳ τὴν χεῖρα. οὗτός με πα-
ραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀν~ου ὑπάγει
καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ
δὲ τῷ ἀν~ῳ ἐκείνῳ. δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀν~ου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ
εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄν~ος ἐκεῖνος·
Ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παρα-
διδοὺς αὐτὸν εἶπεν· μήτι ἐγώ εἰμι
ῥαββί; λέγει αὐτῷ· σὺ εἶπας· ἐσθι-
όντων δὲ αὐτῶν. λαβὼν ὁ Ἰ~ς τὸν

ζα ε/π Τύπον μυστικόν +

[illegible]

ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας· ἔκλασεν·
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς· καὶ εἶπεν·
λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά
μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον· καὶ εὐχα-
σπε β ριστήσας· ἔδωκεν αὐτοῖς· λέγων·
πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ
ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς
διαθήκης· τὸ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν·
λέγω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπ' ἄρ-
τι ἐκ τούτου τοῦ γενήματος τῆς
ἀμπέλου· ἕως τῆς ἡμέρας ἐκεί-
νης· ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν
καινὸν· ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πα-
τρός μου· καὶ ὑμνήσαντες· ἐξῆλθον
σπς ς εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· τότε λέγει
σπζ δ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πάντες ὑμεῖς σκαν-
δαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ
σπη ε ταύτῃ· γέγραπται γάρ· πατάξω

τὸν ποιμέναν καὶ διασκορπισθήσεται
τὰ πρόβατα τῆς ποίμνης· μετὰ
δὲ τὸ ἐγερθῆναί με· προάξω ὑμᾶς εἰς
τὴν γαλιλαίαν· ἀποκριθεὶς δὲ
Ὁ πέτρος εἶπεν αὐτῷ· εἰ πάντες
σκανδαλισθήσονται ἐν σοί· ἐγὼ οὐ
δέποτε σκανδαλισθήσομαι· ἔφη αὐ
Τῷ ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι· ὅτι ἐν
ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι· τρὶς ἀπαρνήσῃ με·
Λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος· κἂν δέῃ με
σὺν σοὶ ἀποθανεῖν· οὐ μή σε ἀπαρ
νήσομαι· ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ
μαθηταὶ εἶπον· Τότε ἔρχεται μετ᾽ αὐ
Τῶν ὁ ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον γεθ
σημανεῖ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς·
Καθίσατε αὐτοῦ· ἕως οὗ ἀπελθὼν
προσεύξομαι ἐκεῖ· καὶ παραλαβὼν
τὸν πέτρον· καὶ τοὺς δύο υἱοὺς ζεβε

δαίου· κ(αὶ) ἤρξατο λυπεῖσθαι κ(αὶ) ἀδημο-
σϙγ/δ νεῖν· τότε λέγει αὐτοῖς ὁ ι(ησοῦ)ς· περί-
λυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανά-
του· μείνατε ὧδε κ(αὶ) γρηγορεῖτε
σϙδ/δ μετ' ἐμοῦ· κ(αὶ) προσελθὼν μικρὸν,
ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· προ-
σϙε/δ σευχόμενος κ(αὶ) λέγων· πάτερ μου· εἰ
δυνατόν ἐστι· παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς
ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς σύ· κ(αὶ) ἔρχεται πρὸς
σϙς/ι τοὺς μαθητὰς· κ(αὶ) εὑρίσκει αὐτοὺς
καθεύδοντας, κ(αὶ) λέγει τῷ πέτρῳ·
οὕτως; οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν
γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ· γρηγορεῖτε κ(αὶ)
προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πν(εῦμ)α πρό-
σϙζ/ι θυμον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής·
σϙη/ς Πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προ-
σηύξατο λέγων· πάτερ μου· εἰ οὐ δύ-

μαται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελ-
θεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἐὰν μὴ αὐτὸ πίω. γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἐλθὼν
εὑρίσκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας.
ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βε-
βαρημένοι. καὶ ἀφεὶς αὐτοὺς πάλιν
ἀπελθὼν προσηύξατο ἐκ τρίτου
τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. τότε
ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ
λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε τὸ λοιπὸν
καὶ ἀναπαύεσθε· ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ
ὥρα. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδο-
ται εἰς χεῖρας ἁμαρτωλῶν. ἐγεί-
ρεσθε ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παρα-
διδούς με. καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦν-
τος. ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα
ἦλθεν. καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολύς.
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων. ἀπὸ τῶν
ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ.

τῆς παραδώσεως τοῦ Ἰ(ησο)ῦ:-

ΤΑ ε Ὁ δὲ παραδιδοὺς αὐτόν. ἔδωκεν
αὐτοῖς σημεῖον λέγων· ὃν ἂν φιλή-
σω. αὐτός ἐστιν· κρατήσατε αὐτόν·
καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ. εἶπεν·
χαῖρε ῥαββί· καὶ κατεφίλησεν αὐ-
τόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἑταῖρε·
ἐφ' ὃ πάρει· τότε προσελθόντες
ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν· καὶ
ἐκράτησαν αὐτόν· καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν
ΤΒ β Μετὰ Ἰησοῦ. ἐκτείνας τὴν χεῖρα. ἀ-
πέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ· καὶ
πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχι-
ερέως. ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον·
τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀπόστρεψόν σου
τὴν μάχαιραν· εἰς τὸν τόπον αὐτῆς·
ΤΓ ι Πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαι-
ραν. ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται·
ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι πα-
ρακαλέσαι τὸν πατέρα μου· καὶ παραστή-

σει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας
ἀγγέλων· πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ
γραφαὶ· ὅτι οὕτως δεῖ γενέσθαι·
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ ἰς τοῖς
ὄχλοις· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν
με; καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐ-
καθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱ-
ερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με· τοῦ
το δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶ-
σιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν·
τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες
αὐτὸν ἔφυγον· οἱ δὲ κρατήσαντες
Τὸν ἰν· ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν
τὸν ἀρχιερέα· ὅπου οἱ γραμματεῖς
καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν·
Ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ μακρό-
θεν· ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως·
καὶ εἰσελθὼν ἔσω, ἐκάθητο μετὰ τῶν

ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος· οἱ δὲ ἀρ-
Χιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ
συνέδριον ὅλον. ἐζήτουν ψευδο-
μαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰυ̅· ὅπως
θανατώσωσιν αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρον·
καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελ-
θόντων. οὐχ εὗρον· ὕστερον δὲ
Προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες. εἶ-
πον· οὗτος ἔφη· δύναμαι καταλῦ-
σαι τὸν ναὸν τοῦ θυ̅· καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτόν· καὶ
ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς. εἶπεν αὐτῷ·
οὐδὲν ἀποκρίνῃ· τί οὗτοί σου κα-
ταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ ἰς̅. ἐσιώπα·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς. εἶπεν
αὐτῷ· ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ
θυ̅ τοῦ ζῶντος· ἵνα ἡμῖν εἴπῃς.
εἰ σὺ εἶ ὁ χς̅ ὁ υἱὸς τοῦ θυ̅· λέγει αὐ-
Τῷ ὁ ἰς̅· σὺ εἶπας· πλὴν λέγω

ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου· καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως· καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν
νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ· τότε ὁ ἀρ ρπ
χιερεὺς διέρρηξεν τὰ ἱμάτια αὐ
τοῦ λέγων· ὅτι ἐβλασφήμησεν· τί
ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων·
ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημί
αν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ· οἱ δὲ ἀ
ποκριθέντες εἶπον· ἔνοχος
θανάτου ἐστί· τότε ἐνέπτυσαν
εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολά
φισαν αὐτόν· οἱ δὲ ἐρράπισαν
λέγοντες· προφήτευσον ἡμῖν χριστέ·
τίς ἐστιν ὁ παίσας σε· ὁ δὲ πέτρος
ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσ
ῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέ
γουσα· καὶ σὺ ἦσθα μετὰ ἰησοῦ τοῦ
γαλιλαίου· ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν

ξς + ἀρνησις πετρου

σθεν αὐτῶν πάντων λέγων· οὐκ οἶδα
ΤΙΕ τί λέγεις· ἐξελθόντα δὲ αὐτὸν
εἰς τὸν πυλῶνα· εἶδεν αὐτὸν ἄλλη·
καὶ λέγει τοῖς ἐκεῖ· καὶ οὗτος ἦν με
τὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου· καὶ πάλιν
ἠρνήσατο μεθ' ὅρκου ὅτι οὐκ οἶδα
τὸν ἄνθρωπον· μετὰ μικρὸν δὲ· προσ
ελθόντες οἱ ἑστῶτες εἶπον τῷ
Πέτρῳ· ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ·
καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ·
Τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ
ὀμνύειν, ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ
εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν·
ΤΙϚ Καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος
τοῦ Ἰησοῦ εἰρηκότος αὐτῷ· ὅτι πρὶν
ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρὶς ἀπαρ
νήσῃ με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω, ἔκλαυ
σε πικρῶς· τέλος· πρωΐας δὲ γενο
Χρ ΤΙΖ Μένης· συμβούλιον ἔλαβον πάν

τῇ ε' τῆς ... τοῦ ἰούδα μεταμελείας
εὐαγγ ε' ... ἰω

ταν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ ἰυ. ὥστε θα
νατῶσαι αὐτόν. καὶ δήσαντες αὐ
τὸν. ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν πον
τίῳ πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι·
Τότε ἰδὼν ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν ὅτι κατεκρίθη. μεταμε
ληθεὶς. ἀπέστρεψε τὰ τριάκον
τα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς
πρεσβυτέροις λέγων. ἥμαρτον
παραδοὺς. αἷμα ἀθῷον. οἱ δὲ
εἶπον· τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. καὶ ῥί
ψας τὰ τριάκοντα ἀργύρια ἐν τῷ
ναῷ ἀνεχώρησεν. καὶ ἀπελθὼν, ἀ
πήγξατο. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόν
τες τὰ ἀργύρια. εἶπον. οὐκ ἔξεστι
βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν. ἐπεὶ
τιμὴ αἵματός ἐστιν. συμβούλιον
δὲ λαβόντες. ἠγόρασαν ἐξ αὐτῶν

τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως· εἰς ταφὴν
τοῖς ξένοις· διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς
ἐκεῖνος· ἀγρὸς αἵματος· ἕως τῆς
σήμερον· τότε ἐπληρώθη τὸ ῥη-
θὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου·
> λέγοντος· καὶ ἔλαβον τὰ τριά-
> κοντα ἀργύρια· τὴν τιμὴν τοῦ
> τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ
> υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀ-
> γρὸν τοῦ κεραμέως· καθὰ συνέτα-
> ξέ μοι κ(ύριο)ς· ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἔστη ἔμπροσθεν
τις Α Τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν
Αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν· λέγων· σὺ εἶ ὁ βασι-
λεὺς τῶν Ἰουδαίων; ὁ δὲ Ἰ(ησοῦ)ς ἔ-
φη αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ ἐν τῷ κατη-
τιη Α Γορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων· οὐδὲν
ἀπεκρίνατο· τότε λέγει αὐτῷ
ὁ Πιλᾶτος· οὐκ ἀκούεις· πόσα

σου καταμαρτυροῦσιν; ἰς οὐκ ἀπε-
κρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα·
ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν·
Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν
ἀπολύειν ἕνα τῷ ὄχλῳ δέσμι-
ον ὃν ἤθελον· εἶχον δὲ τότε
δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον βαρ-
αββᾶν· συνηγμένων οὖν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τίνα
θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν· βαραββᾶν,
ἢ ἰν τὸν λεγόμενον χν· ᾔδει γὰρ
ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν·
Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βή-
ματος· ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ
αὐτοῦ λέγουσα· μηδὲν σοὶ καὶ τῷ
δικαίῳ ἐκείνῳ· πολλὰ γὰρ ἔπαθον
σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν·
Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι
ἔπεισαν τοὺς ὄχλους· ἵνα αἰτή-

σωνται τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν
ἀπολέσωσιν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· τίνα θέλε
τε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν·
οἱ δὲ, εἶπον· βαραββᾶν· λέγει αὐτοῖς
τπε
α
Ὁ πιλᾶτος· τί οὖν ποιήσω ἰν· τὸν λε
γόμενον χν· λέγουσιν αὐτῷ πάν
τες· σταυρωθήτω· ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη·
τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν· οἱ δὲ περισ
τπζ
σῶς ἔκραζον σταυρωθήτω·
Ἰδὼν δὲ ὁ πιλᾶτος· ὅτι οὐδὲν ὠφε
λεῖ· ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται.
λαβὼν ὕδωρ· ἀπενίψατο τὰς
χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου λέ
γων· ἀθῷός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος
τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε·
Καὶ ἀποκριθεὶς πᾶς ὁ ὄχλος· εἶπεν
τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ
τπη
α
τέκνα ἡμῶν· τότε ἀπέλυσεν

Αὐτοῖς τὸν βαραββᾶν· τὸν δὲ ἰν̄
φραγελλώσας· παρέδωκεν ἵνα
σταυρωθῇ· τότε οἱ στρατιῶται
τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν ἰν̄
εἰς τὸ πραιτώριον· συνήγαγον ἐπ' αὐ
τὸν ὅλην τὴν σπεῖραν· καὶ ἐκδύ
σαντες αὐτόν· περιέθηκαν αὐτῷ
χλαμύδα κοκκίνην· καὶ πλέξαν
τες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν· ἐπέ
θηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ
κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ· καὶ
γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν
αὐτοῦ· ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες·
Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν· ἔλα
βον τὸν κάλαμον· καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ὅτε ἐνέπαι
ξαν αὐτῷ· ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν
χλαμύδα· καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ

ευαγγ(έλιον) ζ' τῶν παθῶν ...

ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν

τλα εἰς τὸ σταυρῶσαι· ἐξερχόμενοι δέ·

Εὗρον ἄνθρωπον κυρηναῖον· ὀνόματι

σίμωνα· τοῦτον ἠγγάρευσαν ἵνα

ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· τέλος Καὶ ἐλθόντες

τλβ εἰς τόπον λεγόμενον γολγοθᾶ·

ὅ ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος·

τλγ Ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν· ὄξος μετὰ χο-

λῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος·

οὐκ ἤθελε πιεῖν· σταυρώσαντες

τλδ δὲ αὐτόν· διεμερίσαντο τὰ ἱμά-

τια αὐτοῦ· βάλλοντες κλῆρον· καὶ

καθήμενοι, ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ·

τλε Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς

αὐτοῦ, τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμ-

μένην· οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς· ὁ βασιλεὺς

τλς τῶν ἰουδαίων· τότε σταυροῦνται

Σὺν αὐτῷ δύο λῃσταί· εἷς ἐκ δεξιῶν·

τλζ καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων· οἱ δὲ παραπο

ρευόμενοι. ἐβλασφήμουν αὐτόν. κι-
νοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέ-
γοντες· ὁ καταλύων τὸν ναὸν
καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν,
σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ. καὶ
ΤΛΚ κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ· ὁμοίως
δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες
μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυ-
τέρων. καὶ φαρισαίων. ἔλεγον· ἄλλους
ἔσωσεν· ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
εἰ βασιλεὺς ἰσραὴλ ἐστι. καταβάτω νῦν
ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. καὶ πιστεύσομεν ἐπ' αὐτῷ·
Πέποιθεν ἐπὶ τὸν θεόν· ῥυσάσθω νῦν
αὐτόν. εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ, ὅτι θεοῦ
ΤΛΘ εἰμι υἱός· τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λῃσταὶ
Οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ. ὠνείδι-
ΤΜ ζον αὐτόν· ἀπὸ δὲ ἕκτης ὥρας·
Σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ΤΜΑ ἕως ὥρας ἐνάτης· περὶ δὲ

Τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ
Ἰσ. φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἠλὶ· ἠλὶ· λα
μὰ, σαβαχθανί· τοῦτ' ἐστὶν· θεέ μου·
θεέ μου· ἱνατί με ἐγκατέλιπες·
τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἑστώτων, ἀκούσαν
τες ἔλεγον· ὅτι Ἠλίαν φωνεῖ οὗτος·
τμε β Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν
καὶ λαβὼν σπόγγον· πλήσας τε ὄξους·
καὶ περιθεὶς καλάμῳ. ἐπότιζεν
αὐτόν· οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· ἄφες
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας σώσων
τμε γ αὐτόν· ὁ δὲ Ἰσ πάλιν κράξας φω
νῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα· καὶ ἰδοὺ
τμε ε τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη
εἰς δύο. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω·
τμε ι Καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη· καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν·
καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεῴχθησαν· καὶ
πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων
ἁγίων ἠγέρθη· καὶ ἐξελθόντες

[illegible]

45

τες ἐκ τῶν μνημείων μετὰ τὴν ἐ-
γερσιν αὐτοῦ· εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγί-
αν πόλιν· καὶ ἐνεφανίσθησαν πολ-
λοῖς. ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ τηροῦντες τὸν ἰν· ἰδόντες
τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα· ἐφο-
βήθησαν σφόδρα· λέγοντες· ἀλη-
θῶς θυ υἱὸς ἦν οὗτος. ἦσαν δὲ
καὶ ἐκεῖ γυναῖκες πολλαί· ἀπὸ μακρό-
θεν θεωροῦσαι· αἵτινες ἠκολού-
θησαν τῷ ἰυ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας·
διακονοῦσαι αὐτῷ· ἐν αἷς ἦν
μαρία ἡ μαγδαληνή· καὶ μαρία ἡ τοῦ
ἰακώβου· καὶ ἰωσῆ μήτηρ· καὶ ἡ μήτηρ τῶν
υἱῶν ζεβεδαίου. ὀψίας δὲ γε-
νομένης· ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος
ἀπὸ ἀριμαθαίας· τοὔνομα ἰω-
σήφ· ὃς καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε
τῷ ἰυ· οὗτος προσελθὼν τῷ πι-

λᾶτον· ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ ἰυ̅·
τότε ὁ πιλᾶτος· ἐκέλευσεν ἀπο-
δοθῆναι τὸ σῶμα· Καὶ λαβὼν
τμδ̅ Τὸ σῶμα ὁ ἰωσήφ· ἐνετύλιξεν αὐτὸ
σινδόνι καθαρᾷ· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ· ὃ ἐ-
λατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ προσ-
κυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ
μνημείου, ἀπῆλθεν· ἦν δὲ ἐκεῖ
τμε̅ Μαριὰμ ἡ μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη μα-
ρία. καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ
τάφου· + Τῇ δὲ ἐπαύριον· ἥτις
τμς̅ ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευήν· συνήχθη-
σαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι,
πρὸς πιλᾶτον λέγοντες· κε̅· ἐ-
μνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλά-
νος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡ-
μέρας ἐγείρομαι· κέλευσον οὖν
ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον, ἕως

τῆς τρίτης ἡμέρας· μήποτε ἐλ-
θόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέ-
ψωσιν αὐτὸν νυκτός· καὶ εἴπωσι τῷ
λαῷ· ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν·
καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς
πρώτης· ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ πι-
λᾶτος· ἔχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε
ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε· οἱ δὲ
πορευθέντες· ἠσφαλίσαντο τὸν
τάφον· σφραγίσαντες τὸν λίθον,
μετὰ τῆς κουστωδίας· τέλος ὀψὲ δὲ
σαββάτων· τῇ ἐπιφωσκούσῃ
εἰς μίαν σαββάτων· ἦλθε μαρί-
α ἡ μαγδαληνή· καὶ ἡ ἄλλη μαρία.
θεωρῆσαι τὸν τάφον· καὶ ἰδοὺ σεισμὸς
ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ κυρίου κα-
ταβὰς ἐξ οὐρανοῦ· προσελθὼν, ἀπ-
εκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύ-
ρας. καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ· ἦν

δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ. ὡς ἀστραπή· καὶ
τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ. λευκὸν ὡσεὶ χιών.
ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ. ἐσείσθη
σαν οἱ τηροῦντες. καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ
νεκροί. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγε
τμγ β λος, εἶπεν ταῖς γυναιξί· μὴ φο
βεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γάρ. ὅτι ἰν̄ τὸν
ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. οὐκ ἔστιν
ὧδε. ἠγέρθη γάρ. καθὼς εἶπεν·
δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον. ὅπου ἔ
κειτο ὁ κς̄. καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι
εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
ὅτι ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν.
καὶ ἰδοὺ προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν γαλι
λαίαν. ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε. ἰδοὺ εἶ
τνδ πον ὑμῖν. καὶ ἐξελθοῦσαι τα
β χὺ ἀπὸ τοῦ μνημείου. μετὰ φόβου
καὶ χαρᾶς μεγάλης. ἔδραμον ἀ
παγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ
ὁ ἰς. ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων·
χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι.
ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας. καὶ
προσεκύνησαν αὐτῷ. τότε λέγει
αὐταῖς ὁ ἰς. μὴ φοβεῖσθε. ὑπά-
γετε ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς
μου. ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὴν γα-
λιλαίαν κἀκεῖ με ὄψονται. πο-
ρευομένων δὲ αὐτῶν. ἰδού τινες
τῆς κουστωδίας. ἐλθόντες εἰς τὴν
πόλιν. ἀπήγγειλαν τοῖς ἀρχι-
ερεῦσιν ἅπαντα τὰ γενόμενα.
καὶ συναχθέντες μετὰ τῶν πρε-
σβυτέρων. συμβούλιόν τε λαβόν-
τες. ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν
τοῖς στρατιώταις· λέγοντες·
εἴπατε. ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

νυκτὸς ἐλθόντες· ἔκλεψαν αὐ-
τὸν, ἡμῶν κοιμωμένων· καὶ ἐ-
ὰν ἀκουσθῇ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἡγεμό-
νος. ἡμεῖς πείσομεν αὐτόν· καὶ ὑ-
μᾶς ἀμερίμνους ποιήσομεν·
οἱ δὲ λαβόντες τὰ ἀργύρια· ἐποί-
ησαν ὡς ἐδιδάχθησαν· καὶ δι-
εφημίσθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ
ἰουδαίοις· μέχρι τῆς σήμερον·
Χρ ΤΝΕ Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ· ἐπορεύ-
θησαν εἰς τὴν γαλιλαίαν· εἰς τὸ ὄ-
ρος· οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ ἰς· καὶ
ἰδόντες αὐτόν· προσεκύνησαν
αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν· καὶ
προσελθὼν ὁ ἰς· ἐλάλησεν αὐτοῖς
λέγων· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξου-
σία· ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς· πορευ-
θέντες· μαθητεύσατε πάν-
τα τὰ ἔθνη· βαπτίζοντες

αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πρς·
τοῦ υἱοῦ· καὶ τοῦ ἁγίου
πνς· διδάσκοντας
αὐτοὺς τηρεῖν πάν
τα· ὅσα ἐνε
τειλάμην
ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι
πάσας τὰς ἡμέ
ρας· ἕως τῆς
συντελεί
ας τοῦ
αἰῶ
νος·
ἀ
μ
Η
Ν

98

+ Αρχη του ευαγγελιου
Ιυ Χυ υιου του θυ

εχυ φυ λλ· τμε
345

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ· υἱοῦ
τοῦ θεοῦ. ὡς γέγραπται ἐν τοῖς
προφήταις· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν
σου. ἔμπροσθέν σου·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοι-
μάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου. εὐθείας
ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ· ἐγένε-
το Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ. καὶ κηρύσσων βάπτισμα με-
τανοίας. εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶ-

σα ἡ ἰουδαία χώρα· καὶ οἱ ἱερο
σολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάν
τες ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ'
αὐτοῦ· ἐξομολογούμενοι τὰς
ἁμαρτίας αὐτῶν. ἦν δὲ ὁ ἰω
Γ/Β ἄννης ἐνδεδυμένος τρίχας
καμήλου· καὶ ζώνην δερματί(νην)
περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων
ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. καὶ ἐκή
Δ/Α ρυσσε λέγων· ἔρχεται ὁ ἰσχυρότε
ρός μου ὀπίσω μου· οὗ οὐκ εἰμὶ
ἱκανὸς κύψας λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· ἐγὼ
μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι·
αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύ(ματι)
ἁγίῳ. τέλος. καὶ ἐγένετο ἐν ἐκείναις
ταῖς ἡμέραις· ἦλθεν ἰ(ησοῦ)ς ἀπὸ να
ζαρὲθ τῆς γαλιλαίας· καὶ ἐβαπτί
Ε/Α σθη ὑπὸ ἰωάννου εἰς τὸν ἰορδά(νην)

νην· καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ
τοῦ ὕδατος· εἶδεν σχιζομένους
τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστε-
ρὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φω-
νὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν· σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός· ἐν ᾧ εὐδόκησα·
Καὶ εὐθὺς τὸ πνεῦμα αὐτὸν ἐκβάλλει
εἰς τὴν ἔρημον· καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ ἡμέρας τεσσαράκοντα
πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ·
Καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων· καὶ οἱ ἄγγε-
λοι διηκόνουν αὐτῷ· μετὰ δὲ τὸ
παραδοθῆναι τὸν Ἰωάννην ἦλ-
θεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Γαλιλαίαν κηρύσσων
τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ·
λέγων· ὅτι πεπλήρωται ὁ καιρός·
καὶ ἤγγικεν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· μετα-
νοεῖτε· καὶ πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ·
Περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν

σαν τῆς γαλιλαίας. ἴδεν σίμω
να καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
τοῦ σίμωνος. ἀμφιβάλλοντας
ἀμφίβληστρον ἐν τῇ θαλάσσῃ.
ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ι β Ὁ ἰς. δεῦτε ὀπίσω μου καὶ ποιήσω
ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. καὶ
Εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα
αὐτῶν. ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ
ια ζ Προβὰς ἐκεῖθεν, ὀλίγον. εἶδεν ἰ
άκωβον τὸν τοῦ ζεβεδαίου. καὶ ἰω
άννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. καὶ αὐ
τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ καταρτίζον
τας τὰ δίκτυα. καὶ εὐθέως ἐκά
λεσεν αὐτοῖς. καὶ ἀφέντες τὸν
πατέρα αὐτῶν ζεβεδαῖον ἐν τῷ πλοί
ῳ μετὰ τῶν μισθωτῶν. ἀπῆλθον
ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ εἰσπορεύονται
ιβ η Εἰς καπερναούμ. καὶ εὐθέως τοῖς

Τοῦ δαιμονιζομένου

σάββασιν· εἰσελθὼν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν ἐδίδασκεν· καὶ ἐξεπλήσσοντ-
ο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἦν γὰρ
διδάσκων αὐτοὺς ὡς ἐξουσίαν
ἔχων καὶ οὐχ ὡς οἱ γραμματεῖς·
Καὶ ἦν ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἄνθρωπος
ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ· καὶ ἀνέκραξε
λέγων· ἔα· τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ
Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπολέσαι
ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ
θεοῦ· καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς
λέγων· φιμώθητι· καὶ ἔξελθε ἐ-
ξ αὐτοῦ· καὶ σπαράξαν αὐτὸν τὸ πνεῦμα
τὸ ἀκάθαρτον· καὶ κράξαν φωνῇ με-
γάλῃ· ἐξῆλθεν ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἐθαμβή-
θησαν πάντες· ὥστε συζητεῖν
πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντας· τί ἐστι τοῦ-
το· τίς ἡ διδαχὴ ἡ καινὴ αὕτη·
ὅτι κατ᾽ ἐξουσίαν καὶ τοῖς πνεύμασι

σι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει καὶ ὑ-
πακούουσιν αὐτῷ. ἐξῆλθεν δὲ ἡ
ἀκοὴ αὐτοῦ εὐθὺς εἰς ὅλην τὴν
περίχωρον τῆς Γαλιλαίας. Καὶ
ιε Εὐθέως ἐκ τῆς συναγωγῆς ἐξελ-
θόντες. ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν Σίμω-
νος καὶ Ἀνδρέου. μετὰ Ἰακώβου
καὶ Ἰωάννου. ἡ δὲ πενθερὰ
Σίμωνος. κατέκειτο πυρέσσου-
σα. καὶ εὐθέως λέγουσιν αὐτῷ περὶ
αὐτῆς. καὶ προσελθὼν, ἤγειρεν
αὐτήν. κρατήσας τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς. καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετὸς
εὐθέως. καὶ διηκόνει αὐτοῖς.
ιδ Ὀψίας δὲ γενομένης. ὅτε ἔδυ
ὁ ἥλιος. ἔφερον πρὸς αὐτὸν
πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας
καὶ τοὺς δαιμονιζομένους. καὶ ἦν ἡ πό-
λις ὅλη. ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν

γ Τῶν ἰαθέντων ἀπὸ ποικίλων νόσων:-

[illegible]

θύραν· καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς
κακῶς ἔχοντας· ποικίλαις νό-
σοις· καὶ δαιμόνια πολλὰ ἐξέβ-
αλεν· καὶ οὐκ ἤφιεν λαλεῖν τὰ δαι-
μόνια ὅτι ᾔδεισαν αὐτόν·
Καὶ πρωῒ ἔννυχον λίαν· ἀναστὰς
ἐξῆλθε· καὶ ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον
τόπον· κἀκεῖ προσηύχετο· καὶ
κατεδίωξαν αὐτὸν ὁ Σίμων καὶ
οἱ μετ' αὐτοῦ· καὶ εὑρόντες αὐτὸν
λέγουσιν αὐτῷ· ὅτι πάντες ζη-
τοῦσί σε· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἄγωμεν
εἰς τὰς ἐχομένας κωμοπόλεις·
ἵνα καὶ ἐκεῖ κηρύξω· εἰς τοῦτο γὰρ ἐ-
ξελήλυθα· καὶ ἦν κηρύσσων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, εἰς ὅλην
τὴν Γαλιλαίαν· καὶ τὰ δαιμόνια
ἐκβάλλων· καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτὸν
λεπρὸς· παρακαλῶν αὐτὸν καὶ γο-

[illegible]

γονυπετῶν αὐτόν· καὶ λέγων αὐτῷ· ὅ-
τι ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθα-
ρίσαι· ὁ δὲ Ἰησοῦς σπλαγχνισθεὶς ἐκτεί-
νας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ· καὶ
λέγει αὐτῷ· θέλω καθαρίσθητι·
Καὶ εἰπόντος αὐτοῦ, εὐθέως ἀ-
πῆλθεν ἡ λέπρα ἀπ' αὐτοῦ· καὶ
ἐκαθαρίσθη· καὶ ἐμβριμησάμε-
νος αὐτῷ, εὐθέως ἐξέβαλεν
αὐτόν· καὶ λέγει αὐτῷ· ὅρα μη-
δενὶ μηδὲν εἴπῃς· ἀλλ' ὕπα-
γε σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ· καὶ προσ-
ένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ
σου· ἃ προσέταξε Μωϋσῆς εἰς
μαρτύριον αὐτοῖς. ὁ δὲ ἐξελ-
θὼν, ἤρξατο κηρύσσειν πολλά·
καὶ διαφημίζειν τὸν λόγον· ὥστε
μηκέτι αὐτὸν δύνασθαι φανερῶς
εἰς πόλιν εἰσελθεῖν· ἀλλ' ἔξω ἐν ἐρήμοις

τὸ ποιῆσαι· καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐ
τὸν πανταχόθεν· Καὶ εἰσῆλθεν
πάλιν εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν·
καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστιν· καὶ εὐ
θέως συνήχθησαν πολλοί. ὥστε
μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν
θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λό
γον· καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν πα
ραλυτικὸν φέροντα. αἰρόμενον
ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι
προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον,
ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν·
καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κρά
βαττον· ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κα
τέκειτο· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰς τὴν πίστιν
αὐτῶν. λέγει τῷ παραλυτικῷ· τέκνον·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου·
Ἦσαν δέ τινες αὐτῶν γραμματεῖς ἐκεῖ
καθήμενοι· καὶ διαλογιζόμενοι ἐν

ταῖς καρδίαις αὐτῶν· τί οὗτος
οὕτως λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύ-
ναται ἀφιέναι ἁμαρτίας· εἰ μὴ
εἷς ὁ θεός· καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς τῷ π-
νεύματι αὐτοῦ ὁ ἰησοῦς· ὅτι οὕτως αὐτοὶ δι-
αλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς. εἶπεν αὐτοῖς·
τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώ-
τερον εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ· ἀ-
φέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι. ἢ εἰπεῖν·
ἔγειρε καὶ ἆρόν σου τὸν κράβαττον καὶ
περιπάτει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι
ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέ-
ναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας. λέγει τῷ
παραλυτικῷ· σοὶ λέγω· ἔγειρε καὶ
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὕπαγε
εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ ἠγέρθη εὐθέ-
ως· καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλ-
θεν ἐναντίον πάντων· ὥστε

ε̄ περὶ Λευὶ τοῦ τελώνου

Ε Γ Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· παράγων ὁ Ἰησοῦς

ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν
τὸν θεὸν λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε
οὕτως εἴδομεν. Καὶ ἐξῆλθε πά-
λιν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ ἐ-
δίδασκεν αὐτούς. τέλος· καὶ παράγων ὁ Ἰησοῦς
ιζ εἶδεν Λευὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθή-
μενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· καὶ λέγει αὐτῷ·
ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολού-
θησεν αὐτῷ. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατα-
ιη κεῖσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ.
καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ
συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ· καὶ τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ἦσαν γὰρ πολλοί.
καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ οἱ
γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἰδόν-
τες αὐτὸν ἐσθίοντα μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν. ἔλεγον τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· τί ὅτι μετὰ τῶν

τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει καὶ
πίνει· καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς·
Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰα-
τροῦ. ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἦλ-
θον καλέσαι δικαίους. ἀλλὰ ἁμαρ-
τωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ ἦσαν οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρι-
σαίων νηστεύοντες· καὶ ἔρχονται
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διατί οἱ μαθηταὶ
Ἰωάννου καὶ οἱ τῶν φαρισαίων νη-
στεύουσιν· οἱ δὲ σοὶ μαθηταὶ οὐ νη-
στεύουσιν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· 1
Μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος
ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι νη-
στεύειν; ὅσον χρόνον μεθ' ἑαυτῶν
ἔχουσι τὸν νυμφίον. οὐ δύνανται
νηστεύειν· ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι.
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφί-
ος· καὶ τότε νηστεύσουσιν· ἐν ἐκεί-

ναις ταῖς ἡμέραις. καὶ οὐδεὶς ἐ-
πίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπιρρά-
πτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ· εἰ δὲ
μή, αἴρει τὸ πλήρωμα αὐτοῦ τὸ
καινὸν τοῦ παλαιοῦ· καὶ χεῖρον σχί-
σμα γίνεται. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέ-
ον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή,
ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς.
καὶ ὁ οἶνος ἐκχεῖται· καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπο-
λοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς
καινοὺς βλητέον. Καὶ ἐγένετο πα-
ραπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν τοῖς σαβ-
βασι διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἤρξαν-
το οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλ-
λοντες τοὺς στάχυας. καὶ οἱ Φα-
ρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· ἴδε τί ποιοῦ-
σιν ἐν τοῖς σάββασιν ὃ οὐκ ἔξεστι;
καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· οὐδέποτε
ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαβίδ, ὅτε

χρείαν ἔσχεν· καὶ ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ
οἱ μετ᾽ αὐτοῦ· πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶ-
κον τοῦ θεοῦ· ἐπὶ Ἀβιάθαρ ἀρχιε-
ρέως· καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέ-
σεως ἔφαγεν; οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν
εἰ μὴ τοῖς ἀρχιερεῦσι· καὶ ἔδωκεν
καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὖσιν; Καὶ ἔλε-
γεν αὐτοῖς· τὸ σάββατον διὰ τὸν
ἄνθρωπον ἐγένετο· οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ
σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου· καὶ εἰσῆλ-
θε πάλιν εἰς τὴν συναγωγήν· καὶ
Ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· ἐξηραμμένην ἔχων
τὴν χεῖρα· καὶ παρετήρουν αὐτόν·
εἰ τοῖς σάββασι θεραπεύσει αὐ-
τόν· ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ·
καὶ λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· τῷ ἐξηραμμέ-
νην ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε
εἰς τὸ μέσον· καὶ λέγει αὐτοῖς· ἔξεστι

περὶ τοῦ ξηρὰν ἔχοντος χεῖρα:

τοῖς σάββασιν· ἀγαθοποιῆσαι. ἢ
κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι. ἢ
ἀποκτεῖναι· οἱ δὲ ἐσιώπων· καὶ
Περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς,
συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει
τῆς καρδίας αὐτῶν. λέγει τῷ
ἀνθρώπῳ· ἔκτεινον τὴν χεῖρα. καὶ ἐ-
ξέτεινεν· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ
145 χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· τέλος· Καὶ
Ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι. εὐθέ-
ως μετὰ τῶν ἡρωδιανῶν· συμβού-
λιον ἐποίουν κατ' αὐτοῦ. ὅπως αὐ-
τὸν ἀπολέσωσιν· Καὶ ὁ Ἰς ἀνεχώ-
ρησεν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς τὴν θάλασσαν· καὶ πολὺ
147 Πλῆθος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας. καὶ ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ· καὶ ἀπὸ τῆς ἰουδαί-
ας. καὶ ἀπὸ ἱεροσολύμων. καὶ ἀπὸ
τῆς ἰδουμαίας. καὶ πέραν τοῦ ἰορ

λαίας· καὶ οἱ περὶ τύρον καὶ σιδῶνα
πλῆθος πολύ· ἀκούσαντες ὅσα
ἐποίει, ἦλθον πρὸς αὐτόν· καὶ εἶπε
τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· ἵνα πλοιά
ριον προσκαρτερῇ αὐτῷ· διὰ τὸν
ὄχλον· ἵνα μὴ θλίβωσιν αὐτόν·
πολλοὺς γὰρ ἐθεράπευσεν· ὥστε
ἐπιπίπτειν αὐτῷ· ἵνα αὐτοῦ ἅψων
ται ὅσοι εἶχον μάστιγας· καὶ τὰ
πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα· ὅταν αὐ
τὸν ἐθεώρει, προσέπιπτεν αὐτῷ·
καὶ ἔκραζον λέγοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ· καὶ πολλὰ ἐπετίμα αὐ
τοῖς· ἵνα μὴ φανερὸν αὐτὸν ποι
ήσωσιν· καὶ ἀναβαίνει εἰς τὸ ὄρος·
Καὶ προσκαλεῖται οὓς ἤθελεν αὐ
τός· καὶ ἀπῆλθον πρὸς αὐτόν· καὶ
ἐποίησε δώδεκα· ἵνα ὦσιν
μετ' αὐτοῦ· καὶ ἵνα ἀποστέλλῃ αὐτοὺς

τέλος ... τῷ καιρῷ ἐκείνῳ

κηρύσσειν· καὶ ἔχειν ἐξουσίαν θερα-
πεύειν τὰς νόσους· καὶ ἐκβάλλειν
τὰ δαιμόνια· καὶ ἐπέθηκεν τῷ
Σίμωνι. ὄνομα πέτρον· καὶ ἰάκω-
βον τὸν τοῦ ζεβεδαίου· καὶ ἰωάννην
τὸν ἀδελφὸν τοῦ ἰακώβου· καὶ ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς ὀνόματα βοανερ-
γές· ὅ ἐστιν. υἱοὶ βροντῆς· καὶ ἀν-
δρέαν καὶ φίλιππον· καὶ
βαρθολομαῖον· καὶ ματθαῖον· καὶ θω-
μᾶν· καὶ ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου·
καὶ θαδδαῖον· καὶ σίμωνα τὸν κα-
νανίτην· καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην,
ὃς καὶ παρέδωκεν αὐτόν· Καὶ ἔρ-
χονται εἰς οἶκον· καὶ συνέρχεται πάλιν
ὄχλος· ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτοὺς
μήτε ἄρτον φαγεῖν· καὶ ἀκούσαντες
οἱ παρ' αὐτοῦ· ἐξῆλθον κρατῆσαι
αὐτόν· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἐξέστη· καὶ

Οἱ γραμματεῖς οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων
καταβάντες· ἔλεγον· ὅτι βεελ
ζεβοὺλ ἔχει· καὶ ὅτι ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων· ἐκβάλλει τὰ δαι
μόνια· καὶ προσκαλεσάμενος
αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς ἔλεγεν αὐ
τοῖς· πῶς δύναται σατανᾶς
σατανᾶν ἐκβάλλειν· καὶ ἐὰν βα
σιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερι
σθῇ· οὐ δύναται σταθῆναι ἡ οἰκία
ἐκείνη· καὶ εἰ ὁ σατανᾶς ἀνέστη ἐ
φ' ἑαυτὸν καὶ μεμέρισται· οὐ δύναται σ
ταθῆναι· ἀλλὰ τέλος ἔχει· οὐδεὶς
δύναται τὰ σκεύη τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελ
θὼν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπά
σαι· ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν
δήσῃ· καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ
διαρπάσει· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρ

τήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων·
καὶ αἱ βλασφημίαι· ὅσας ἂν βλασφη-
μήσωσιν· ὃς δ' ἂν βλασφημήσῃ εἰς τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον· οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς
τὸν αἰῶνα· ἀλλ' ἔνοχός ἐστιν αἰ-
ωνίου κρίσεως· ὅτι ἔλεγον· πνεῦμα
ἀκάθαρτον ἔχει. ἔρχονται οὖν
Οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἔξω
ἑστῶτες· ἀπέστειλαν πρὸς αὐτὸν
φωνοῦντες αὐτόν· καὶ ἐκάθητο
ὁ ὄχλος περὶ αὐτόν· εἶπον δὲ
αὐτῷ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί
σου καὶ αἱ ἀδελφαί σου· ἔξω ζητοῦ-
σί σε· καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων·
τέλ Τίς ἡ μήτηρ μου ἢ οἱ ἀδελφοί μου· καὶ πε-
ριβλεψάμενος κύκλῳ τοὺς περὶ
αὐτὸν καθημένους· λέγει· ἴδε
ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου· ὃς γὰρ
ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ.

+ Τῇ κ(υριακῇ) τοῦ σπόρου πρὸς β΄ :-

οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφή μου
καὶ μήτηρ ἐστίν. Καὶ πάλιν ἤρξατο δι-
δάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν· καὶ συ-
νήχθη πρὸς αὐτὸν ὄχλος πολύς.
ὥστε αὐτὸν ἐμβάντα εἰς τὸ πλοῖον
καθῆσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πᾶς
ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐ-
πὶ τῆς γῆς ἦν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς
ἐν παραβολαῖς πολλά. καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ· ἀ-
κούετε. ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων
τοῦ σπεῖραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν.
ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν. καὶ
ἦλθε τὰ πετεινά. καὶ κατέφαγεν αὐ-
τό. ἄλλο δὲ ἔπεσεν ἐπὶ τὸ πετρῶδες.
ὅπου οὐκ εἶχε γῆν πολλήν. καὶ εὐθέ-
ως ἐξανέτειλε. διὰ τὸ μὴ ἔχειν βά-
θος γῆς· ἡλίου δὲ ἀνατείλαντος.
ἐκαυματίσθη· καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν

ἔ(ρ)ιζαν. ἐξηράνθη· καὶ ἄλλο ἔπεσεν
εἰς τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ
ἄκανθαι· καὶ συνέπνιξαν αὐτό· καὶ
καρπὸν οὐκ ἔδωκεν· καὶ ἄλλο ἔπεσεν
εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν· καὶ ἐδίδου καρ-
πὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνοντα·
καὶ ἔφερεν· ἓν τριάκοντα· καὶ ἓν ἑ-
ξήκοντα· καὶ ἓν ἑκατόν· καὶ ἔλεγεν·
ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν. ἀκουέτω·
ὅτε δὲ ἐγένετο καταμόνας. ἠρώ-
τησαν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς
δώδεκα. τὴν παραβολήν· καὶ ἔλε-
γεν αὐτοῖς· ὑμῖν δέδοται γνῶναι
τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ·
ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω. ἐν παρα-
βολαῖς τὰ πάντα γίνεται· ἵνα
βλέποντες βλέπωσι· καὶ μὴ ἴδωσιν·
καὶ ἀκούοντες ἀκούωσι· καὶ μὴ συνι-
ῶσι· μήποτε ἐπιστρέψωσι· καὶ ἀ-

ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα·
καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐκ οἴδατε
τὴν παραβολὴν ταύτην; καὶ πῶς
πάσας τὰς παραβολὰς γνώσεσθε·
λη β Ὁ σπείρων τὸν λόγον σπείρει· οὗτοι
δέ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδόν· ὅπου
σπείρεται ὁ λόγος· καὶ ὅταν ἀκού-
σωσιν· εὐθέως ἔρχεται ὁ σατανᾶς·
καὶ αἴρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· καὶ οὗτοί
εἰσιν ὁμοίως οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη
σπειρόμενοι· οἳ ὅταν ἀκούσωσι τὸν
λόγον· εὐθέως μετὰ χαρᾶς λαμ-
βάνουσιν αὐτόν· καὶ οὐκ ἔχουσι ῥί-
ζαν ἐν ἑαυτοῖς· ἀλλὰ πρόσκαι-
ροί εἰσιν· εἶτα γενομένης θλίψε-
ως· ἢ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον· εὐ-
θέως σκανδαλίζονται· καὶ οὗτοί
εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας σπειρόμε-

μοι· οἱ τὸν λόγον ἀκούοντες· καὶ αἱ μέ-
ριμναι τοῦ αἰῶνος τούτου· καὶ ἡ ἀ-
πάτη τοῦ πλούτου· καὶ αἱ περὶ τὰ λοι-
πὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι·
συμπνίγουσι τὸν λόγον· καὶ ἄκαρπος
γίνεται· καὶ οὗτοί εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν
τὴν καλὴν σπαρέντες· οἵτινες
ἀκούουσι τὸν λόγον· καὶ παραδέχον-
ται· καὶ καρποφοροῦσιν· ἐν τριά-
κοντα· καὶ ἐν ἑξήκοντα· καὶ ἐν ἑκα-
τόν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· μήτι
Ὁ λύχνος ἔρχεται· ἵνα ὑπὸ τὸν μόδιον
τεθῇ ἢ ὑπὸ τὴν κλίνην· οὐχ ἵνα
ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἐπιτεθῇ· οὐ γάρ
Ἐστι τι κρυπτὸν· ὃ ἐὰν μὴ φανε-
ρωθῇ· οὐδὲ ἐγένετο ἀπόκρυφον·
ἀλλ᾽ ἵνα φανερὸν ἔλθῃ· εἴ τις ἔχει
ὦτα ἀκούειν· ἀκουέτω· καὶ ἔλε-
γεν αὐτοῖς· βλέπετε τί ἀκούετε·

ἐν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε, μετρηθήσεται
ὑμῖν· καὶ προστεθήσεται ὑμῖν τοῖς
ἀκούουσιν· ὃς γὰρ ἐὰν ἔχῃ, δοθή-
σεται αὐτῷ· καὶ ὃς οὐκ ἔχει, καὶ ὃ ἔχει ἀρ-
θήσεται ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
οὕτως ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὡς
ἐὰν ἄνθρωπος βάλῃ τὸν σπόρον ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ καθεύδῃ καὶ ἐγείρηται νύκτα
καὶ ἡμέραν· καὶ ὁ σπόρος βλαστάνῃ καὶ
μηκύνηται· ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός·
αὐτομάτη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ·
πρῶτον χόρτον· εἶτα στάχυν·
εἶτα πλήρη σῖτον ἐν τῷ στάχυϊ·
ὅταν δὲ παραδῷ ὁ καρπός· εὐ-
θέως ἀποστέλλει τὸ δρέπανον· ὅτι
παρέστηκεν ὁ θερισμός· καὶ ἔ-
λεγεν· τίνι ὁμοιώσωμεν τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ· ἢ ἐν ποίᾳ παρα-
βολῇ παραβάλωμεν αὐτήν·

ὡς κόκκον σινάπεως· ὃς ὅταν
σπαρῇ ἐπὶ τῆς γῆς· μικρότερος
πάντων τῶν σπερμάτων ἐστὶ τῶν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὅταν σπαρῇ· ἀναβαί
νει· καὶ γίνεται πάντων τῶν λαχά
νων μείζων· καὶ ποιεῖ κλάδους μεγά
λους· ὥστε δύνασθαι ὑπὸ τὴν σκι
ὰν αὐτοῦ· τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα
τασκηνοῦν. Καὶ τοιαύταις πα
μϛ ϛ ραβολαῖς πολλαῖς ἐλάλει αὐτοῖς τὸν
λόγον· καθὼς ἠδύναντο ἀκούειν·
χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει
αὐτοῖς· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθη
ταῖς αὐτοῦ ἐπέλυεν πάντα.
Καὶ λέγει αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ
ρᾳ ὀψίας γενομένης· διέλθωμεν
εἰς τὸ πέραν· καὶ ἀφέντες τὸν ὄχλον·
παραλαμβάνουσιν αὐτὸν ὡς ἦν
ἐν τῷ πλοίῳ· καὶ ἄλλα δὲ πλοιά

ε ϛ περὶ ἐπιτιμήσεως τῶν ἀνέμων:

ρια ἦν μετ' αὐτοῦ· καὶ γίνεται λαῖ
λαψ ἀνέμου μεγάλη· τὰ δὲ κύμα
τα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον. ὥστε αὐ
τὸ ἤδη γεμίζεσθαι· καὶ ἦν αὐτὸς
ἐπὶ τῇ πρύμνῃ· ἐπὶ τὸ προσκεφά
λαιον καθεύδων· καὶ διεγείρουσιν
αὐτόν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκα
λε· οὐ μέλει σοι ὅτι ἀπολλύμε
θα; καὶ διεγερθεὶς· ἐπετίμησεν τῷ
ἀνέμῳ· καὶ εἶπεν τῇ θαλάσσῃ· σι
ώπα· πεφίμωσο· καὶ ἐκόπασεν
ὁ ἄνεμος· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί δειλοί ἐστε οὕτως·
πῶς οὐκ ἔχετε πίστιν· καὶ ἐφοβήθη
σαν φόβον μέγαν· καὶ ἔλεγον πρὸς ἀλ
λήλους· τίς ἄρα οὗτός ἐστιν· ὅτι
καὶ ὁ ἄνεμος· καὶ ἡ θάλασσα ὑπακού
ουσιν αὐτῷ· καὶ ἦλθον εἰς τὸ πέραν τῆς
θαλάσσης· εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδα

ρασηνῶν· καὶ ἐξελθόντι αὐτῷ ἐκ τοῦ
πε Πλοίου· εὐθέως ἀπήντησεν αὐτῷ
ἐκ τῶν μνημείων ἄνθρωπος· ἐν πνι ἀκα-
θάρτῳ· ὃς τὴν κατοίκησιν εἶχεν·
ἐν τοῖς μνήμασιν· καὶ οὔτε ἁλύ-
σεσιν οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτὸν δῆσαι·
διὰ τὸ αὐτὸν πολλάκις πέδαις καὶ
ἁλύσεσι δεδέσθαι· καὶ διεσπάσθαι
ὑπ' αὐτοῦ τὰς ἁλύσεις· καὶ τὰς πέ-
δας συντετρῖφθαι· καὶ οὐδεὶς αὐτὸν
ἴσχυεν δαμάσαι· καὶ διὰ παντὸς
νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ
ἐν τοῖς μνήμασιν ἦν κράζων
καὶ κατακόπτων ἑαυτὸν λίθοις·
Ἰδὼν δὲ τὸν ἰν̄ ἀπὸ μακρόθεν·
ἔδραμεν· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ·
καὶ κράξας φωνῇ μεγάλῃ· εἶπεν·
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰῦ υἱὲ τοῦ θῦ τοῦ ὑψί-
στου· ὁρκίζω σε τὸν θν̄ μή με

βασανίσῃς. ἔλεγεν γὰρ αὐτῷ· ἔ-
ξελθε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐκ
τοῦ ἀνθρώπου. καὶ ἐπηρώτα αὐτόν·
τί σοι ὄνομα. καὶ ἀπεκρίθη λέ-
γων· λεγεὼν ὄνομά μοι ὅτι πολ-
λοί ἐσμεν. καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολ-
λά. ἵνα μὴ αὐτοὺς ἀποστείλῃ ἔ-
ξω τῆς χώρας. ἦν δὲ ἐκεῖ
Πρὸς τῷ ὄρει ἀγέλη χοίρων μεγάλη βο-
σκομένη. καὶ παρεκάλεσαν αὐ-
τὸν πάντες οἱ δαίμονες. λέγοντες·
πέμψον ἡμᾶς εἰς τοὺς χοίρους. ἵνα
εἰς αὐτοὺς εἰσέλθωμεν. καὶ ἐπέ-
τρεψεν αὐτοῖς εὐθέως ὁ Ἰησοῦς. καὶ
ἐξελθόντα τὰ πνεύματα τὰ ἀ-
κάθαρτα. εἰσῆλθεν εἰς τοὺς χοί-
ρους. καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κα-
τὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.
ἦσαν δὲ ὡς δισχίλιοι. καὶ ἐπνίγον-

το ἐν τῆι θαλάσσηι. οἱ δὲ βόσκο-
ντες τοὺς χοίρους. ἔφυγον καὶ ἀνήγ-
γειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
καὶ ἐξῆλθον ἰδεῖν τί ἐστι τὸ γεγονός.
καὶ ἔρχονται πρὸς τὸν ἰν̅. καὶ θεω-
ροῦσι τὸν δαιμονιζόμενον. καθή-
μενον. καὶ ἱματισμένον. καὶ σωφρο-
νοῦντα. τὸν ἐσχηκότα τὸν λεγε-
ῶνα. καὶ ἐφοβήθησαν. Διηγή-
σαντο δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς
ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ. καὶ
περὶ τῶν χοίρων. καὶ ἤρξαντο
παρακαλεῖν αὐτὸν. ἀπελθεῖν ἀπὸ
τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβάν-
τος αὐτοῦ εἰς τὸ πλοῖον. παρεκά-
λει αὐτὸν ὁ δαιμονισθείς. ἵνα ᾖ
μετ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἰς̅ οὐκ ἀφῆκεν αὐ-
τόν. ἀλλὰ λέγει αὐτῷ. ὕπαγε εἰς τὸν
οἶκόν σου πρὸς τοὺς σούς. καὶ ἀνάγγει-

λον αὐτοῖς. ὅσα σοι ὁ κ(ύριο)ς πεποίη-
κεν καὶ ἠλέησέν σε. καὶ ἀπῆλθεν
καὶ ἤρξατο κηρύσσειν ἐν τῇ δεκαπό-
λει. ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς. καὶ
ιβ πάντες ἐθαύμαζον. Καὶ δι-
απεράσαντος τοῦ ἰ(ησο)ῦ ἐν τῷ πλοί-
ῳ πάλιν εἰς τὸ πέραν. συνήχθη ὄ-
χλος πολὺς ἐπ' αὐτόν. καὶ ἦν παρὰ
τὴν θάλασσαν. Καὶ ἰδοὺ ἔρχε(ται)
Εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων. ὀνόμα-
τι ἰάειρος. καὶ ἰδὼν αὐτὸν. πίπτει
πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ. καὶ παρε-
κάλει αὐτὸν πολλά· λέγων. ὅτι τὸ
θυγάτριόν μου ἐσχάτως ἔχει. ἵνα
ἐλθὼν ἐπιθῇς αὐτῇ τὰς χεῖρας.
ὅπως σωθῇ καὶ ζήσεται. καὶ ἀπῆλ-
θεν μετ' αὐτοῦ. καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολύς. καὶ συνέθλιβον αὐτόν.
ιγ Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵμα-

τος ἔτη δώδεκα· καὶ πολλὰ παθοῦ
σα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν· καὶ δα
πανήσασα τὰ παρ' αὐτῆς πάν
τα· καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα. ἀλλὰ
μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα· ἀ
κούσασα περὶ τοῦ ἰυ. ἐλθοῦσα
ἐν τῷ ὄχλῳ ὄπισθεν. ἥψατο
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγεν γάρ.
ὅτι κἂν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἅ
ψωμαι. σωθήσομαι· καὶ εὐθέ
ως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος
αὐτῆς· καὶ ἔγνω τῷ σώματι, ὅτι ἴ
αται ἀπὸ τῆς μάστιγος· καὶ εὐ
Θέως ὁ ἰς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν
ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν.
ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγεν·
τίς μου ἥψατο τῶν ἱματίων· καὶ
ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντα

τάσε· καὶ λέγεις τίς μου ἥψατο; καὶ περι
εβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσα
σαν· ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμου
σα· εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ· ἦλ
θεν καὶ προσέπεσεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν
αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέν σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην·
καὶ ἴσθι ὑγιής· ἀπὸ τῆς μάστιγός
σου· Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἔρχον
ται ἀπὸ τοῦ ἀρχισυναγώγου λέγον
τες· ὅτι ἡ θυγάτηρ σου ἀπέθανεν·
τί ἔτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον·
ὁ δὲ Ἰησοῦς εὐθέως ἀκούσας τὸν λό
γον λαλούμενον· λέγει τῷ ἀρχι
συναγώγῳ· μὴ φοβοῦ· μόνον
πίστευε· καὶ οὐκ ἀφῆκεν οὐδέ
να αὐτῷ συνακολουθῆσαι· εἰ μὴ
Πέτρον· καὶ Ἰάκωβον· καὶ Ἰωάννην

τὸν ἀδελφὸν ἰακώβου· καὶ ἔρχεται
εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχισυναγώγου
καὶ θεωρεῖ θόρυβον κλαίοντας καὶ
ἀλαλάζοντας πολλά· καὶ εἰσελ-
θὼν λέγει αὐτοῖς· τί θορυβεῖσθε καὶ
κλαίετε· τὸ παιδίον οὐκ ἀπέθα-
νεν ἀλλὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων
αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐκβαλὼν πάντας·
παραλαμβάνει τὸν πατέρα τοῦ παι-
δίου καὶ τὴν μητέρα· καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ·
καὶ εἰσπορεύεται ὅπου ἦν τὸ παιδίον ἀνα-
κείμενον· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς
τοῦ παιδίου· λέγει αὐτῇ· ταλιθὰ
κοῦμι· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον
τὸ κοράσιον· σοὶ λέγω· ἔγειρε· καὶ εὐ-
θέως ἀνέστη τὸ κοράσιον· καὶ περιε-
πάτει· ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα· καὶ
ἐξέστησαν ἐκστάσει μεγάλῃ· καὶ διεστεί-
λατο αὐτοῖς πολλά· ἵνα μηδεὶς γνῷ

γνῷ τοῦτο· καὶ εἶπεν δοθῆναι αὐτῇ
φαγεῖν. Καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν· καὶ ἦλ-
θεν εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ· καὶ ἀκο-
λουθοῦσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
καὶ γενομένου σαββάτου. ἤρξατο
ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν· καὶ πολλοὶ
ἀκούοντες· ἐξεπλήσσοντο λέ-
γοντες· πόθεν τούτῳ ταῦτα·
καὶ τίς ἡ σοφία. ἡ δοθεῖσα αὐτῷ·
καὶ δυνάμεις τοιαῦται. διὰ τῶν
χειρῶν αὐτοῦ γίνονται· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τέκτων· ὁ υἱὸς μαρίας; ἀ-
δελφὸς δὲ ἰακώβου· καὶ ἰωσῆ· καὶ ἰ-
ούδα. καὶ σίμωνος; καὶ οὐκ εἰσὶν αἱ
ἀδελφαὶ αὐτοῦ ὧδε πρὸς ἡμᾶς;
καὶ ἐσκανδαλίζοντο ἐν αὐτῷ.
Ἔλεγεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς· ὅτι οὐκ ἔστι
προφήτης ἄτιμος. εἰ μὴ ἐν τῇ πα-
τρίδι αὐτοῦ· καὶ ἐν τοῖς συγγενέσι

καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἐδύ-
νατο ἐκεῖ οὐδεμίαν δύναμιν ποι-
ῆσαι. εἰ μὴ ὀλίγοις ἀρρώστοις ἐπι-
θεὶς τὰς χεῖρας ἐθεράπευσεν. καὶ
ἐθαύμαζε διὰ τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν. καὶ περιῆγε τὰς κώμας
ΝΔ ς Κύκλῳ διδάσκων. Καὶ προσκαλεῖ-
ΝΕ β Ται τοὺς δώδεκα. καὶ ἤρξατο αὐ-
τοὺς ἀποστέλλειν. δύο. δύο. καὶ ἐδί-
δου αὐτοῖς ἐξουσίαν. τῶν πνευμά-
των τῶν ἀκαθάρτων. καὶ παρήγγει-
λεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἴρωσιν
εἰς ὁδόν. εἰ μὴ ῥάβδον μόνον. μὴ
πήραν. μὴ ἄρτον. μὴ εἰς τὴν ζώ-
νην χαλκόν. ἀλλ᾽ ὑποδεδεμέ-
νους σανδάλια. καὶ μὴ ἐνδύσασθαι
δύο χιτῶνας. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
ΝΖ Ὅπου ἐὰν εἰσέλθητε εἰς οἰκίαν.
ἐκεῖ μένετε. ἕως ἂν ἐξέλθητε ἐκεῖ-

εἰς τὴν ἀποτομὴν τοῦ προδρόμου· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὴν ἀκοὴν Ἰησοῦ

ΝΕ β θεν· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται
ὑμᾶς· μηδὲ ἀκούσωσιν ὑμῶν· ἐκ
πορευόμενοι ἐκεῖθεν· ἐκτινάξα
τε τὸν χοῦν τὸν ὑποκάτω τῶν
ποδῶν ὑμῶν· εἰς μαρτύριον αὐτοῖς·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀνεκτότερον ἔσται
Σοδόμοις· ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέ
ρᾳ κρίσεως· ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ·
ΝΖ Ϛ Καὶ ἐξελθόντες ἐκήρυσσον· ἵνα
μετανοήσωσι· καὶ δαιμόνια
πολλὰ ἐξέβαλλον· καὶ ἤλειφον ἐλαίῳ
πολλοὺς ἀρρώστους· καὶ ἐθεράπευον·
ἀρχ(ή) ΞΒ ΚΒ Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης·
φανερὸν γὰρ ἐγένετο τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ· καὶ ἔλεγον· ὅτι Ἰωάννης ὁ βα
πτίζων· ἐκ νεκρῶν ἠγέρθη· καὶ διὰ
τοῦτο ἐνεργοῦσιν αἱ δυνάμεις
ἐν αὐτῷ· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι Ἠλί
ΞΓ β γ ας ἐστίν· ἄλλοι δὲ ἔλεγον· ὅτι προ

ιε περὶ Ἰωάννου καὶ Ἡρώδου·

φήτης ἐστίν· ὡς εἷς τῶν προφητῶν·
ἀκούσας δὲ ὁ Ἡρῴδης εἶπεν·
ὅτι ὃν ἐγὼ ἀπεκεφάλισα Ἰωάννην·
οὗτός ἐστιν· αὐτὸς ἠγέρθη ἐκ νεκρῶν·
Αὐτὸς γὰρ ὁ Ἡρῴδης· ἀποστείλας·
ἐκράτησε τὸν Ἰωάννην· καὶ ἔδη
σεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· διὰ Ἡρῳδιά
δα τὴν γυναῖκα Φιλίππου
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· ὅτι αὐτὴν
ἐγάμησεν· ἔλεγεν γὰρ ὁ Ἰωάννης
τῷ Ἡρῴδῃ· ὅτι οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν
τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου·
ἡ δὲ Ἡρῳδιὰς· ἐνεῖχεν αὐτῷ· καὶ
ἤθελεν αὐτὸν ἀποκτεῖναι· καὶ οὐκ
ἠδύνατο· ὁ γὰρ Ἡρῴδης· ἐφο
βεῖτο τὸν Ἰωάννην· εἰδὼς αὐτὸν ἄν
δρα δίκαιον καὶ ἅγιον· καὶ συνετήρει
αὐτόν· καὶ ἀκούσας αὐτοῦ πολλὰ
ἐποίει· καὶ ἡδέως αὐτοῦ ἤκουεν·

ιθ Καὶ γενομένης ἡμέρας εὐκαίρου·
ὅτε ἡρώδης τοῖς γενεσίοις αὐτοῦ·
δεῖπνον ἐποίει τοῖς μεγιστᾶσιν αὐ-
τοῦ· καὶ τοῖς χιλιάρχοις· καὶ τοῖς πρώ-
τοις τῆς γαλιλαίας· καὶ εἰσελθού-
σης τῆς θυγατρὸς αὐτῆς τῆς ἡ-
ρωδιάδος καὶ ὀρχησαμένης· καὶ ἀ-
ρεσάσης τῷ ἡρώδῃ· καὶ τοῖς
συνανακειμένοις· εἶπεν ὁ βασι-
λεὺς τῷ κορασίῳ· αἴτησόν με
ὃ ἐὰν θέλῃς· καὶ δώσω σοι· καὶ ὤμο-
σεν αὐτῇ· ὅτι ὃ ἐάν με αἰτήσῃς.
δώσω σοι· ἕως ἡμίσους τῆς βασι-
λείας μου· καὶ ἐξελθοῦσα, εἶπε
τῇ μητρὶ αὐτῆς· τί αἰτήσομαι·
Η δὲ εἶπε· τὴν κεφαλὴν ἰωάν-
νου τοῦ βαπτιστοῦ· καὶ εἰσελθοῦσα
εὐθέως μετὰ σπουδῆς πρὸς τὸν
βασιλέα. ᾐτήσατο λέγουσα·

θέλω ἵνα μοι δῷς ἐξ αὐτῆς ἐπὶ
πίνακι τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου
τοῦ βαπτιστοῦ. καὶ περίλυπος
γενόμενος ὁ βασιλεὺς διὰ τοὺς
ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους
οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι.
Καὶ εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς
σπεκουλάτορα. ἐπέταξεν ἐνεχθῆ-
ναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. ὁ δὲ
ἀπελθὼν. ἀπεκεφάλισεν αὐ-
τὸν ἐν τῇ φυλακῇ. καὶ ἤνεγκεν τὴν
κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπὶ πίνακι. καὶ
ἔδωκεν αὐτὴν τῷ κορασίῳ. καὶ
τὸ κοράσιον. ἔδωκεν αὐτὴν τῇ
μητρὶ αὐτῆς. Καὶ ἀκούσαντες
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ἦλθον καὶ ἦραν
τὸ πτῶμα αὐτοῦ. καὶ ἔθηκαν αὐ-
τὸ ἐν μνημείῳ. καὶ συνάγονται οἱ
ἀπόστολοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν. καὶ ἀπήγγειλαν

αὐτῷ πάντα· καὶ ὅσα ἐποίησαν
καὶ ὅσα ἐδίδαξαν· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Δεῦτε ὑμεῖς αὐτοὶ κατ' ἰδίαν εἰς
ἔρημον τόπον· καὶ ἀναπαύεσθε
ὀλίγον· ἦσαν γὰρ οἱ ἐρχόμενοι
καὶ οἱ ὑπάγοντες πολλοί· καὶ οὐδὲ
φαγεῖν ηὐκαίρουν· καὶ ἀπῆλ-
θον εἰς ἔρημον τόπον τῷ πλοίῳ
κατ' ἰδίαν· καὶ εἶδον αὐτοὺς ὑπά-
γοντας· καὶ ἐπέγνωσαν αὐτὸν πολλοί·
καὶ πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλε-
ων συνέδραμον ἐκεῖ· καὶ προῆλθον
αὐτούς· καὶ συνῆλθον πρὸς αὐτόν·
ιε Καὶ ἐξελθὼν εἶδεν ὁ ἰς πολὺν ὄχλον·
καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς· ὅτι
ἦσαν ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα
ποιμένα· καὶ ἤρξατο διδάσκειν
αὐτοὺς πολλά· καὶ ἤδη ὥρας πολλῆς
γενομένης προσελθόντες αὐτῷ οἱ

ιε περὶ τῶν ε ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων:

μαθηταὶ αὐτοῦ λέγουσιν· ὅτι ἔρημός
ἐστιν ὁ τόπος· καὶ ἤδη ὥρα πολλή·
ἀπόλυσον αὐτούς. ἵνα ἀπελθόν-
τες εἰς τοὺς κύκλῳ ἀγροὺς καὶ κώμας.
ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς ἄρτους· τί γὰρ
φάγωσιν. οὐκ ἔχουσιν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς· εἶπεν αὐτοῖς· δότε αὐτοῖς
ὑμεῖς φαγεῖν· καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἀπελ-
θόντες ἀγοράσωμεν δηναρίων
διακοσίων ἄρτους καὶ δῶμεν αὐτοῖς
φαγεῖν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς· πόσους ἄρ-
τους ἔχετε. ὑπάγετε ἴδετε· καὶ γνόντες
λέγουσιν· πέντε· καὶ δύο ἰχθύας·
καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς. ἀνακλῖναι
πάντας. συμπόσια. συμπόσια.
ἐπὶ τῷ χλωρῷ χόρτῳ· καὶ ἀνέπεσον·
πρασιαί· πρασιαί· ἀνὰ ἑκατὸν· καὶ
ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ λαβὼν τοὺς
πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύ-

ας· ἀναμβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν. εὐλό-
γησεν· καὶ κατέκλασε τοὺς ἄρτους.
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.
ἵνα παραθῶσιν αὐτοῖς· καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας· ἐμέρισε πᾶσι·
καὶ ἔφαγον πάντες. καὶ ἐχορτάσθη-
σαν· καὶ ἦραν κλασμάτων. δώ-
δεκα κοφίνους πλήρεις· καὶ ἀπὸ
τῶν ἰχθύων· καὶ ἦσαν οἱ φαγόντες
τοὺς ἄρτους. πεντακισχίλιοι ἄν-
δρες· καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν
Τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. ἐμβῆναι
εἰς τὸ πλοῖον· καὶ προάγειν εἰς τὸ πέραν.
πρὸς βηθσαϊδάν· ἕως αὐτὸς
ἀπολύσῃ τὸν ὄχλον· καὶ ἀπο-
Ταξάμενος αὐτοῖς. ἀπῆλθεν
εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ
13 Ὀψίας γενομένης. ἦν τὸ πλοῖον
ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. καὶ αὐτὸς

13 ἐπὶ τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπατῶν

μόνος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν αὐτοὺς
βασανιζομένους ἐν τῷ ἐλαύνειν·
ἦν γὰρ ὁ ἄνεμος ἐναντίος αὐτοῖς·
καὶ περὶ τετάρτην φυλακὴν τῆς
νυκτὸς. ἔρχεται πρὸς αὐτοὺς πε
ριπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. καὶ ἤ
θελεν παρελθεῖν αὐτούς· οἱ δὲ
ἰδόντες αὐτὸν περιπατοῦντα
ἐπὶ τῆς θαλάσσης. ἔδοξαν φάν
τασμα εἶναι· καὶ ἀνέκραξαν· πάν
τες γὰρ αὐτὸν εἶδον· καὶ ἐταράχθησαν·
καὶ εὐθέως ἐλάλησεν μετ' αὐτῶν.
καὶ λέγει αὐτοῖς· θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι·
μὴ φοβεῖσθε· καὶ ἀνέβη πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὸ πλοῖον· καὶ ἐκόπασεν ὁ
ἄνεμος· καὶ λίαν ἐκ περισσοῦ ἐν
ἑαυτοῖς ἐξίσταντο· καὶ ἐθαύμαζον·
οὐ γὰρ συνῆκαν ἐπὶ τοῖς ἄρτοις·
ἦν γὰρ αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη

μένη. καὶ διαπεράσαντες. ἦλθον
ἐπὶ τὴν γῆν γεννησαρὲτ καὶ προσωρ
ξθ/ε μίσθησαν. καὶ ἐξελθόντων αὐ
τῶν ἐκ τοῦ πλοίου. εὐθέως ἐπιγνόν
τες αὐτόν. περιδραμόντες ὅλην
τὴν περίχωρον ἐκείνην. ἤρ
ξαντο ἐπὶ τοῖς κραβάττοις τοὺς
κακῶς ἔχοντας περιφέρειν. ὅ
που ἤκουον. ὅτι ἐκεῖ ἐστιν. καὶ ὅ
που ἂν εἰσεπορεύετο. εἰς κώμας. ἢ
πόλεις. ἢ ἀγρούς. ἐν ταῖς ἀγοραῖς
ἐτίθουν τοὺς ἀσθενοῦντας. καὶ πα
ρεκάλουν αὐτόν. ἵνα κἂν τοῦ κρα
σπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἅψων
ται. καὶ ὅσοι ἂν ἥπτοντο αὐτοῦ. ἐσώ
ο/ε ζοντο. καὶ συνάγονται πρὸς αὐ
τὸν οἱ φαρισαῖοι. καί τινες τῶν
γραμματέων. ἐλθόντες ἀπὸ
ἱεροσολύμων. καὶ ἰδόντες τινὰς

τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. κοιναῖς χερ-
σί· τοῦτ' ἔστιν ἀνίπτοις ἐσθίοντ(ας)
ἄρτους. ἐμέμψαντο· οἱ γὰρ φα-
ρισαῖοι καὶ πάντες οἱ ἰουδαῖοι·
ἐὰν μὴ πυγμῇ νίψωνται τὰς χεῖ-
ρας· οὐκ ἐσθίουσιν· κρατοῦντες
τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέ-
ρων· καὶ ἀπὸ ἀγορᾶς ἐὰν μὴ βαπτί-
σωνται· οὐκ ἐσθίουσιν· καὶ ἄλλα
πολλά ἐστιν· ἃ παρέλαβον κρα-
τεῖν· βαπτισμοὺς ποτηρίων καὶ
ξεστῶν καὶ χαλκίων· καὶ κλινῶν·
ἔπειτα ἐπερωτῶσιν αὐτὸν οἱ φα-
ρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς· διατί
οἱ μαθηταί σου· οὐ περιπατοῦσι
κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων· ἀλλὰ ἀνίπτοις
χερσὶν ἐσθίουσι τὸν ἄρτον·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·

π(ερὶ) τ(ῆς) παραβάσεως τῆς ἐντολῆς τ(οῦ) θ(εο)ῦ·

ὅτι καλῶς προεφήτευσεν ἡσαΐ-
ας περὶ ὑμῶν τῶν ὑποκριτῶν·
ὡς γέγραπται· οὗτος ὁ λαὸς τοῖς
χείλεσί με τιμᾷ· ἡ δὲ καρδία
αὐτῶν· πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονταί με· διδάσκον-
τες διδασκαλίας· ἐντάλματα
ἀνθρώπων· ἀφέντες γὰρ τὴν ἐντο-
λὴν τοῦ θεοῦ· κρατεῖτε τὴν παρά-
δοσιν τῶν ἀνθρώπων· βαπτισμοὺς
ξεστῶν· καὶ ποτηρίων· καὶ ἄλλα πα-
ρόμοια· τοιαῦτα πολλὰ ποι-
εῖτε· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· καλῶς
ἀθετεῖτε τὴν ἐντολὴν τοῦ θεοῦ· ἵνα
τὴν παράδοσιν ὑμῶν τηρήσητε·
μωϋσῆς γὰρ εἶπεν· τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου· καὶ ὁ κακολο-
γῶν πατέρα ἢ μητέρα· θανάτῳ τε-
λευτάτω· ὑμεῖς δὲ λέγετε· ἐ

ἂν εἴπῃ ἄνθρωπος τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητ-
ρί· κορβᾶν· ὅ ἐστι δῶρον ὃ ἐὰν ἐξ ἐ-
μοῦ ὠφεληθῇς· καὶ οὐκέτι ἀφίετε
αὐτὸν οὐδὲν ποιῆσαι τῷ πατρὶ αὐ-
τοῦ ἢ τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἀκυροῦντες
τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· τῇ παραδό-
σει ὑμῶν ᾗ παρεδώκατε· καὶ
παρόμοια τοιαῦτα πολλὰ ποι-
εῖτε· καὶ προσκαλεσάμενος πάν-
τα τὸν ὄχλον· ἔλεγεν αὐτοῖς·
Ἀκούετέ μου πάντες καὶ συνίετε·
οὐδέν ἐστιν ἔξωθεν τοῦ ἀνθρώπου εἰσπο-
ρευόμενον εἰς αὐτόν· ὃ δύναται
αὐτὸν κοινῶσαι· ἀλλὰ τὰ ἐκπο-
ρευόμενα ἀπ' αὐτοῦ· ἐκεῖνά ἐστι
τὰ κοινοῦντα τὸν ἄνθρωπον· εἴ τις ἔ-
χει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω· καὶ ὅτε
οβ ϛ Εἰσῆλθεν εἰς οἶκον ἀπὸ τοῦ ὄχλου·
ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

περὶ τὴν παραβολήν· καὶ λέγει αὐ-
τοῖς· οὕτως καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐσ-
τε; οὐ νοεῖτε ὅτι πᾶν τὸ ἔξωθεν
εἰσπορευόμενον εἰς τὸν ἄνθρωπον· οὐ δύ-
ναται αὐτὸν κοινῶσαι· ὅτι οὐκ εἰσ-
πορεύεται αὐτοῦ εἰς τὴν καρδίαν·
ἀλλ' εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ εἰς τὸν ἀφεδρῶ-
να ἐκπορεύεται καθαρίζον πάν-
τα τὰ βρώματα. ἔλεγεν δὲ· ὅ-
τι τὸ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου ἐκπορευόμενον
ἐκεῖνο κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· ἔσωθεν
γὰρ ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. οἱ
διαλογισμοὶ οἱ κακοὶ ἐκπορεύονται·
μοιχεῖαι· πορνεῖαι· φόνοι· κλο-
παί· πλεονεξίαι· πονηρίαι·
δόλος· ἀσέλγεια· ὀφθαλμὸς πο-
νηρός· βλασφημία· ὑπερηφα-
νία· ἀφροσύνη· πάντα ταῦ-
τα τὰ πονηρὰ· ἔσωθεν ἐκπ-

σωθεν ἐκπορεύεται καὶ κοινοῖ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐκεῖθεν
Θεν ἀναστὰς ἀπῆλθεν εἰς τὰ με-
θόρια τύρου καὶ σιδῶνος· καὶ εἰσελ-
θὼν εἰς οἰκίαν· οὐδένα ἤθελεν
γνῶναι· καὶ οὐκ ἠδυνήθη λαθεῖν·
Ἀκούσασα γὰρ γυνὴ περὶ αὐτοῦ ἧς
εἶχε τὸ θυγάτριον αὐτῆς πνεῦμα
ἀκάθαρτον· ἐλθοῦσα προσέπε-
ιε θς ε τ σεν πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ·
Ἦν δὲ ἡ γυνὴ ἑλληνίς· συρο φοινι-
κίσσα τῷ γένει· καὶ ἠρώτα αὐτὸν
ἵνα τὸ δαιμόνιον ἐκβάλῃ ἐκ τῆς
θυγατρὸς αὐτῆς· ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῇ· ἄφες πρῶτον χορτα-
σθῆναι τὰ τέκνα· οὐ γάρ καλόν ἐστι
λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων· καὶ
βαλεῖν τοῖς κυναρίοις· ἡ δὲ ἀ-
πεκρίθη καὶ λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε· καὶ
γὰρ τὰ κυνάρια ὑποκάτω τῆς

κ̅ ε π̅ τοῦ μογιλάλου:

τραπέζης ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων
τῶν παιδίων. καὶ εἶπεν αὐτῇ·
διὰ τοῦτον τὸν λόγον. ὕπαγε· ἐξε-
λήλυθεν τὸ δαιμόνιον ἐκ τῆς
θυγατρός σου. καὶ ἀπελθοῦσα
εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. εὗρεν τὸ δαιμό-
νιον ἐξεληλυθός. καὶ τὴν θυγατέ-
ρα βεβλημένην ἐπὶ τῆς κλίνης.
Καὶ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων
τύρου καὶ σιδῶνος. ἦλθεν πρὸς
τὴν θάλασσαν τῆς γαλιλαίας.
ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων δεκαπόλε-
ως. καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν. μο-
γιλάλον. καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν. ἵ-
να ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ
ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄ-
χλου κατ' ἰδίαν. ἔβαλεν τοὺς δα-
κτύλους αὐτοῦ. εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.
καὶ πτύσας. ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ.

καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστέναξεν·
καὶ λέγει αὐτῷ· ἐφφαθά· ὅ ἐστι δι-
ανοίχθητι· καὶ εὐθέως διηνοί-
χθησαν αὐτοῦ αἱ ἀκοαί· καὶ ἐλύθη
ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ ἐλά-
λει ὀρθῶς· καὶ διεστείλατο αὐτοῖς·
ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐ-
ος Τὸς αὐτοῖς διεστέλλετο· μᾶλλον πε-
ρισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ ὑπερ-
περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέγον-
τες· καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς
κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν· καὶ τοὺς ἀλά-
λους λαλεῖν· τέλος· ἐν ἐκείναις ταῖς
οζ κα Ἡμέραις· παμπόλλου ὄχλου ὄν-
τος· καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι·
προσκαλεσάμενος ὁ ἰς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· λέγει αὐτοῖς· σπλαγ-
χνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον· ὅτι ἤδη
ἡμέραι τρεῖς προσμένουσί μοι· καὶ

κα' περὶ τῶν ἑπτὰ ἄρτων:–

124

οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι· καὶ ἐὰν ἀπο
λύσω αὐτοὺς νήστεις εἰς οἶκον αὐτῶν·
ἐκλυθήσονται ἐν τῇ ὁδῷ· τινὲς
γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἥκουσι· καὶ
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· πόθεν τούτους δυνήσεται
τις ὧδε χορτάσαι ἄρτων ἐπ' ἐρη
μίας· καὶ ἐπηρώτα αὐτούς· πό
σους ἔχετε ἄρτους· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά·
Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν
ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ
ἄρτους καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν
καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
ἵνα παραθῶσιν· καὶ παρέθηκαν
τῷ ὄχλῳ· καὶ εἶχον ἰχθύδια ὀ
λίγα· καὶ εὐλογήσας εἶπεν παρα
θεῖναι αὐτά· ἔφαγον δὲ καὶ ἐχορ
τάσθησαν· καὶ ἦραν περισσεύμα
τα κλασμάτων· ἑπτὰ σπυρίδας·

ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τετρακι-
σχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς·
Καὶ εὐθέως ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον με-
τὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ἦλθεν εἰς
οζ/α τὰ μέρη δαλμανουθά. Καὶ ἐξῆλ-
θον οἱ φαρισαῖοι. καὶ ἤρξαντο συζη-
τεῖν αὐτῷ. ζητοῦντες παρ' αὐτοῦ
σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. πειράζον-
οη/β τες αὐτόν. καὶ ἀναστενάξας τῷ
πνεύματι αὐτοῦ λέγει· τί ἡ γενεὰ αὕτη
σημεῖον ἐπιζητεῖ; ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ ση-
μεῖον. καὶ ἀφεὶς αὐτούς. ἐμβὰς
πάλιν εἰς τὸ πλοῖον. ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν.
καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους. καὶ
εἰ μὴ ἕνα ἄρτον. οὐκ εἶχον μεθ' ἑ-
οθ/β αυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο
αὐτοῖς λέγων· ὁρᾶτε. βλέπετε ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων. καὶ τῆς

κ̄ περὶ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων

ζύμης ἡρώδου· καὶ διελογίζοντο
πρὸς ἀλλήλους λέγοντες· ὅτι ἄρτους
οὐκ ἔχομεν· καὶ γνοὺς ὁ ἰς λέγει αὐτοῖς·
τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔ-
χετε· οὔπω νοεῖτε οὐδὲ συνίετε;
ἔτι πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν
ὑμῶν; ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέ-
πετε· καὶ ὦτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε·
Καὶ οὐ μνημονεύετε ὅτε τοὺς πέντε
ἄρτους ἔκλασα εἰς τοὺς πεντακισ-
χιλίους· πόσους κοφίνους πλή-
ρεις κλασμάτων ἤρατε· λέγουσιν
αὐτῷ· δώδεκα· ὅτε δὲ τοὺς
ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους· πόσων
σπυρίδων πληρώματα κλασμά-
των ἤρατε· οἱ δὲ εἶπον· ἑπτά·
Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· πῶς οὐ συνίετε;
Καὶ ἔρχεται εἰς βηθσαϊδάν· καὶ φέρου-
σιν αὐτῷ τυφλόν· καὶ παρακα

λοῦσιν αὐτόν. ἵνα αὐτοῦ ἅψηται.
Καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ
τυφλοῦ. ἐξήγαγεν αὐτὸν ἔξω τῆς
κώμης· καὶ πτύσας εἰς τὰ ὄμματα
αὐτοῦ· ἐπιθεὶς τὰς χεῖρας αὐτῷ.
ἐπηρώτα αὐτόν. εἴ τι βλέπει· καὶ ἀ-
ναβλέψας, ἔλεγεν· βλέπω τοὺς
ἀνθρώπους. ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περι-
πατοῦντας· εἶτα πάλιν ἐπέθη-
κεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ. καὶ ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέ-
ψαι· καὶ ἀποκατεστάθη· καὶ ἐνέβλε-
πεν τηλαυγῶς ἅπαντας· καὶ ἀ-
πέστειλεν αὐτὸν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέ-
γων· μηδὲ εἰς τὴν κώμην εἰσέλθης·
μηδὲ εἴπης τινὶ ἐν τῇ κώμῃ·
Καὶ ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
εἰς τὰς κώμας Καισαρείας τῆς Φι-
λίππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπηρώτα

τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς·
τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· οἱ δὲ
ἀπεκρίθησαν· Ἰωάννην τὸν
βαπτιστήν· καὶ ἄλλοι Ἠλίαν· ἄλλοι
δὲ ἕνα τῶν προφητῶν· καὶ αὐτὸς
λέγει αὐτοῖς· ὑμεῖς δὲ τίνα με
λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος
λέγει αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ Χριστός· καὶ ἐπετίμη-
σεν αὐτοῖς· ἵνα μηδενὶ λέγωσι περὶ
αὐτοῦ· καὶ ἤρξατο διδάσκειν αὐ-
τούς· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ
παθεῖν· καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀ-
πὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχι-
ερέων καὶ τῶν γραμματέων· καὶ
ἀποκτανθῆναι· καὶ μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἀναστῆναι· καὶ παρρησίᾳ
τὸν λόγον ἐλάλει· καὶ προσλαβό-
μενος αὐτὸν ὁ Πέτρος· ἤρξατο
ἐπιτιμᾶν αὐτῷ· ὁ δὲ ἐπιστρα-

τῇ κυριακῇ γ΄ μετὰ τὴν ὕψωσιν ... ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον

ἐπιστραφεὶς ὁ Ἰησοῦς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ,
ἐπετίμησε τῷ Πέτρῳ λέγων· ὕπα
γε ὀπίσω μου σατανᾶ· ὅτι οὐ φρο
νεῖς τὰ τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων·

ἀρχ Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον
σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· εἶπεν
αὐτοῖς ὅστις θέλει ὀπίσω μου
ἀκολουθεῖν· ἀπαρνησάσθω ἑαυ
τὸν· καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀ
κολουθείτω μοι· ὃς γὰρ ἂν θέλῃ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι· ἀπολέσει αὐτήν·
Ὃς δ᾽ ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν
ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου· οὗ
τος σώσει αὐτήν· τί γὰρ ὠφελή
σει ἄνθρωπον· ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον
ὅλον· καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐ
τοῦ· ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με
τέλ Καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους· ἐν τῇ γενε
ᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁ

μαρτωλῷ. καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισ-
χυνθήσεται αὐτόν. ὅταν ἔλθῃ ἐν
τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. μετὰ τῶν
ἀγγέλων τῶν ἁγίων· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς·
πζ β Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι εἰσί τινες τῶν
ὧδε ἑστηκότων· οἵτινες οὐ μὴ
γεύσονται θανάτου. ἕως ἂν ἴδω-
σι τὴν βασιλείαν τοῦ θυ̃ ἐληλυ-
θυῖαν ἐν δυνάμει· καὶ μεθ' ἡ-
ιε Μέρας ἕξ. παραλαμβάνει ὁ Ἰς τὸν
πέτρον καὶ τὸν ἰάκωβον καὶ ἰωάννην·
καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψη-
λόν. κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετε-
μορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν·
καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλ-
βοντα λευκὰ λίαν ὡς χιών· οἷα
γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται
λευκᾶναι· καὶ ὤφθη αὐτοῖς Ἠλί-
ας σὺν Μωϋσεῖ· καὶ ἦσαν συλλαλοῦντες

τοῦ ἰυ̅· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέ-
γει τῷ ἰυ̅· ῥαββί· καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκηνὰς
τρεῖς· σοὶ μίαν· καὶ μωσῇ μίαν· καὶ ἠ-
λία μίαν· οὐ γὰρ ᾔδει τί λαλήσῃ·
ἦσαν γὰρ ἔκφοβοι· καὶ ἐγένετο νεφέλη
ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς· καὶ ἦλθεν
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης· οὗτός ἐστιν
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς· αὐτοῦ ἀκού-
ετε· καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμε-
νοι· οὐκέτι οὐδένα εἶδον· ἀλλὰ τὸν
ἰν̅ μόνον μεθ' ἑαυτῶν· καταβαιν-
όντων δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους,
διεστείλατο αὐτοῖς· ἵνα μηδενὶ διη-
γήσωνται ἃ εἶδον· εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου̅ ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ· καὶ
τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς
συζητοῦντες τί ἐστι τὸ ἐκ νεκρῶν
ἀναστῆναι· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν

λέγοντες· ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς·
ὅτι Ἠλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ
ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· Ἠλίας
μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθιστᾷ
πάντα· καὶ πῶς γέγραπται ἐπὶ τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πολλὰ πάθῃ καὶ
ἐξουδενωθῇ· ἀλλὰ λέγω ὑμῖν·
ὅτι καὶ Ἠλίας ἐλήλυθεν· καὶ ἐποίησαν
αὐτῷ ὅσα ἠθέλησαν· καθὼς γέ-
γραπται ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐλθὼν
πρὸς τοὺς μαθητὰς· εἶδεν ὄχλον
πολὺν περὶ αὐτούς· καὶ γραμμα-
τεῖς συζητοῦντας αὐτοῖς· καὶ εὐ-
θέως πᾶς ὁ ὄχλος ἰδὼν αὐτόν·
ἐξεθαμβήθη· καὶ προστρέχοντες·
ἠσπάζοντο αὐτόν· καὶ ἐπηρώ-
τησε τοὺς γραμματεῖς· τί συζη-
τεῖτε πρὸς αὐτούς· καὶ ἀποκρι-
θεὶς εἷς ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν· δι-

κεφ. περὶ τοῦ σεληνιαζομένου

ΚΥ Δ ΤΩ ΚΑΙΡΩ ἘΚ. ΑΝΟΣ ΤΙΣ ΠΡΟΣΗΛΘΕ ΤΩ ΙΥ ΓΟΝΥΠΕ-
ΤΩΝ ΑΥΤΟΝ ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ·

Διδάσκαλε· ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρός
σε· ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον. καὶ ὅπου
ἂν αὐτὸν καταλάβῃ· ῥήσσει αὐτόν.
καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς
μαθηταῖς σου ἵνα ἐκβάλωσιν αὐ-
τό. καὶ οὐκ ἴσχυσαν· ὁ δὲ ἀποκρι-
θεὶς αὐτῷ λέγει· ὦ γενεὰ ἄπιστος
ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι·
ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν· φέρε-
τε αὐτὸν πρός με· καὶ ἤνεγκαν
αὐτὸν πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν
εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν.
καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς· ἐκυλίετο
ἀφρίζων· καὶ ἐπηρώτησε τὸν
πατέρα αὐτοῦ· πόσος χρόνος ἐστὶν
ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ εἶπεν·
παιδιόθεν· καὶ πολλάκις αὐτὸν
καὶ εἰς πῦρ ἔβαλεν· καὶ εἰς ὕδατα·

ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνα-
σαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς
ἐφ' ἡμᾶς· ὁ δὲ ἰς̅ εἶπεν αὐτῷ·
Τὸ εἰ δύνασαι πιστεῦσαι· πάντα δυ-
νατὰ τῷ πιστεύοντι· καὶ εὐθέως
κράξας ὁ πατὴρ τοῦ παιδίου μετὰ ϙα
δακρύων ἔλεγεν· πιστεύω κε̅· βο-
ήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ· ἰδὼν δὲ
Ὁ ἰς̅ ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος· ἐπε-
τίμησε τῷ πνι̅ τῷ ἀκαθάρτῳ λέ-
γων αὐτῷ· τὸ πνα̅ τὸ ἄλαλον καὶ κω-
φόν· ἐγώ σοι ἐπιτάσσω· ἔξελθε ἐξ αὐ-
τοῦ· καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν·
Καὶ κράξαν καὶ πολλὰ σπαράξαν
αὐτὸν ἐξῆλθεν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νε-
κρός· ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέ-
θανεν· ὁ δὲ ἰς̅ κρατήσας αὐτὸν
τῆς χειρός· ἤγειρεν αὐτὸν καὶ ἀνέστη·
ϙβ Καὶ εἰσελθόντα αὐτὸν εἰς οἶκον· οἱ

μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτὸν κα
τ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν
ἐκβαλεῖν αὐτό· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται
ἐξελθεῖν· εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστεί
ᾳ. Κἀκεῖθεν ἐξελθόντες παρεπο
ρεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας· καὶ οὐκ ἤ
θελεν ἵνα τις γνῷ· ἐδίδασκεν
γὰρ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν
αὐτοῖς· ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παρα
δίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων· καὶ ἀποκτε
νοῦσιν αὐτόν· καὶ ἀποκτανθεὶς τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. οἱ
δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα· καὶ ἐφοβοῦντο
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι. Καὶ ἦλθεν
εἰς Καπερναούμ· καὶ ἐν τῇ
οἰκίᾳ γενόμενος, ἐπηρώτα αὐτούς·
Τί ἐν τῇ ὁδῷ πρὸς ἑαυτοὺς διελο
γίζεσθε· οἱ δὲ ἐσιώπων· πρὸς

κζ' περὶ τῶν διαλογιζομένων τίς μείζων:

ἀλλήλοις γὰρ διελέχθησαν ἐν τῇ ὁ-
δῷ. τίς μείζων· καὶ καθίσας. ἐφώ-
νησε τοὺς δώδεκα. καὶ λέγει αὐτοῖς·
εἴ τις θέλει πρῶτος εἶναι. ἔσται πάν-
των ἔσχατος καὶ πάντων διάκονος.
Καὶ λαβὼν παιδίον· ἔστησεν αὐτὸ
ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ ἐναγκαλισάμε-
νος αὐτό. εἶπεν αὐτοῖς· ὃς ἐὰν
ἓν τῶν τοιούτων παιδίων δέξηται.
ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου. ἐμὲ δέχεται.
ϟϛ Καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται. οὐκ ἐμὲ
δέχεται. ἀλλὰ τὸν ἀποστείλαντά
ϟζ με. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ Ἰωάν-
Νης λέγων· διδάσκαλε. εἴδομέν
τινα. τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλον-
τα δαιμόνια· ὃς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡ-
μῖν· καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτόν. ὅτι οὐκ
ἀκολουθεῖ ἡμῖν· ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπε·
μὴ κωλύετε αὐτόν· οὐδεὶς γάρ ἐστιν

ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόμα
τί μου· καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολο
γῆσαί με· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι καθ' ὑμῶν,
ὑπὲρ ὑμῶν ἐστιν· ὃς γὰρ ἂν πο
τίσει ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν
ὀνόματί μου ὅτι χῦ ἐστέ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· οὐ μὴ ἀπολέσει τὸν μι
σθὸν αὐτοῦ· Καὶ ὃς ἐὰν σκανδα
λίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τῶν πιστευ
όντων εἰς ἐμέ· καλόν ἐστιν αὐτῷ
μᾶλλον εἰ περίκειται λίθος μυ
λικὸς περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ,
καὶ βέβληται εἰς τὴν θάλασσαν·
Καὶ ἐὰν σκανδαλίζῃ σε ἡ χείρ σου,
ἀπόκοψον αὐτήν· καλόν σοι ἐστὶ
κυλλὸν εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν· ἢ
τὰς δύο χεῖρας ἔχοντα· ἀπελ
θεῖν εἰς τὴν γέενναν· εἰς τὸ πῦρ τὸ
ἄσβεστον· ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν

ρλ
οὐ τελευτᾷ· καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται·
Καὶ ἐὰν ὁ πούς σου σκανδαλίζῃ σε,
ἀπόκοψον αὐτόν· καλόν ἐστί σε
εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλόν. ἢ τοὺς
δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς
τὴν γέενναν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον·
ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ,
καὶ τὸ πῦρ, οὐ σβέννυται· καὶ ἐὰν
ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζῃ σε,
ἔκβαλε αὐτόν· καλόν σοι ἐστὶ μονό-
φθαλμον εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ. ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχον-
τα, βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ
πυρός. ὅπου ὁ σκώληξ οὐ τελευτᾷ,
καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται· πᾶς γὰρ
Πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία
ρλβ ἁλὶ ἁλισθήσεται· καλὸν τὸ ἅλας·
Ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἄναλον γένηται, ἐν τί-
νι αὐτὸ ἀρτύσετε· ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς

αλας. καὶ εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις.
ρε Κἀκεῖθεν ἀναστάς, ἔρχεται εἰς τὰ ὅρια
τῆς Ἰουδαίας. διὰ τοῦ πέραν
τοῦ Ἰορδάνου. καὶ συμπορεύον-
ται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν. καὶ
ὡς εἰώθει. πάλιν ἐδίδασκεν αὐτούς.
Καὶ προσελθόντες οἱ φαρισαῖοι. ἐπη-
ρώτησαν αὐτόν. εἰ ἔξεστιν ἀνδρὶ
γυναῖκα ἀπολῦσαι, πειράζοντες
αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτοῖς. τί ὑμῖν ἐνετείλατο μω-
ϋσῆς. οἱ δὲ εἶπον. μωϋσῆς ἐπέ-
τρεψεν. βιβλίον ἀποστασίου γρά-
ψαι. καὶ ἀπολῦσαι. καὶ ἀποκριθεὶς
Ὁ ἰς. εἶπεν αὐτοῖς. πρὸς τὴν σκλη-
ροκαρδίαν ὑμῶν ἔγραψεν ὑμῖν
τὴν ἐντολὴν ταύτην. ἀπὸ δὲ
ἀρχῆς κτίσεως. ἄρσεν καὶ θῆλυ
ἐποίησεν αὐτοὺς ὁ θς. ἕνεκεν

τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα
αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα· καὶ προσκολληθή-
σεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ
ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν·
ὥστε οὐκέτι εἰσὶ δύο· ἀλλὰ μία σάρξ.
ὃ οὖν ὁ θεὸς συνέζευξεν. ἄνθρωπος μὴ χωρι-
ζέτω. καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ πάλιν
ρδ ι Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ
ἐπηρώτησαν αὐτόν. καὶ λέγει αὐτοῖς·
ρε β Ὃς ἐὰν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, μοιχᾶται ἐπ'
αὐτήν· καὶ ἐὰν γυνὴ ἀπολύσῃ
τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ γαμηθῇ ἄλλῳ,
μοιχᾶται· καὶ προσέφερον αὐ-
ρϛ β Τῷ παιδία, ἵνα ἅψηται αὐτῶν·
οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς
προσφέρουσιν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς
ἠγανάκτησε· καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με·

κδ ε πε τῷ ἐπερωτήσαντι τὸν πλούσιον τὴν ζω(ήν)·

μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιού
των ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον· οὐ
μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· Καὶ ἐναγκα
λισάμενος αὐτὰ· τιθεὶς τὰς χεῖ
ρας ἐπ' αὐτὰ, ηὐλόγει αὐτά· τέλ(ος)·
Καὶ ἐκπορευομένου αὐτοῦ εἰς ὁδόν,
προσδραμὼν εἷς καὶ γονυπετήσας
αὐτόν, ἐπηρώτα αὐτόν· διδάσκα
λε ἀγαθέ· τί ποιήσω, ἵνα ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ Ἰησοῦς
εἶπεν αὐτῷ· τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ θεός·
τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς, μὴ ψευ
δομαρτυρήσῃς· μὴ ἀποστερήσῃς·
τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ· δι

δάσκαλε· ταῦτα πάντα ἐφυλα-
ρη β ξάμην ἐκ νεότητός μου· ὁ δὲ ἰς
ἐμβλέψας αὐτῷ· ἠγάπησεν αὐτὸν
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἕν σοι ὑστερεῖ·
ὕπαγε ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ δὸς
πτωχοῖς· καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ·
καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι· ἄρας τὸν σταυρόν·
ρθ ρ Ὁ δὲ στυγνάσας ἐπὶ τῷ λόγῳ· ἀπῆλ-
θεν λυπούμενος· ἦν γὰρ ἔχων κτή-
ματα πολλά· Καὶ περιβλεψάμε-
νος ὁ ἰς λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχον-
τες· εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ εἰσελεύ-
σονται· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐθαμβοῦν-
το ἐπὶ τοῖς λόγοις αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰς πά-
λιν ἀποκριθεὶς λέγει αὐτοῖς· τέκνα·
Πῶς δύσκολόν ἐστιν τοὺς πεποιθότας
ἐπὶ χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· εὐκοπώτερ-

ερόν ἐστι κάμηλον διὰ τῆς τρυμαλιᾶς
τῆς ῥαφίδος διελθεῖν. ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν.
Οἱ δὲ περισσῶς ἐξεπλήσσοντο λέ-
γοντες πρὸς ἑαυτούς· καὶ τίς δύναται
σωθῆναι· ἐμβλέψας δὲ αὐτοῖς
ὁ Ἰησοῦς λέγει· παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατον.
ἀλλ' οὐ παρὰ θεῷ· πάντα γὰρ δυνα-
τά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ. ε Ἤρξατο
ὁ Πέτρος λέγειν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀ-
φήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθή-
σαμέν σοι. ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐδείς ἐστιν ὃς ἀ-
φῆκεν οἰκίαν· ἢ ἀδελφούς· ἢ ἀ-
δελφάς· ἢ πατέρα· ἢ μητέρα· ἢ γυναῖ-
κα· ἢ τέκνα· ἢ ἀγρούς· ἕνεκεν
ἐμοῦ καὶ ~~ἕνεκεν τοῦ εὐαγγελίου~~ καὶ τοῦ εὐαγγελίου
ἐὰν μὴ λάβῃ ἑκατονταπλασίονα
νῦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ· οἰκίας·

καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς· καὶ μητέρας
καὶ τέκνα· καὶ ἀγρούς· μετὰ διωγμῶν·
καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζω-
ὴν αἰώνιον· πολλοὶ δὲ ἔσονται
ρια Πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶ-
τοι· Ἦσαν δὲ ἐν τῇ ὁδῷ ἀνα-
βαίνοντες εἰς Ἱεροσόλυμα·
ριβ Καὶ ἦν προάγων αὐτοὺς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· καὶ ἐθαμ-
βοῦντο· καὶ ἀκολουθοῦντες ἐφο-
βοῦντο· καὶ παραλαβὼν πάλιν
τοὺς δώδεκα· ἤρξατο αὐτοῖς λέ-
γειν· τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν·
Ὅτι ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσό-
λυμα· καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδο-
θήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ γραμ-
ματεῦσι· καὶ κατακρινοῦσιν αὐτὸν
θανάτῳ· καὶ παραδώσουσιν
αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμπαί-
ξουσιν αὐτῷ· καὶ μαστιγώσουσιν

λ περὶ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου

αὐτόν· καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ· καὶ ἀπο
κτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέ
ρᾳ ἀναστήσεται· καὶ προσπορεύο
νται αὐτῷ Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης
οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου λέγοντες· δι
δάσκαλε· θέλομεν ἵνα ὃ ἐὰν
αἰτήσωμεν ποιήσῃς ἡμῖν· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτοῖς· τί θέλετε ποι
ῆσαί με ὑμῖν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ·
δὸς ἡμῖν ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου καὶ
εἷς ἐξ εὐωνύμων σου καθίσωμεν
ἐν τῇ δόξῃ σου· ὁ δὲ ἰς εἶπεν αὐ
τοῖς· οὐκ οἴδατε τί αἰτεῖσθε·
δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ
ἐγὼ πίνω· καὶ τὸ βάπτισμα ὃ ἐγὼ
βαπτίζομαι βαπτισθῆναι; οἱ δὲ
εἶπον αὐτῷ· δυνάμεθα· ὁ δὲ ἰς
εἶπεν αὐτοῖς· τὸ μὲν ποτήριον
ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα

ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι βαπτισθήσεσθε·
τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐ
ξ εὐωνύμων· οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι·
ρια / δ / ρε / γ ἀλλ' οἷς ἡτοίμασται· καὶ ἀκούσαν
Τες οἱ δέκα, ἤρξαντο ἀγανακτεῖν
περὶ ἰακώβου καὶ ἰωάννου· ὁ δὲ
ἰς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς,
λέγει αὐτοῖς· οἴδατε ὅτι οἱ δοκοῦν
Τ τες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν· κατακυρι
εύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν,
κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕ
τως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν
θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν· ἔσται
ὑμῶν διάκονος· καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ
ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάν
ριε / δ / γ των δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου,
Οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι· ἀλλὰ
διακονῆσαι· καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν
λα ρις / β / γ αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν· ✝ καὶ

✝

λα περὶ βαρτιμαίου

Ἔρχονται εἰς Ἱεριχώ· καὶ ἐκπορευο
μένου αὐτοῦ ἀπὸ Ἱεριχώ· καὶ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ καὶ ὄχλου ἱκανοῦ,
ὁ υἱὸς Τιμαίου· Βαρτίμαιος ὁ τυφλὸς
ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαι
τῶν· καὶ ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω
ραῖός ἐστιν, ἤρξατο κράζειν καὶ λέ
γειν· υἱὲ Δαυὶδ Ἰησοῦ ἐλέησόν με· καὶ
ἐπετίμων αὐτῷ πολλοὶ ἵνα σιωπή
σῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν·
υἱὲ Δαυὶδ ἐλέησόν με· καὶ στὰς ὁ
Ἰησοῦς εἶπεν αὐτὸν φωνηθῆναι· καὶ
φωνοῦσι τὸν τυφλὸν λέγοντες αὐτῷ·
θάρσει· ἔγειρε φωνεῖ σε· ὁ δὲ ἀπο
βαλὼν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· ἀναστὰς
ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ ἀποκρι
θεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί θέλεις
ποιήσω σοι· ὁ δὲ τυφλὸς εἶπεν αὐτῷ·
ῥαββουνί, ἵνα ἀναβλέψω· ὁ δὲ

λβʹ πρὸ τοῦ πάσχα :–

ἰσ. εἶπεν αὐτῷ· ὕπαγε· ἡ πίστις
σου σέσωκέ σε· καὶ εὐθέως ἀνέβλε-
ψεν· καὶ ἠκολούθει τῷ ἰῦ ἐν τῇ ὁ-
ριζ δῷ· καὶ ὅτε ἐγγίζουσιν εἰς ἱερουσα-
λήμ· εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθανίαν·
πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἀποστέλ-
λει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν κώμην
τὴν κατέναντι ὑμῶν· καὶ εὐθέως
εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν, εὑρήσετε
πῶλον δεδεμένον· ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς
ἀνθρώπων κεκάθικεν· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ὑμῖν εἴ-
πῃ· τί ποιεῖτε τοῦτο· εἴπατε ὅτι ὁ
κς αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ εὐθέως
ριη αὐτὸν ἀποστελεῖ ὧδε· ἀπῆλ-
θον δὲ καὶ εὗρον πῶλον δεδεμένον·
πρὸς τὴν θύραν· ἔξω ἐπὶ τοῦ ἀμφό-
δου· καὶ λύουσιν αὐτόν· καί τινες

των ἑστηκότων ἔλεγον αὐτοῖς
τί ποιεῖτε. λύοντες τὸν πῶλον·
οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς καθὼς ἐνετεί-
λατο ὁ ἰς. καὶ ἀφῆκαν αὐτούς· καὶ
ἤγαγον τὸν πῶλον πρὸς τὸν ἰν. καὶ ἐ-
πέβαλον αὐτῷ τὰ ἱμάτια αὐτῶν·
καὶ ἐκάθισεν ἐπ' αὐτῷ· πολλοὶ δὲ
τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἔστρωσαν εἰς
τὴν ὁδόν· ἄλλοι δὲ στοιβάδας ἔ-
κοπτον ἐκ τῶν δένδρων. καὶ ἐστρώ-
ννυον εἰς τὴν ὁδόν· καὶ οἱ προάγον-
ριθ τες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον
λέγοντες, ὡσαννά· εὐλογημένος
ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυ· εὐ-
λογημένη ἡ ἐρχομένη βασιλεία
ἐν ὀνόματι κυ τοῦ πρς ἡμῶν
Δαδ· ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς ἱεροσόλυμα ὁ
ἰς. καὶ εἰς τὸ ἱερόν· + καὶ περιβλεψάμενος

τῆς ξηρανθείσης συκῆς:

μενος πάντα· ὀψίας ἤδη οὔσης
τῆς ὥρας· ἐξῆλθεν εἰς βηθανί-
αν μετὰ τῶν δώδεκα· ✝ καὶ τῇ
ἐπαύριον ἐξελθόντων αὐτῶν ἀ-
πὸ βηθανίας, ἐπείνασε· καὶ ἰδὼν
συκῆν μακρόθεν ἔχουσαν φύλλα,
ἦλθεν εἰ ἄρα εὑρήσει τι ἐν αὐτῇ· καὶ
ἐλθὼν ἐπ' αὐτήν, οὐδὲν εὗρεν· εἰ
μὴ φύλλα· οὐ γὰρ ἦν καιρὸς σύ-
κων· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν
αὐτῇ· μηκέτι ἐκ σοῦ εἰς τὸν αἰῶνα
μηδεὶς καρπὸν φάγοι· καὶ ἤκουον
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἔρχονται εἰς
ρκα λ ἱεροσόλυμα· καὶ εἰσελθὼν ὁ ἰς
εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν
τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας
ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας τῶν
κολλυβιστῶν· καὶ τὰς καθέδρας
τῶν πωλούντων τὰς περιστεράς

κατέστρεψεν· καὶ οὐκ ἤφιεν ἵνα
τὶς διενέγκῃ σκεῦος διὰ τοῦ ἱεροῦ·
καὶ ἐδίδασκε λέγων αὐτοῖς· οὐ γέ-
γραπται ὅτι ὁ οἶκός μου οἶκος προ-
σευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔ-
θνεσι; ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν
ρκε λ σπήλαιον λῃστῶν· καὶ ἤκουσαν οἱ
Οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ ἐζή-
τουν πῶς αὐτὸν ἀπολέσωσιν·
ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτόν, ὅτι πᾶς
ὁ ὄχλος ἐξεπλήσσετο ἐπὶ τῇ δι-
ρκς ι δαχῇ αὐτοῦ. καὶ ὅτε ὀψὲ ἐγένετο,
ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ζ
πρωῒ παραπορευόμενοι, εἶδον
τὴν συκῆν ἐξηραμμένην ἐκ ῥι-
ζῶν· καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ Πέτρος, τ
λέγει αὐτῷ· ῥαββί· ἴδε ἡ συκῆ
ρκζ ς ἣν κατηράσω ἐξήρανται· καὶ ἀπο-
Κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς· ἔχετε πίστιν

θῦ· ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν· ὅτι ὃς ἂν
εἴπῃ τῷ ὄρει τούτῳ· ἄρθητι καὶ βλή-
θητι εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ μὴ δια-
κριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· ἀλλὰ
πιστεύσῃ ὅτι ἃ λέγει γίνεται· ἔσται αὐ-
ρκε τῷ ὃ ἐὰν εἴπῃ. τέλ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑ-
Μῖν· πάντα ὅσα ἂν προσευχό-
μενοι αἰτῆσθε· πιστεύετε ὅτι λαμ-
λϛ ρκϛ βάνετε· καὶ ἔσται ὑμῖν· Καὶ ὅταν στή-
Κητε προσευχόμενοι. ἀφίετε εἴ τι
ἔχετε κατά τινος· ἵνα καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἀφῇ ὑμῖν
τὰ παραπτώματα ὑμῶν· εἰ δὲ
ὑμεῖς οὐκ ἀφίετε, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν
ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφήσει τὰ παραπτώ-
ρκζ ματα ὑμῶν. τέλ. Καὶ ἔρχονται
Πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐν τῷ
ἱερῷ περιπατοῦντος αὐτοῦ, ἔρ-
χονται πρὸς αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς

καὶ οἱ γραμματεῖς· καὶ οἱ πρεσβύτεροι.
καὶ λέγουσιν αὐτῷ· ἐν ποίᾳ ἐξουσί-
ᾳ ταῦτα ποιεῖς· καὶ τίς σοι τὴν ἐ-
ξουσίαν ταύτην ἔδωκεν, ἵνα
ταῦτα ποιῇς· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς· ἐπερωτήσω
ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ ἀποκρί-
θητέ μοι· καὶ ἐρῶ ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξου-
σίᾳ ταῦτα ποιῶ· τὸ βάπτισμα
Ἰωάννου· ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων·
ἀποκρίθητέ μοι· καὶ ἐλογίζοντο
πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· ἐὰν εἴ-
πωμεν ἐξ οὐρανοῦ, ἐρεῖ· διατί οὖν
οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ· ἀλλ' εἴπω-
μεν ἐξ ἀνθρώπων· ἐφοβοῦντο τὸν λαόν·
ἅπαντες γὰρ εἶχον τὸν Ἰωάννην ὅτι ὄν-
τως προφήτην ἦν· καὶ ἀποκριθέν-
τες λέγουσι τῷ Ἰησοῦ· οὐκ οἴδαμεν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν

ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.
ρισ λς Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς
λέγειν· ἀμπελῶνα ἐφύτευσεν
ἄνθρωπος· καὶ περιέθηκε φραγμόν·
καὶ ὤρυξεν ὑπολήνιον· καὶ ᾠκο-
δόμησε πύργον· καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν
γεωργοῖς· καὶ ἀπεδήμησε· καὶ
ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς τῷ
καιρῷ δοῦλον, ἵνα παρὰ τῶν γε-
ωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ
ἀμπελῶνος· οἱ δὲ λαβόντες αὐ-
τὸν ἔδειραν· καὶ ἀπέστειλαν κενόν·
Καὶ πάλιν ἀπέστειλε πρὸς αὐτοὺς
ἄλλον δοῦλον· κἀκεῖνον λιθοβολή-
σαντες, ἐκεφαλαίωσαν, καὶ ἀπέστει-
λαν ἠτιμωμένον· καὶ πάλιν ἄλ-
λον ἀπέστειλε· κἀκεῖνον ἀπέκτει-
ναν· καὶ πολλοὺς ἄλλους· τοὺς μὲν δέ-
ροντες· τοὺς δὲ ἀποκτένοντες·

ἔτι οὖν ἕνα υἱὸν ἔχων ἀγαπητὸν αὐ-
τοῦ· ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν πρὸς αὐτοὺς
ἔσχατον λέγων· ὅτι ἐντραπήσονται
τὸν υἱόν μου· ἐκεῖνοι δὲ οἱ γεωργοὶ
εἶπον πρὸς ἑαυτούς· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ
κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν
αὐτόν· καὶ ἡμῶν ἔσται ἡ κληρονομί-
α· καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπέκτει-
ναν· καὶ ἐξέβαλον ἔξω τοῦ ἀμπελῶ-
νος· τί οὖν ποιήσει ὁ κύριος τοῦ ἀμπε-
λῶνος· ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς
γεωργούς· καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα
ἄλλοις· οὐδὲ τὴν γραφὴν ταύτην
ἀνέγνωτε· λίθον ὃν ἀπεδοκίμα-
σαν οἱ οἰκοδομοῦντες· οὗτος ἐγενή-
θη εἰς κεφαλὴν γωνίας· παρὰ κυρίου
ἐγένετο αὕτη· καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν· καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν κρατῆσαι· καὶ ἐφοβήθησαν

τὸν ὄχλον· ἔγνωσαν γάρ· ὅτι πρὸς
αὐτοὺς τὴν παραβολὴν εἶπεν· καὶ
λζ ρλβ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον· καὶ ἀπο
στέλλουσι πρὸς αὐτόν τινας τῶν φα
ρισαίων καὶ τῶν ἡρωδιανῶν· ἵνα
αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ· οἱ δὲ ἐλ
θόντες λέγουσιν αὐτῷ· διδάσκαλε·
οἴδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ· καὶ οὐ μέλει
σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς
πρόσωπον ἀνθρώπων· ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας
τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις· ἔξεστι
κῆνσον καίσαρι δοῦναι· ἢ οὔ· δῶ
μεν· ἢ μὴ δῶμεν· ὁ δὲ εἰδὼς αὐ
τῶν τὴν ὑπόκρισιν· εἶπεν αὐτοῖς·
τί με πειράζετε· φέρετέ μοι δη
νάριον, ἵνα ἴδω· οἱ δὲ ἤνεγκαν·
καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνος ἡ εἰκὼν
αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· οἱ δὲ εἶπον αὐ
τῷ· καίσαρος· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ

ὁ ἰς̄, εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τὰ
καίσαρος· καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ
θῦ. τῷ θῷ· καὶ ἐθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ·
Καὶ ἔρχονται σαδδουκαῖοι πρὸς αὐ
τόν. οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν
μὴ εἶναι· καὶ ἐπηρώτησαν αὐ
τὸν λέγοντες· διδάσκαλε· μω
ϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν· ὅτι ἐάν τινος
ἀδελφὸς ἀποθάνῃ· καὶ καταλί
πῃ γυναῖκα καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ,
ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν
γυναῖκα αὐτοῦ. καὶ ἐξαναστήσῃ
σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ἑπτὰ
ἀδελφοὶ ἦσαν καὶ ὁ πρῶτος ἔλα
βεν γυναῖκα, καὶ ἀποθνῄσκων.
οὐκ ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ δεύτερος
ἔλαβεν αὐτὴν καὶ ἀπέθανεν· καὶ οὐ
δὲ αὐτὸς ἀφῆκε σπέρμα· καὶ ὁ τρί
τος ὡσαύτως· καὶ ἔλαβον αὐτὴν

οἱ ἑπτά· καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα·
ἐσχάτη πάντων ἀπέθανεν καὶ ἡ
γυνή· ἐν τῇ ἀναστάσει ὅταν ἀνα
στῶσιν· τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή·
οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα·
Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε μὴ εἰδό
τες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν
τοῦ θυ· ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀνα
στῶσιν· οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίσκον
ται· ἀλλ᾽ εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐ
ρανοῖς· περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅ
τι ἐγείρονται· οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ
βίβλῳ μωσέως ἐπὶ τοῦ βάτου·
ὡς εἶπεν αὐτῷ ὁ θς λέγων· ἐγὼ
ὁ θς ἀβραάμ· καὶ ὁ θς ἰσαάκ· καὶ
ὁ θς ἰακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ θς νε
κρῶν· ἀλλὰ θς ζώντων· ὑμεῖς οὖν
λθ ρλς πολὺ πλανᾶσθε· τέλ· Καὶ προσελθὼν

λθ περὶ τοῦ γραμματέως·

ς΄ τοῦ ἁγίου Εὐδοξίου· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ γραμματεύς τις
προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ ἐπηρώτησεν αὐτὸν· ποία ἐστὶ πρώτη πάντων ἐντολή

εἷς τῶν γραμματέων· ἀκούσας
αὐτῶν συζητούντων· εἰδὼς ὅτι
καλῶς αὐτοῖς ἀπεκρίθη· ἐπηρώ-
τησεν αὐτόν· ποία ἐστὶ πρώτη
πάντων ἐντολή· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπε-
κρίθη αὐτῷ· ὅτι πρώτη πάν-
των τῶν ἐντολῶν· ἄκουε Ἰσραήλ· κύριος
ὁ θεὸς ἡμῶν, κύριος εἷς ἐστιν· καὶ ἀγαπή-
σεις κύριον τὸν θεόν σου· ἐξ ὅλης
καρδίας σου· καὶ ἐξ ὅλης ψυχῆς σου·
καὶ ἐξ ὅλης διανοίας σου· καὶ ἐξ ὅλης
ἰσχύος σου· αὕτη πρώτη ἐν-
τολή· καὶ δευτέρα ὁμοία, αὕτη·
ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑ-
αυτόν· μείζων τούτων· ἄλλη ἐν-
τολὴ οὐκ ἔστι· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
γραμματεύς· καλῶς διδάσκαλε·
ἐπ' ἀληθείας εἶπας· ὅτι εἷς ἐστιν·
καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν αὐτοῦ· καὶ

τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης καρδί-
ας· καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως·
καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς· καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος· καὶ τὸ ἀγαπᾶν τὸν πλη-
σίον ὡς ἑαυτόν· πλεῖόν ἐστι πάν- λ
των τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυ-
σιῶν· καὶ ὁ ἰς ἰδὼν αὐτὸν ὅτι
νουνεχῶς ἀπεκρίθη, εἶπεν αὐτῷ·
Οὐ μακρὰν εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας
ρλγ β τοῦ θυ· καὶ οὐδεὶς οὐκέτι ἐτόλμα
αὐτὸν ἐπερωτῆσαι· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἰς ἔλεγεν διδάσκων ἐν
ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν· πῶς
ρλδ β λέγουσιν οἱ γραμματεῖς· ὅτι ὁ χς
υἱὸς ἐστι δαδ· αὐτὸς γὰρ δαδ εἶπεν
ἐν πνι ἁγίῳ· λέγει κς τῷ κῷ μου
κάθου ἐκ δεξιῶν μου· ἕως ἂν
θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον
τῶν ποδῶν σου· αὐτὸς οὖν δαδ

λέγει αὐτὸν κύριον· καὶ πόθεν υἱὸς αὐ
τοῦ ἐστιν· καὶ ὁ πολὺς ὄχλος,
ἤκουον αὐτοῦ ἡδέως· καὶ ἔλε
γεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
Βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων
τῶν θελόντων ἐν στολαῖς περι
πατεῖν· καὶ ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀ
γοραῖς· καὶ πρωτοκαθεδρίας
ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ πρωτο
κλισίας ἐν τοῖς δείπνοις· οἱ κα
τεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν
καὶ προφάσει· μακρὰ προσευχόμε
νοι· οὗτοι λήψονται περισσότερον
κρίμα· καὶ καθίσας ὁ Ἰησοῦς κατέ
ναντι τοῦ γαζοφυλακίου· ἐθε
ώρει πῶς ὁ ὄχλος βάλλει χαλκὸν
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· καὶ πολλοὶ
πλούσιοι ἔβαλλον πολλά· καὶ ἐλ
θοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλεν

λεπτὰ δύο. ὅ ἐστι κοδράντης. καὶ
προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ. λέγει αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχή, πλεῖον
πάντων βέβληκε τῶν βαλόντων
εἰς τὸ γαζοφυλάκιον· πάντες
γὰρ ἐκ τοῦ περισσεύματος αὐτοῖς
ἔβαλον· αὕτη δὲ ἐκ τῆς ὑστερήσε-
ως αὐτῆς πάντα ὅσα εἶχεν ἔ-
βαλεν, ὅλον τὸν βίον αὐτῆς. καὶ
ἐκπορευομένου αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἱε-
ροῦ. λέγει αὐτῷ εἷς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· διδάσκαλε· ἴδε ποτα-
ποὶ λίθοι· καὶ ποταπαὶ οἰκοδομαί·
μβ ρλζ β Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ·
βλέπεις ταύτας τὰς μεγάλας οἰκοδο-
μάς; οὐ μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ
λίθῳ. ὃς οὐ μὴ καταλυθῇ· καὶ
ρλη β Καθημένου αὐτοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαι-

μβ π̄ε τ̄ς συντελει

ὂν κατέναντι τοῦ ἱεροῦ, ἐπηρώ-
των αὐτὸν κατ' ἰδίαν πέτρος καὶ ἰά-
κωβος· καὶ ἰωάννης καὶ ἀνδρέας·
Εἰπὲ ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται· καὶ τί
τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα πάν-
τα συντελεῖσθαι· ὁ δὲ ἰσ͞ ἀποκρι-
θεὶς αὐτοῖς ἤρξατο λέγειν· βλέπετε
μήτις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ
ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου
λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ πολλοὺς
πλανήσουσιν· ὅταν δὲ ἀκούσητε
πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων. μὴ
θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι. ἀλλ' οὔπω
τὸ τέλος· ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος
ἐπὶ ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλεί-
αν· καὶ ἔσονται σεισμοὶ κατὰ τόπους·
καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί· ἀρχαὶ
ὠδίνων ταῦτα· τέλ(ος) βλέπετε δὲ ὑ-
μεῖς ἑαυτούς· παραδώσουσι γάρ·

ὑμᾶς εἰς συνέδρια· καὶ εἰς συναγωγὰς
δαρήσεσθε· καὶ ἐπὶ ἡγεμόνων καὶ
βασιλέων σταθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ,
ρμα ς εἰς μαρτύριον αὐτοῖς· καὶ εἰς πάντα
τὰ ἔθνη δεῖ πρῶτον κηρυχθῆ-
ρμα β ναι τὸ εὐαγγέλιον· ὅταν δὲ ἄγω-
σιν ὑμᾶς παραδιδόντες, μὴ προ-
μεριμνᾶτε τί λαλήσητε· μηδὲ
μελετᾶτε· ἀλλ' ὃ ἐὰν δοθῇ ὑμῖν
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ· τοῦτο λαλεῖτε·
οὐ γάρ ἐστε ὑμεῖς οἱ λαλοῦντες· ἀλλὰ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· παραδώσει
δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον·
καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσον-
ται τέκνα ἐπὶ γονεῖς· καὶ θανατώσου-
σιν αὐτούς· καὶ ἔσεσθε μισούμενοι
ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου·
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος· οὗτος
ρμβ ς σωθήσεται· ὅταν δὲ ἴδητε τὸ·

Βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ
ῥηθὲν ὑπὸ Δανιὴλ τοῦ προφήτου
ἑστὼς ὅπου οὐ δεῖ. ὁ ἀναγινώσκων
νοείτω· τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ,
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ
δώματος· μὴ καταβάτω εἰς τὴν
οἰκίαν· μηδὲ εἰσελθέτω ἆραί τι
ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ· καὶ ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν
ὤν· μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπί-
σω ἆραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· οὐαὶ
δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θη-
λαζούσαις· ἐν ἐκείναις ταῖς ἡ-
μέραις· προσεύχεσθε δέ, ἵνα
μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος·
ἔσονται γὰρ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι θλῖ-
ψις· οἵα οὐ γέγονεν τοιαύτη ἀπ' ἀρ-
χῆς κτίσεως ἧς ἔκτισεν ὁ θεός,
ἕως τοῦ νῦν· καὶ οὐ μὴ γένηται· ~~καὶ~~
καὶ εἰ μὴ κ(ύριο)ς ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας.

οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα σάρξ· ἀλλὰ
διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς οὓς ἐξελέξατο,
ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας· καὶ τότε
ρμη β Ἐάν τις ὑμῖν εἴπη· ἰδοὺ ὧδε ὁ
χς· ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ, μὴ πιστεύσητε· ἐγερ-
ρμθ ε θήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ
ψευδοπροφῆται· καὶ δώσουσι σημεῖα καὶ τέ-
ρατα· πρὸς τὸ ἀποπλανᾶν εἰ δυνα-
τὸν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς· ὑμεῖς δὲ
βλέπετε· ἰδοὺ προείρηκα ὑμῖν πάντα·
ρν β Ἀλλ' ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις μετὰ
τὴν θλῖψιν ἐκείνην· ὁ ἥλιος σκο-
τισθήσεται· καὶ ἡ σελήνη, οὐ δώ-
σει τὸ φέγγος αὐτῆς· καὶ οἱ ἀστέρες
τοῦ οὐρανοῦ· ἔσονται ἐκπίπτοντες·
καὶ αἱ δυνάμεις αἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ρνα β σαλευθήσονται· καὶ τότε ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν
νεφέλαις· μετὰ δυνάμεως πολλῆς

λιὸς δόξης. καὶ τότε ἀποστε-
λεῖ τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ· καὶ ἐπισυ-
νάξει τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ. ἐκ
τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρου
γῆς. ἕως ἄκρου οὐρανοῦ. ἀπὸ δὲ
Τῆς συκῆς μάθετε τὴν παραβο-
λήν. ὅταν αὐτῆς ὁ κλάδος ἁπα-
λὸς γένηται. καὶ ἐκφύῃ τὰ φύλ-
λα. γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος
ἐστίν. οὕτω καὶ ὑμεῖς. ὅταν ταῦτα
ἴδητε γινόμενα. γινώσκετε ὅτι
ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ θύραις. ἀμὴν λέγω
ὑμῖν. ὅτι οὐ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη.
μέχρις οὗ πάντα ταῦτα γένηται.
ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται. οἱ δὲ λόγοι
μου οὐ μὴ παρέλθωσιν. περὶ δὲ
ρνε τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ὥρας. οὐδεὶς
οἶδεν. οὐδὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν οὐρανῷ. οὐ-
ρνς δὲ ὁ υἱός. εἰ μὴ ὁ πατήρ. βλέπετε ἀγρ-

περὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας

πνεῖτε καὶ προσεύχεσθε· οὐκ οἴδατε
ρνδ γὰρ πότε ὁ καιρός ἐστιν· ὡς ἄνθρωπος
β ἀπόδημος· ἀφεὶς τὴν οἰκίαν αὐ-
τοῦ· καὶ δοὺς τοῖς δούλοις αὐτοῦ
τὴν ἐξουσίαν· καὶ ἑκάστῳ τὸ ἔργον
αὐτοῦ· καὶ τῷ θυρωρῷ ἐνετείλατο
ρνε ἵνα γρηγορῇ· γρηγορεῖτε οὖν· οὐκ
β οἴδατε γὰρ πότε ὁ κ(ύριο)ς τῆς οἰκίας
ἔρχεται· ὀψὲ ἢ μεσονυκτίου· ἢ
ἀλεκτοροφωνίας· ἢ πρωΐ· μὴ
ἐλθὼν ἐξαίφνης εὕρῃ ὑμᾶς κα-
θεύδοντας· ἃ δὲ ὑμῖν λέγω πᾶ-
ρνς σι λέγω· γρηγορεῖτε· ἦν δὲ τὸ πά-
δ σχα καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέ-
ρας· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς
ρνζ ς καὶ οἱ γραμματεῖς· πῶς αὐτὸν ἐν
δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνω-
σιν· ἔλεγον δέ· μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ·
μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ·

μα(ρκου) πε(ρὶ) τῆς ἀλειψάσης τὸν κ(ύριο)ν μύρῳ

ρνη / λ Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν βηθανίᾳ· ἐν
τῇ οἰκίᾳ σίμωνος τοῦ λεπροῦ· κα
τακειμένου αὐτοῦ. ἦλθε γυνὴ
ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου· νάρ
δου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συν
τρίψασα τὸν ἀλάβαστρον, κατέ
χεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς·
Ἦσαν δέ τινες ἀγανακτοῦντες
πρὸς ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες· εἰς τί ἡ
ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν·
ἠδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι· ἐ
πάνω τριακοσίων δηναρίων,
καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· καὶ ἐνεβρι
μῶντο αὐτῇ· ὁ δὲ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτ(οῖς)·
ρνθ / λ Ἄφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπους πα
ρέχετε· καλὸν ἔργον εἰργάσατο
ἐν ἐμοί· πάντοτε γὰρ τοὺς πτω
χοὺς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ὅταν
θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι·

ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε· ὃ ἔσχεν
αὕτη ἐποίησεν· προέλαβε μυρί-
σαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφι-
ασμόν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅπου
ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο
εἰς ὅλον τὸν κόσμον· καὶ ὃ ἐποίησεν
αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον
αὐτῆς. τέλος. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώ-
της εἷς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν
πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἵνα παρα-
δῷ αὐτὸν αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαν-
τες, ἐχάρησαν· καὶ ἐπηγγείλαντο
αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζή-
τει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παρα-
δῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ
τῶν ἀζύμων· ὅτε τὸ πάσχα ἔθυ-
ον. λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἑτοι-
μάσωμεν, ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα·

καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ· καὶ λέγει αὐτοῖς· ὑπάγετε εἰς τὴν
πόλιν· καὶ ἀπαντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος
κεράμιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ· καὶ ὅπου
ἐὰν εἰσέλθῃ, εἴπατε τῷ οἰκοδεσπό-
τῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος λέγει· ποῦ
ἐστι τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πά-
σχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;
Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει· ἀνώγεον
μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον· ἐκεῖ ἑτοι-
μάσατε ἡμῖν· καὶ ἐξῆλθον οἱ
Μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἦλθον εἰς τὴν πό-
λιν· καὶ εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς,
καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα· καὶ
ὀψίας γενομένης, ἔρχεται μετὰ τῶν
δώδεκα· καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν
καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέ-
γω ὑμῖν· ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει

μγ ε΄ παραδόσεως προφητεία:

ρξβ/δ σει με· ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ· οἱ δὲ ἤρξαν
Το λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ· εἷς καθ' εἷς·
καὶ ἄλλος μή τι ἐγώ; μήτι ἐγώ; + ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
ρξγ/β αὐτοῖς· εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβα
πτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρύβλιον·
ρξδ/ς Ο μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέ
γραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ· δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ
οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος· Καὶ
ρξε/ς Εσθιόντων αὐτῶν· λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρ
τον· εὐλογήσας ἔκλασεν· καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ εἶπεν· λάβετε φάγετε·
τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· Καὶ λαβὼν
ρξς/β Τὸ ποτήριον· εὐχαριστήσας ἔδω
κεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάν
τες· καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ
αἷμά μου· τὸ τῆς καινῆς διαθή
κης· τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον·

Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ
πίω ἐκ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέ-
λου· ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης· ὅταν
αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλεί-
ρξζ ᾳ τοῦ θ(εο)ῦ. Καὶ ὑμνήσαντες
ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ
ρξη λέγει αὐτοῖς ὁ Ι(ησοῦ)ς· ὅτι πάντες σκαν-
δαλισθήσεσθε· ὅτι γέγραπται·
ρξθ Πατάξω τὸν ποιμένα· καὶ δια-
σκορπισθήσεται τὰ πρόβατα·
ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με προ-
άξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν·
ρο Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· εἰ καὶ πάντες
σκανδαλισθήσονται· ἀλλ' οὐκ ἐγώ·
ροα Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ι(ησοῦ)ς· ἀμὴν λέγω σοι·
ὅτι σὺ σήμερον· ἐν τῇ νυκτὶ ταύ-
τῃ, πρὶν ἢ δὶς ἀλέκτορα φωνῆσαι
τρὶς ἀπαρνήσῃ με· ὁ δὲ Πέτρος
ἐκ περισσοῦ ἔλεγε μᾶλλον· ἐάν με

δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μή σε ἀ-
παρνήσομαι. ὡσαύτως δὲ καὶ πάν-
τες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρί-
ροβ Ον οὗ τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέ-
γει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· καθίσα-
τε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι. Καὶ
ρογ Παραλαμβάνει τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκω-
βον καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ ἤρ-
ξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημο-
νεῖν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περί-
ροδ λυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου·
μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε. Καὶ προ-
ροε Ελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ τῆς
γῆς, καὶ προσηύχετο ἵνα εἰ δυνατόν
ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα·
ρος Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυ-
νατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτή-
ριον ἀπ' ἐμοῦ τοῦτο· ἀλλ' οὐ τί ἐγὼ
ροζ θέλω, ἀλλὰ τί σύ. Καὶ ἔρχεται καὶ

σκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ
πέτρῳ· σίμων· καθεύδεις; οὐκ ἴσχυ-
σας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; γρηγο-
ροη δ Ρεῖτε καὶ προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλ-
θητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα
πρόθυμον· ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής·
ροθ ς Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο
τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών· καὶ ὑποστρέ-
ψας εὗρεν αὐτοὺς πάλιν καθεύδον-
τας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
καταβαρυνόμενοι· καὶ οὐκ ᾔδεισαν τί αὐ-
τῷ ἀποκριθῶσιν· Καὶ ἔρχεται
ρπ δ Τὸ τρίτον καὶ λέγει αὐτοῖς· καθεύδετε
λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει·
ἦλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ παραδί-
δοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· εἰς τὰς χεῖρας τῶν
ἁμαρτωλῶν· ἐγείρεσθε ἄγωμεν·
ἰδοὺ ὁ παραδιδούς με ἤγγικεν· τέ καὶ
ρπα δ Εὐθέως ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· παρα-

γίνεται ἰούδας. εἷς ὢν τῶν δώδε
κα. καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολύς.
μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων παρὰ τῶν
ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέ
ων καὶ τῶν πρεσβυτέρων. δεδώ
ρπβ κει δὲ ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν. σύσση
μον αὐτοῖς. λέγων. ὃν ἂν φιλήσω.
αὐτός ἐστι. κρατήσατε αὐτόν. καὶ ἀ
πάγετε ἀσφαλῶς. καὶ ἐλθὼν. εὐ
θέως προσελθὼν αὐτῷ λέγει αὐτῷ.
ῥαββί. ῥαββί. καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν
ρπγ τὰς χεῖρας. καὶ ἐκράτησαν αὐτόν.
εἷς δέ τις τῶν παρεστηκότων. σπα
σάμενος τὴν μάχαιραν. ἔπαισε
τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἀφεῖ
ρπδ λεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. καὶ ἀποκρι
θεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. ὡς ἐπὶ λῃ
στὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ

ξύλων συλλαβεῖν με; καθ' ἡμέραν
ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδ-
άσκων· καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με·
ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί.
ρπε / ς Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυ-
γον. καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολού-
ρπς / α θει αὐτῷ περιβεβλημένος
σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν
αὐτὸν οἱ νεανίσκοι· ὁ δὲ καταλι-
πὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν
ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν ἰν̄
ρπζ / α πρὸς τὸν ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται
αὐτῷ πάντες οἱ ἀρχιερεῖς· καὶ οἱ
πρεσβύτεροι καὶ οἱ γραμματεῖς.
ρπη / α Καὶ ὁ πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολού-
θησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος
μετὰ τῶν ὑπηρετῶν· καὶ θερμαινόμε-
ρπθ / β νος πρὸς τὸ φῶς. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς

ὅλον τὸ συνέδριον. ἐζήτουν κατὰ
τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν εἰς τὸ θανατῶσαι
αὐτὸν καὶ οὐχ εὕρισκον· πολλοὶ γὰρ
ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴ-
σαι αἱ μαρτυρίαι, οὐκ ἦσαν· Καί
τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρ-
τύρουν κατ' αὐτοῦ λέγοντες· ὅτι ἡ-
μεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος,
ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τοῦτον
τὸν χειροποίητον· καὶ διὰ τριῶν
ἡμερῶν. ἄλλον ἀχειροποίητον οἰ-
κοδομήσω· Καὶ οὐδὲ οὕτως ἴση
ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν· Καὶ ἀνα-
στὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἰς μέσον, ἐπηρώ-
τησε τὸν Ἰησοῦν λέγων· οὐκ ἀποκρί-
νῃ οὐδέν· τί οὗτοί σου καταμαρ-
τυροῦσιν· ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν
ἀπεκρίνατο· πάλιν ὁ ἀρχι-
ερεὺς ἐπηρώτα αὐτόν. καὶ λέγει αὐτῷ·

ρϟα σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; ὁ δὲ
Ἰησοῦς εἶπεν· ἐγώ εἰμι· καὶ ὄψεσθε τὸν υἱ-
ὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν καθήμε-
νον τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμε-
ρϟβ νον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ·
Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς διαρρήξας τοὺς
ρϟγ χιτῶνας αὐτοῦ λέγει· τί ἔτι χρεί-
αν ἔχομεν μαρτύρων· ἠκούσατε
τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαί-
νεται· οἱ δὲ πάντες κατέκριναν
ρϟδ αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου·
Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ·
καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ καὶ κολαφίζειν αὐτόν· καὶ λέγειν
αὐτῷ προφήτευσον· καὶ οἱ ὑπηρέται
ρϟε ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον·
Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κά-
τω· ἔρχεται μία τῶν παιδισκῶν
τοῦ ἀρχιερέως· καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον

μζ ἄρνησις Πέτρου

θερμαινόμενον. ἐμβλέψασα
αὐτῷ λέγει· καὶ σὺ μετὰ τοῦ ναζαρηνοῦ
ἰυ ἦσθα· ὁ δὲ ἠρνήσατο λέγων· οὐκ
οἶδα οὔτε ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις·
Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀ-
ρϞϛ Α λέκτωρ ἐφώνησε· καὶ ἡ παιδίσκη
Ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν. ἤρξατο λέ-
γειν τοῖς παρεστηκόσιν· ὅτι οὗτος
ἐξ αὐτῶν ἐστιν· ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο·
καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶ-
τες ἔλεγον τῷ πέτρῳ· ἀληθῶς ἐξ αὐ-
τῶν εἶ· καὶ γὰρ γαλιλαῖος εἶ· καὶ ἡ λα-
λιά σου ὁμοιάζει· ὁ δὲ ἤρξατο ἀνα-
θεματίζειν καὶ ὀμνύναι· ὅτι οὐκ οἶ-
δα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε· καὶ
ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησεν·
ρϞζ Β Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ πέτρος τὸ ῥῆμα
ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς ὅτι πρὶν ἀλέκτο-
ρα φωνῆσαι δίς. ἀπαρνήσῃ με

τρίσ· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιεν· Καὶ
ρϙη β Εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον
ποιήσαντες οἱ ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ γραμματέων· καὶ
ρϙθ δ Κ(αὶ) ὅλον τὸ συνέδριον· δήσαντες τὸν
ἰν͞ ἀπήνεγκαν καὶ παρέδωκαν τῷ
πιλάτῳ· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν
σ δ Ὁ πιλάτος· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰου
δαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν
αὐτῷ· σὺ λέγεις· καὶ κατηγόρουν
σα δ Αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς πολλά· ὁ δὲ
πιλᾶτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐ
τὸν λέγων· οὐκ ἀποκρίνῃ οὐδέν;
ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν·
Ὁ δὲ ἰς͞· οὐκέτι οὐδὲν ἀπεκρίθη· ὥστε
σβ β θαυμάζειν τὸν πιλᾶτον· κατὰ δὲ
Ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἕνα δέσμι
σγ δ ον· ὃν παρῃτοῦντο· ἦν δὲ ὁ λεγόμε
Νος βαραββᾶς μετὰ τῶν στασιαστῶν

δεδεμένος· οἵτινες ἐν τῇ στά-
σει φόνον πεποιήκεισαν· καὶ ἀνα-
βοήσας ὁ ὄχλος· ἤρξατο αἰτεῖσθαι
καθὼς ἀεὶ ἐποίει αὐτοῖς· ὁ δὲ πι-
λᾶτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων· θέ-
λετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα
τῶν ἰουδαίων; ἐγίνωσκε γὰρ ὅ-
τι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν
σδ αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς· οἱ δὲ ἀρχι-
ερεῖς· ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα
μᾶλλον τὸν βαραββᾶν ἀπολύσῃ
σε αὐτοῖς· ὁ δὲ πιλᾶτος ἀποκρι-
θεὶς πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· τί οὖν
θέλετε ποιήσω· ὃν λέγετε βασιλέα
τῶν ἰουδαίων· οἱ δὲ πάλιν ἔκρα-
σϛ ξαν· σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πι-
λᾶτος ἔλεγεν αὐτοῖς· τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν· οἱ δὲ περισσοτέρως
ἔκραξαν· σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ πι-

λάτος βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱ-
κανὸν ποιῆσαι. ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν βαραββᾶν· καὶ παρέδωκεν
τὸν ἰν̄ φραγελλώσας, ἵνα σταυρω-
θῇ· οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον
ΣΖ Αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς. ὅ ἐστι πραι-
τώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην
τὴν σπεῖραν· καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν
πορφύραν· καὶ περιτιθέασιν
αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέ-
φανον· καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι
αὐτόν· χαῖρε βασιλεῦ τῶν ἰου-
δαίων· καὶ ἔτυπτον αὐτοῦ τὴν κε-
φαλὴν καλάμῳ· καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ·
ΣΗ Καὶ τιθέντες τὰ γόνατα· προσε-
κύνουν αὐτῷ· καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν
αὐτῷ· ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύ-
ραν· καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτι-
ΣΘ α τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν· ἵνα

σταυρώσωσιν αὐτόν. καὶ ἀγγαρεύου
σι παράγοντά τινα σίμωνα κυ
ρηναῖον· ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ· τὸν πα
τέρα ἀλεξάνδρου καὶ ῥούφου. ἵνα
ΣΙ ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. καὶ φέρουσιν
αὐτὸν ἐπὶ γολγοθᾶ τόπον· ὅ ἐστι
μεθερμηνευόμενον κρανίου τό
ΣΙΑ πος. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν. ἐσμυρ
νισμένον οἶνον· ὁ δὲ οὐκ ἔλαβεν.
ΣΙΒ καὶ σταυρώσαντες αὐτόν. διαμε
ρίζονται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. βάλ
λοντες κλῆρον ἐπ' αὐτά. τίς τί
ΣΙΓ ἄρῃ. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἐσταύ
ρωσαν αὐτόν. καὶ ἦν ἡ ἐπιγρα
φὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμ
ΣΙΔ μένη· ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λῃστάς
ΣΙΕ ἕνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἕνα ἐξ εὐωνύμων
αὐτοῦ. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ

γραφὴ ἡ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων
ΣΙϚ Η ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευόμε-
Ι νοι ἐβλασφήμουν αὐτόν. κινοῦντες
τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες·
οὐά· ὁ καταλύων τὸν ναόν· καὶ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν. σῶσον σε-
ΣΙΖ αυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ.
Ϛ Ὁμοίως καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζον-
τες πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον· ἄλλους
ἔσωσεν· ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι·
ὁ χς ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰηλ. καταβά-
τω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. ἵνα ἴδω-
ΣΙΗ μεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ οἱ συ-
Β Ι νεσταυρωμένοι αὐτῷ. ὠνείδιζον
ΣΙΘ αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἕκτης,
Β σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν.
ΣΚ ἕως ὥρας ἐνάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ
Β Ι τῇ ἐνάτῃ, ἐβόησεν ὁ ἰς φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἐλωῒ ἐλωΐ· λαμὰ

[illegible]

σαβαχθανί· ὅ ἐστι μεθερμηνευό-
μενον· ὁ θεός μου ὁ θεός μου· εἰς τί με ἐγκατα-
λείπες· Καί τινες τῶν παρεστη-
CICA ς Κότων ἀκούσαντες ἔλεγον· ἰδοὺ
Ἠλίαν φωνεῖ· δραμὼν δέ τις καὶ γε-
CICB β Μίσας σπόγγον ὄξους· περιθείς τε
καλάμῳ· ἐπότιζεν αὐτόν· λέγων ἄ-
φετε ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἠλίας κα-
θελεῖν αὐτόν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀφεὶς φωνὴν
CICΓ α Μεγάλην· ἐξέπνευσεν· καὶ τὸ κατα-
CICΔ β Πέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύ-
ο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· ἰδὼν
CICE β Δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεστηκὼς ἐξ ἐναν-
τίας αὐτοῦ· ὅτι οὕτως κράξας ἐξ-
έπνευσεν· εἶπεν· ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗ-
τος υἱὸς θεοῦ· ἦσαν δὲ καὶ γυναῖκες
CICς ς Ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι· ἐν αἷς
καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή· καὶ Μαρία
ἡ τοῦ Ἰακώβου τοῦ μικροῦ· καὶ Ἰωσῆτος

τέλ(ος) ... ἀρχ(ὴ) τῆς θέσεως τοῦ σώματος τοῦ κυρίου· τῇ αὐτῇ
εὐαγγ(έλιον) ... τῆς ... ἰωσὴφ ἀπὸ ἀριμαθαίας

μήτηρ· καὶ σαλώμη· αἳ καὶ ὅτε ἦν ἐν τῇ
γαλιλαίᾳ· ἠκολούθουν αὐτῷ· καὶ
διηκόνουν αὐτῷ· καὶ ἄλλαι πολλαί,
αἱ συναναβᾶσαι αὐτῷ εἰς ἱεροσό
λυμα· τέλ(ος) Καὶ ἤδη ὀψίας γενομένη(ς),
ἐπεὶ ἦν παρασκευή, ὅ ἐστι προσάββα
τον· ἐλθὼν ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀρι
μαθαίας· εὐσχήμων βουλευτής·
ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος
τὴν βασιλείαν τοῦ θ(εο)ῦ· τολμήσας
εἰσῆλθε πρὸς πιλάτον· καὶ ᾐτήσα
το τὸ σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ὁ δὲ πιλάτος
ἐθαύμασεν εἰ ἤδη τέθνηκεν·
Καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρί
ωνα· ἐπηρώτησεν αὐτόν, εἰ πάλαι
ἀπέθανεν· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ
κεντυρίωνος· ἐδωρήσατο τὸ
σῶμα τῷ ἰωσήφ· καὶ ἀγοράσας
σινδόνα· καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνεί

λιος τῆ σινδόνι· καὶ κατέθηκεν
αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατο
μημένον ἐκ πέτρας· καὶ προσεκύ
λισεν λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνη
μείου· ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαλη
νὴ καὶ Μαρία ἡ Ἰωσῆ, ἐθεώρουν
ποῦ τίθεται· τέλος· Καὶ διαγενομένου
τοῦ σαββάτου· Μαρία ἡ Μαγδαλη
νὴ καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ Σαλώμη,
ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἐλ
θοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν· καὶ λίαν
πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων· ἔρ
χονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον ἀνατεί
λαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑ
αυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν
τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνη
μείου· καὶ ἀναβλέψασαι θεω
ροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λί
θος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα·

Εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον· εἶδον
νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς
δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν
ΣΛΒ λευκήν· καὶ ἐξεθαμβήθησαν·
Β Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε·
Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυ-
ρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε·
ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν·
ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ· ὅτι προάγει ὑ-
μᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν
ΣΛΓ ὄψεσθε· καθὼς εἶπεν ὑμῖν· καὶ
Β Ἐξελθοῦσαι, ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου· εἶχεν δὲ αὐτὰς τρόμος
καὶ ἔκστασις· καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον,
ἐφοβοῦντο γάρ· τέλος ...
Πρωῒ πρώτῃ σαββάτου ἐφάνη
πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ,
ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

μια· ἐκείνη πορευθεῖσα· ἀπήγ-
γειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις·
πενθοῦσι καὶ κλαίουσι· κἀκεῖνοι
ἀκούσαντες ὅτι ζῇ καὶ ἐθεάθη
ὑπ' αὐτῆς. ἠπίστησαν· μετὰ δὲ
ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦ-
σιν· ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ·
πορευομένοις εἰς ἀγρόν· κἀκεῖνοι
ἀπελθόντες· ἀπήγγειλαν τοῖς
λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευ-
σαν· ὕστερον ἀνακειμένοις
αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα. ἐφανερώ-
θη· καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν
αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς
θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμέ-
νον· οὐκ ἐπίστευσαν· καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
ἅπαντα. κηρύξατε τὸ εὐαγγέλι-
ον πάσῃ τῇ κτίσει· ὁ πιστεύσας

καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀ-
πιστήσας, κατακριθήσεται· ση-
μεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι· ταῦτα
παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί
μου. δαιμόνια ἐκβαλοῦσιν·
γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄ-
φεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πί-
ωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψη· ἐπὶ
ἀρρώστους. χεῖρας ἐπιθήσουσι καὶ
καλῶς ἕξουσιν· ὁ μὲν οὖν κύριος
μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς. ἀνελήφθη
εἰς τὸν οὐρανόν. καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξι-
ῶν τοῦ θεοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόν-
τες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ·
τοῦ κυρίου συνεργοῦντος καὶ
τὸν λόγον βεβαιοῦν-
τος. διὰ τῶν ἐπακο-
λουθούντων
σημείων.
ἀμήν.~ +

[illegible]

+ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

Ἐπειδήπερ πολλοὶ ἐπεχείρησαν
ἀνατάξασθαι διήγησιν· περὶ
τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡ-
μῖν πραγμάτων· καθὼς παρέ-
δοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπτ-
αι καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου.
ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκό-
τι ἄνωθεν πᾶσιν· ἀκριβῶς καθ-
εξῆς σοι γράψαι· κράτιστε θεό-
φιλε· ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κα-
τηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν·
Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώ-
δου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.
ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας.

ἐξ ἐφημερίας ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ
αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων ἀαρών·
καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐλισάβετ·
Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώ-
πιον τοῦ θεοῦ· πορευόμενοι ἐν πά-
σαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμα-
σι τοῦ κυρίου ἄμεμπτοι· καὶ οὐκ ἦν αὐ-
τοῖς τέκνον· καθότι ἡ ἐλισάβετ
ἦν στεῖρα· καὶ ἀμφότεροι προβεβη-
κότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν
ἦσαν· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύ-
ειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημε-
ρίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ θεοῦ· κατὰ
τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας· ἔλαχεν
Τοῦ θυμιάσαι εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν
τοῦ θεοῦ· καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν
τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῇ
ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος· ὤφθη
Δὲ αὐτῷ ἄγγελος κυρίου· ἑστὼς ἐκ δεξι-

ῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιά-
ματος· καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας
ἰδών· καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν·
Εἶπεν δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· μὴ
φοβοῦ Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη
ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισά-
βετ· γεννήσει υἱόν σοι· καὶ καλέσεις τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ Ἰωάννην· καὶ ἔσται
χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις· καὶ πολ-
λοὶ ἐπὶ τῇ γενέσει αὐτοῦ χαρήσονται·
ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ θῦ·
καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ
πνς ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοι-
λίας μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πολλοὺς τῶν
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ κν τὸν θν
αὐτῶν· καὶ αὐτὸς προελεύσεται Γ
Ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐν πνι καὶ δυνάμει
Ἠλιού· ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων
ἐπὶ τέκνα· καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονή- Δ

σι δικαίων· ἑτοιμάσαι κυρίῳ λαὸν
κατεσκευασμένον· καὶ εἶπεν ζαχα-
ρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· κατὰ τί
γνώσομαι τοῦτο· ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύ-
της· καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν
ταῖς ἡμέραις αὐτῆς· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ·
Ἐγώ εἰμι γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐ-
νώπιον τοῦ θῦ· καὶ ἀπεστάλην
λαλῆσαι πρὸς σέ· καὶ εὐαγγελίσασθαί
σοι ταῦτα· καὶ ἰδοὺ ἔσῃ σιωπῶν
καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι· ἄχρι
ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν
οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου· οἵτι-
νες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν
αὐτῶν· καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν
τὸν ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον
ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ·
Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἐδύνατο λαλῆσαι

ΕΙC ΕΥΑΓΓΕΛΙCΜΟΝ ΤΗC ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ...
CΥΝΕΛΑΒΕΝ ΕΛΙCΑΒΕΤ Η ΓΥΝΗ ΖΑΧΑΡΙ

αὐτοῖς· καὶ ἐθαύμασαν. ὅτι ὀπτα
σίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ
αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς. καὶ διέ
μενε κωφός· καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλή
σθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργί
ας αὐτοῦ. ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐ
τοῦ· μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας
συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ,
καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέν
τε· λέγουσα. ὅτι οὕτως μοι πε
ποίηκεν ὁ κύριος. ἐν ἡμέραις αἷς
ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου
ἐν ἀνθρώποις· + ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ
ἕκτῳ. ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβρι
ὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ· εἰς πόλιν τῆς Γαλι
λαίας. ἧ ὄνομα Ναζαρέθ· πρὸς
παρθένον μεμνηστευμένην ἀν
δρί· ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου
Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς

παρθένου Μαριάμ· καὶ εἰσελθὼν
ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν. εἶπεν· χαῖ
ρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν· ἡ δὲ
ἰδοῦσα, διεταράχθη, ἐπὶ τῷ λόγῳ
αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο. ποταπὸς
εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος· καὶ εἶπεν ὁ
ἄγγελος αὐτῇ· μὴ φοβοῦ Μαρι
άμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ
θεῷ· καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ καὶ
τέξῃ υἱόν· καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ Ἰησοῦν· οὗτος ἔσται μέγας· καὶ υἱὸς ὑ
ψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ
κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαυὶδ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ· καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰα
κὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας· καὶ τῆς βασι
λείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος· Εἶπεν
δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον·
πῶς ἔσται τοῦτο. ἐπεὶ ἄνδρα οὐ

νώσκω· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος
εἶπεν αὐτῇ· πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται
ἐπὶ σὲ καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιά-
σει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγι-
ον κληθήσεται υἱὸς θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ἐλι-
σάβετ ἡ συγγενής σου· καὶ αὐτὴ συνειλη-
φυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν
ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ
στείρᾳ· ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ
τοῦ θεοῦ πᾶν ῥῆμα· εἶπεν
δὲ μαριάμ· ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου· γένοι-
τό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου· καὶ ἀπῆλ-
θεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος· ἀνα-
στᾶσα δὲ μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν
μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν ἰούδα· καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον ζαχαρίου· καὶ
ἠσπάσατο τὴν ἐλισάβετ· καὶ ἐγένετο
ὡς ἤκουσεν ἡ ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν

τῆς μαρίας· ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος
ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη
πνς ἁγίου ἡ ἐλισάβετ· καὶ ἀνεφώνη
σεν φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· εὐλογη
Μένη σὺ ἐν γυναιξί· καὶ εὐλογημένος ὁ
καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν
μοι τοῦτο· ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ κυ
μου πρός με· ἰδοὺ γὰρ ὡς ἐγένετο
ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά
μου· ἐσκίρτησεν τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλι
άσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου· καὶ μακαρί
α ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔσται τελείω
σις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ
κυ· καὶ εἶπε μαριάμ· μεγαλύ
νει ἡ ψυχή μου τὸν κν· καὶ ἠγαλλίασεν
τὸ πνα μου ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτῆρί μου·
ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεί
νωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με

πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι
μεγαλεῖα ὁ δυνατός· καὶ ἅγιον
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμέ-
νοις αὐτόν· ἐποίησε κράτος ἐν βρα-
χίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερη-
φάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·
Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων·
καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας
ἐνέπλησεν ἀγαθῶν· καὶ πλουτοῦντας
ἐξαπέστειλε κενούς· ἀντελάβετο
Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ· μνησθῆναι ἐ-
λέους· καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα· ἔμεινεν
δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας
τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς·
Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος
τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν·

Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγ-
γενεῖς αὐτῆς ὅτι ἐμεγάλυνε κύριος
τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέ-
χαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ
ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν
τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ
ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρί-
αν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐ-
τοῦ εἶπεν· οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται
Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν·
Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου
ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.
Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ· τὸ τί ἂν
θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν· καὶ αἰτή-
σας πινακίδιον· ἔγραψε λέγων·
Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ
ἐθαύμασαν πάντες· ἀνεῴχθη
δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει εὐλο-

γῶν τὸν θν̄· καὶ ἐγένετο ἐπὶ
πάντας φόβος τοῖς περιοικοῦν-
τας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ
ιουδαί τῆς ἰουδαίας· διελαλεῖτο πάντα
τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἔθεντο
πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν λέγοντες· τί ἄρα
τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται· καὶ χεὶρ κῡ
ἦν μετ᾽ αὐτοῦ· καὶ ζαχαρίας ὁ πατὴρ
αὐτοῦ ἐπλήσθη πνς̄ ἁγίου· καὶ προ-
εφήτευσεν λέγων· εὐλογητὸς
κς̄ ὁ θς̄ τοῦ ἰηλ̄· ὅτι ἐπεσκέψατο
Καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·
Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν· ἐν τῷ
οἴκῳ δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς
ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων
τῶν ἀπ᾽ αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·
σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας
αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβρα-
ὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι
ἡμῖν ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν
ἡμῶν ῥυσθέντας· λατρεύειν αὐ-
τῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώ-
πιον αὐτοῦ· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς ἡμῶν· Καὶ σὺ παιδίον
Προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προ-
πορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἑ-
τοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι
Γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέ-
αὐτῶν· σει ἁμαρτιῶν ἡμῶν διὰ σπλάγχνα
ἐλέους θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέ-
ψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπι-
φᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανά-
του καθημένοις· τοῦ κατευθῦ-
ναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ κε΄. ἡ γέννησις
ἡ ἀπογραφή

Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο
πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως
ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς
τὸν Ἰσραήλ. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡ-
μέραις ἐκείναις· ἐξῆλθε δόγμα
παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου. ἀπογρά-
φεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην·
αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο
ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου·
καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογρά-
φεσθαι. ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν·
ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαί-
ας ἐκ πόλεως Ναζαρέτ. εἰς τὴν
Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ ἥτις καλεῖται
Βηθλεέμ· διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴ-
κου καὶ πατριᾶς Δαυίδ· ἀπογράψασθαι
σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ
αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύῳ· ἐγένε-
το δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ. ἐπλήσθη-

σαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.
καὶ ἔτεκεν τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρω-
τότοκον. καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.
καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ,
διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν
τῷ καταλύματι. Καὶ ποιμέ-
ἐ Νες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐ-
τῇ, ἀγραυλοῦντες. καὶ φυλάσσοντες
τὰς φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ
τὴν ποίμνην αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ
ἄγγελος κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς. καὶ δόξα κυρίου
περιέλαμψεν αὐτούς. καὶ ἐφοβή-
θησαν φόβον μέγαν. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· μὴ φοβεῖ-
σθε. ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν
χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παν-
τὶ τῷ λαῷ· ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σή-
μερον σωτήρ. ὅς ἐστι Χριστὸς κύριος ἐν πό-
λει Δαυίδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον

ον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανω-
μένον· καὶ κείμενον ἐν φάτνῃ. Καὶ
Ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ
πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου. αἰνούν-
των τὸν θεὸν καὶ λεγόντων· δόξα
ἐν ὑψίστοις θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο
Ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν οἱ ἄγγελοι. καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποι-
μένες. εἶπον πρὸς ἀλλήλους.
Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ·
καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γε-
γονός, ὃ ὁ κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. καὶ
ἦλθον σπεύσαντες. καὶ ἀνεῦρον
τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ.
καὶ τὸ βρέφος. κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ.
ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ
ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς
περὶ τοῦ παιδίου τούτου. Καὶ

φευρ β εἰς ὑπαπαντήν· [illegible] ανη τατον
[illegible] τὸ παιδίον [illegible]

πάντες οἱ ἀκούσαντες. ἐθαύμα-
σαν. περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ
τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς·
Ἡ δὲ μαριάμ· πάντα συνετήρει
τὰ ῥήματα ταῦτα. συμβάλλουσα
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς· καὶ ὑπέ-
στρεψαν οἱ ποιμένες. δοξάζον-
τες καὶ αἰνοῦντες τὸν θν̄. ἐπὶ πᾶσιν
οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον. καθὼς ἐλαλή-
θη πρὸς αὐτούς· ⁘ Καὶ ὅτε ἐπλήσθη-
σαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ
παιδίον· καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἰς̄. τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου. πρὸ
τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοι-
λίᾳ· ⁘ καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ
ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ
τὸν νόμον μωϋσέως. ἀνήγαγον αὐ-
τὸν εἰς ἱεροσόλυμα. παραστῆσαι
τῷ κῳ. καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ

κυ· ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μή-
τραν· ἅγιον τῷ κῳ κληθήσεται·
καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν· κατὰ τὸ εἰρημέ-
νον ἐν νόμῳ κυ· ζεῦγος τρυγόνων·
ἢ δύο νοσσοὺς περιστερῶν· καὶ ἰδοὺ
ἦν ἄνθρωπος ἐν ἱλημ· ᾧ ὄνομα συμεών·
καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος· καὶ εὐλαβής·
προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ
ιηλ· καὶ πνα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν· καὶ
ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ
τοῦ πνς τοῦ ἁγίου· μὴ ἰδεῖν θάνα-
τον· πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν χν κυ· καὶ
ἦλθεν ἐν τῷ πνι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν
τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον
ιν τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰ-
θισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐ-
τοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς
ἀγκάλας αὐτοῦ· καὶ εὐλόγησε τὸν
θν καὶ εἶπεν· Νῦν ἀπολύεις τὸν

Δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά
σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ
μοί μου τὸ σωτήριόν σου· ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν·
καὶ δόξαν λαοῦ σου ἰσραήλ· καὶ ἦν ἰω
σὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες
ἐπὶ τοῖς λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ·
Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς συμεών· καὶ εἶπε
πρὸς μαριὰμ τὴν μητέρα αὐτοῦ·
Ἰδοὺ οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν καὶ ἀνά
στασιν πολλῶν ἐν τῷ ἰσραήλ· καὶ εἰς ση
μεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σοῦ δὲ
αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομ
φαία· ὅπως ἂν ἀποκαλυφθῶσιν
ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.
Καὶ ἦν ἄννα προφῆτις· θυγάτηρ
φανουήλ· ἐκ φυλῆς ἀσήρ· αὕτη
προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολλαῖς

ἄννης τῆς προφήτιδος:

ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ
ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς· καὶ
αὐτὴ χήρα, ὡς ἐτῶν ὀγδοήκοντα
τεσσάρων· ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ
τοῦ ἱεροῦ· νηστείαις καὶ δεήσεσι
λατρεύουσα, νύκτα καὶ ἡμέραν·
Καὶ αὕτη· αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπιστᾶ-
σα· ἀνθωμολογεῖτο τῷ κυρίῳ· καὶ ἐ-
λάλει περὶ αὐτοῦ· πᾶσι τοῖς προσ-
δεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερουσαλήμ· ἸΛΗΜ
Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ
κατὰ τὸν νόμον κυρίου· ὑπέστρε-
ψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὴν πό-
λιν ἑαυτῶν Ναζαρέθ· Τὸ δὲ
παιδίον ηὔξανεν· καὶ ἐκραταιοῦ-
το πνεύματι· πληρούμενον σοφίας·
καὶ χάρις θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό· Καὶ
Ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος
εἰς Ἱερουσαλὴμ· τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα·

Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα· ἀ-
ναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσόλυ-
μα· κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·
καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας·
ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτούς· ὑπέ-
μεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ οὐκ
ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· νομί-
σαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδί-
ᾳ εἶναι· ἦλθον ἡμέρας ὁδόν· καὶ
ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγε-
νέσι καὶ τοῖς γνωστοῖς· καὶ μὴ εὑ-
ρόντες αὐτόν· ὑπέστρεψαν εἰς
Ἰερουσαλὴμ ζητοῦντες αὐτόν· καὶ
Ἐγένετο μεθ' ἡμέρας τρεῖς· εὗρον
αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ· καθεζόμε-
νον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων·
καὶ ἀκούοντα αὐτῶν· καὶ ἐπερωτῶν-
τα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάν-
τες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ· ἐπὶ τῇ

σει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐ-
τοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλά-
γησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπεν· τέκνον· τί ἐποίησας
ἡμῖν οὕτως· ἰδοὺ ὁ πατήρ σου κἀγὼ·
ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε· καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί ὅτι ἐ-
ζητεῖτέ με· οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν
τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με; καὶ
αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐ-
λάλησεν αὐτοῖς· καὶ κατέβη
μετ᾽ αὐτῶν· καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέθ·
καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς·
Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάν-
τα τὰ ῥήματα ταῦτα· ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῆς· Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν
σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ χάριτι παρὰ
θεῷ καὶ ἀνθρώποις· τέλος· Ἐν ἔτει δὲ πεντε-
καιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τι-

τῇ πρὸ τῶν φώτων

βερίου καίσαρος· ἡγεμονεύον
τος ποντίου πιλάτου τῆς ἰουδαί
ας· καὶ τετραρχοῦντος τῆς γαλι
λαίας ἡρώδου· φιλίππου δὲ
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος
τῆς ἰτουραίας καὶ τραχωνίτιδος
χώρας· καὶ λυσανίου τῆς ἀβιλη
νῆς τετραρχοῦντος· ἐπὶ ἀρχι
ερέως ἄννα καὶ καϊάφα· ἐγένετο
ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ ἰωάννην τὸν ζαχα
ρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ ἦλ
θεν εἰς πᾶσαν τὴν περίχωρον
τοῦ ἰορδάνου· κηρύσσων βάπτι
σμα μετανοίας· εἰς ἄφεσιν ἁμαρ
τιῶν· ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λό
γων ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος·
φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑ
τοιμάσατε τὴν ὁδὸν κυρίου· εὐ
θείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ·

πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται·
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινω-
θήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐ-
θεῖαν· καὶ αἱ τραχεῖαι· εἰς ὁδοὺς λείας·
καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ·
Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομένοις
ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
γεννήματα ἐχιδνῶν. τίς ὑπέ-
δειξεν ὑμῖν· φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελ-
λούσης ὀργῆς· ποιήσατε οὖν
καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας·
καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς·
πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ· λέγω
γὰρ ὑμῖν. ὅτι δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν
λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ
Ἀβραάμ· ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη
πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖ-
ται· πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν
καρπὸν καλὸν. ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ

καθῆναι· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
Οἱ ὄχλοι λέγοντες· τί οὖν ποιήσο-
μεν· ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς·
ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω
τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα·
ὁμοίως ποιείτω. Ἦλθον δὲ καὶ τε-
λῶναι βαπτισθῆναι· καὶ εἶπον πρὸς
αὐτόν· διδάσκαλε, τί ποιήσομεν·
ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· μηδὲν
πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον ὑμῖν
πράσσετε. ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν
καὶ στρατευόμενοι λέγοντες· καὶ
ἡμεῖς τί ποιήσομεν· καὶ εἶπεν πρὸς
αὐτούς· μηδένα διασείσητε·
μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ ἀρκεῖ-
σθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν. Προσδο-
κῶντος δὲ τοῦ λαοῦ· καὶ διαλογιζο-
μένων πάντων ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου· μήποτε

ιδ αὐτὸς ἐστὶν ὁ χριστός. ἀπεκρίνατο ὁ Ἰ-
ωάννης ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν ὕδα-
τι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ
ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου. οὗ οὐκ
εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν ἱμάντα
τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ· αὐτὸς
ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί.
ια β γ οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ
διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· καὶ
συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν ἀποθή-
κην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κατα-
καύσει πυρὶ ἀσβέστῳ. Πολλὰ μὲν οὖν
ιβ καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγε-
λίζετο τὸν λαόν. ὁ δὲ Ἡρώδης
ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐ-
τοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυναι-
κὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ
πάντων ὧν ἐποίησε πονηρῶν
ὁ Ἡρώδης· προσέθηκε καὶ τοῦτο

το ἐπὶ πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν ἰωάν
νην ἐν τῇ φυλακῇ. τέλος.
Ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἅπαντα τὸν
λαόν. καὶ ἰυ βαπτισθέντος καὶ προ
σευχομένου. ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐ
ρανόν. καὶ καταβῆναι τὸ πνα τὸ ἅ
γιον σωματικῷ εἴδει. ὡσεὶ περιστε
ρὰν ἐπ' αὐτόν. καὶ φωνὴν ἐξ οὐνοῦ γε
νέσθαι λέγουσαν. σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ
ἀγαπητός. ἐν σοὶ ηὐδόκησα. Καὶ
αὐτὸς ἦν ὁ ἰς. ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα
ἀρχόμενος ὤν. ὡς ἐνομίζετο υἱὸς.
ἰωσήφ. τοῦ ἠλί. τοῦ ματθάτ.
τοῦ λευί. τοῦ μελχί. τοῦ ἰαννά.
τοῦ ἰωσήφ. τοῦ ματταθίου. τοῦ ἀμώς.
τοῦ σεμεΐ. τοῦ ἰωσήφ.
τοῦ ἰούδα. τοῦ ἰωαννάν.
τοῦ ῥησά. τοῦ ζοροβάβελ.
τοῦ σαλαθιήλ. τοῦ νηρί.

τοῦ ναούμ. τοῦ ἑσλί
τοῦ ναγγαί. τοῦ μαάθ.
τοῦ ματταθίου.

τοῦ μελχί. τοῦ ἀδδί. τοῦ κωσάμ.
τοῦ ἐλμωδάμ. τοῦ ἤρ. τοῦ ἰωσή.
τοῦ ἐλιέζερ. τοῦ ἰωρείμ.
τοῦ ματθάτ. τοῦ λευΐ. τοῦ σι
μεών. τοῦ ἰούδα. τοῦ ἰωσήφ.
τοῦ ἰωνάν. τοῦ ἐλιακείμ. τοῦ
μελεᾶ. τοῦ μαϊνάν. τοῦ ματ
ταθά. τοῦ ναθάν. τοῦ δαβίδ.
τοῦ ἰεσσαί. τοῦ ὠβήδ.
τοῦ βοόζ. τοῦ σαλμών. τοῦ ναασ
σών. τοῦ ἀμιναδάβ. τοῦ
ἀράμ. τοῦ ἰωράμ. τοῦ ἐσρώμ.
τοῦ φαρές. τοῦ ἰούδα. τοῦ ἰακώβ.
τοῦ ἰσαάκ. τοῦ ἀβραάμ.
τοῦ θάρα. τοῦ ναχώρ.
τοῦ σερούχ. τοῦ ῥαγαῦ.
τοῦ φαλέκ. τοῦ ἕβερ. τοῦ σαλά.
τοῦ καϊνάν. τοῦ ἀρφαξάδ.
τοῦ σήμ. τοῦ νῶε. τοῦ λάμεχ.

τοῦ μαθουσάλα. τοῦ ἐνώχ·
τοῦ ἰάρεδ· τοῦ μαλελεήλ·
τοῦ καϊνάν. τοῦ ἐνώς·
τοῦ σήθ. τοῦ ἀδάμ·
τοῦ θεοῦ:—

Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου πλήρης· ὑπέ-
στρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἤγετο
ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον. ἡμέρας
τεσσαράκοντα πειραζόμενος
ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔ-
ιγ φαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐ-
κείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐ-
τῶν. ὕστερον ἐπείνασεν· καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ.
εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γένηται ἄρ-
τος· καὶ ἀπεκρίθη ἰησοῦς πρὸς
αὐτὸν λέγων· γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ'
ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. ἀλλ'
ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ· καὶ

Ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλόν. ἔδειξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης. ἐν στιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται· καὶ ᾧ ἐὰν θέλω. δίδωμι αὐτήν·

Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου, ἔσται σοῦ πᾶσα· καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται. κ(ύριο)ν

Π(ροσ)κυνήσεις κ(ύριο)ν τὸν θ(εό)ν σου· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θ(εο)ῦ. βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γάρ. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται

περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε· καὶ
ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε προσ-
κόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰς·
ὅτι εἴρηται· οὐκ ἐκπειράσεις κν
τὸν θν σου· καὶ συντελέσας πάντα
πειρασμὸν ὁ διάβολος· ἀπέστη ἀπ'
αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ· Καὶ ὑπέστρε-
ψεν ὁ ἰς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνς εἰς
τὴν γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθεν
καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ
αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν· δοξαζόμενος
ὑπὸ πάντων· καὶ ἦλθεν εἰς τὴν
ναζαρέθ· οὗ ἦν τεθραμμένος·
Καὶ εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ· ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν
συναγωγήν· καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι·
καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον ἡσαΐου

του προφήτου. καὶ ἀναπτύξας
τὸ βιβλίον. εὗρεν τὸν τόπον οὗ
ἦν γεγραμμένον. πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ.
οὗ εἵνεκεν ἔχρισέν με. εὐαγγελί-
σασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με.
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν. κηρύξαι αἰχμαλώ-
τοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλε-
ψιν. ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους
ἐν ἀφέσει. κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου
δεκτόν. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀ-
ποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν.
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐτούς.
ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ γραφὴ
αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. καὶ πάν-
τες ἐμαρτύρουν αὐτῷ. καὶ ἐθαύμα-
ζον ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος.

ΤΟΥ ΠΡ ΕΛΙΣΑΙΟΥ ΠΡ ΙΣ

τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός ἐστιν
ὁ υἱὸς ἰωσήφ; καὶ εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς· πάντως ἐρεῖτέ μοι τὴν
παραβολὴν ταύτην· ἰατρὲ θε-
ράπευσον σεαυτόν· ὅσα ἠκούσα-
μεν γενόμενα ἐν τῇ καπερ-
ναούμ. ποίησον καὶ ὧδε ἐν τῇ πα-
τρίδι σου· εἶπεν δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἐπ' ἀληθεί-
ας δὲ λέγω ὑμῖν· ὅτι πολλαὶ χῆ-
ραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ἠλίου
ἐν τῷ ἰσραήλ· ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς
ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐγένε-
το λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη ἠλίας· εἰ μὴ εἰς σάρεπτα
τῆς σιδῶνος· πρὸς γυναῖκα χῆ-

ἐαρ· καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐν τοῖ
ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ
Ἰσλ· καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη,
εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος· καὶ ἐπλή
σθησαν πάντες θυμοῦ ἐν τῇ
συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα· καὶ ἀ
ναστάντες ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω
τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἕως
ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐ
τῶν ᾠκοδόμητο· ὥστε κατακρη
μνίσαι αὐτόν· αὐτὸς δὲ διελ
θὼν ἀνὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο·
καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερναοὺμ
πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σαββά
σιν· καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ δι
δαχῇ αὐτοῦ· ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν
ὁ λόγος αὐτοῦ· καὶ ἐν τῇ συνα
γωγῇ ἦν ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαι

μονίου ἀκαθάρτου· καὶ ἀνέκραξε
φωνῇ μεγάλῃ λέγων· ἔα τί ἡμῖν
καὶ σοί Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀπο-
λέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς εἶ· ὁ ἅγι-
ος τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπετίμησεν ὁ Ἰησοῦς λέ-
γων· φιμώθητι· καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐ-
τοῦ· καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς μέσον· ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ· μηδὲν
βλάψαν αὐτόν· καὶ ἐγένετο θάμβος
ἐπὶ πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς
ἀλλήλους λέγοντες· τίς ὁ λόγος
οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει
ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύ-
μασι καὶ ἐξέρχονται· καὶ ἐξεπορεύε-
το ἦχος περὶ αὐτοῦ· εἰς πάντα τό-
πον τῆς περιχώρου· ἀναστὰς
ιε β δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς· εἰσῆλθεν
εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος· πενθε-
ρὰ δὲ τοῦ Σίμωνος· ἦν συνεχομέ-

περὶ τῆς πενθερᾶς Πέτρου

μὴ πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ ἠρώτησαν
αὐτὸν περὶ αὐτῆς· καὶ ἐπιστὰς ἐπά-
νω αὐτῆς· ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ
καὶ ἀφῆκεν αὐτήν· παραχρῆμα
δὲ ἀναστᾶσα διηκόνει αὐτοῖς.
Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου· πάντες
ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις
ποικίλαις· ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς
αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν
τὰς χεῖρας ἐπιθείς· ἐθεράπευεν
αὐτούς· ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν· κράζοντα καὶ λέ-
γοντα· ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ·
Καὶ ἐπιτιμῶν· οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν·
ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν αὐτὸν εἶναι·
Γενομένης δὲ ἡμέρας· ἐξελθὼν
ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον· καὶ
οἱ ὄχλοι ἐπεζήτουν αὐτόν· καὶ ἦλ-
θον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν

τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν. ὁ
δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ταῖς
ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί
με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ· ὅτι
εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι· καὶ ἦν κηρύσ-
σων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς γα-
λιλαίας· ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν
ιε Ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκού-
ειν τὸν λόγον τοῦ θῦ· καὶ αὐτὸς ἦν
ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην γεννη-
σαρέτ· καὶ εἶδεν δύο πλοῖα
ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ
ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν.
ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα· ἐμβὰς
Δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ σί-
μωνος· ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ
ια τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθί-
σας· ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς
ὄχλους· ὡς δὲ ἐπαύσατο λα-

[illegible]

Λαλῶν· εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· ἐπανα-
γαγε εἰς τὸ βάθος· καὶ χαλάσατε
τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν· καὶ
ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων εἶπεν αὐτῷ·
ἐπιστάτα· δι᾽ ὅλης τῆς νυκτὸς
κοπιάσαντες· οὐδὲν ἐλάβομεν·
ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ
δίκτυον· καὶ τοῦτο ποιήσαντες,
συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων
πολύ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον
αὐτῶν· ὥστε μὴ δύνασθαι ἀνα-
γαγεῖν αὐτό· καὶ κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοί-
ῳ· τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν ἀμφό-
τερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι
αὐτά· ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος
Προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ λέγων·
ἔξελθε ἀπ᾽ ἐμοῦ· ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτω-
λ

[illegible]

τωλός εἰμι κε· θάμβος γὰρ περιέ
σχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐ
τῷ· ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων
ᾗ συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ ἰάκω
βον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβεδαίου·
οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ σίμωνι· καὶ
εἶπεν πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰσ· μὴ
φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν· ἀνθρώπους ἔσῃ ζω
γρῶν· καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα
ις ἐπὶ τὴν γῆν· ἀφέντες ἅπαντα
ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ ἐγένε
Τ το ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν
πόλεων· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέ
πρας· καὶ ἰδὼν τὸν ἰν· πεσὼν
ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέ
γων· κε ἐὰν θέλῃς· δύνασαί με
καθαρίσαι· καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖ
ρα ἥψατο αὐτοῦ εἰπών· θέλω· καθα
ρίσθητι· καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπ

ιβ π(ερὶ) τοῦ λεπροῦ

ιγ π(ερὶ) τοῦ παραλυτικοῦ

πῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς πα
ρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν.
ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ
ἱερεῖ. καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ κα
θαρισμοῦ σου. καθὼς προσέταξε
μωϋσῆς. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.
Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐ
τοῦ. καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοί.
ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς
δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρή
μοις καὶ προσευχόμενος. Καὶ
ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν. καὶ αὐ
τὸς ἦν διδάσκων. καὶ ἦσαν καθή
μενοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκα
λοι. οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης
κώμης τῆς γαλιλαίας καὶ ἰουδαίας
καὶ ἱερουσαλήμ. καὶ δύναμις κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰ
ᾶσθαι αὐτούς. Καὶ ἰδοὺ ἄνδρες

ις̄ τῆς ε̄ τοῦ παραλυτικοῦ

Φέροντες ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον· ὃς ἦν
παραλελυμένος· καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν εἰσενεγκεῖν καὶ θεῖναι ἐνώπιον
αὐτοῦ· καὶ μὴ εὑρόντες ποίας εἰσ-
ενέγκωσιν αὐτὸν διὰ τὸν ὄχλον.
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα· διὰ
τῶν κεράμων καθῆκαν αὐτὸν
σὺν τῷ κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον· ἔμ-
προσθεν τοῦ ἰυ· καὶ ἰδὼν τὴν πί-
στιν αὐτῶν. εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε·
ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· καὶ
ἤρξαντο διαλογίζεσθαι οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι. λέγοντες·
τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ βλασφημί-
ας· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρ-
τίας. εἰ μὴ μόνος ὁ θς· ἐπιγνοὺς
δὲ ὁ ἰς τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν.
ἀποκριθεὶς εἶπεν πρὸς αὐτούς·
τί διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρ-

δίαις ὑμῶν· τί ἐστιν εὐκοπώτερον
εἰπεῖν ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτί-
αι σου· ἢ εἰπεῖν ἔγειρε καὶ περιπά-
τει· ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι
ἁμαρτίας· εἶπεν τῷ παραλελυ-
μένῳ· σοὶ λέγω ἔγειρε· καὶ ἄρας
τὸ κλινίδιόν σου· πορεύου εἰς τὸν
οἶκόν σου· καὶ παραχρῆμα ἀ-
ναστὰς ἐνώπιον αὐτῶν· ἄρας
ἐφ᾽ ᾧ κατέκειτο, ἀπῆλθεν εἰς τὸν
οἶκον αὐτοῦ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ
ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαντας· καὶ
ἐδόξαζον τὸν θεόν· καὶ ἐπλήσθη-
σαν φόβου λέγοντες· ὅτι εἴδομεν
ια παράδοξα σήμερον· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ
λη αρ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν· καὶ ἐθεάσατο τελώ-
νην ὀνόματι Λευΐν· καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀ-

ΕΠ ΡΙΛΕΙ ΤΟΥ ΣΠΙΛΩΝΟΥ

κολούθει μοι· καὶ καταλιπὼν ἅπαν-
τα, ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
Καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην λευῒς
αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν
ὄχλος τελωνῶν πολύς· καὶ ἄλλων,
οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι·
Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν,
καὶ οἱ φαρισαῖοι· πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τε-
λωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε καὶ
πίνετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς̅, εἶπεν
πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ
ὑγιαίνοντες ἰατροῦ. ἀλλ' οἱ κακῶς
ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δι-
καίους. ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετά-
νοιαν. οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διατί οἱ μαθηταὶ ἰωάννου νηστεύ-
ουσιν πυκνά· καὶ δεήσεις ποιοῦνται.
ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ δὲ

σοὶ, ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν· ὁ δὲ εἶπεν
πρὸς αὐτούς· μὴ δύνασθε τοὺς
υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμ-
φίος μετ' αὐτῶν ἐστι ποιῆσαι νηστεύ-
ειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι· καὶ ὅ-
ταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμ-
φίος, τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκεί-
ναις ταῖς ἡμέραις· ἔλεγεν δὲ καὶ
παραβολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι
οὐδεὶς ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ
ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχίζει· καὶ
τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ τὸ ἀπὸ
τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον
νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή-
γε, ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς,
καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται· καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον, εἰς
ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διεπορεύετο ὁ ἰς ἐν τοῖς
σάββασιν διὰ τῶν σπορίμων

συντηροῦνται· καὶ οὐδεὶς πιὼν πα-
λαιὸν εὐθέως θέλει νέον· λέγει γάρ·
ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν·
Ἐγένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτερο-
πρώτῳ· διαπορεύεσθαι αὐτὸν δι-
ὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μα-
θηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας· καὶ
ἤσθιον ψώχοντες ταῖς χερσί·
Τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐ-
τοῖς· τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν
ἐν τοῖς σάββασιν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ ἰς· οὐδὲ
τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαδ·
ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ με-
τ᾽ αὐτοῦ ὄντες· ὡς εἰσῆλθεν εἰς
τὸν οἶκον τοῦ θῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προ-
θέσεως ἔλαβεν καὶ ἔφαγεν· καὶ ἔδω-
κεν καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι
φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἔλε-

ὁ τὴν ξηρὰν ἔχων χεῖρα

γον αὐτοῖς· ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. ἐγένετο
δὲ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ· εἰσελθεῖν
αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν·
καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ
δεξιὰ ἦν ξηρά· παρετήρουν δὲ
αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι,
εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα
εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ· αὐ-
τὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐ-
τῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν
ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε· καὶ στῆθι
εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.
εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς·
ἐπερωτήσω ὑμᾶς· τί ἔξεστι
τοῖς σάββασιν· ἀγαθοποιῆσαι,
ἢ κακοποιῆσαι· ψυχὴν σῶσαι,
ἢ ἀποκτεῖναι· καὶ περιβλεψά-
μενος πάντας αὐτούς, εἶπεν αὐτῷ.

ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποί
ησεν· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐ
τοῦ ὑγιής· ὡς ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ ἐπλή
σθησαν ἀνοίας· καὶ διελάλουν πρὸς
ἀλλήλους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ ἰ(ησο)ῦ·
Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύ
ταις· ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύ
ξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων
ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ὅτε
Ἐγένετο ἡμέρα· προσεφώνησεν
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξά
Μενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα· οὓς
καὶ ἀποστόλους ὠνόμασεν· σίμω
να· ὃν καὶ ὠνόμασε πέτρον· καὶ ἀν
δρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἰάκω
βον καὶ ἰωάννην· φίλιππον καὶ βαρ
θολομαῖον· ματθαῖον καὶ θωμᾶν·
ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλφαίου· καὶ σί
μωνα τὸν καλούμενον ζηλωτήν·

τέλος. [illegible] μακαρίων [illegible] εὐαγγέλιον
[illegible] ἐπισκόπου

ἰούδαν ἰακώβου· καὶ ἰούδαν ἰσκα
ριώτην· ὃς καὶ ἐγένετο προδότης·
ΜΕ Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν· ἔστη ἐπὶ
τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν
αὐτοῦ· καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ· ἀπὸ
πάσης τῆς ἰουδαίας καὶ ἱερουσαλήμ· καὶ
τῆς παραλίου τύρου καὶ σιδῶνος·
οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ· καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλού
μενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ
ἐθεραπεύοντο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις
παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο· καὶ ἰᾶτο πάν
ΜϚ τας· καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλε
γεν· μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι
ΜΖ ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι
χορτασθήσεσθε· μακάριοι

ιζ' περὶ τῶν μακαρισμῶν

οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε·
Μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν
ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὅταν ἀφορίσω-
σιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν· καὶ ἐκβά-
λωσιν τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονη-
ρὸν· ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου·
Χάρητε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ
ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις
αὐτῶν· οἱ πατέρες ὑμῶν· πλὴν οὐαὶ
ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε
τὴν παράκλησιν ὑμῶν· οὐαὶ ὑ-
μῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι· ὅτι πεινά-
σετε· οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν·
ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε· οὐαὶ
ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν οἱ
ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν·

ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· ἀγα-
πᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς
ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς· εὐλο-
γεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν·
προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρε-
αζόντων ὑμᾶς· τῷ τύπτοντί
σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε
καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός
σου τὸ ἱμάτιον· καὶ τὸν χιτῶνα μὴ
κωλύσῃς· παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦν-
τί σε δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος
τὰ σά, μὴ ἀπαίτει· ἀρχ. καὶ καθὼς
θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι
καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως·
Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν·
καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶν-
τας αὐτοὺς ἀγαπῶσιν· καὶ ἐὰν
ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντ(ας)

ὑμᾶς. ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ
οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. καὶ ἐ-
ὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε
ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί;
καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δα-
νείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.
πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ
ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν
ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολύς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου·
ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀ-
χαρίστους καὶ πονηρούς. γίνεσθε
οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ
ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. καὶ μὴ κρί-
νετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· καὶ μὴ κατα-
δικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε.
ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδο-
τε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν
πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ

ὑπερεκχυνόμενον· δώσουσιν εἰς
τὸν κόλπον ὑμῶν. τῷ γὰρ αὐτῷ
μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε· ἀντιμετρηθή-
νζ ε σεται ὑμῖν. εἶπεν δὲ παραβο-
λὴν αὐτοῖς· μήτι δύναται τυ-
φλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφό-
νη γ τεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;
Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκα-
λον αὐτοῦ· κατηρτισμένος
δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐ-
νθ ϛ τοῦ. τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου·
τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ
ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς· ἢ πῶς
δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· ἀδελ-
φέ· ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου· αὐτὸς τὴν
ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν. οὐ βλέ-
πων· ὑποκριτά· ἔκβαλε

πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ σου· καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβα-
λεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλ-
μῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου· οὐ γάρ ἐστι δέν-
Δρον καλὸν· ποιοῦν καρπὸν σαπρόν·
οὐδὲ δένδρον σαπρόν· ποιοῦν καρ-
πὸν καλόν· ἕκαστον γὰρ δένδρον·
ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ
Γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα· οὐ-
δὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν·
Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θη-
σαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέ-
ρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος·
ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς
καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονη-
ρόν· ἐκ γὰρ περισσεύματος τῆς
καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ:
Τί δέ με καλεῖτε κύριε κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε
ἃ λέγω· πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με

καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων καὶ ποιῶν
αὐτούς· ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκο-
δομοῦντι οἰκίαν· ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβά-
θυνε· καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ
τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γε-
νομένης· προσέρρηξεν ὁ ποτα-
μὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ἴσχυ-
σε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίω-
το γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ ἀκού-
σας καὶ μὴ ποιήσας· ὅμοιός ἐστιν ἀν-
θρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν
γῆν· χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσ-
έρρηξεν ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως
ἔπεσε· καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς
οἰκίας ἐκείνης μέγα· Ἐπεὶ δὲ ἐπλή-
ξζ/ζ Ρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ
εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ· εἰσῆλθεν
εἰς Καπερναούμ· ἑκατοντάρχου

ιη περὶ τοῦ ἑκατοντάρχου:

Δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων ἤμελ-
λε τελευτᾶν· ὃς ἦν αὐτῷ ἔν-
τιμος· ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰυ̅.
ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέ-
ρους τῶν ἰουδαίων· ἐρωτῶν αὐτὸν
ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ, τὸν δοῦ-
λον αὐτοῦ· οἱ δὲ παραγενόμενοι
πρὸς τὸν ἰν̅. παρεκάλουν αὐτὸν
σπουδαίως, λέγοντες· ὅτι ἄξιός
ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο. ἀγαπᾷ γὰρ
τὸ ἔθνος ἡμῶν· καὶ τὴν συναγωγὴν
αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν· ὁ δὲ
ἰς̅ ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς· ἤδη δὲ
αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀ-
πὸ τῆς οἰκίας· ἔπεμψε πρὸς αὐ-
τὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους· λέ-
γων αὐτῷ· κε̅· μὴ σκύλλου· οὐ γάρ
εἰμι ἱκανὸς· ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην
μου εἰσέλθῃς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν

ἠξίωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλ' εἰπὲ
λόγῳ· καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου· καὶ
γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν. ἔ
χων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας·
καὶ λέγω τούτῳ πορεύθητι· καὶ πορεύεται·
καὶ ἄλλῳ ἔρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δού
λῳ μου, ποίησον τοῦτο καὶ ποιεῖ·
ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰς· ἐθαύμασεν
αὐτόν· καὶ στραφεὶς· τῷ ἀκολου
θοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπεν· λέγω
ὑμῖν· οὐδὲ ἐν τῷ ἰηλ τοσαύτην
πίστιν εὗρον· καὶ ὑποστρέψαν
τες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον,
εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον
ὑγιαίνοντα· τέλος καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξ
ῆς. ἐπορεύετο ὁ ἰς εἰς πόλιν καλουμένην
ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί· καὶ ὄχλος
πολύς· ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ

Τῆς πόλεως· καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο
τεθνηκώς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ· καὶ αὐτὴ ἦν χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ· καὶ
ἰδὼν αὐτὴν ὁ κ(ύριο)ς· ἐσπλαγχνίσθη
ἐπ' αὐτῇ· καὶ εἶπεν αὐτῇ· μὴ κλαῖε·
καὶ προσελθὼν, ἥψατο τῆς σοροῦ·
οἱ δὲ βαστάζοντες, ἔστησαν· καὶ εἶπεν·
Νεανίσκε· σοὶ λέγω· ἐγέρθητι· καὶ
ἀνεκάθισεν ὁ νεκρός· καὶ ἤρξατο
λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ· ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας·
καὶ ἐδόξαζον τὸν θ(εὸ)ν· λέγοντες, ὅτι
προφήτης μέγας ἠγέρθη ἐν ἡ-
μῖν· καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θ(εὸ)ς
ξθ θ τὸν λαὸν αὐτοῦ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ
Ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαί-
ᾳ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἐν πάσῃ τῇ
κ ζφ θ περιχώρῳ· ἐξ ἀπ[illegible]

κ΄ πε τῶ ἀποστολ εν τ υ ιω

άννῃ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάν
των τούτων· καὶ προσκαλεσάμε
νος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν
αὐτοῦ ὁ ἰωάννης, ἔπεμψε πρὸς
τὸν ἰν λέγων· σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος,
ἢ ἄλλον προσδοκῶμεν· παρα
γενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄν
δρες, εἶπον· ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς
ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων·
σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον προσ
δοκῶμεν· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ
ὥρᾳ, ἐθεράπευσε πολλοὺς
ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευ
μάτων πονηρῶν· καὶ τυ
φλοῖς πολλοῖς, ἐχαρίσατο τὸ βλέ
πειν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπεν αὐ
τοῖς· πορευθέντες ἀπαγγείλατε
ἰωάννῃ, ἃ εἴδετε καὶ ἠκούσατε·
ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι· χωλοὶ
περιπατοῦσι· λεπροὶ καθαρίζονται

κωφοὶ ἀκούουσι· νεκροὶ ἐγείρονται·
πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάρι-
ός ἐστιν· ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ
ἐν ἐμοί· ἀπελθόντων δὲ τῶν
ἀγγέλων ἰωάννου. ἤρξατο λέγειν τοῖς
ὄχλοις περὶ ἰωάννου· τί ἐξεληλ-
ύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν· ἄνθρωπον
ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμφιεσμέ-
νον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδό-
ξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν
τοῖς βασιλείοις εἰσί· ἀλλὰ τί ἐξε-
ληλύθατε ἰδεῖν· προφήτην;
ναὶ λέγω ὑμῖν καὶ περισσότερον
προφήτου· οὗτός ἐστι περὶ οὗ
γέγραπται· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου
σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν

ο̄α σου ἔμπροσθέν σου· λέγω γὰρ ὑμῖν·
μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ.
οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ, μείζων αὐ-
ο̄β τοῦ ἐστιν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας.
Καὶ οἱ τελῶναι. ἐδικαίωσαν τὸν θεὸν
βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάν-
νου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομι-
κοί, τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ ἠθέτησαν
εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες
ο̄γ ὑπ' αὐτοῦ· τίνι οὖν ὁμοιώσω
τοὺς ἀνθρώπους τῆς γενεᾶς ταύτης·
καὶ τίνι εἰσὶν ὅμοιοι· ὅμοιοί εἰσι, παι-
δίοις· τοῖς ἐν ἀγορᾷ καθημέ-
νοις, καὶ προσφωνοῦσιν ἀλλήλοις
καὶ λέγουσιν· ηὐλήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ
ὠρχήσασθε· ἐθρηνήσαμεν ὑ-
μῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύσατε· ἐλήλυθεν

Ε[illegible] ιϛ τῆς ἁγίας
εὐφημίας [illegible]

γὰρ ἰωάννης ὁ βαπτιστής. μήτε
ἄρτον ἐσθίων. μήτε οἶνον πί
νων. καὶ λέγετε. δαιμόνιον ἔχει. ἐλή
λυθεν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐσθίων καὶ πί
νων. καὶ λέγετε. ἰδοὺ ἄνθρωπος φάγος καὶ
οἰνοπότης. φίλος τελωνῶν καὶ ἁ
μαρτωλῶν. καὶ ἐδικαιώθη ἡ σο
φία, ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς
πάντων. Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν
τῶν φαρισαίων. ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ
καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ φα
ρισαίου ἀνεκλίθη. καὶ ἰδοὺ γυ
νὴ ἐν τῇ πόλει. ἥτις ἦν ἁμαρ
τωλός. καὶ ἐπιγνοῦσα ὅτι ἀνάκει
ται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φαρισαί
ου. κομίσασα ἀλάβαστρον μύ
ρου. καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ὀπίσω. κλαίουσα ἤρξατο βρέ
χειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δα

[illegible] ἀλ(λ') εἰ φαρισαῖος τὸν κ(ύριο)ν μύρω:

κρυσι· καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσεν· καὶ κατεφίλει
τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ ἤλειφε τῷ
μύρῳ· ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ
καλέσας αὐτὸν· εἶπεν ἐν ἑαυτῷ
λέγων· οὗτος εἰ ἦν προφήτης· ἐ
γίνωσκεν ἄν· τίς καὶ ποταπὴ ἡ
γυνὴ ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ ὅτι ἁ
μαρτωλός ἐστιν· καὶ ἀποκριθεὶς
ὁ ἰσ̅. εἶπεν πρὸς αὐτόν· Σίμων·
Ἔχω σοί τι εἰπεῖν· ὁ δέ φησι· διδά
σκαλε· εἰπέ· δύο χρεοφειλέται
ἦσαν δανειστῇ τινί· ὁ εἷς ὤφειλεν
δηνάρια πεντακόσια· ὁ δὲ ἕ
τερος, πεντήκοντα· μὴ ἐχόν
των δὲ αὐτῶν ἀποδοῦναι· ἀμφο
τέροις ἐχαρίσατο· τίς οὖν αὐτῶν
εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν ἀγαπήσει·
Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων· εἶπεν· ὑπο

λαμβάνω· ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον ἐχαρί
σατο· ὁ δέ, εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς
ἔκρινας· καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυ
ναῖκα, τῷ σίμωνι ἔφη· βλέπεις
Ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου
εἰς τὴν οἰκίαν· ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας
μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δέ, τοῖς
δάκρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας·
καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐξέμαξεν· φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δέ, ἀφ᾽ ἧς εἰσῆλθον· οὐ διέλει
πεν καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας·
ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου οὐκ ἤλει
ψας, αὕτη δέ, μύρῳ ἤλειψέ μου τοὺς
πόδας· οὗ χάριν λέγω σοι· ἀ
φέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ
πολλαί· ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ
ὀλίγον ἀφίεται· ὀλίγον ἀγαπᾷ· εἶ
πεν δὲ αὐτῇ· ἀφέωνταί σου αἱ

ἁμαρτίαι· καὶ ἤρξαντο οἱ συνανα
κείμενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· τίς
οὗτός ἐστιν· ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίη
σιν· εἶπεν δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα·
ἡ πίστις σου σέσωκέν σε πορεύου
εἰς εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθε
ξῆς· καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ πό
λιν καὶ κώμην κηρύσσων καὶ εὐαγγελι
ζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ· καὶ γυναῖ
κές τινες αἳ ἦσαν τεθεραπευμέναι
ἀπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἀσθενειῶν·
Μαρία ἡ καλουμένη Μαγδαληνή·
ἀφ' ἧς δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει·
καὶ Ἰωάννα· γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρό
που Ἡρῴδου· καὶ Σουσάννα· καὶ ἕτεραι
πολλαί· αἵτινες διηκόνουν αὐτῷ
ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς·
Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ καὶ

κδ̄ ε/π ς/τ παραβολ(ὴ) τοῦ σπόρου

τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων
πρὸς αὐτόν· εἶπεν διὰ παραβολῆς·
Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων· τοῦ σπεῖραι τὸν
σπόρον ἑαυτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν
αὐτόν· ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν,
καὶ κατεπατήθη· καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ, κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον
ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν· καὶ φυὲν
ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα·
Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκαν-
θῶν· καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἄκανθαι· ἀπέ-
πνιξαν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ
τὴν γῆν τὴν ἀγαθήν· καὶ φυὲν· ἐποίησε
καρπὸν ἑκατονταπλασίονα·
ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν· ἀκουέτω· Ἐπηρώτων
δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες·
τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη· ὁ δὲ εἶ-
πεν· ὑμῖν δέδοται γνῶναι τὰ μυστή-

ρια τῆς βασιλείας τοῦ θ(εο)ῦ· τοῖς δὲ
λοιποῖς ἐν παραβολαῖς· ἵνα βλέ-
ποντες, μὴ βλέπωσι· καὶ ἀκούοντες,
μὴ συνιῶσιν· ἔστι δὲ αὕτη ἡ πα-
ραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ
θ(εο)ῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδόν, εἰσὶν οἱ
ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διάβο-
λος καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρ-
δίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες
σωθῶσιν· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας·
οἳ ὅταν ἀκούσωσι μετὰ χαρᾶς δέ-
χονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν
οὐκ ἔχουσιν· οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύ-
ουσι· καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφί-
στανται· τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας
πεσόν· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες·
καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡ-
δονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνί-
γονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι· τὸ δὲ

ἐν τῇ καλῇ γῇ. οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν
καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες
τὸν λόγον κατέχουσι. καὶ καρποφοροῦ
σιν ἐν ὑπομονῇ. οὐδεὶς δὲ λύ
χνον ἅψας, καλύπτει αὐτὸν σκεύει. ἢ
ὑποκάτω κλίνης τίθησιν. ἀλλ᾽ ἐπὶ
λυχνίας ἐπιτίθησιν. ἵνα οἱ εἰσπο
ρευόμενοι βλέπωσι τὸ φῶς. οὐ γάρ
ἐστι κρυπτὸν. ὃ οὐ φανερὸν γενήσεται·
οὐδὲ ἀπόκρυφον. ὃ οὐ γνωσθήσεται
καὶ εἰς φανερὸν ἔλθῃ. βλέπετε οὖν
πῶς ἀκούετε· ὃς γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθή
σεται αὐτῷ· καὶ ὃς ἂν μὴ ἔχῃ· καὶ ὃ δοκεῖ
ἔχειν, ἀρθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ· παρε
γένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ καὶ οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἠδύναντο συν
τυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον· καὶ ἀπηγγέλη
αὐτῷ λεγόντων· ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελ
φοί σου. ἑστήκασιν ἔξω. ἰδεῖν σε θέ

λόντων· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν
πρὸς αὐτούς· μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί
μου οὗτοί εἰσιν· οἱ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ
ἀκούοντες καὶ ποιοῦντες· Καὶ ἐγέ

κγ πγ ε Νετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν· καὶ αὐτὸς
ἐνέβη εἰς πλοῖον καὶ οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· διέλθω
μεν εἰς τὸ πέραν τῆς λίμνης· καὶ ἀνή
χθησαν· πλεόντων δὲ αὐτῶν
ἀφύπνωσεν· καὶ κατέβη λαῖλαψ
ἀνέμου εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπλη
ροῦντο καὶ ἐκινδύνευον· προσελ
θόντες δὲ διήγειραν αὐτὸν λέγοντες·
ἐπιστάτα ἐπιστάτα· ἀπολλύμεθα·
ὁ δὲ ἐγερθεὶς, ἐπετίμησε τῷ ἀνέ
μῳ καὶ τῷ κλύδωνι τοῦ ὕδατος καὶ
ἐπαύσαντο καὶ ἐγένετο γαλήνη· εἶπεν
δὲ αὐτοῖς· ποῦ ἐστιν ἡ πίστις
ὑμῶν· φοβηθέντες δὲ ἐθαύμα

[illegible] τοῦ ἔχοντος τὸν λεγεῶνα [illegible] τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐλθόντι τῷ ἰησοῦ εἰς χώραν τῶν γερ[illegible]

σαν λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· τίς
ἄρα οὗτός ἐστιν· ὅτι καὶ τοῖς ἀνέμοις
ἐπιτάσσει καὶ τῷ ὕδατι καὶ ὑπακού-
ουσιν αὐτῷ· καὶ κατέπλευσαν εἰς
τὴν χώραν τῶν γεργεσηνῶν· ἥτις
ἐστὶν ἀντιπέραν τῆς γαλιλαίας· ἐξελ-
ιη θόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν· ὑπήν-
τησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ τῆς πόλε-
ως· ὃς εἶχεν δαιμόνια ἐκ χρόνων
ἱκανῶν· καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδι-
δύσκετο· καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ'
ἐν τοῖς μνήμασιν· ἰδὼν δὲ
τὸν ἰησοῦν ἀνακράξας· προσέπεσεν
αὐτῷ· καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπεν·
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ ἰησοῦ υἱὲ τοῦ θεοῦ τοῦ ὑ-
ψίστου· δέομαί σου, μή με βασανί-
σῃς· παρήγγελλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ
ἀκαθάρτῳ· ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου·
πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει

καὶ αὐτόν. καὶ ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι καὶ πέ-
δαις φυλασσόμενος· καὶ διαρ-
ρήσσων τὰ δεσμά. ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ
δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους· ἐπη-
ρώτησεν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων·
τί σοι ἐστὶν ὄνομα· ὁ δὲ εἶπεν·
λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰ-
σῆλθεν εἰς αὐτόν· καὶ παρεκά-
λουν αὐτόν. ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐ-
τοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν·
Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν.
βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκά-
λουν αὐτόν, ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν
αὐτοῖς· ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμό-
νια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. εἰσῆλθεν εἰς τοὺς
χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη κα-
τὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην· καὶ ἀ-
πεπνίγη· ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες

τὸ γεγενημένον. ἔφυγον καὶ ἀπήγγει-
λαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς·
π Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός· καὶ ἦλ-
θον πρὸς τὸν ἰν̅· καὶ εὗρον καθήμε-
νον τὸν ἄνθρωπον ἀφ᾽ οὗ τὰ δαιμόνια
ἐξεληλύθει· ἱματισμένον καὶ σωφρο-
νοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰυ̅.
καὶ ἐφοβήθησαν· ἀπήγγειλαν δὲ
αὐτοῖς καὶ οἱ ἰδόντες. πῶς ἐσώθη
ὁ δαιμονισθείς· καὶ ἠρώτησεν
αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου
τῶν γεργεσηνῶν. ἀπελ-
θεῖν ἀπ᾽ αὐτῶν. ὅτι φόβῳ μεγά-
λῳ συνείχοντο· αὐτὸς δὲ ἐμβὰς
πδ η εἰς τὸ πλοῖον. ὑπέστρεψεν· ἐδέετο
αὐτοῦ ὁ ἀνήρ· ἀφ᾽ οὗ ἐξεληλύθει τὰ
δαιμόνια εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέ-
λυσεν δὲ αὐτὸν ὁ ἰς̅ λέγων· ὑπόστρε-
φε εἰς τὸν οἶκόν σου· καὶ διηγοῦ ὅσα

τῇ ε' τῆς ϛ' ... αἱμορροούσης ... ιγ' ζ' ... ἄνθρωπος προσ-
ῆλθεν τῷ Ἰ(ησο)ῦ ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος

ἐποίησέν σοι ὁ θ(εὸ)ς. καὶ ἀπῆλθεν
καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων· ὅ-
σα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. ἐγένετο δὲ πε
ἐν τῷ ὑποστρέψαι τὸν Ἰ(ησοῦ)ν. ἀπεδέ-
ξατο αὐτὸν ὁ ὄχλος. ἦσαν γὰρ πάν-
τες προσδοκῶντες αὐτόν. καὶ ἰδοὺ
ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνομα Ἰάειρος·
καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς συναγωγῆς ὑπῆρ-
χεν. καὶ πεσὼν παρὰ τοὺς πόδας
τοῦ Ἰ(ησο)ῦ. παρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· ὅτι θυγάτηρ μο-
νογενὴς ἦν αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδε-
κα· καὶ αὐτὴ ἀπέθνησκεν. ἐν δὲ
τῷ ὑπάγειν αὐτόν. οἱ ὄχλοι συνέπνι-
γον αὐτόν. καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει
αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα.
ἥτις ἰατροῖς προσαναλώσασα
ὅλον τὸν βίον. οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδε-
νὸς θεραπευθῆναι· προσελθοῦσα,

ὄπισθεν ἥψατο τοῦ κρασπέδου
τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· καὶ παρα
χρῆμα, ἔστη ἡ ῥύσις τοῦ αἵματος
αὐτῆς· καὶ εἶπεν ὁ ἰησοῦς· τίς ὁ ἁψά
μενός μου· ἀρνουμένων δὲ
πάντων· εἶπεν ὁ πέτρος καὶ οἱ με
τ' αὐτοῦ· ἐπιστάτα· οἱ ὄχλοι συνέ
χουσίν σε καὶ ἀποθλίβουσι· καὶ λέγεις
τίς ὁ ἁψάμενός μου; ὁ δὲ ἰησοῦς εἶ
πεν· ἥψατό μού τις· ἐγὼ γὰρ ἔ
γνων, δύναμιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐ
μοῦ· ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ ἔ
λαθεν· τρέμουσα ἦλθεν· καὶ προσ
πεσοῦσα αὐτῷ δι' ἣν αἰτίαν ἥ
ψατο αὐτοῦ· ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώ
πιον παντὸς τοῦ λαοῦ· καὶ ὡς ἰ
άθη παραχρῆμα· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτῇ· θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις
σου σέσωκέν σε· πορεύου εἰς εἰρήνην·

Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος· ἔρχεταί τις
παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου· λέγων
αὐτῷ· ὅτι τέθνηκεν ἡ θυγάτηρ
σου, μὴ σκύλλε τὸν διδάσκαλον·
Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας· ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ λέγων· μὴ φοβοῦ· μόνον πί-
στευσον καὶ σωθήσεται· ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν
οἰκίαν· οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐ-
δένα· εἰ μὴ πέτρον καὶ ἰωάννην
καὶ ἰάκωβον καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς
καὶ τὴν μητέρα· ἔκλαιον δὲ πάντες
καὶ ἐκόπτοντο αὐτήν· ὁ δὲ εἶπεν·
μὴ κλαίετε· οὐκ ἀπέθανεν· ἀλ-
λὰ καθεύδει· καὶ κατεγέλων αὐτοῦ εἰ-
δότες ὅτι ἀπέθανεν· αὐτὸς
δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάντας· καὶ κρα-
τήσας τῆς χειρὸς αὐτῆς· ἐφώνησε
λέγων· ἡ παῖς ἔγειρε· καὶ ἐπέστρε-
ψε τὸ πνεῦμα αὐτῆς· καὶ ἀνέστη πα-

κγ' περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δώδεκα

παραχρῆμα· καὶ διέταξεν αὐτῇ
δοθῆναι φαγεῖν· καὶ ἐξέστησαν οἱ γο-
νεῖς αὐτῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐ-
τοῖς μηδενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός·
Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδε-
κα· ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ
ἐξουσίαν· ἐπὶ πάντα τὰ δαιμό-
νια· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσ-
σειν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ
ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας· καὶ εἶπεν
Πρὸς αὐτούς· μηδὲν αἴρετε εἰς
τὴν ὁδόν· μήτε ῥάβδους· μήτε
πήραν· μήτε ἄρτον· μήτε ἀργύ-
ριον· μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔ-
χειν· καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλ-
θητε· ἐκεῖ μένετε· καὶ ἐκεῖθεν
ἐξέρχεσθε· καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξων-
ται ὑμᾶς· ἐξερχόμενοι ἀπὸ
τῆς πόλεως ἐκείνης· καὶ τὸν κο-

νιορτὸν ἀπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν
ἀποτινάξατε· εἰς μαρτύριον
ἐπ' αὐτούς· ἐξερχόμενοι δὲ, δι-
ήρχοντο κατὰ τὰς κώμας εὐ-
αγγελιζόμενοι καὶ θεραπεύοντες
πανταχοῦ· ἤκουσεν δὲ ἡρώ-
δης ὁ τετράρχης τὰ γινόμενα ὑπ'
αὐτοῦ πάντα· καὶ διηπόρει· διὰ
τὸ λέγεσθαι ὑπό τινων· ὅτι ἰω-
άννης ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ὑπό
τινων δὲ, ὅτι ἠλίας ἐφάνη· ἄλ-
λων δὲ, ὅτι προφήτης τῶν ἀρ-
χαίων ἀνέστη· καὶ εἶπεν ἡρώ-
δης· ἰωάννην, ἐγὼ ἀπεκεφά-
λισα· τίς δέ ἐστιν οὗτος· περὶ οὗ
ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα· καὶ ἐζήτει ἰ-
δεῖν αὐτόν· καὶ ὑποστρέψαντες
οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ,
ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν

αὐτοῖς ὑπεχώρησεν κατ' ἰδίαν εἰς
τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης
βηθσαϊδάν· οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες
ἠκολούθησαν· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς
ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ· καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θερα-
πείας ἰᾶτο. ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο
κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ
δώδεκα εἶπον αὐτῷ· ἀπόλυσον
τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς
τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγρούς,
καταλύσωσι καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν·
ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν·
εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· δότε αὐ-
τοῖς ὑμεῖς φαγεῖν· οἱ δὲ εἶπον· οὐκ εἰ-
σὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι
καὶ ἰχθύες δύο· εἰ μήτι πορευθέντες
ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα
τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα. ἦσαν

κε [illegible] περὶ τῶν πέντε ἄρτων καὶ τῶν β ἰχθύων

γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι·
Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐ-
τοῦ· κατακλίνατε αὐτοὺς κλι-
σίας, ἀνὰ πεντήκοντα· καὶ ἐποί-
ησαν οὕτως. καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας·
Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς
δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐ-
ρανόν, εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ κατέ-
κλασεν. καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς
παραθεῖναι τῷ ὄχλῳ· καὶ ἔ-
φαγον καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες·
καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς.
κλασμάτων κόφινοι δώδεκα·
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευ-
χόμενον καταμόνας. συνῆ-
σαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπη-
ρώτησεν αὐτοὺς λέγων· τίνα με λέ-
γουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι· οἱ δέ, ἀπο-
κριθέντες εἶπον· Ἰωάννην τὸν

ζήτ. ... τῶν μαθητῶν ἐπερώτησε.

βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι
δὲ, ὅτι προφήτης τὶς τῶν ἀρχαί-
ων ἀνέστη· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὑμεῖς
δὲ τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς
δὲ Πέτρος εἶπεν· τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ·
ϙε α Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγει-
λεν μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο· εἰπὼν ὅ-
τι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν·
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν
πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ
γραμματέων· καὶ ἀποκτανθῆναι,
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι:
ϙϛ α Ἔλεγεν δὲ πρὸς πάντας· εἴ τις
θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν· ἀπαρ-
νησάσθω ἑαυτόν· καὶ ἀράτω τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι· ὃς
ϙζ α γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι· ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν
ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν

κεν ἐμοῦ. οὗτος σώσει αὐτήν. τί
γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας
τὸν κόσμον ὅλον. ἑαυτὸν δὲ ἀπο
λέσας ἢ ζημιωθείς. ὃς γὰρ ἐὰν
ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λό
γους. τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυν
θήσεται. ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ
αὐτοῦ καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέ
λων. λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς. εἰσί
τινες τῶν ὧδε ἑστώτων. οἳ οὐ μὴ
γεύσωνται θανάτου. ἕως ἂν ἴδω
σι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. ἐγένε
το δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους. ὡσεὶ
ἡμέραι ὀκτώ. καὶ παραλαβὼν
πέτρον καὶ ἰωάννην καὶ ἰάκωβον.
ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐ
τόν. τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ,
ἕτερον καὶ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ

τῆς μεταμορφώσεως τοῦ Ἰησοῦ

λευκὸς ἐξαστράπτων· καὶ ἰδοὺ
ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ·
οἵτινες ἦσαν μωσῆς καὶ ἠλίας·
οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ· ἔλεγον τὴν
ἔξοδον αὐτοῦ· ἣν ἔμελλεν πλη
ροῦν ἐν ἱλήμ· ὁ δὲ πέτρος καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ· ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ·
Διαγρηγορήσαντες δὲ· εἶδον τὴν
δόξαν αὐτοῦ· καὶ τοὺς δύο ἄνδρας
τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ· Καὶ ἐγέ
νετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς
ἀπ᾽ αὐτοῦ· εἶπεν ὁ πέτρος πρὸς τὸν
ἰν̄· ἐπιστάτα· καλόν ἐστιν ἡμᾶς
ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσωμεν σκη
νὰς τρεῖς· μίαν σοί· καὶ μίαν μω
σῆ· καὶ μίαν ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει·
Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος· ἐγέ
νετο νεφέλη καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐ
φοβήθησαν δέ· ἐν τῷ ἐκείνους

ἐφοβήθησαν ἐν τῷ εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην· καὶ φωνὴ
ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα·
Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός· αὐ-
τοῦ ἀκούετε. καὶ ἐν τῷ γενέσθαι
τὴν φωνὴν εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος·
καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν· καὶ οὐδενὶ ἀπήγ-
γειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις
οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν. Ἐγένετο
δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ κατελθόν-
των αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήν-
τησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς· καὶ ἰ-
δοὺ ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόη-
σε λέγων· διδάσκαλε· δέο-
μαί σου ἐπίβλεψαι ἐπὶ τὸν υἱόν μου·
ὅτι μονογενής ἐστί μοι· καὶ ἰδοὺ
πνεῦμα λαμβάνει αὐτόν· καὶ ἐξαίφνης
κράζει· καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ
ἀφροῦ· καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐ-
τοῦ· συντρῖβον αὐτόν· καὶ ἐδεή-

θην τῶν μαθητῶν σου ἵνα ἐκβά-
λωσιν αὐτό· καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν. ἀπο-
κριθεὶς δὲ ὁ Ἰς εἶπεν· ὦ γενεὰ ἄ-
πιστος καὶ διεστραμμένη· ἕως
πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἀνέξο-
μαι ὑμῶν; προσάγαγε τὸν υἱόν σου
ὧδε. Ἔτι δὲ προσερχομένου
αὐτοῦ· ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησεν
δὲ ὁ Ἰς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ· καὶ ἰ-
άσατο τὸν παῖδα· καὶ ἀπέδω-
κεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Ἐξεπλήσ-
σοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγα-
λειότητι τοῦ θῦ· τέ· Πάντων δὲ
θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίει
ὁ Ἰς· εἶπεν πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα
ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱ-
ὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι

ἀνθρώπων. οἱ δὲ ἠγνόουν
τὸ ῥῆμα τοῦτο· καὶ ἦν παρακεκαλυ-
μμένον ἀπ' αὐτῶν. ἵνα μὴ αἴ-
σθωνται αὐτό· καὶ ἐφοβοῦντο
ἐρωτῆσαι αὐτὸν, περὶ τοῦ ῥήματος
τούτου. Εἰσῆλθεν δὲ διαλο-
ρβ Γισμὸς ἐν αὐτοῖς. τὸ τίς ἂν εἴη
μείζων αὐτῶν· ὁ δὲ Ἰς ἰδὼν τὸν
διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν,
ἐπιλαβόμενος παιδίον ἔστησεν
αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδί-
ον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέ-
χεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται. δέ-
χεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ
μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρ-
χων. οὗτος ἔσται μέγας. Ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶπεν· Ἐπιστάτα·
εἴδομέν τινα ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου

ἐκβάλλοντα δαιμόνια· καὶ ἐκω-
λύσαμεν αὐτόν, ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ
μεθ' ἡμῶν· καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τὸν ὁ Ἰς· μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ ἔστι
καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστι· ἐγένε-
Το δὲ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὰς
ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ
καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστήρι-
ξεν τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερουσαλήμ·
Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸ προσώ-
που αὐτοῦ· καὶ πορευθέντες
εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρειτῶν
ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ· καὶ οὐκ ἐδέ-
ξαντο αὐτόν, ὅτι τὸ πρόσωπον
αὐτοῦ ἦν πορευόμενον εἰς Ἱερουσαλήμ·
Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον·
κε· θέλεις εἴπωμεν· πῦρ κατα-
βῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀναλῶσαι

αὐτοὺς· ὡς καὶ ἠλίας ἐποίησεν;
στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐτοῖς,
καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην·
Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐτῶν
ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν·
ἀκολουθήσω σοι, ὅπου ἐὰν ἀπέρ-
χῃ κύριε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσιν,
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, οὐκ ἔ-
χει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ· εἶπε
δὲ πρὸς ἕτερον, ἀκολούθει μοι·
ὁ δὲ εἶπε· κύριε ἐπίτρεψόν μοι ἀ-
πελθόντι πρῶτον, θάψαι τὸν
πατέρα μου· εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· ἄφες
τοὺς νεκρούς, θάψαι τοὺς ἑαυ-
τῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθών, δι-
άγγελλε τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· εἶπε
δὲ καὶ ἕτερος· ἀκολουθήσω σοι

ἡ ... χθ ... [illegible]
τοῦ ἁγίου Βαβύλα ... ἀπεσ ... εἰς τῶν ... [illegible]

κ(ύρι)ε· πρὸς αὐτὸν δέ· ἐπίτρεψόν μοι ἀ-
ποτάξασθαι τοῖς εἰς τὸν οἶκόν
μου· εἶπεν δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πρὸς αὐτόν·
οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ
ἐπ' ἄροτρον· καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπί-
σω· εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θ(εο)ῦ· ... ἀλλ' ... αὐτὰ ... ἀνέ-
δειξεν ὁ κ(ύριο)ς· κ(αὶ) ἑτέρους ἑβδομήκον-
τα· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ
δύο· πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς πᾶ-
σαν πόλιν καὶ τόπον· οὗ ἤμελλεν
αὐτὸς ἔρχεσθαι· ἔλεγεν οὖν πρὸς
αὐτούς· ὁ μὲν θερισμὸς πολύς·
οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι· δεήθητε
οὖν τοῦ κ(υρίο)υ τοῦ θερισμοῦ· ὅπως
ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν
αὐτοῦ· ὑπάγετε· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλ-
λω ὑμᾶς· ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύ-
κων· + ... [illegible]

μὴ πήραν· μὴ δὲ ὑποδήματα·
μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν, ἀσπάση-
σθε· εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε,
Πρῶτον λέγετε· εἰρήνη τῷ οἴκῳ
τούτῳ· καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρήνης,
ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρή-
νη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς ἀνα-
κάμψει· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ,
μένετε ἐσθίοντες καὶ πίνοντες
τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐρ-
γάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστιν·
Μὴ μεταβαίνετε ἐξ οἰκίας εἰς οἰ-
κίαν· καὶ εἰς ἣν ἂν πόλιν εἰσέρχη-
σθε καὶ δέχωνται ὑμᾶς· ἐσθίετε
τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν· καὶ θε-
ραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ ἀσθενεῖς·
Καὶ λέγετε αὐτοῖς· ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· εἰς ἣν δ' ἂν πό-
λιν εἰσέρχησθε καὶ μὴ δέχωνται

ὑμᾶς, ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας
αὐτῆς, εἴπατε· καὶ τὸν κονιορτὸν
τὸν κολληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλε-
ως ὑμῶν, ἀπομασσόμεθα ὑμῖν·
πλὴν τοῦτο γινώσκετε· ὅτι ἤγγι-
κεν ἐφ᾽ ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
ριε Λέγω ὑμῖν ὅτι Σοδόμοις ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ, ἀνεκτότερον ἔσται
ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ. οὐαί σοι Χο-
ραζίν· οὐαί σοι Βηθσαϊδά· ὅ-
τι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἐγενήθησαν
αἱ δυνάμεις αἱ γενόμεναι ἐν ὑμῖν,
πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ καὶ
θήμεναι μετενόησαν· πλὴν
Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκτότερον
ἔσται ἐν τῇ κρίσει ἢ ὑμῖν· καὶ
σὺ Καπερναούμ· ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ
ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου καταβι-
ριϛ βασθήσῃ. ὁ ἀκούων ὑμῶν

[illegible]

μοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ
ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ
τὸν ἀποστείλαντά με· ὑπέστρε
ψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χα
ρᾶς λέγοντες· κε· καὶ τὰ δαιμό
νια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνό
ματί σου· εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ἐθε
ώρουν τὸν σατανᾶν, ὡς ἀστραπὴν
ἐκ τοῦ οὐνοῦ πεσόντα· ἰδοὺ
δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, τοῦ
πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπί
ων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν
τοῦ ἐχθροῦ· καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ
ἀδικήσει· πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαί
ρετε· ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑπο
τάσσεται· χαίρετε δέ, ὅτι τὰ
ὀνόματα ὑμῶν ἐγράφη ἐν τοῖς
οὐνοῖς· ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ,
ἠγαλλιάσατο τῷ πνι ὁ ις καὶ εἶπεν

ἐξομολογοῦμαί σοι πάτερ κύριε τοῦ οὐρανοῦ
καὶ τῆς γῆς· ὅτι ἀπέκρυψας ταῦ-
τα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπε-
κάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναὶ
ὁ πατήρ· ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία
ρι̅θ̅ ἔμπροσθέν σου· Καὶ στραφεὶς πρὸς
Τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ εἶπεν· πάν-
τα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ πατρός μου·
καὶ οὐδεὶς γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱός,
εἰ μὴ ὁ πατήρ· καὶ τίς ἐστιν ὁ πατήρ, εἰ μὴ
ὁ υἱός· καὶ ᾧ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀπο-
ρκ̅ καλύψαι· καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς
Μαθητὰς κατ' ἰδίαν εἶπεν·
μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέπον-
τες ἃ βλέπετε· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι
Πολλοὶ προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλη-
σαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε· καὶ
οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε·
τέλ(ος) ρκ̅α̅ καὶ οὐκ ἤκουσαν + Καὶ ἰδοὺ νομικ(ός)

λε̅ [illegible]

Νομικός τις ἀνέστη ἐκπειράζων αὐτὸν καὶ λέγων·
διδάσκαλε· τί ποιήσας, ζωὴν
αἰώνιον κληρονομήσω· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτόν· ἐν τῷ νόμῳ τί γέ-
γραπται· πῶς ἀναγινώσκεις·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· ἀγαπήσεις
κύριον τὸν θεόν σου· ἐξ ὅλης τῆς καρδί-
ας σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου· καὶ ἐξ ὅ-
λης τῆς ἰσχύος σου· καὶ ἐξ ὅλης τῆς δι-
ανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σε-
αυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· ὀρθῶς
κβ ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καὶ ζήσῃ·
ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν· εἶπε
πρὸς τὸν Ἰησοῦν· καὶ τίς ἐστί μου πλη-
σίον· ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ
εἰς Ἱεριχὼ· καὶ λῃσταῖς περιέπεσεν·
οἳ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν· καὶ πληγὰς ἐ-
πιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ.

λϛ ΠΕ(ΡΙ) ΤΟΥ ΕΜΠΕΣΟΝΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΛΗΣΤΑΣ

τυγχάνοντα· κατὰ συγκυρίαν δὲ
ἱερεύς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ
ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντι-
παρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης
γενόμενος κατὰ τὸν τόπον· ἐλ-
θὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν· Σα-
μαρείτης δέ τις ὁδεύων· ἦλθεν
κατ᾽ αὐτόν· καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγ-
χνίσθη· καὶ προσελθὼν, κατέ-
δησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπι-
χέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβά-
σας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆ-
νος· ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖ-
ον· καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ
Τὴν αὔριον ἐξελθὼν· ἐκβαλὼν
δύο δηνάρια· ἔδωκε τῷ παν-
δοχεῖ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελή-
θητι αὐτοῦ· καὶ ὅ τι ἂν προσδα-
πανήσῃς· ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχε-

σθαι με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τού
των τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι
γεγονέναι. τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃ
στάς. ὁ δὲ εἶπεν· ὁ ποιήσας
τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. εἶπεν οὖν αὐ
τῷ ὁ ἰσ̄· πορεύου καὶ σύ, ποίει ὁμοίως.
Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐ
τούς. καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην
τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρ
θα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ κα
λουμένη Μαρία· ἣ καὶ παρακαθί
σασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ἰῡ,
ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ. ἡ δὲ
Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολ
λὴν διακονίαν. ἐπιστᾶσα δὲ
εἶπε· κε̄. οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελ
φή μου μόνην με κατέλιπε δι
ακονεῖν· εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι

σιν ὥσπερ τι μαθήματα· ἀποκριθεὶς δὲ
εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα· Μάρθα·
μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά·
ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν
ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο· ἥτις οὐκ
ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς· καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τόπῳ
τινὶ προσευχόμενον· ὡς ἐπαύσα-
το, εἶπέ τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς αὐτόν· κε· δίδαξον ἡμᾶς
προσεύχεσθαι, καθὼς καὶ Ἰωάννης
ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
εἶπεν δὲ αὐτοῖς· ὅταν προσεύ-
χησθε, λέγετε· πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνο-
μά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιούσιον· δίδου ἡμῖν τὸ κα-
θ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁ-

μαρτίας ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοί. ἀφίε
μεν παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· τίς ἐξ ὑμῶν
ἕξει φίλον· καὶ πορεύσεται πρὸς
αὐτὸν μεσονυκτίου· καὶ εἴπῃ αὐ
τῷ· φίλε· χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρ
τους ἐπειδὴ φίλος παρεγένετο ἐξ ὁ
δοῦ πρός με· καὶ οὐκ ἔχω ὃ παραθή
σω αὐτῷ· κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀ
ποκριθεὶς εἴπῃ· μή μοι κόπους
πάρεχε· ἤδη ἡ θύρα κέκλεισται·
καὶ τὰ παιδία μου μετ᾽ ἐμοῦ εἰς τὴν
κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς
δοῦναί σοι· λέγω ὑμῖν· εἰ καὶ οὐ δώ
σει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι αὐ
τοῦ φίλον· διά γε τὴν ἀναίδειαν
αὐτοῦ, ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσον

ρκϛ
ε

χρήζει. κἀγὼ ὑμῖν λέγω· αἰτεῖτε καὶ δο-
θήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε·
κρούετε καὶ ἀνοιχθήσεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ
ὁ αἰτῶν λαμβάνει· καὶ ὁ ζητῶν εὑ-
ρίσκει· καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιχθή-
σεται. τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰ-
τήσει ὁ υἱὸς ἄρτον· μὴ λίθον ἐπιδώ-
σει αὐτῷ; ἢ καὶ ἰχθύν· μὴ ἀντὶ ἰχθύ-
ος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ; ἢ καὶ ἐὰν
αἰτήσῃ ᾠόν· μὴ ἐπιδώσει αὐτῷ
σκορπίον; εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ
ὑπάρχοντες· οἴδατε δόματα
ἀγαθὰ διδόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν,
πόσῳ μᾶλλον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώ-
σει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν·

ρκζ
Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον· καὶ
αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
δαιμονίου ἐξελθόντος· ἐλάλησεν
ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι·

λδ ✠ περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν:

τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· ἐν βε
ελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονί
ων· ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτε
ροι δὲ πειράζοντες σημεῖον πα
ρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ· αὐτὸς
δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα,
εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα, ἐρη
μοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πί
πτει· εἰ δὲ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν
διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται
ἡ βασιλεία αὐτοῦ· ὅτι λέγετε ἐν
βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαιμό
νια· εἰ δὲ ἐγὼ ἐν βεελζεβοὺλ ἐκ
βάλλω τὰ δαιμόνια· οἱ υἱοὶ ὑμῶν
ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν· διὰ τοῦτο
κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται· εἰ δὲ
ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαι
μόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς

207

ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ὅταν ὁ ἰσχυρὸς
καθωπλισμένος φυλάσσῃ τὴν
ἑαυτοῦ αὐλήν· ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ
ὑπάρχοντα αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ὁ
ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νι
κήσῃ αὐτόν· τὴν πανοπλίαν αὐ
τοῦ αἴρει ἐφ' ᾗ ἐπεποίθει· καὶ τὰ σκῦ
λα αὐτοῦ διαδίδωσιν· ὁ μὴ ὢν
μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστιν· καὶ ὁ μὴ συνά
γων μετ' ἐμοῦ σκορπίζει· ὅταν τὸ
ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ
ἀνθρώπου· διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων
ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρί
σκον· λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶ
κόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν,
εὑρίσκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμη
μένον· τότε πορεύεται· καὶ παρα
λαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότε
ρα ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα, κατοικεῖ

ε̄π ς̄τ τ̄ τοχ ε̄ παρ... φωνης:

καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου· χείρονα τῶν πρώτων·
ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦ
τα. ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ
τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· μακα
ρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε. καὶ
μαστοὶ οὓς ἐθήλασας· αὐτὸς δὲ
εἶπεν· μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκού
οντες τὸν λόγον τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες
αὐτόν· τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζο
μένων. ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη
πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ· καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου·
καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς σημεῖον
τοῖς Νινευΐταις. οὕτως ἔσται καὶ ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ ταύτῃ·
βασίλισσα νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ
κρίσει· μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς

μ̄ ... τῶν κ(αὶ) τοῖς τῶν σημείων:

ταύτης. καὶ κατακρινεῖ αὐτοῖς, ὅτι
ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς
ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολομῶντος·
καὶ ἰδοὺ πλεῖον Σολομῶντος ὧδε· οὐ
ρνζ Γ Δεὶς δὲ λύχνον ἅψας. εἰς κρυπτὸν τί
θησιν· οὐδὲ ὑπὸ τὸν μόδιον. ἀλλ'
ἐπὶ τὴν λυχνίαν. ἵνα οἱ εἰσπορευό
ρλα μενοι. τὸ φέγγος βλέπωσιν· ὁ λύ
χνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλ
μός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου
ἁπλοῦς ᾖ. καὶ ὅλον τὸ σῶμά σου φω
τεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ.
καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν· σκόπει
οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστίν·
εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φωτεινὸν
μὴ ἔχον τι μέρος σκοτεινόν· ἔσται
φωτεινὸν ὅλον. ὡς ὅταν ὁ λύχνος
τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε· Ἐν
ρλβ Δὲ τῷ λαλῆσαι. ἠρώτα αὐτὸν φαρι

μβ ☩ περὶ τοῦ φαρισαίου τοῦ καλέσαντος

σαῖός τις· ὅπως ἀριστήσῃ παρ' αὐ
τῷ· εἰσελθὼν δὲ, ἀνέπεσεν· ὁ δὲ
φαρισαῖος ἰδὼν, ἐθαύμασεν, ὅ
τι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ
ἀρίστου· εἶπεν δὲ ὁ κ(ύριο)ς πρὸς αὐτόν·
νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι. τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθα
ρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας· ἄφρονες·
οὐχ ὁ ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσω
θεν ἐποίησεν; πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην· καὶ ἰδοὺ πάντα
καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν. ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν
τοῖς φαρισαίοις· ὅτι ἀποδεκα
τοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον
καὶ πᾶν λάχανον· καὶ παρέρχεσθε
τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θ(εο)ῦ·
ταῦτα ἔδει ποιῆσαι. κἀκεῖνα μὴ ἀ
φιέναι· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις

ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρί-
αν ἐν ταῖς συναγωγαῖς· καὶ τοὺς ἀσπα-
σμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς· οὐαὶ ὑμῖν
ρλη/ε Γραμματεῖς φαρισαῖοι ὑποκριταί·
ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα·
καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω
οὐκ οἴδασιν· ἀποκριθεὶς δέ τις
τῶν νομικῶν. λέγει αὐτῷ· διδάσκα-
λε· ταῦτα λέγων· καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις·
ρλθ/ε Ὁ δὲ εἶπεν· καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς
οὐαί· ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορ-
τία δυσβάστακτα· καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν
δακτύλων ὑμῶν· οὐ προσψαύετε
τοῖς φορτίοις· τέλ οὐαὶ ὑμῖν· ὅτι
ρμ/ε Οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφη-
τῶν· οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτει-
ναν αὐτούς· ἄρα μαρτυρεῖτε
καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν
πατέρων ὑμῶν· ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέ-

κτειναν αὐτούς· ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα· διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν· ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν· ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν· τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· ἀπὸ τοῦ αἵματος ἄβελ, ἕως τοῦ αἵματος ζαχαρίου· τοῦ ἀπολομένου, μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης· οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς· ὅτι ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε· καὶ τοὺς εἰσερχομένους ἐκωλύσατε· λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς αὐτούς· ἤρ

ξαντο οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖ
οι, δεινῶς ἐνέχειν καὶ ἀποστοματίζειν
αὐτόν. περὶ πλειόνων ἐνεδρεύον
τες αὐτόν· ζητοῦντες θηρεῦσαί τι
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, ἵνα κατηγο
ρήσωσιν αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπισυνα
χθεισῶν τῶν μυριάδων τοῦ ὄχλου
ἀρχ. ὥστε καταπατεῖν ἀλλήλους. ἤρξατο
λέγειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.
ρλδ Πρῶτον προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ
τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις
ἐστὶν ὑπόκρισις· οὐδὲν δὲ συγκε
ρλε ΙΣ καλυμμένον ἐστίν, ὃ οὐκ ἀποκα
λυφθήσεται· καὶ κρυπτὸν ὃ οὐ γνωσθή
σεται· ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτί
ᾳ εἴπατε. ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθή
σεται· καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε
ἐν τοῖς ταμείοις. κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων. λέγω δὲ

ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβη-
θῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ
σῶμα· καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόν-
των τι περισσότερον ποιῆσαι·
ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε·
φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι
ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν εἰς τὴν
γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν τοῦτον
φοβήθητε· οὐχὶ πέντε στρου-
θία πωλεῖται ἀσσαρίων δύο; καὶ
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώ-
πιον τοῦ θῦ· ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες
τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμη-
ται· μὴ οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν
στρουθίων διαφέρετε· λέγω δὲ
ὑμῖν· πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν
ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνων·
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ
ἔμπροσθεν τῶν ἀγγέλων τοῦ θῦ.

ρμε β Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπι-
ον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς
ρμζ ι ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγι-
ον πνεῦμα βλασφημήσαντι, οὐκ ἀφεθή-
σεται. Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς
ρμη β ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς
καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε πῶς
ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴπητε·
τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ εἰπεῖν. + Εἶ-
πε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· Δι-
δάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου, με-
ρίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομί-
αν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, τίς με
κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν
ἐφ' ὑμᾶς; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς·
Ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονε-

μς κυ(ριακῇ) ιγ' εὐφόρησεν ἡ χώρα πλουσίου
ρη

νεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν
τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑπαρ-
χόντων αὐτοῦ· ἀμήν. εἶπεν δὲ πα-
ραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀν(θρώπ)ου
τινὸς πλουσίου. εὐφόρησεν ἡ χώ-
ρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων
τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνά-
ξω τοὺς καρπούς μου· καὶ εἶπεν· τοῦ-
το ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀπο-
θήκας. καὶ μείζονας οἰκοδομήσω·
καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννή-
ματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου. καὶ ἐρῶ τῇ
ψυχῇ μου· ψυχή· ἔχεις πολλὰ ἀγα-
θὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀνα-
παύου· φάγε· πίε· εὐφραίνου.
εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ θ(εό)ς· ἄφρων·
ταύτῃ τῇ νυκτί· τὴν ψυχήν σου
ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοί-
μασας τίνι ἔσται· οὕτως ὁ θησαυ-
ρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θ(εὸ)ν πλουτῶν.

ΤΑΥ(ΤΑ) ΛΕΓ(ΩΝ) ΕΦ(ΩΝΕΙ) Ο ΕΧΩΝ ΩΤΑ ΑΚΟΥΕΙΝ ΑΚΟΥΕ(ΤΩ)

εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω· μὴ μεριμνᾶτε
τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε· μηδὲ τῷ
σώματι τί ἐνδύσησθε· ἡ γὰρ ψυ
χὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς· καὶ τὸ σῶ
μα τοῦ ἐνδύματος· Κατανοή
σατε τοὺς κόρακας· ὅτι οὐ σπεί
ρουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον οὐδὲ
ἀποθήκη· καὶ ὁ θεὸς τρέφει αὐτούς·
πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν
πετεινῶν· τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλι
κίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα· εἰ οὖν
οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε· τί περὶ
τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε· Κα
τανοήσατε τὰ κρίνα πῶς αὐξά
νει· οὐ κοπιᾷ· οὐδὲ νήθει· λέγω
δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν πά
σῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλε
το ὡς ἓν τούτων· εἰ δὲ τὸν χόρτον

ορυχθῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. καὶ ὑμεῖς
οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται· τέ(λος)
Εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· κύριε,
πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην
λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας; εἶπεν
ζ Δὲ ὁ κύριος· τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰ-
κονόμος ὁ φρόνιμος, ὃν καταστή-
σει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ,
τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον.
Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλ-
θὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα
οὕτως· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν ὅτι ἐπὶ
πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ κα-
ταστήσει αὐτόν. ἐὰν δὲ εἴπῃ
η Ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ
αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι·
καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας
καὶ τὰς παιδίσκας· ἐσθίειν τε καὶ

πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι· ἥξει ὁ κύριος τοῦ
δούλου ἐκείνου· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσ-
δοκᾷ· καὶ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει·
καὶ διχοτομήσει αὐτόν· καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ θήσει μετὰ τῶν ἀπίστων·
ρνθ ι Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος· ὁ γνοὺς τὸ θέ-
λημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ· καὶ μὴ ἑτοιμά-
σας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλη-
μα αὐτοῦ· δαρήσεται πολλάς·
ὁ δὲ μὴ γνούς· ποιήσας δὲ ἄξια
πληγῶν· δαρήσεται ὀλίγας· παν-
τὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολύ· πολὺ ζητη-
θήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεν-
το πολύ· περισσότερον αἰτήσου-
σιν αὐτόν· πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ
ρξ ε Τὴν γῆν· καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνή-
φθη· βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτι-
σθῆναι· καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ
τελεσθῇ· δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην

ἐν τῷ ἀγρῷ· σήμερον ὄντα καὶ αὔρι
ον εἰς κλίβανον βαλλόμενον· ὁ θ(εὸ)ς
οὕτως ἀμφιέννυσιν· πόσῳ μᾶλ
λον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι· καὶ ὑμεῖς μὴ ζη
τεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε· καὶ μὴ
μετεωρίζεσθε· ταῦτα γὰρ πάν
τα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ·
ὑμῶν δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε
τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν βασι
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ ταῦτα πάντα
προστεθήσεται ὑμῖν· μὴ φοβοῦ τὸ
Α Μικρὸν ποίμνιον· ὅτι ηὐδόκησεν ὁ
πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλεί
αν· πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
Β ὑμῶν καὶ δότε ἐλεημοσύνην· ποι
ήσατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ
παλαιούμενα· θησαυρὸν ἀνέκλει
πτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ὅπου κλέπτης
οὐκ ἐγγίζει· οὐδὲ σὴς διαφθείρει

ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν·
ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται· ἔστωσαν
ρνδ ὑμῶν αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι·
καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὅμοι-
οι ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν κύριον
ἑαυτῶν· πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γά-
μων· ἵνα ἐλθόντος καὶ κρούσαντος
εὐθέως ἀνοίξωσιν αὐτῷ· μα-
ρνε κάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν
ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦντας· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι περιζώσεται· καὶ ἀ-
νακλινεῖ αὐτούς, καὶ παρελθὼν δια-
κονήσει αὐτοῖς· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν
τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ· καὶ ἐν τῇ τρί-
τῃ φυλακῇ ἔλθῃ καὶ εὕρῃ οὕτως. μα-
κάριοί εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦτο
ρνς δὲ γινώσκετε· ὅτι εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπό-
της· ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται,
ἐγρηγόρησεν ἄν· καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκεν διο-

παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ·
οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἢ διαμερισμόν·
ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν· πέντε
ἐν οἴκῳ ἑνί· διαμεμερισμένοι·
τρεῖς ἐπὶ δυσί· καὶ δύο ἐπὶ τρισί·
διαμερισθήσεται πατὴρ ἐπὶ υἱῷ· καὶ
υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί·
καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ
ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς· καὶ νύμφη
ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς·
Ἔλεγε δὲ τοῖς ὄχλοις· ὅταν
ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλ-
λουσαν ἀπὸ δυσμῶν· εὐθέως
λέγετε· ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται
οὕτως· καὶ ὅταν νότον πνέοντα,
λέγετε, ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται·
ὑποκριταί· τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμά-
ζειν· τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον· πῶς

οὐ δοκιμάζετε· τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον· ὡς γὰρ ὑπ-
άγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ'
ἄρχοντα· ἐν τῇ ὁδῷ δὸς
ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ·
μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν
κριτήν· καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ
τῷ πράκτορι· καὶ ὁ πράκτωρ σε
βάλῃ εἰς φυλακήν· λέγω σοι·
οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν· ἕ-
ως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀπο-
δῷς· Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐ-
Τῷ τῷ καιρῷ· ἀπαγγέλλοντες
αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων·
ὧν τὸ αἷμα, Πιλᾶτος ἔμιξεν
μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν· καὶ ἀπο-
κριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖ-
τε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτω-
λοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαί-

κζ [illegible]

ους ἐγένοντο ὅτι τοιαῦτα πεπόν-
θασι; οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ
μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως
ἀπολεῖσθε. Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ
ὀκτὼ ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν
τῷ Σιλωὰμ καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς,
δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγέ-
νοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; οὐχί,
λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε,
πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε.
Ἔλεγεν δὲ ταύτην τὴν παραβο-
λήν· Συκῆν εἶχέν τις ἐν τῷ
ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην.
καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ
καὶ οὐχ εὗρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν
ἀμπελουργόν· Ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρ-
χομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συ-
κῇ ταύτῃ, καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον

αὐτήν· ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ·
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· κ(ύρι)ε
ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος· ἕως
ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν· καὶ βάλω
κόπρια· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν·
εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις
ἀρχ(ή) αὐτήν· ἦν δὲ διδάσκων ἐν μι-
ἀναγ(νωσμα) Ἀ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββα-
σιν· καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν· πνεῦμα ἔχουσα
ἀσθενείας· ἔτη δεκαοκτώ· καὶ ἦν
συγκύπτουσα· καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές· ἰδὼν
Δὲ αὐτὴν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς, προσεφώνησεν
καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι· ἀπολέλυσαι
τῆς ἀσθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν
αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παρα-
χρῆμα ἀνωρθώθη· καὶ ἐδό-
ξαζεν τὸν θ(εό)ν· ἀποκριθεὶς δὲ
ρκε β Ὁ ἀρχισυνάγωγος· ἀγανακτῶν

ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν
ὁ ἰσ. ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι
εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν
ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θερα
πεύεσθε. καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ κσ καὶ εἶπεν· ὑποκριταί· ἕκαστ(ος)
ὑμῶν ἐν σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄ
νον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπα
γαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ θυγα
τέρα ἀβραὰμ οὖσαν· ἣν ἔδησεν
ὁ σατανᾶς. ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔ
τη οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ
τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββά
του; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ.
ρξϛ Κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντι
κείμενοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλο(ς)
ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις
τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ· τέλ(ος)

Εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς τὴν παραβολὴν ταύτην· βασιλεία

ρξζ / ε Ἔλεγε· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία
τοῦ θ(εο)ῦ· καὶ τίνι ὁμοιώσω αὐτήν· ὁ-
μοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπεως· ὃν λα-
βὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ·
καὶ ηὔξησε καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, κατεσκήνω-
σεν ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ· πάλιν
ρξη / ε Εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν βασι-
λείαν τοῦ θ(εο)ῦ· ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ· ἣν
λαβοῦσα γυνή, ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου
σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον·
ρξθ / ι Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κατὰ
κώμας· διδάσκων καὶ πορείαν ποιού-
μενος εἰς Ἱερουσαλήμ· εἶπε δέ τις αὐ-
ρο / ε Τῷ· κ(ύρι)ε· εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι;
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζε-
σθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς πύ-
λης· ὅτι πολλοί λέγω ὑμῖν ζητήσου-
σιν εἰσελθεῖν· καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ' οὗ

περὶ τοῦ ἐπερωτήσαντος εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι

Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης· καὶ ἀπο
κλείσῃ τὴν θύραν· καὶ ἄρξησθε ἔξω
ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέ
γοντες· κύριε κύριε· ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ
Ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς
πόθεν ἐστέ· Τότε ἄρξησθε
λέγειν· ἐφάγομεν ἐνώπιόν σου καὶ
ἐπίομεν· καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡ
μῶν ἐδίδαξας· καὶ ἐρεῖ· λέγω ὑ
μῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ·
ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐρ
γάται τῆς ἀνομίας· ἐκεῖ ἔσται ὁ
κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσα
ὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προ
φήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ·
ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω·
Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν
καὶ βορρᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσον

ται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ. καὶ ἰδοὺ
ρογ Εἰσὶν ἔσχατοι, οἳ ἔσονται πρῶτοι· καὶ εἰ-
σὶ πρῶτοι. οἳ ἔσονται ἔσχατοι. ἐν
Αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. προσῆλθόν τι-
νες φαρισαῖοι λέγοντες αὐτῷ· ἔξελ-
θε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν. ὅτι ἡρώδης
θέλει σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτ(οῖς)·
πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπε-
κι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμό-
νια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ
αὔριον· καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι·
πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον·
καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐ-
κ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι
ἔξω ἱερουσαλήμ. ἱερουσαλήμ. ἱερουσαλήμ. ἡ
ροε Ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λι-
θοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους
πρὸς αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα
ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου· ὃν τρό-

πον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ
τὰς πτέρυγας· καὶ οὐκ ἠθελήσατε·
ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν· λέ
γω δὲ ὑμῖν· ὅτι οὐ μή με ἴδητε
ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε. εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυρίου· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐ
τὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων
φαρισαίων σαββάτῳ· φαγεῖν
ἄρτον· καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατη
ΝΒ ρούμενοι αὐτόν· καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπος
τις ὑδρωπικός, ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ φαρισαίους λέγων·
εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν;
οἱ δὲ ἡσύχασαν· καὶ ἐπιλαβόμε
νος ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν·
καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶ
πεν· τίνος ὑμῶν υἱὸς ἢ βοῦς

εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται· καὶ οὐκ εὐθέως
[illegible] ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ οὐκ ἴσχυ-
σαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς
ταῦτα· ἔλεγεν δὲ πρὸς τοὺς κεκλη-
Μένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς
τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο· λέ-
γων πρὸς αὐτούς· ὅταν κληθῇς
ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατα-
κλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν·
μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλη-
μένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ
αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ
τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης
τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν· ἀλλ'
ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε
εἰς τὸν ἔσχατον τόπον· ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· φί-
λε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τό-

τότε ἔσται σοι δόξα, ἐνώπιον τῶν
συνανακειμένων σοι· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται· καὶ ὁ
ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. Ἔ-
λεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν
ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον· μὴ φώ-
νει τοὺς φίλους σου· μηδὲ τοὺς ἀδελ-
φούς σου· μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου· μηδὲ
γείτονας πλουσίους· μήποτε καὶ
αὐτοί σε ἀντικαλέσωσιν· καὶ γένη-
ταί σοι ἀνταπόδομα· ἀλλ' ὅταν
ποιῇς δοχήν, κάλει πτωχούς· ἀνα-
πήρους· χωλούς· τυφλούς· καὶ μα-
κάριος ἔσῃ· ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀν-
ταποδοῦναί σοι· ἀνταποδοθή-
σεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν
δικαίων. Ἀκούσας δέ τις τῶν
συνανακειμένων ταῦτα, εἶπεν
αὐτῷ· μακάριος ὃς φάγεται ἄρτον

ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ· ὁ δὲ
ρπα ε εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐποίησεν δεῖ-
πνον μέγαν καὶ ἐκάλεσεν πολλούς·
Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥ-
ρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κε-
κλημένοις· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἕ-
τοιμά ἐστι πάντα. καὶ ἤρξαντο
ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάν-
τες. ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν
ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν
καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε ἔχε με
παρῃτημένον. καὶ ἕτερος εἶ-
πεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἐρωτῶ σε ἔχε με παρῃτη-
μένον. καὶ ἕτερος εἶπεν· γυναῖ-
Κα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι
ἐλθεῖν. καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦ-
λος ἐκεῖνος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ

αὐτοῦ ταῦτα· τότε ὀργισθεὶς ὁ
οἰκοδεσπότης· εἶπεν τῷ δούλῳ
αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς
πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως,
καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ
χωλοὺς καὶ τυφλούς, εἰσάγαγε ὧδε·
ιε καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν
ὡς ἐπέταξας· καὶ ἔτι τόπος ἐστίν·
καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον·
ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς·
καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμι-
σθῇ ὁ οἶκός μου· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων, γεύσεταί μου
τοῦ δείπνου. συνεπορεύοντο δὲ Πολλοί
αὐτῷ ὄχλοι πολλοί· καὶ στραφεὶς
εἶπεν πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται
πρός με· καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα

ϛ τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ϛ
τὰς ἀδελφάς· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυ-
τοῦ ψυχήν· οὐ δύναταί μου μαθη-
τὴς εἶναι· τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν ὁ θέλων
Πύργον οἰκοδομῆσαι· οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην εἰ
ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν· ἵνα μή-
ποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον ϛ
μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι· πάντες
οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται ἐμπαί-
ζειν αὐτῷ λέγοντες· ὅτι οὗτος ὁ
ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, ϛ οὐκ ἴσχυ-
σεν ἐκτελέσαι· Ἢ τίς βασιλεὺς
πορευόμενος συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασι-
λεῖ εἰς πόλεμον· οὐχὶ καθίσας
πρῶτον συμβουλεύεται εἰ δυνατός
ἐστιν, ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆ-
σαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρ-
χομένῳ ἐπ' αὐτόν· εἰ δὲ μήγε, ἔτι πόρ-

ρω αὐτοῦ ὄντος. πρεσβείαν ἀπο
στείλας. ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.
πδ Οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀ
ποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ
ὑπάρχουσιν. οὐ δύναταί μου
εἶναι μαθητής. Καλὸν τὸ ἅλας·
ἐὰν δὲ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται· οὔτε εἰς γῆν οὔτε
εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστι· ἔξω
βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα
ἀκούειν ἀκουέτω. Ἦσαν δὲ ἐγ
γίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι
καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ. ἀκούειν αὐτοῦ.
Καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς λέγοντες. ὅτι οὗτος
ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθί
ει αὐτοῖς. εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην λέγων. Τίς
ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα

καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐ κα-
ταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα
ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ
ἀπολωλός. ἕως εὕρῃ αὐτό· καὶ εὑ-
ρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους
ἑαυτοῦ χαίρων· καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν
οἶκον· συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ γεί-
τονας· λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ
μοι ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ
ἀπολωλός· λέγω ὑμῖν· ὅτι οὕτως
χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁ-
μαρτωλῷ μετανοοῦντι· ἢ ἐπὶ ἐ-
νενήκοντα ἐννέα δικαίοις,
οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοί-
ρπη ας· Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα
Δέκα· ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν
μίαν· οὐχὶ ἅπτει λύχνον· καὶ σα-
ροῖ τὴν οἰκίαν· καὶ ζητεῖ ἐπιμε-
λῶς. ἕως ὅτου εὕρῃ· καὶ εὑροῦσα

σαι, συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς
γείτονας λέγουσα. συγχάρητέ μοι
ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώ-
ζ ριθ λεσα. οὕτως λέγω ὑμῖν. χαρὰ γί-
νεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
θ(εο)ῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.
ϛ Εἶπεν δέ· ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο
υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν
νζ τῷ πατρί· πάτερ δός μοι τὸ ἐπιβάλλον
μέρος τῆς οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐτοῖς
τὸν βίον· καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡ-
μέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώ-
τερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώ-
ραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε
τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.
Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάν-
τα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ
τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο
ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολ-

λήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκεί-
νης· καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς
ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. καὶ ἐ-
Πεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ
ἀπὸ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον
οἱ χοῖροι. καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς
ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν· πόσοι
μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύ-
ουσιν ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι·
Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα
μου· καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι
εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποί-
ησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου.
Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν πατέρα
ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀ-
πέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ
καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δραμὼν ἐπέπε-
σεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ. καὶ κα-

τεφίλησεν αὐτόν. εἶπεν δὲ αὐ-
τῷ ὁ υἱός· πάτερ· ἥμαρτον εἰς τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ
ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. εἶπεν
Δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ἐξε-
νέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην
καὶ ἐνδύσατε αὐτόν· καὶ δότε δακτύ-
λιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ· καὶ ὑπο-
δήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ ἐ-
νέγκαντες τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν
θύσατε· καὶ φαγόντες εὐφραν-
θῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νε-
κρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν· καὶ ἀπολωλὼς
ἦν καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραί-
νεσθαι. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ
πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρ-
χόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ. ἤ-
κουσε συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ
προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παί-

δων. ἐπυνθάνετο· τί εἴη ταῦτα·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον
τὸν σιτευτόν· ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν
ἀπέλαβεν· ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθε-
λεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελ-
θὼν παρεκάλει αὐτόν· ὁ δὲ ἀπο-
κριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦ-
τα ἔτη δουλεύω σοι· καὶ οὐδέποτε ἐντολήν
σου παρῆλθον· καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε
ἔδωκας ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν
φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός
σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν
βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν· ἔθυσας
αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν· ὁ
δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον· σὺ πάν-
τοτε μετ' ἐμοῦ εἶ· καὶ πάντα τὰ
ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ
χαρῆναι ἔδει· ὅτι ὁ ἀδελφός σου

…νη πε' τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας

οὗτος. νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν· καὶ
ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὑρέθη· εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἄνθρω-
πός τις ἦν πλούσιος· ὃς εἶχεν οἰκονό-
μον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ· ὡς
διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐ-
τοῦ· καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν
αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ·
ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας
σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν·
εἶπεν δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος·
τί ποιήσω ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται
τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ· σκά-
πτειν οὐκ ἰσχύω· ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι·
ἔγνων τί ποιήσω· ἵνα ὅταν μετα-
σταθῶ τῆς οἰκονομίας· δέξωνταί
με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ προσ-
καλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν
χρεοφειλετῶν τοῦ κ(υρίο)υ αὐτοῦ· ἔλε-

γον τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ
κυρίῳ μου· ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους
ἐλαίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου
τὸ γράμμα· καὶ καθίσας ταχέως
γράψον πεντήκοντα· ἔπειτα
ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις·
ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου·
Καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα
καὶ γράψον ὀγδοήκοντα· καὶ ἐπῄ
νεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδι
κίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν·
Ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου· φρονι
μώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς
εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσίν·
Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑαυτοῖς
φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας·
ἵνα ὅταν ἐκλίπητε· δέξωνται
ρϞα ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς· ὁ
Πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ· καὶ ἐν πολλῷ

πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδι-
κος· καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν· εἰ οὖν
ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ· πιστοὶ οὐκ
ἐγένεσθε· τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν
πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πι-
στοὶ οὐκ ἐγένεσθε· τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν
δώσει· οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μι-
σήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται· καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρο-
νήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ
μαμωνᾷ· ἤκουον δὲ ταῦτα πάντ-
α οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρ-
χοντες· καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν·
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαι-
οῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων·
ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας
ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλόν· βδέ-
λυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστι· ὁ νόμος

ΝΘ περὶ τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ λαζάρου

ρϙγ Καὶ οἱ προφῆται. ἕως ἰωάννου· ἀ
πὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θῦ εὐαγγε
λίζεται καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται·
ρϙδ Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν καὶ
τὴν γῆν παρελθεῖν. ἢ τοῦ νόμου
μίαν κεραίαν πεσεῖν· πᾶς ὁ
ρϙε ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ,
καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ
ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς
γαμῶν μοιχεύει· ἀρχ(ή) ἄνθρωπος δέ τις ἦν
ρϙϛ πλούσιος· καὶ ἐνεδιδύσκετο πορ
φύραν καὶ βύσσον. εὐφραινόμενος
καθ' ἡμέραν λαμπρῶς· πτω
ΝΘ χὸς δέ τις ἦν ὀνόματι λάζαρος
ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα
αὐτοῦ ἡλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν
χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχί
ων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς
τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ

οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον
τὰ ἕλκη αὐτοῦ· ἐγένετο δὲ ἀπο-
θανεῖν τὸν πτωχόν· καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλ-
πον ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ
ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη· καὶ ἐν τῷ
ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὑπάρχων ἐν βασάνοις· ὁρᾷ
τὸν ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν
καὶ λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ·
καὶ φωνήσας εἶπεν· πάτερ ἀβρα-
άμ· ἐλέησόν με· καὶ πέμψον λά-
ζαρον· ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δα-
κτύλου αὐτοῦ ὕδατος· καὶ κατα-
ψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι
ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ·
Εἶπεν δὲ ἀβραάμ· τέκνον·
μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ
τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου.

καὶ λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά·
νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται· σὺ
δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι
τούτοις· μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν
χάσμα μέγα ἐστήρικται· ὅπως
οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς· μὴ δύνωνται· μη-
δὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπε-
ρῶσιν· εἶπεν δέ· ἐρωτῶ οὖν σε
Πάτερ ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκ-
ον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀ-
δελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται
αὐτοῖς· ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν
εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασά-
νου· λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι
Μωσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκου-
σάτωσαν αὐτῶν· ὁ δὲ εἶπεν·
οὐχὶ πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ᾽ ἐάν τις
ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐ-

τούς. μετανοήσουσιν. εἶπεν δὲ
αὐτῷ· εἰ Μωσέως καὶ τῶν προ
φητῶν οὐκ ἀκούουσιν. οὐδὲ ἐάν
τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθή
σονται. τέ(λος) Εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μα
ρϞΖ Β θητάς· ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ
μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ
δι' οὗ ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ.
εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται πε
ρὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται
εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ἵνα σκαν
δαλίσῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων·
προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν δὲ ἁ
ρϞΗ Ϛ μάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου. ἐπιτί
μησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοή
σῃ, ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἑπτά
κις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σέ,
καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ
λέγων μετανοῶ. ἀφήσεις αὐτῷ.

Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθες
ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος· εἰ
σ/η ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπε-
ως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύ-
τῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι
ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν
ἂν ὑμῖν. τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον
σα/ι ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνον-
τα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ
ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼν ἀνάπεσε·
ἀλλ᾽ οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον τί
δειπνήσω· καὶ περιζωσάμενος
διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω· καὶ
μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ·
μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ
ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα;
οὐ δοκῶ. οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν
ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέν-
τα ὑμῖν, λέγετε· ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖ-

ε π ιϛ ιβ τῶν δέκα λεπρῶν

οἱ ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι
πεποιήκαμεν. τέλος. Καὶ ἐγένετο ἐν
Τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλήμ,
καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρεί-
ας καὶ Γαλιλαίας. καὶ εἰσερχομέ-
Νου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην. ἀπήν-
τησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄν-
δρες· οἳ ἔστησαν πόρρωθεν.
Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγον-
τες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ
ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· πορευ-
θέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς
τοῖς ἱερεῦσι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ
ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν.
Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη,
ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγά-
λης δοξάζων τὸν θεόν. καὶ ἔπεσεν
ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας

αὐτοῦ. εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐ
τὸς ἦν Σαμαρείτης. ἀποκριθεὶς δὲ
ὁ ἰς̅. εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθα
ρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα, ποῦ; οὐχ
εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες
δοῦναι δόξαν τῷ θῷ̅, εἰ μὴ ὁ ἀλλογε
νὴς οὗτος· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀνα
στὰς πορεύου ἡ πίστις σου σέσωκέ
σε. Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν
Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεί
α τοῦ θῦ̅. ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶ
πεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ
θῦ̅ μετὰ παρατηρήσεως· οὐδὲ
ἐροῦσιν, ἰδοὺ ὧδε. ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ·
ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θῦ̅. ἐντὸς
ὑμῶν ἐστίν. Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς
μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι
ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν

τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.
καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε· ἢ ἰδοὺ
ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώ-
ξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν· εἰς
τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει. οὕτως ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένε-
Το ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε. οὕτως
ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου· ἤσθιον· ἔπινον· ἐγάμουν·
ἐξεγαμίζοντο· ἄχρι ἧς ἡμέρας
εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν. καὶ
ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώ-
λεσεν ἅπαντας. ὁμοίως καὶ
Ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ·
ἤσθιον· ἔπινον· ἠγόραζον· ἐπώλουν·

ἐφύτευον· ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡ-
μέρᾳ ἐξῆλθε λὼτ ἀπὸ σοδό-
μων· ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ·
καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας· κατὰ
ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. τέλος
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ
δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ
οἰκίᾳ. μὴ καταβάτω ἆραι αὐ-
τά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ
ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω· μνη-
μονεύετε τῆς γυναικὸς λώτ· ὃς
ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι· ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς
ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν· ζωογονή-
σει αὐτήν· λέγω ὑμῖν· ταύτῃ τῇ
νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης
μιᾶς· ὁ εἷς παραληφθήσεται· καὶ
ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται· δύο ἔσον-

αἱ ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· μία
παραλημφθήσεται· καὶ ἡ ἑτέρα ἀ-
φεθήσεται· καὶ ἀποκριθέντες λέγου-
σιν αὐτῷ· ποῦ κύριε· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐ-
κεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί· Ἔλε-
γεν δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς
τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι
αὐτοὺς καὶ μὴ ἐκκακεῖν λέγων·
κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει· τὸν
θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ
ἐντρεπόμενος· χήρα δὲ ἦν
ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ ἤρχετο πρὸς
αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ
τοῦ ἀντιδίκου μου· καὶ οὐκ ἤ-
θελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ
ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ
τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι· καὶ ἄνθρωπον οὐκ ἐν-
τρέπομαι· διά γε τὸ παρέχειν μοι

κόπον τὴν χήραν ταύτην, ἐκ-
δικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς τέλος
ἐρχομένη ὑποπιάζῃ με. Εἶπε
δὲ ὁ Κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς
τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ
ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκ-
λεκτῶν αὐτοῦ· τῶν βοώντων
πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ
μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς. λέγω ὑμῖν
ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐ-
τῶν ἐν τάχει· πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐλθών· ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν
ἐπὶ τῆς γῆς· εἶπε δὲ πρός τινας
τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅ-
τι εἰσὶ δίκαιοι· καὶ ἐξουθενοῦντας
τοὺς λοιποὺς τὴν παραβολὴν
ΖΒ ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν
εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς
Φαρισαῖος· καὶ ὁ ἕτερος τελώνης.

ὁ φαρισαῖος σταθεὶς· πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός, εὐχα
ριστῶ σοι· ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ
λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων· ἅρπαγες·
ἄδικοι· μοιχοί· ἢ καὶ ὡς οὗτος
ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαβ
βάτου· ἀποδεκατῶ πάντα ὅ
σα κτῶμαι· καὶ ὁ τελώνης μα
κρόθεν ἑστὼς· οὐκ ἤθελεν οὐδὲ
τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι·
ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέ
γων· ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρ
τωλῷ· λέγω ὑμῖν· κατέβη οὗτος
δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐ
τοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑ
ψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθή
σεται· προσέφερον δὲ αὐτῷ
καὶ τὰ βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται

ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετί-
μησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰς προσκα-
λεσάμενος αὐτὰ εἶπεν· ἄφε-
τε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με
καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοι-
ούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θῦ.
ροζ Ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὃς ἐὰν μὴ δέ-
ξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ ὡς
παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.
ἀρχή ροη Καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρ-
χων λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω. εἶπεν δὲ αὐτῷ
ὁ Ἰς· τί με λέγεις ἀγαθόν· οὐδεὶς
ἀγαθὸς, εἰ μὴ εἷς ὁ θς. τὰς ἐντο-
λὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς· μὴ
φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ ψευ-
δομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα σου. ὁ δὲ εἶπεν·

Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην
ἐκ νεότητός μου· ἀκούσας δὲ
σιθ β Ταῦτα ὁ ἰς̅· εἶπεν αὐτῷ· ἔτι
ἕν σοι λείπει· πάντα ὅσα ἔχεις
πώλησον· καὶ διάδος πτωχοῖς·
καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς· καὶ δεῦ
ρο ἀκολούθει μοι· ὁ δὲ ἀκούσας
σκ β Ταῦτα· περίλυπος ἐγένετο· ἦν
γὰρ πλούσιος σφόδρα· ἰδὼν
δὲ αὐτὸν ὁ ἰς̅ περίλυπον γενόμε
νον· εἶπεν· πῶς δυσκόλως ο
ἱ τὰ χρήματα ἔχοντες· εἰσελεύ
σονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θῦ·
εὐκοπώτερον γάρ ἐστι· κάμη
λον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος
εἰσελθεῖν· ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασι
λείαν τοῦ θῦ εἰσελθεῖν· εἶπον
δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται
σωθῆναι· ὁ δὲ εἶπεν· τὰ ἀδύνατα

παρὰ ἀνθρώποις. δυνατά ἐστι παρὰ
τῷ θεῷ. εἶπεν δὲ πέτρος· ἰδοὺ
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα· καὶ ἠ-
κολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
σκα β Αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν
ἢ γονεῖς· ἢ ἀδελφούς· ἢ γυναῖ-
κα· ἢ τέκνα· ἕνεκεν τῆς βα-
σιλείας τοῦ θεοῦ· ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ
πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ
τούτῳ· καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρ-
χομένῳ ζωὴν αἰώνιον·
σκβ β Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν
πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς
ἱεροσόλυμα· καὶ τελεσθήσεται πάν-
τα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προ-
φητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παρα-
δοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι· καὶ ἐμ-
παιχθήσεται· καὶ ὑβρισθήσεται·

λδ περὶ τοῦ τυφλοῦ

καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστιγώσαν
τες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέ
ρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται· Καὶ
αὐτοί, οὐδὲν τούτων συνῆκαν·
Καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον
ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λε
γόμενα· Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς Ἱεριχώ, τυφλός τις ἐ
κάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαι
τῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπο
ρευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο·
ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰ(ησοῦ)ς
ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται· καὶ ἐ
βόησε λέγων· Ἰ(ησο)ῦ υἱὲ Δα(βί)δ ἐλέησόν
με· καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων
αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ
πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δα(βί)δ
ἐλέησόν με· σταθεὶς δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐ
κέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν.

ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτη-
σεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις ποι-
ήσω· ὁ δὲ εἶπε· κύριε ἵνα ἀνα-
βλέψω· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνά-
βλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·
Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν·
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν
θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον
ξε τῷ θεῷ. καὶ εἰσελθὼν διήρχετο
Τὴν Ἰεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνό-
ματι καλούμενος Ζακχαῖος·
καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ
οὗτος ἦν πλούσιος· καὶ ἐζήτει ἰ-
δεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι· καὶ οὐκ ἠδύ-
νατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου· ὅτι τῇ
ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν· καὶ προδρα-
μὼν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συ-
κομορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν· ὅ-
τι ἐκείνης ἤμελλε διέρχεσθαι·

Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον· ἀνα-
βλέψας ὁ ι̅ς̅ εἶδεν αὐτόν. καὶ εἶπεν
πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε. σπεύσας
κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ
οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι· καὶ σπεύσας
κατέβη· καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν
χαίρων· καὶ ἰδόντες πάντες
διεγόγγυζον λέγοντες· ὅτι παρὰ
ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθεν
καταλῦσαι· σταθεὶς δὲ Ζακχαῖ-
ος· εἶπεν πρὸς τὸν κ̅ν̅· ἰδοὺ τὰ
ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου,
κ̅ε̅ δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τι-
νός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδί-
δωμι τετραπλοῦν· εἶπεν δὲ
πρὸς αὐτὸν ὁ ι̅ς̅· ὅτι σήμερον
σ̅ρ̅ι̅α̅ τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο·
καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν·
ἦλθεν γὰρ ὁ υ̅ς̅ τοῦ ἀ̅ν̅ο̅υ̅ ζη-

τῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός· τέλ(ος)
ϹΙΖ Ι Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα, προσ-
θεὶς εἶπεν παραβολήν, διὰ τὸ ἐγ-
γὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλήμ· καὶ δοκεῖν
αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλλει
ἡ βασιλεία τοῦ θ(εο)ῦ ἀναφαίνεσθαι.
ϹΙΗ Ι Εἶπεν οὖν· ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπο-
ρεύθη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν
ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑποστρέψαι.
ϹΙΘ Ι Καλέσας δὲ δέκα δούλους ἑαυτοῦ,
ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ
εἶπεν πρὸς αὐτούς· πραγματεύ-
σασθε ἕως ἔρχομαι. οἱ δὲ πο-
λῖται αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν· καὶ ἀ-
πέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω αὐ-
τοῦ λέγοντες· οὐ θέλομεν τοῦτον
βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς. Καὶ ἐγένε-
το ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτὸν λαβόντα
τὴν βασιλείαν, καὶ εἶπεν φωνη-

ζς   πε περὶ τῶν λαβόντων τὰς ι̅ μνᾶς:

θῆναι αὐτῷ τοὺς δούλους τούτους.
οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ,
τίς τί διεπραγματεύσατο· παρε-
γένετο δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κε· ἡ
μνᾶ σου· προσειργάσατο δέκα μνᾶς·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ δοῦλε·
ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου,
ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέ-
κα πόλεων· καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
λέγων· κε· ἡ μνᾶ σου· ἐποίησε
πέντε μνᾶς· εἶπε δὲ καὶ τούτῳ·
καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων·
Καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κε· ἰδοὺ
ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκειμένην
ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ
σε, ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις
ὃ οὐκ ἔθηκας· καὶ θερίζεις ὃ οὐκ
ἔσπειρας· λέγει δὲ αὐτῷ· ἐκ
τοῦ στόματός σου κρινῶ σε πο-

νηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρω-
πος αὐστηρός εἰμι· αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα·
καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα· καὶ διατί
οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ
τὴν τράπεζαν· καὶ ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τό-
κῳ ἂν ἔπραξα αὐτό· καὶ τοῖς πα-
ρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ
Τὴν μνᾶν· καὶ δότε τῷ τὰς δέκα μνᾶς
ἔχοντι· καὶ εἶπον αὐτῷ· κύριε· ἔχει δέ-
κα μνᾶς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παν-
Τὶ τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ
τοῦ μὴ ἔχοντος· καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται
ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς ἐχθρούς
Μου ἐκείνους· τοὺς μὴ θελήσαν-
τάς με βασιλεῦσαι ἐπ' αὐτούς,
ἀγάγετε ὧδε· καὶ κατασφάξατε ἔμ-
προσθέν μου· καὶ εἰπὼν ταῦτα,
ἐπορεύετο ἔμπροσθεν ἀναβαί-
νων εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ἐγένετο

ε̅π̅ τοῦ πώλου

Τῷ ... ὡς ἤγγισεν ὁ Ἰς εἰς βηθφαγὴ καὶ βηθα-
νίαν πρὸς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον
ἐλαιῶν. ἀπέστειλε δύο τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἰπών· ὑπάγετε
εἰς τὴν κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ
εἰσπορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον
δεδεμένον· ἐφ' ὃν οὐδεὶς πώπο-
τε ἀνθρώπων ἐκάθισεν· λύσαντες
αὐτὸν ἀγάγετε· καὶ ἐάν τις ὑμᾶς
ἐρωτᾷ διατί λύετε. οὕτως ἐρεῖ-
τε αὐτῷ· ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν
ἔχει· ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλ-
μένοι. εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς·
λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον εἶ-
πον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς·
τί λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ εἶπον·
ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει· καὶ ἤγαγον
αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰν· καὶ ἐπιρρί-
ψαντες ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐπὶ

τὸν πῶλον· ἐπεβίβασαν τὸν ἰν̄. πο
ρευομένου δὲ αὐτοῦ· ὑπεστρώννυον
τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ·
Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη πρὸς τῇ κα
ταβάσει τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν. ἤρ
ξατο ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν μα
θητῶν χαίροντες αἰνεῖν τὸν
θν̄. φωνῇ μεγάλῃ· περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμεων λέγοντες· εὐ
λογημένος ὁ ἐρχόμενος βασι
λεὺς, ἐν ὀνόματι κῡ· εἰρήνη ἐν
οὐνῷ· καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις· Καί
τινες τῶν φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄ
χλου· εἶπον πρὸς αὐτόν· διδά
σκαλε· ἐπιτίμησον τοῖς μαθη
ταῖς σου· καὶ ἀποκριθεὶς· εἶπεν αὐτοῖς
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπή
σωσιν. οἱ λίθοι κεκράξονται·
Καὶ ὡς ἤγγισεν· ἰδὼν τὴν πόλιν ἔκλαυσεν

σεν ἐπ' αὐτῇ λέγων· ὅτι εἰ ἔγνως καὶ
σύ· καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ.
τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐ
κρύβη ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου·
ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σέ· καὶ περι
βαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρα
κά σοι· καὶ περικυκλώσουσί σε·
λζ καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν· καὶ ἐδα
φιοῦσί σε· καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί·
καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ
λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν και
ρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου· τέλ. Καὶ εἰ   ς' τβ'
σελθὼν εἰς τὸ ἱερόν· ἤρξατο ἐκβάλ
λειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀ
γοράζοντας· λέγων αὐτοῖς· γέ
γραπται· ὁ οἶκός μου· οἶκος
προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν
ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν· καὶ
Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν

τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι·
καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· καὶ οὐχ εὕρισκον
ξθ τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅ-
πας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.
σμ/α Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐ-
κείνων διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν
λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εὐαγγελιζομέ-
νου· ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις· καὶ
εἶπον πρὸς αὐτὸν λέγοντες· εἰ-
πὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιεῖς· ἢ τίς ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐ-
ξουσίαν ταύτην· ἀποκριθεὶς
δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐρωτή-
σω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπα-
τέ μοι· τὸ βάπτισμα Ἰωάννου·
ἐξ οὐρανοῦ ἦν ἢ ἐξ ἀνθρώπων· οἱ δὲ συνε-
λογίσαντο πρὸς ἑαυτούς, λέγον-

τω· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ.
ἐρεῖ· διατί οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ·
ἐὰν δὲ εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς
ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πε-
πεισμένος γάρ ἐστιν. ἰωάννην
προφήτην εἶναι· καὶ ἀπεκρίθη-
σαν μὴ εἰδέναι πόθεν· καὶ ὁ ἰησοῦς
εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω
ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα
ποιῶ· Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν
λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην·
β Ἄνθρωπος ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα· καὶ
ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς· καὶ ἀπε-
δήμησεν χρόνους ἱκανούς·
καὶ ἐν καιρῷ. ἀπέστειλε πρὸς τοὺς
γεωργοὺς δοῦλον. ἵνα ἀπὸ τοῦ
καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν
αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ· δείραντες
αὐτὸν. ἐξαπέστειλαν κενόν·

καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦ
λον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ
ἀτιμάσαντες· ἐξαπέστειλαν
κενόν· καὶ προσέθετο πέμψαι τρί
τον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες
ἐξέβαλον· εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος· τί ποιήσω· πέμψω
τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως
τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται·
ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοί· δι
ελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγον
τες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος·
δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν· ἵνα
ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία·
καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ
ἀμπελῶνος· ἀπέκτειναν· τί
οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμ
πελῶνος· ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει
τοὺς γεωργοὺς τούτους· καὶ δώσει τὸν

ἀμπελῶνα ἄλλοις· ἀκούσαντες
δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο· ὁ δὲ ἐμβλέ-
ψας αὐτοῖς εἶπεν· τί οὖν ἐστι τὸ
γεγραμμένον τοῦτο· λίθον ὃν ἀ-
πεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες·
οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνί-
ας· πᾶς ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον
τὸν λίθον συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν
δ' ἂν πέσῃ λικμήσει αὐτόν· καὶ
ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμ-
ματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖ-
ρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· καὶ ἐφοβή-
θησαν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐ-
τοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶ-
πεν· καὶ παρατηρήσαντες ἀ-
πέστειλαν ἐγκαθέτους· ὑποκρινο-
μένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι·
ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου· εἰς τὸ
παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ·

τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησαν αὐ-
τὸν λέγοντες· διδάσκαλε· οἴδα-
μεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις·
καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον· ἀλλ' ἐπ' ἀ-
ληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·
ἔξεστιν ἡμῖν καίσαρι φόρον δοῦναι
ἢ οὔ· κατανοήσας δὲ αὐτῶν
τὴν πανουργίαν· εἶπεν πρὸς αὐ-
τούς· τί με πειράζετε· ἐπιδεί-
ιϙ δηνάρι. ξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου·
τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν·
Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον· καίσα-
ρος· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδο-
τε τοίνυν τὰ καίσαρος καίσαρι
καὶ τὰ τοῦ θεοῦ, τῷ θεῷ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν
ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος
ἐναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμάσαν-
τες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσί-
τέλ ζ: γησαν·✠ προσελθόντες δέ τινες

Τῶν σαδδουκαίων· οἱ ἀντιλέ
γοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι. ἐπη
ρώτησαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε· μωϋσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν. ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀπο
θάνῃ ἔχων γυναῖκα· καὶ οὗτος ἄ
τεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα.
καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελ
φῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ
ἦσαν· καὶ ὁ πρῶτος λαβὼν γυναῖ
κα, ἀπέθανεν ἄτεκνος· καὶ ἔ
λαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα·
καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος·
καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτὴν ὡσαύ
τως· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ἑπτά· οὐ
κατέλιπον τέκνα καὶ ἀπέθανον.
ὕστερον πάντων ἀπέθανεν
καὶ ἡ γυνή· ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τί

νος αὐτῶν γίνεται γυνή· οἱ γὰρ ἑπτὰ
ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἀποκρι-
θεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰσ̅· οἱ υἱοὶ τοῦ αἰ-
ῶνος τούτου, γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκον-
ται· οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰ-
ῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστά-
σεως τῆς ἐκ νεκρῶν· οὔτε γαμοῦ-
σιν οὔτε ἐκγαμίζονται· οὔτε γὰρ
ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγ-
γελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι θ̅υ̅, τῆς ἀ-
ναστάσεως υἱοὶ ὄντες· ὅτι δὲ
ἐγείρονται οἱ νεκροί· καὶ μωσῆς ἐ-
μήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου· ὡς λέγει
κ̅ν̅ τὸν θ̅ν̅ ἀβραὰμ· καὶ τὸν θ̅ν̅ ἰσα-
ὰκ· καὶ τὸν θ̅ν̅ ἰακώβ· θ̅ς̅ δὲ οὐκ ἔστι
νεκρῶν· ἀλλὰ ζώντων· πάν-
τες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν. ἀποκριθέν-
σμα β Τες δέ τινες τῶν γραμματέων εἶ-
πον· διδάσκαλε· καλῶς εἶπας·

ογ Ἐρώτησις περὶ τοῦ υἱοῦ Δαυίδ· πῶς ἐστὶν υἱὸς Δαυὶδ ὁ Χριστός

οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν αὐτὸν
οὐδέν. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτούς·
Πῶς λέγουσιν τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαυὶδ εἶναι·
καὶ αὐτὸς Δαυὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν·
εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς
σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
Δαυὶδ οὖν αὐτὸν κύριον καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς
αὐτοῦ ἐστι· Ἀκούοντος δὲ παν-
τὸς τοῦ λαοῦ, εἶπεν τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμ-
ματέων τῶν θελόντων περιπα-
τεῖν ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων ἀσπα-
σμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ πρωτο-
καθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς·
καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.
Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χη-
ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσεύ-
χονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον

περὶ τῆς χήρας τῆς τὰ δύο λεπτά·

κρίματα· ἀναβλέψας δὲ εἶδεν τοὺς
βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς
τὸ γαζοφυλάκειον· πλουσίους·
Εἶδεν δέ τινα καὶ χήραν πενι-
χράν· βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά.
καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν· ὅτι
ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον
πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες γὰρ
οὗτοι· ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς
ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ θυ· αὕ-
τη δὲ, ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς·
τέλος τῆς κε· ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν.
σλη ιζ Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ
ἱεροῦ· ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀνα-
θήμασι κεκόσμηται· εἶπεν·
ταῦτα ἃ θεωρεῖτε· ἐλεύσονται
ἡμέραι· ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται
λίθος ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυ-
θήσεται· ἐπηρώτησαν δὲ αὐτ

οε. ἐρωτήσεις περὶ συντελείας·
ε τῆς ἀποκρ[illegible]

μθ Λ φορνται· διδάσκαλε· πό-
τε οὖν ταῦτα ἔσται· καὶ τί τὸ σημεῖον
ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι· ὁ
δὲ εἶπε· βλέπετε· μὴ πλανηθῆτε·
πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί μου λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι·
καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ οὖν πο-
ρευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν· ὅταν
δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκα-
ταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ
γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐ
κ εὐθέως τὸ τέλος· τότε ἔλεγεν
αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ
ἔθνος· καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλεί-
αν· σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους· καὶ
λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβη-
τρά τε σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα
ἔσται· πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπι-
βαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν·

καὶ διώξουσιν· παραδιδόντες εἰς
συναγωγὰς καὶ φυλακάς· ἀγομένους
ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας· ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ
ϲμα β ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε οὖν εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν· μὴ προμελετᾶν
ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν· ᾗ οὐ δυνήσον-
ται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι.
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν·
Παραδοθήσεσθε δὲ ὑπὸ γονέων·
καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν·
καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καὶ ἔσεσθε
μισούμενοι ὑπὸ πάντων καὶ
θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν· οὐ μὴ
ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν
κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· ὅταν
ϲμβ ι δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατο-
πέδων τὴν Ἱερουσαλήμ· τότε γνῶτε·

ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς·
ΝΓ Β Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν
εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς
ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις
μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς αὐτήν· ὅτι
ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι
τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμ-
μένα· οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐ-
ΝΔ χούσαις· καὶ ταῖς θηλαζούσαις
ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται
ΝΕ Δ γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς.
καὶ ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ· καὶ πεσοῦν-
ΝS ται ἐν στόματι μαχαίρας· καὶ αἰ-
χμαλωτισθήσονται εἰς πάντα
τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμέ-
νη ὑπὸ ἐθνῶν· ἄχρι πληρωθῶ-
σι καιροὶ ἐθνῶν· καὶ ἔσται ση-
ΝΖ Β μεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις·
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν· ἐν

ἀπορίᾳ ἠχούσης καὶ σάλου· ἀποψυ-
χόντων ἀνθρώπων· ἀπὸ φόβου καὶ προσ-
δοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ
οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν σαλευθήσονται· καὶ τότε
ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμε-
νον ἐν νεφέλῃ· μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς· ἀρχομένων
δὲ τούτων γίνεσθαι· ἀνακύψατε καὶ
ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διό-
τι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· ἴδε-
τε τὴν συκῆν· καὶ πάντα τὰ δέν-
δρα· ὅταν προβάλωσιν ἤδη· βλέ-
ποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε.
ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως
καὶ ὑμεῖς· ὅταν ἴδητε ταῦτα γι-
νόμενα· γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀμὴν λέγω

μῖν· οὐκέτι παρρησίᾳ λέγω ὑμῖν αὐτή.
ἕως ἂν παραγένηται ὁμοίως
καὶ λέγει παρρησίας ὅτε· οἱ δὲ λόγοι μου
οὐκέτι παρρησίας εἰσίν· προσέχε-
τε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε καρηβαρήσωσιν
ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ
μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς
καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέ-
ρα ἐκείνη· ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται
ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐ-
πὶ πρόσωπον πάσης κόσμου·
ἀγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ
δεόμενοι· ἵνα καταξιωθῆτε
ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γί-
νεσθαι· καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἦν δὲ τὰς ἡμέ-
ρας ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων· τὰς
δὲ νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλί-
ζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν·

καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζεν πρὸς αὐτὸν
ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ· ἤγγιζεν
δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων ἡ λεγομένη
πάσχα· καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς
οἱ γραμματεῖς· τὸ πῶς ἀνέλωσιν
αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν· εἰσῆλ
θεν δὲ σατανᾶς εἰς ἰούδαν τὸν ἐπι
καλούμενον ἰσκαριώτην· ὄντα
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· καὶ
ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς ἀρ
χιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς· τὸ πῶς
αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς· καὶ ἐχάρησαν·
καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον
δοῦναι· καὶ ἐξωμολόγησεν· καὶ ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα παραδῷ αὐτὸν
ἀρτῶν ἡ λύσι· αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου· ἦλθεν δὲ
ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι
τὸ πάσχα· καὶ ἀπέστειλε πέτρον καὶ
ἰωάννην εἰπών· πορευθέντες

ἑτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα
φάγωμεν· οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ
θέλεις ἑτοιμάσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν
εἰς τὴν πόλιν. συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος
κεράμιον ὕδατος βαστάζων·
ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκί-
αν, οὗ εἰσπορεύεται· καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰ-
κοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστι τὸ κατάλυμα
ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν
μου φάγω· κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει
ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον. ἐκεῖ
ἑτοιμάσατε· ἀπελθόντες δὲ
εὗρον καθὼς εἰρήκει αὐτοῖς. καὶ ἡ-
τοίμασαν τὸ πάσχα· καὶ ὅτε ἐγένετο
ἡ ὥρα· ἀνέπεσεν· καὶ οἱ δώδεκα
ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε πρὸς
Αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα

σαι τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν.
πρὸ τοῦ με παθεῖν· λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ. ἕως
ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
σξε ι θῦ· καὶ δεξάμενος ποτήριον. εὐχα-
ριστήσας εἶπεν· λάβετε τοῦτο.
καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. λέγω γὰρ
ὑμῖν· ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ
γεννήματος τῆς ἀμπέλου. ἕως ὅ-
του ἡ βασιλεία τοῦ θῦ ἔλθῃ.
[illegible] Καὶ λαβὼν ἄρτον· εὐχαριστή-
σας ἔκλασεν· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς λέ-
γων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· τὸ
ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
[illegible] Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ
τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ
ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη
ἐν τῷ αἵματί μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν

σξη ἐκχυννόμενον· πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ
β τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
ἐπὶ τῆς τραπέζης· καὶ ὁ μὲν υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὡρι-
σμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεί-
νῳ δι' οὗ παραδίδοται· καὶ αὐτοὶ
ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς
τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο
μέλλων πράσσειν· ἐγένετο δὲ
σο β Φιλονεικία ἐν αὐτοῖς. τὸ τίς
αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων· ὁ δὲ
εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ
οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐ-
εργέται καλοῦνται· ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕ-
σοα Τως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γε-
νέσθω ὡς ὁ νεώτερος καὶ ὁ ἡγού-
μενος ὡς ὁ διακονῶν· τίς γὰρ
μείζων· ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν·

οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι
ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. ὑμεῖς
δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐ-
μοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου· κἀγὼ
διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό
μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν. ἵνα ἐσθί-
ητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου
σοβ Καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων· κρίνον-
τες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσρα-
σογ ὴλ. εἶπε δὲ ὁ κύριος· Σίμων· Σίμων·
ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς·
τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ
ἐδεήθην περὶ σοῦ. ἵνα μὴ ἐκ-
λείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε
ἐπιστρέψας. στήριξον τοὺς ἀδελ-
σοδ φούς σου· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· κύριε· με-
τὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν
καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι· ὁ δὲ
εἶπεν· λέγω σοι πέτρε· οὐ μὴ

ση ... τῆς ἑξαίτας ἕως τοῦ ...

φωνήσει σήμερον ἀλέκτωρ· πρὶν ἢ
τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα
ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας
καὶ ὑποδημάτων· μή τινος ὑστε-
ρήσατε; οἱ δὲ εἶπον· οὐθενός·
εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν ὁ ἔ-
χων βαλάντιον ἀράτω· ὁμοίως
καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων· πωλησάτω
τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἀγορασάτω μά-
χαιραν· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι ἔτι
Τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆ-
ναι ἐν ἐμοί· τὸ καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη· καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει· οἱ δὲ εἶπον· κύριε· ἰδοὺ
Μάχαιραι ὧδε δύο· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι· καὶ ἐξελθὼν
ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος· εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ

αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· γενό
Μενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου εἶπεν αὐτ(οῖς)·
προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πει
ρασμόν· καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀ
π' αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολήν· καὶ θεὶς
τὰ γόνατα προσηύχετο λέγων· πάτερ
εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήρι(ον)
τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλήν· μὴ τὸ θέ
λημά μου· ἀλλὰ τὸ σὸν γινέσθω·
ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ
ἐνισχύων αὐτόν· καὶ γενόμενος
ἐν ἀγωνίᾳ· ἐκτενέστερον προσηύ
χετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ
θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες
ἐπὶ τὴν γῆν· καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
Τῆς προσευχῆς· ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητάς· εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμέ
νους ἀπὸ τῆς λύπης· καὶ εἶπεν αὐτ(οῖς)·
τί καθεύδετε· ἀναστάντες προσ

σεύχεσθε. ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς
πειρασμόν. ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦν-
σπε τος. ἰδοὺ ὄχλος. καὶ ὁ λεγόμε-
νος ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα. προήρ-
χετο αὐτοῖς. καὶ ἤγγισεν τῷ ἰησοῦ φι-
σπϛ λῆσαι αὐτόν. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ.
ἰούδα. φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
σπζ παραδίδως; ἰδόντες δὲ οἱ περὶ
αὐτὸν τὸ ἐσόμενον. εἶπον αὐτῷ.
κύριε. εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;
καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐτῶν.
τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως. καὶ ἀφεῖ-
λεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. ἀπο-
σπη κριθεὶς δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν. ἐᾶτε. ἕως
τούτου. καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου
αὐτοῦ. ἰάσατο αὐτόν. εἶπεν δὲ
σπθ ὁ ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους
πρὸς αὐτὸν. ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς
τοῦ ἱεροῦ καὶ πρεσβυτέρους. ὡς

ἐπὶ λῃστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μα-
χαιρῶν καὶ ξύλων; καθ' ἡμέ-
ραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱε-
ρῷ. οὐκ ἐξετείνατε τὰς χεῖρας
ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ἐστὶν ὑμῶν ἡ ὥ-
ρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. συλ-
σϙα / α Λαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον καὶ εἰσή-
γαγον αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀρχι-
ερέως· ὁ δὲ πέτρος ἠκολού-
Θει μακρόθεν. ἁψάντων δὲ πῦ-
ρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς καὶ συγκαθι-
σάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ πέτρος
ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ αὐ-
Τὸν παιδίσκη τις καθήμενον
πρὸς τὸ φῶς καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ
εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. ὁ
Δὲ ἠρνήσατο λέγων· γύναι. οὐκ
οἶδα αὐτόν. καὶ μετὰ βραχὺ
σϙβ / β Ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν ἔφη· καὶ σὺ

ἐξ αὐτῶν εἶ· ὁ δὲ πέτρος εἶπεν· ἄνθρωπε
οὐκ εἰμί· καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς· ἄλλος τις διϊσχυρίζετο λέγων·
ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν·
καὶ γὰρ γαλιλαῖός ἐστιν· εἶπεν δὲ ὁ
Πέτρος· ἄνθρωπε· οὐκ οἶδα ὃ λέγεις·
καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος
αὐτοῦ. ἐφώνησεν ἀλέκτωρ· καὶ στραφεὶς
Ὁ κύριος. ἐνέβλεψεν τῷ πέτρῳ· καὶ
ὑπεμνήσθη ὁ πέτρος τοῦ λόγου τοῦ
κυρίου. ὡς εἶπεν αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκ-
τορα φωνῆσαι. ἀπαρνήσῃ με τρίς·
καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς·
Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν ἰησοῦν ἐ-
νέπαιζον αὐτῷ δέροντες· καὶ περι-
καλύψαντες αὐτὸν· ἔτυπτον αὐτοῦ
τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν
λέγοντες· προφήτευσον τίς ἐστιν
ὁ παίσας σε· καὶ ἕτερα πολλὰ

βλασφημοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
σϞε β Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ
πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ ἀρχιερεῖς
καὶ γραμματεῖς· καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν λέγοντες·
εἰ σὺ εἶ ὁ χς, εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπεν δὲ
σϞϚ ι αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πι-
στεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ
μὴ ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.
σϞζ α Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου κα-
θήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνά-
μεως τοῦ θυ. Εἶπον δὲ πάντες·
σϞη ι Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θυ; ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ
εἰμι. οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν
σϞθ β Ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ
ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος
αὐτοῦ. Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆ-
τ α θος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν

πιλάτον. ἤρξαντο δὲ κατη-
γορεῖν αὐτοῦ λέγοντες· τοῦτον
εὕρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος·
καὶ κωλύοντα καίσαρι φόρους
διδόναι· λέγοντα ἑαυτὸν χριστὸν βασι-
λέα εἶναι· ὁ δὲ πιλάτος ἐπηρώ-
τησεν αὐτὸν λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ, ἔφη· σὺ λέγεις· ὁ δὲ πιλάτος
εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους· οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· οἱ δὲ, ἐπίσχυον
λέγοντες· ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν
διδάσκων καθ' ὅλης τῆς ἰουδαίας
ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς γαλιλαίας
ἕως ὧδε· πιλάτος δὲ ἀκού-
σας γαλιλαίαν· ἐπηρώτησεν εἰ ὁ
ἄνθρωπος γαλιλαῖός ἐστιν· καὶ ἐπιγνοὺς
ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας ἡρώδου

ὅτι ἦν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώ-
δην· ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις·
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις· ὁ δὲ
Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰν̄· ἐχάρη λίαν·
ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτόν·
διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ·
καὶ ἤλπιζέν τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐ-
τοῦ γινόμενον· ἐπηρώτα δὲ αὐτ(ὸν)
ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐ-
δὲν ἀπεκρίνατο· ἱστήκεισαν δὲ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐ-
τόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ·
Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης,
σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ· καὶ
ἐμπαίξας· περιβαλὼν αὐτὸν
ἐσθῆτα λαμπράν· ἀνέπεμψεν
αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ
φίλοι ὅ τε Πιλᾶτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προ

υπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρα ὄντες

ΤΖ Θ πρὸς ἑαυτούς· Πιλᾶτος δὲ συγκα-
λεσάμενος τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ἄρχοντας καὶ τὸν λαόν, εἶπεν πρὸς
αὐτούς· προσηνέγκατέ μοι τὸν
ἄνθρωπον τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα τὸν
λαόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν
ἀνακρίνας, οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώ-
πῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κα-
τ' αὐτοῦ· ἀλλ' οὐδὲ Ἡρῴδης·
ΤΗ Ι ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτόν·
καὶ ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ
πεπραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην δὲ
ΤΘ Β εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἑορτ-
ὴν ἕνα· ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ
ΤΙ Α λέγοντες· αἶρε τοῦτον· ἀπόλυσον
δὲ ἡμῖν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν διὰ στά-
σιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει καὶ

φόνον βεβλημένος ἐν τῇ φυλακῇ.
ΤΙΑ Α Πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος προσεφώνη-
σε θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰν̄· οἱ δὲ
ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρωσον σταύ-
ρωσον αὐτόν. ὁ δὲ τρίτον εἶπεν πρ(ὸς)
ΤΙΒ Αὐτούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν
οὗτος· οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗ-
ρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐ-
τὸν ἀπολύσω. οἱ δὲ ἐπέκειντο φω-
ΤΙΓ Α Ναῖς μεγάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν
σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ
αὐτῶν καὶ τῶν ἀρχιερέων. ὁ δὲ
ΤΙΔ Α Πιλᾶτος ἐπέκρινεν γενέσθαι τὸ
αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσεν δὲ
τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημέ-
νον εἰς τὴν φυλακήν. ὃν ᾐτοῦντο·
τὸν δὲ Ἰν̄ παρέδωκεν τῷ θελή-
ματι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπήγαγον
ΤΙΕ Α Αὐτόν. ἐπιλαβόμενοι Σίμωνος

Π Π^ε τῶν κοπτομένων γυναικῶν·

τινος Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ'
ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυ-
ρὸν φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· Ἠκολού-
τις τ Θει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ,
καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ ἐκόπτοντο καὶ
ἐθρήνουν αὐτόν· στραφεὶς δὲ
πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· θυγατέ-
ρες Ἱερουσαλήμ· μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ·
πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν· ὅτι ἰδοὺ ἔρχονται
ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσιν· μακάριαι
αἱ στεῖραι· καὶ κοιλίαι· αἳ οὐκ ἐγέν-
νησαν· καὶ μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν·
Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι·
πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς
καλύψατε ἡμᾶς· ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ
ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν· ἐν τῷ ξη-
ρῷ τί γένηται· ἤγοντο δὲ ἕτεροι
τιζ α Δύο κακοῦργοι· σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι·

τιη α Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον
τὸν λεγόμενον κρανίον. ἐκεῖ ἐσταύ
ρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους.
τιθ α Ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν. ὃν δὲ ἐξ ἀρι
στερῶν. ὁ δὲ ἰς ἔλεγε· πάτερ ἄ
τκ α Φες αὐτοῖς. οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦ
σιν. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
τκα Ἱμάτια αὐτοῦ. ἔβαλον κλῆρον.
τκβ β καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἐξεμυ
κτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν
αὐτοῖς λέγοντες· ἄλλους ἔσωσεν.
σωσάτω ἑαυτόν. εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χς
ὁ τοῦ θυ ἐκλεκτός. ἐνέπαιζον
τκγ β Δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχό
μενοι καὶ ὄξος προσφέροντες
αὐτῷ καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ βασι
Λεὺς τῶν ἰουδαίων. σῶσον σεαυ
τόν. ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμ
τκδ β Μένη ἐπ᾽ αὐτῷ. γράμμασιν ἑλ

λληνικοῖς· καὶ ῥωμαϊκοῖς· καὶ ἑβ-
ραϊκοῖς· οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς
τκε β τῶν ἰουδαίων· εἷς δὲ τῶν κρε-
Μασθέντων κακούργων· ἐβλα-
σφήμει αὐτὸν λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ χς.
σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς· ἀπο-
τκς ι Κριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ
λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θν.
πα ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ· καὶ ἡμεῖς
μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπρά-
ξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗ-
Τος δέ, οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξεν· καὶ
ἔλεγεν τῷ ιυ· μνήσθητί μου κε,
ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου·
Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ις· ἀμὴν λέγω σοι.
σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παρα-
τκζ β Καὶ δείσῳ· ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως
ὥρας ἐνάτης· [illegible]

ΣΚΗ Β Καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ
ΣΚΘ Α ὁ Ἰησοῦς εἶπε· πάτερ, εἰς χεῖράς σου πα-
ραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰ-
πὼν ἐξέπνευσεν· ἰδὼν δὲ ὁ ἑκα-
ΣΛ Β τόνταρχος τὸ γενόμενον, ἐδόξα-
σε τὸν θεὸν λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος
οὗτος δίκαιος ἦν· καὶ πάντες
ΣΛΑ οἱ παραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν
θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες
τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυ-
τῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον· εἱστή-
κεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐ-
τοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συν-
ακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα. τέλος.
ΣΛΒ Α Ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βουλευ-
τὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος· οὗτος οὐκ ἦν συγκα-

τατεθημένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ
πράξει αὐτῶν· ἀπὸ ἀριμαθαί-
ας πόλεως τῶν ἰουδαίων· ὃς καὶ προσ-
εδέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλείαν
τοῦ θεοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ
πιλάτῳ ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
ἰησοῦ· καὶ καθελὼν αὐτὸ, ἐνετύλιξεν
αὐτὸ σινδόνι· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν μνήματι λαξευτῷ· οὗ οὐκ ἦν
οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος· καὶ ἡμέ-
ρα ἦν παρασκευή· σάββατον
ἐπέφωσκεν· κατακολουθή-
σασαι δὲ γυναῖκες· αἵτινες ἦ-
σαν συνεληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς γα-
λιλαίας· ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον·
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ·
ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμασαν
ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν σάββα-
τον, ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐντολήν·

τλς Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων· ὄρθρου
βαθέος· ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα· φέ-
ρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα·
καί τινες σὺν αὐταῖς· εὗρον δὲ
τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον ἀπὸ
τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελθοῦσαι· οὐχ εὗ-
ρον τὸ σῶμα τοῦ κυ ιυ· καὶ ἐγένετο
Ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ
τούτου· καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστη-
σαν αὐταῖς· ἐν ἐσθήσεσιν ἀστρα-
πτούσαις· ἐμφόβων δὲ γενο-
τλζ Μένων αὐτῶν· καὶ κλινουσῶν τὸ
πρόσωπον εἰς τὴν γῆν· εἶπον πρὸς
αὐτάς· τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα
μετὰ τῶν νεκρῶν· οὐκ ἔστιν ὧδε
ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλά-
λησεν ὑμῖν· ἔτι ὢν ἐν τῇ γαλι-
λαίᾳ· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνου
παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνων

ΠΕ [illegible] ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ [illegible]
[illegible] ΠΑΡΑΚΥΨ[illegible]

μαρτωλῶν· καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῆ
τρίτη ἡμέρα ἀναστῆναι· καὶ ἐμνή-
σθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ·
Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνη-
μείου. ἀπήγγειλαν ταῦτα πάν-
τα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς
λοιποῖς· ἦσαν δὲ ἡ μαγδαλη-
Μ νὴ μαρία· καὶ ἰωάννα· καὶ μαρία ἡ
ἰακώβου· καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς.
Κ αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους
ταῦτα· καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον
αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα
αὐτῶν· καὶ ἠπίστουν αὐταῖς·
ὁ δὲ πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας
βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα
καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυ-
μάζων τὸ γεγονός· καὶ ἰδοὺ δύο
ΤΕΛ ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐ-

τῇ τῇ ἡμέρᾳ. ἦσαν πορευόμενοι εἰς κώμην ἀπέχου-
σαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλήμ. ᾗ ὄνομα Ἐμμαούς. καὶ
αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ
πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς καὶ
συζητεῖν. καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συν-
επορεύετο αὐτοῖς. οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶ-
ναι αὐτόν. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς.
Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλ-
λετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦν-
τες καὶ ἐστὲ σκυθρωποί. ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα Κλεοπᾶς. εἶ-
πεν πρὸς αὐτόν. σὺ μόνος πα-
ροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γε-
νόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς
ποῖα. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ. τὰ περὶ

ἰῦ τοῦ ναζαρηνοῦ· ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης· δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ
λόγῳ ἐναντίον τοῦ θῦ καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν
αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες
ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν· ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν,
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
τὸν ἰηλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμε-
ρον. ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο· ἀλλὰ καὶ
γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν
ἡμᾶς. γενόμεναι ὄρθριαι ἐπὶ τὸ
μνημεῖον· καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ· ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
ἀγγέλων ἑωρακέναι· οἳ λέγουσιν αὐτὸν
ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν
σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ εὗρον οὕ-
τως· καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον·

αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. καὶ αὐτὸς εἶπεν
πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι καὶ βρα-
δεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ
πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται·
Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν καὶ
εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; καὶ
ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως καὶ ἀπὸ
πάντων τῶν προφητῶν, διηρμή-
νευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γρα-
φαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ. καὶ ἤγγισαν εἰς
τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς
προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι·
Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες·
μεῖνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέ-
ραν ἐστί. καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ
εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ
ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν
μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε·
καὶ κλάσας, ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ

διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνω-
σαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγέ-
νετο ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπον πρὸς ἀλ-
λήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιο-
μένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν
τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γρα-
φάς; καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥ-
ρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ
εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα
καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς· λέγοντας ὅ-
τι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως καὶ ὤφθη
Σίμωνι· καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου· τέλος· Ταῦτα δὲ αὐ-
τῶν λαλούντων· αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη
ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ
λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν· πτοη-
θέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι,
ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν· καὶ εἶπεν

αὐτοῖς· τί τεταραγμένοι ἐστὲ καὶ
διὰ τί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε
τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου
ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ
με καὶ ἴδετε ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέ-
α οὐκ ἔχει· καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε
ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδει-
ξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πό-
δας. ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν
ΤΜΑ Θ ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων,
εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ
ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ
μελισσίου κηρίου· καὶ λαβὼν ἐνώ-
πιον αὐτῶν ἔφαγεν. εἶπε δὲ
αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λόγοι οὓς
ΤΜΒ Ι ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς, ἔτι ὢν σὺν
ὑμῖν· ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα

τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ μω
σέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ· τότε διήνοιξεν αὐτῶν
τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·
Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι οὕτως γέγραπται
καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χριστὸν· καὶ ἀ
ναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη
ἀρξάμενον ἀπὸ ἰερουσαλήμ· ὑμεῖς
δέ ἐστε μάρτυρες τούτων· καὶ ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
πατρός μου ἐφ᾽ ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ
καθίσατε ἐν τῇ πόλει ἰερουσαλὴμ
ἕως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὕ
ψους· ἐξήγαγεν δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως
εἰς βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖ
ρας αὐτοῦ. εὐλόγησεν αὐτούς·

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν
αὐτούς. διέστη ἀπ' αὐτῶν. καὶ ἀνε
φέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ
προσκυνήσαντες αὐτόν. ὑ
πέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χα
ρᾶς μεγάλης. Καὶ ἦσαν διὰ
παντὸς ἐν τῷ ἱερῷ.
αἰνοῦντες καὶ εὐ
λογοῦντες
τὸν θεόν.

Ἀμήν:

[illegible]

[illegible] εὑρέσεως [illegible] κεφαλῆς [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] εὐαγγελισμὸς [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] μηνὶ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

τῇ ἡμέρᾳ αὐτῇ / ἰω[άννου] ... εἶπεν ὁ κύριος ... [illegible]
... διὰ ... [illegible] ... καὶ ... [illegible]
μη(νὶ) ... κατὰ τοὺς ... [illegible] ... μετὰ ... [illegible]
... ἀκολουθοῦσιν ... πολλοῖς ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... εἶπεν ὁ κύριος ... [illegible]
... καὶ ... [illegible]
μη(νὶ) ἰουνίῳ ... τοῦ ... [illegible] ... μετὰ ... [illegible]
... [illegible] ... τοσαῦτα ... [illegible]
... [illegible] ... βαρθολομαίου καὶ βαρνάβα ... [illegible]
... [illegible]
... πολλοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐθεράπευσε ... [illegible]
... [illegible] ... εἶπεν ὁ κύριος ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ... χάριν ... [illegible]
... [illegible] ... τοῦ ... [illegible]
εἶπεν ὁ κύριος ... [illegible] ... πολλοῖς ... [illegible]
μη(νὶ) ... πέτρου καὶ παύλου ... [illegible]
... [illegible] ... ἐν τοῖς ... [illegible]
ὁμοίως ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]

+ δ... [illegible]

σε(η) μαΐ(ῳ) γ' τ(ῆς) α' ἀθανασ(ίου) ... κ(αὶ) λ... ἐπολ...
τοῖς ἑαυτ(οῦ) ... οἱ ... στο ...
ἐπιτηβ... σπω... ιωων

+ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος· καὶ ὁ λόγος
ἦν πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος·
οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν·
πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χω-
ρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὃ γέγονεν·
ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν· καὶ ἡ ζωὴ ἦν
τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων· καὶ τὸ φῶς
ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει· καὶ ἡ σκο-
τία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν· ἐγέ-
Νετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ
θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης·
οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα
πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς· ἀλλ' ἵνα
μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν· ὃ φωτίζει
πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν
κόσμον· ἐν τῷ κόσμῳ ἦν· καὶ ὁ κόσμος
δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν
οὐκ ἔγνω· εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν· καὶ οἱ
ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον· ὅσοι
δὲ ἔλαβον αὐτόν· ἔδωκεν αὐτοῖς
ἐξουσίαν, τέκνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ·
οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων· οὐδὲ ἐκ θε-
λήματος σαρκός· οὐδὲ ἐκ θελή-
ματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ θεοῦ ἐγεννή-
θησαν· καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένε-
το· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· καὶ ἐθεα-
σάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ· δό-
ξαν, ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός·
πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας·

Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ
κέκραγεν λέγων· οὗτος ἦν ὃν εἶπον·
ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσ
θέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου
ἦν· καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ
ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν· καὶ χά
ριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος,
διὰ μωϋσέως ἐδόθη· ἡ χά
ρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ ἰῦ χῦ ἐγένετο·
Θν. οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μο
νογενὴς υἱὸς· ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ
πρς· ἐκεῖνος ἐξηγήσατο· καὶ αὕτη
ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ ἰωάννου·
ὅτε ἀπέστειλαν οἱ ἰουδαῖοι ἐξ ἱε
ροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευΐτας· ἵνα
ἐρωτήσωσιν αὐτόν· σὺ τίς εἶ· καὶ
ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ
ὡμολόγησεν· ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ χς·
Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· τί οὖν· ἠλίας

εἶ σύ; καὶ λέγει· οὐκ εἰμί· ὁ προφήτης
εἶ σύ; ἀπεκρίθη· οὔ. εἶπον οὖν αὐ-
τῷ· τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δῶ-
μεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέ-
γεις περὶ σεαυτοῦ; ἔφη· ἐγὼ φω-
νὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· εὐθύ-
νατε τὴν ὁδὸν κυρίου· καθὼς εἶπεν
ἡσαΐας ὁ προφήτης· καὶ οἱ
ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν φαρι-
σαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν καὶ
εἶπον αὐτῷ· τί οὖν βαπτίζεις,
εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ χριστὸς οὔτε ἠλίας· οὔτε
ὁ προφήτης; ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ἰωάννης λέγων· ἐγὼ βαπτί-
ζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν
ἕστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχό-
μενος· ὃς ἔμπροσθέν μου γέ-
γονεν· οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος, ἵνα

λῦσαι αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑπο
δήματος. ταῦτα ἐν βηθαβαρᾶ
ἐγένετο πέραν τοῦ ἰορδάνου. ὅπου
ἦν ἰωάννης βαπτίζων.
Ἐπαύριον βλέπει ὁ ἰωάννης τὸν ἰν ἐρχόμενον
πρὸς αὐτόν. καὶ λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς
τοῦ θῦ. ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτί
αν τοῦ κόσμου. οὗτός ἐστι περὶ
Οὗ ἐγὼ εἶπον· ὀπίσω μου ἔρχεται
ἀνήρ. ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν
ὅτι πρῶτός μου ἦν. κἀγὼ οὐκ ἤ
δειν αὐτόν· ἀλλ᾽ ἵνα φανερωθῇ
τῷ ἰηλ. διὰ τοῦτο ἦλθον ἐγὼ ἐν
τῷ ὕδατι βαπτίζων. καὶ ἐμαρ
Τύρησεν ἰωάννης λέγων. ὅτι
τεθέαμαι τὸ πνα καταβαῖνον
ὡς περιστερὰν ἐξ οὐνοῦ. καὶ ἔμει
νεν ἐπ᾽ αὐτόν. κἀγὼ οὐκ ᾔδειν αὐτόν·
ἀλλ᾽ ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν

ὕδατι· ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἐφ' ὃν ἂν
ἴδῃς τὸ πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον
ἐπ' αὐτόν. οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων
ἐν πνεύματι ἁγίῳ· κἀγὼ ἑώρακα καὶ με-
μαρτύρηκα· ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ
ιϛ ἀρχ(ὴ) θεοῦ· Τῇ ἐπαύριον πάλιν εἱστήκει ὁ
Ἰωάννης· καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο· καὶ ἐμβλέψας τῷ Ἰησοῦ περιπατοῦν-
τι λέγει· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἤκου-
σαν αὐτοῦ οἱ δύο μαθηταὶ καὶ ἠκολού-
θησαν τῷ Ἰησοῦ· στραφεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ θεα-
σάμενος αὐτοὺς ἀκολουθοῦντας
λέγει αὐτοῖς· τί ζητεῖτε· οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· ῥαββί· ὃ λέγεται ἑρμηνευό-
μενον διδάσκαλε· ποῦ μένεις·
Λέγει αὐτοῖς· ἔρχεσθε καὶ ἴδετε· ἦλ-
θον καὶ εἶδον ποῦ μένει· καὶ παρ' αὐ-
τῷ ἔμειναν τὴν ἡμέραν ἐκείνην·
ὥρα ἦν ὡς δεκάτη· ἦν Ἀνδρέ

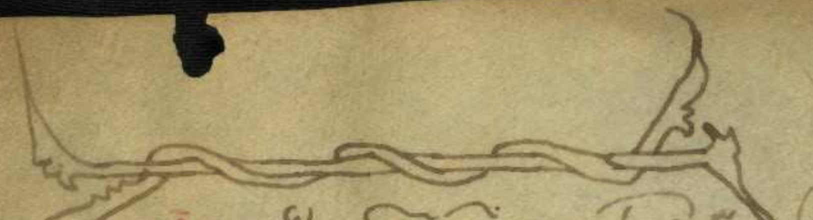

μη(νὶ) Ἰουλίῳ α' τῶν ἁγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ
ματθ(αίου) κε' ὁ Θ(εὸ)ς τῷ καιρῷ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς δώδεκα
πε' δωρεὰν δότε· μη(νὶ) τῷ αὐτῷ β' τῆς καταθέσεως τῆς
ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου· λουκ(ᾶ) κε' τῷ καιρῷ ἀνέστη Μαρι
πε' ὑπέστρεψε εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· μη(νὶ) τῷ αὐτῷ δ' τοῦ ἁγίου
Ἀνδρέου Κρήτης· ματθ(αίου) κε' λβ' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει
ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν· πε' εἰσελεύσεται ... μη(νὶ) τῷ αὐτῷ
ζ' τοῦ ἁγίου ... μηνὶ τῷ αὐτῷ ... εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς· ... παρα
... πε' ... βαλλομένης ...
τῷ αὐτῷ θ' τοῦ ... λουκ(ᾶ) κε' ρλα' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς
τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς ... πε' ...
... μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ια' τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας· λουκ(ᾶ) κε' ογ'
τῷ καιρῷ ἠρώτησέ τις τῶν φαρισαίων τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· πε' ...
... ματθ(αίου) κε' ροζ' τῷ καιρῷ
τῷ αὐτῷ ιε' ... τοῦ ... Κηρύκου καὶ Ἰουλίττης ...
... οἱ τὰ δίδραχμα· πε' ... μη(νὶ) τῷ αὐτῷ ιζ'
τῆς ... λουκ(ᾶ) κε' λα' εἶπεν ὁ κ(ύριο)ς ...
... πε' ... μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κ' τοῦ προφήτου
Ἠλιοὺ ... λουκ(ᾶ) κε' ιθ' τῷ καιρῷ ... ὄχλοι
... πε' ... μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κβ'
τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς· Ἰω(άννου) κε' ... τῶν σαββάτων ...
πε' ... μη(νὶ) τῷ αὐτῷ κε' ...
... κε' ... οὐδεὶς λύχνον ἅψας· πε' καὶ ποιοῦντα ...

262

Ἦ[χος] π[λάγιος] α' [illegible] τοῦ α' [illegible] ποῦ ὤ τελείμου [illegible]

ἐπὶ τοῖς αὐτ[ῶν] μαθηταῖς [illegible] ἐπιτελούμενα [illegible]

[illegible] Θεὸν [illegible] Ἦ[χος] αὐτοῦ [illegible]

καλοβ[...] [illegible] ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ μαθη[ταῖς]

[illegible] ἀπ' αἰώνων [illegible] ψυχ[...] [illegible]

[illegible] ἀλλ' [illegible]

ἐπὶ [illegible] παραδείσου [illegible] ἐφυτ[...]

Ἐ θαυμα[...] ἐνορ[...] [illegible]

φωτὸς τοῦ [illegible] καὶ [illegible]

λαβόμενοι οὐδὲ ἑνώνεωραια [illegible] λει [illegible]

[illegible] καιρ[...] παραλ[...] [illegible] πῦρ [illegible]

[illegible] [illegible] αὐ[τοῦ] [illegible]

[illegible] ἀρχ[...] [illegible]

ἐθεράπευσεν [illegible] αὐτ[ὸς] [illegible]

[illegible] ὁμολογ[...] [illegible] ἐσχάτοις [illegible]

[illegible] τοῖς [illegible] Χριστὸς [illegible]

[illegible] οἰκῶν [illegible] Κύριος [illegible]

[illegible] φυλάξου αὐ[τοῦ] [illegible]

[illegible] Κύριος [illegible] ἐπὶ τοῖς [illegible]

Ἦ[χος] [illegible] ἐπὶ τοῖς [illegible]

ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ [illegible] αὐ[τοῦ] [illegible] τοῦ [illegible]

[illegible] φυλα[...] ψυχ[ὰς] αὐ[τῶν] οἱ [illegible]

ἀπὸ [illegible] Κύριος [illegible] ἐκ [illegible]

ἐπὶ [illegible] αὐ[τοῦ] [illegible]

[illegible] οἱ [illegible] χα[...]

καὶ αὐτ[...] [illegible]

ας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου, εἷς
ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκουσάντων παρὰ
ἰωάννου· καὶ ἀκολουθησάντων
αὐτῷ· εὑρίσκει οὗτος πρῶτος
Τὸν ἀδελφὸν τὸν ἴδιον σίμωνα,
καὶ λέγει αὐτῷ· εὑρήκαμεν τὸν μεσσί
αν· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον χ(ριστό)ς·
Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν· ἐμβλέ
ψας αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· σὺ εἶ σίμων
ὁ υἱὸς ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃ κηφᾶς·
ὃ ἑρμηνεύεται πέτρος· τῇ ἐπαύ
Ριον ἠθέλησεν ἐξελθεῖν εἰς τὴν γαλι
λαίαν· καὶ εὑρίσκει φίλιππον καὶ λέ
γει αὐτῷ ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἀκολούθει μοι· ἦν
Δὲ ὁ φίλιππος ἀπὸ βηθσαϊδά·
ἐκ τῆς πόλεως ἀνδρέου καὶ πέτρου·
εὑρίσκει φίλιππος τὸν ναθαναήλ,
καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψεν μωσῆς
ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφῆται· εὑρή

καμεν Ἰν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀ-
πὸ Ναζαρέτ· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθα-
ναήλ· ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀ-
γαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος·
ἔρχου καὶ ἴδε· εἶδεν Ἰς τὸν Ναθα-
ναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ
λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσρα-
ηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστιν· λέγει
Αὐτῷ Ναθαναήλ· πόθεν με γινώ-
σκεις· ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα
ὑπὸ τὴν συκῆν εἶδόν σε· ἀπεκρί-
θη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ῥαβ-
βί· σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θῦ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τοῦ Ἰσλ· ἀπεκρίθη Ἰς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ὅτι εἶπόν σοι εἶδόν σε ὑπο-
κάτω τῆς συκῆς πιστεύεις; μείζω
τούτων ὄψει· καὶ λέγει αὐτῷ· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε

Τὸν οἶνον ἀναφέροντα· καὶ τοὺς ἀπο-
λοιποὺς τοῦ ἀναμένοντας καὶ κα-
τη ταναγνόντας ... τὸν υἱὸν τοῦ
ἀμνοῦ. Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί-
τῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γα-
λιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ·
ἐκλήθη δὲ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ εἰς τὸν γάμον· καὶ ὑστερήσαν-
τος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς
αὐτόν· οἶνον οὐκ ἔχουσι· λέγει αὐ-
τῇ ὁ Ἰησοῦς· τί ἐμοὶ καὶ σοί γύναι· οὔ-
πω ἥκει ἡ ὥρα μου· λέγει ἡ μήτηρ
αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· ὅ τι ἂν
λέγῃ ὑμῖν ποιήσατε· ἦσαν δὲ
ἐκεῖ ὑδρίαι λίθιναι ἓξ κείμεναι
κατὰ τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἰου-
δαίων· χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς
δύο ἢ τρεῖς· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· γε-
μίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος·

264

Τῇ παρασκευῇ τῆς διακαινησίμου τοῦ Ἰω(άννου)
[illegible] εἰς Καπερναούμ

καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω· καὶ
λέγει αὐτοῖς· ἀντλήσατε νῦν καὶ φέ-
ρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ· καὶ ἤνεγκαν.
Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρίκλινος
τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον· καὶ οὐκ
ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι
ᾔδεισαν οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·
φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρίκλι-
νος καὶ λέγει αὐτῷ· πᾶς ἄνθρωπος
Πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι·
καὶ ὅταν μεθυσθῶσι τότε τὸν ἐλά-
σσω· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον
ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησεν
Τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν
Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἐφανέ-
ρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευ-
σαν εἰς αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.
Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ
αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ οἱ ἀδελφοὶ

αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ
ἔμειναν οὐ πολλὰς ἡμέρας. καὶ
κα ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων.
Καὶ ἀνέβη εἰς ἱεροσόλυμα ὁ ἰς.
κα Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ. τοὺς πωλοῦντ(ας)
βόας καὶ πρόβατα καὶ περιστεράς.
καὶ τοὺς κερματιστὰς καθημένους.
καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινί
ων. πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ
ἱεροῦ. τά τε πρόβατα καὶ τοὺς
βόας. καὶ τῶν κολλυβιστῶν ἐξέχεεν
τὰ κέρματα. καὶ τὰς τραπέζας κα
τέστρεψεν. καὶ τοῖς τὰς περιστε
ρὰς πωλοῦσιν εἶπεν. μὴ ποιεῖτε ἄρατε ταῦτα ἐντεῦθεν.
τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον
κβ ἐμπορίου. ἐμνήσθησαν δὲ
Οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ὅτι γεγραμμέ
νον ἐστίν. ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου
κγ καταφάγεταί με. ἀπεκρίθησαν

Οὖν οἱ ἰουδαῖοι καὶ εἶπον· τί ση-
μεῖον δεικνύεις ἡμῖν· ὅτι ταῦτα
ποιεῖς· ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ εἶπεν
κα αὐτοῖς· λύσατε τὸν ναὸν τοῦ-
τον· καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐ-
τόν· εἶπον οὖν οἱ ἰουδαῖοι· τεσ-
σαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν ᾠκοδο-
μήθη ὁ ναὸς οὗτος· καὶ σὺ ἐν τρι-
σὶν ἡμέραις ἐγερεῖς αὐτόν; ἐκεῖ-
νος δὲ ἔλεγεν περὶ τοῦ ναοῦ τοῦ
σώματος αὐτοῦ· ὅτε οὖν ἠγέρ-
θη ἐκ νεκρῶν ἐμνήσθησαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· ὅτι τοῦτο ἔλεγε·
Καὶ ἐπίστευσαν τῇ γραφῇ καὶ τῷ λό-
γῳ ᾧ εἶπεν ὁ ἰς· ὡς δὲ ἦν ἐν
τοῖς ἱεροσολύμοις ἐν τῷ πάσχα
ἐν τῇ ἑορτῇ· πολλοὶ ἐπίστευ-
σαν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· θεωροῦν-
τες αὐτοῦ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει·

αὐτὸς δὲ ὁ Ἰς οὐκ ἐπίστευεν ἑαυ-
τὸν αὐτοῖς· διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν
πάντας· καὶ ὅτι οὐ χρείαν εἶχεν
ἵνα τις μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ
ἀνου· αὐτὸς γὰρ ἐγίνωσκεν, τί ἦν
ἐν τῷ ἀνῳ. Ἦν δὲ ἄνος ἐκ τῶν
Φαρισαίων, Νικόδημος ὄνομα
αὐτῷ· ἄρχων τῶν Ἰουδαίων· οὗ-
τος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ῥαββί· οἴδαμεν
ὅτι ἀπὸ θῦ ἐλήλυθας διδάσκα-
λος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
δύναται ποιεῖν, ἃ σὺ ποιεῖς· ἐὰν
μὴ ᾖ ὁ θς μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ
ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασι-
λείαν τοῦ θῦ. λέγει πρὸς
αὐτὸν Νικόδημος· πῶς δύναται

ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὤν· μὴ
δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς
αὐτοῦ δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆ-
ναι; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω σοι· ἐὰν μή τις γεννηθῇ ἐξ
ὕδατος καὶ πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελ-
θεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. τὸ
γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σάρξ
ἐστι· καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
πνεύματος πνεῦμά ἐστι· μὴ θαυμάσῃς
ὅτι εἶπόν σοι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι
ἄνωθεν. τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει
πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις·
ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται καὶ
ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γε-
γεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος. ἀπε-
κρίθη Νικόδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ·
πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι; ἀ-
πεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ

διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γι-
νώσκεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι
ὅτι ὃ οἴδαμεν λαλοῦμεν· καὶ ὃ ἑω-
ράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν
μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε·
εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύ-
ετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ ἐπου-
ράνια πιστεύσετε· καὶ οὐδεὶς
ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ
ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ· ιζ
Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν
ἐν τῇ ἐρήμῳ. οὕτως ὑψωθῆναι
ιε δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται
ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον· οὕτως
γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον
ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογε-
νῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων

εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται· ἀλλ' ἔχῃ ζω-
ὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν
ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον,
ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον. ἀλλ' ἵνα
σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ· ὁ πι-
στεύων εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται· ὁ δὲ
μὴ πιστεύων ἤδη κέκριται· ὅτι
μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ· αὕτη
δέ ἐστιν ἡ κρίσις· ὅτι τὸ φῶς ἐ-
λήλυθεν εἰς τὸν κόσμον· καὶ ἠγά-
πησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος
ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν
τὰ ἔργα· πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα
πράσσων, μισεῖ τὸ φῶς· καὶ οὐκ ἔρ-
χεται πρὸς τὸ φῶς· ἵνα μὴ ἐλεγ-
χθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὁ δὲ ποι-
ῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ
φῶς· ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ

ἔργα· ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμέ-
να. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰουδαί-
αν γῆν· καὶ ἐκεῖ διέτριβεν μετ' αὐ-
τῶν καὶ ἐβάπτιζεν. Ἦν δὲ καὶ
Ἰωάννης βαπτίζων ἐν Αἰνὼν ἐγγὺς
τοῦ Σαλείμ· ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν
ἐκεῖ· καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτί-
ζοντο· οὔπω γὰρ ἦν βεβλημέ-
νος εἰς τὴν φυλακὴν Ἰωάννης.
Ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μα-
θητῶν Ἰωάννου μετὰ Ἰουδαίων
περὶ καθαρισμοῦ· καὶ ἦλθον πρὸς
τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ·
ῥαββί· ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ
Ἰορδάνου, ᾧ σὺ μεμαρτύρηκας,
ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες
ἔρχονται πρὸς αὐτόν. Ἀπεκρίθη
Ἰωάννης καὶ εἶπεν· οὐ δύναται

περὶ ζητήσεως τῶν καθαρισμῶν:

ἄν(θρωπ)ος λαμβάνειν οὐδέν· ἐὰν μὴ
κη δ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·
Αὐτοὶ ὑμεῖς μαρτυρεῖτε· ὅτι εἶπ(ον)
οὐκ εἰμὶ ἐγὼ ὁ Χ(ριστό)ς· ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλ-
κθ ι μένος εἰμὶ ἔμπροσθεν ἐκείνου·
Ὁ ἔχων τὴν νύμφην νυμφίος ἐστί·
ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου· ὁ ἑστηκὼς
καὶ ἀκούων αὐτοῦ· χαρᾷ χαίρει
διὰ τὴν φωνὴν τοῦ νυμφίου·
αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπλήρωται·
ἐκεῖνον δεῖ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλατ-
τοῦσθαι· ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος,
ἐπάνω πάντων ἐστίν· καὶ ὃ ἑώρα-
κεν καὶ ἤκουσεν· τοῦτο μαρτυρεῖ·
καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς
λαμβάνει· ὁ λαβὼν αὐτοῦ τὴν
μαρτυρίαν· ἐσφράγισεν· ὅτι ὁ θ(εὸ)ς
ἀληθής ἐστιν· ὃν γὰρ ἀπέστειλεν
ὁ θ(εὸ)ς· τὰ ῥήματα τοῦ θ(εο)ῦ λαλεῖ

οὐ γὰρ ἐκ μέτρου δίδωσιν ὁ θεὸς τὸ
πνεῦμα. ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν· καὶ πάν-
τα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.
ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν ἔχει ζωὴν
αἰώνιον· ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ
οὐκ ὄψεται τὴν ζωήν· ἀλλ' ἡ ὀργὴ
τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν. ὡς οὖν
ἔγνω ὁ κύριος· ὅτι ἤκουσαν οἱ φαρι-
σαῖοι ὅτι Ἰησοῦς πλείονας μαθητὰς
ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης·
καίτοιγε Ἰησοῦς αὐτὸς οὐκ ἐβάπτι-
ζεν· ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἀφῆ-
κεν τὴν Ἰουδαίαν· καὶ ἀπῆλθεν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἔδει δὲ αὐτὸν
διέρχεσθαι διὰ τῆς Σαμαρείας·
ἔρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας
λεγομένην Συχάρ· πλησίον τοῦ
χωρίου· οὗ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ
τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ

ἰακώβ· ὁ οὖν ἰς κεκοπιακὼς
ἐκ τῆς ὁδοιπορίας· ἐκαθέζετο
οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ
ἕκτη· ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σα-
μαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ· λέγει
αὐτῇ ὁ ἰς· δός μοι πιεῖν· οἱ γὰρ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν
πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγορά-
σωσιν· λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ σα-
μαρεῖτις· πῶς σὺ ἰουδαῖος ὢν
παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς· οὔσης γυναι-
κὸς σαμαρείτιδος· οὐ γὰρ συγχρῶν-
ται ἰουδαῖοι σαμαρείταις· ἀπε-
κρίθη ἰς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ᾔδεις
τὴν δωρεὰν τοῦ θῦ· καὶ τίς ἐστιν ὁ
λέγων σοι δός μοι πιεῖν· σὺ ἂν ᾔ-
τησας αὐτόν· καὶ ἔδωκεν ἄν σοι
ὕδωρ ζῶν· λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κε
οὔτε ἄντλημα ἔχεις· καὶ τὸ φρέαρ

ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ
τὸ ζῶν· μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς
ἡμῶν Ἰακώβ· ὃς ἔδωκεν ἡμῖν
τὸ φρέαρ· καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιεν·
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ· καὶ τὰ θρέμματα
αὐτοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῇ· πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕ-
δατος τούτου· διψήσει πάλιν·
ὃς δ᾽ ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ
ἐγὼ δώσω αὐτῷ· οὐ μὴ διψήσῃ
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ
ἐγὼ δώσω αὐτῷ· γενήσεται πηγὴ ἐν αὐτῷ·
ὕδατος ἁλλομένου εἰς ζωὴν
αἰώνιον· λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή·
κύριε δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ
διψῶ, μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε
ἀντλεῖν· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε
φώνησον τὸν ἄνδρα σου· καὶ
ἐλθὲ ἐνθάδε· ἀπεκρίθη ἡ

Ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· οὐκ ἔχω ἄνδρα·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅ-
τι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄν-
δρας ἔσχες· καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι
σου ἀνήρ· τοῦτο ἀληθὲς εἴρηκας·
λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· κύριε θεωρῶ ὅτι
προφήτης εἶ σύ· οἱ πατέρες ἡμῶν
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν·
καὶ ὑμεῖς λέγετε· ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐστὶν ὁ τόπος· ὅπου δεῖ προσκυνεῖν·

Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι πίστευσόν
μοι· ὅτι ἔρχεται ὥρα· ὅτε οὔτε
ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· οὔτε ἐν Ἱεροσο-
λύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρί·
ὑμεῖς προσκυνεῖτε· ὃ οὐκ οἴδατε·
ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδα-
μεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαί-
ων ἐστίν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν
ἐστιν· ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνη-

ται. προσκυνήσουσι τῷ πρι. ἐν
πνι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πὴρ τοι-
ούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντ
αὐτόν. πνα ὁ θς. καὶ τοὺς προσκυ-
νοῦντας αὐτὸν ἐν πνι καὶ ἀληθεί-
ᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῷ
γυνή· οἶδα ὅτι μεσσίας ἔρχεται
ὁ λεγόμενος χς. ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖ-
νος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.
λέγει αὐτῇ ὁ ἰς. ἐγώ εἰμι ὁ λαλῶν σοι.
Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ
γυναικὸς ἐλάλει. οὐδεὶς μέντοι
εἶπεν. τί ζητεῖς. ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς.
ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς
ἡ γυνή. καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν
καὶ λέγει τοῖς ἀνοις. δεῦτε ἴδετε
ἄνον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα
ἐποίησα. μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χς.

ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἤρ-
χοντο πρὸς αὐτόν· ἐν δὲ τῷ
μεταξὺ· ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ· λέγοντες· ῥαββί· φάγε·
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔ-
χω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε·
ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλ-
λήλους· μήτις ἤνεγκεν αὐτῷ φα-
γεῖν; λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· ἐμὸν βρῶ-
μά ἐστιν· ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα
τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώ-
σω αὐτοῦ τὸ ἔργον· οὐχ ὑμεῖς λέγε-
τε ὅτι ἔτι τετράμηνός ἐστι· καὶ ὁ θε-
ρισμὸς ἔρχεται; ἰδοὺ λέγω ὑμῖν·
ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν
καὶ θεάσασθε τὰς χώρας· ὅτι λευ-
καί εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη· καὶ ὁ
θερίζων, μισθὸν λαμβάνει· καὶ συ-
νάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον·

ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρει καὶ ὁ λα
θερίζων· ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς
θερίζειν· ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιά-
κατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι· καὶ λβ
ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσελη-
λύθατε. ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκεί- λγ
νης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν
τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον
τῆς γυναικὸς μαρτυρούσης,
ὅτι εἶπέν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. λδ
Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμα-
ρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ'
ἑαυτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡ- λε
μέρας· καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευ-
σαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ· τῇ τε
γυναικὶ ἔλεγον· ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν
σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ
γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν, ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου
ὁ Χ(ριστό)ς. τέ(λος)

Τῆ β' τῆς γ' ἑβδ' τῶ ικω

λδ ζ Μετὰ δὲ τὰς δύο ἡμέρας ἐξῆλθεν
ἐκεῖθεν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Γα
λε δ λιλαίαν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἰς ἐμαρτύ
ρησεν. ὅτι προφήτης ἐν τῇ
λς ι ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν οὐκ ἔχει. ὅτε
οὖν ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἐδέ
ξαντο αὐτὸν οἱ Γαλιλαῖοι. πάντα
ἑωρακότες ἃ ἐποίησεν ἐν Ἱερο
σολύμοις. ἐν τῇ ἑορτῇ. καὶ αὐτοὶ
ς λζ γ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ἦλθεν
οὖν πάλιν ὁ Ἰς εἰς τὴν Κανὰ τῆς
Γαλιλαίας. ὅπου ἐποίησεν τὸ ὕ
Χρ δωρ οἶνον. Καὶ ἦν τις βασιλι
κός. οὗ υἱὸς ἠσθένει ἐν Καπερνα
ούμ. οὗτος ἀκούσας ὅτι Ἰς ἥ
κει ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλι
λαίαν. ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ
ἠρώτα αὐτόν. ἵνα καταβῇ καὶ ἰ
άσηται τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἤμελλεν γὰρ

ε περὶ τοῦ βασιλικοῦ.

ἀποθνήσκειν. εἶπεν οὖν ὁ ις
πρὸς αὐτόν· ἐὰν μὴ σημεῖα καὶ
τέρατα ἴδητε. οὐ μὴ πιστεύσητε.
Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλικός· κε
κατάβηθι· πρὶν ἀποθανεῖν τὸ
παιδίον μου. λέγει αὐτῷ ὁ ις· πο
ρεύου ὁ υἱός σου ζῇ. ἐπίστευσεν ὁ
ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν αὐτῷ ὁ ις.
καὶ ἐπορεύετο. ἤδη δὲ αὐτοῦ κατα
βαίνοντος. οἱ δοῦλοι αὐτοῦ ἀπήν
τησαν αὐτῷ καὶ ἀπήγγειλαν λέγον
τες. ὅτι ὁ παῖς σου ζῇ. ἐπύθετο
οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν ἐν ᾗ κομ
ψότερον ἔσχεν· καὶ εἶπον αὐτῷ ὅτι
χθὲς ὥραν ἑβδόμην ἀφῆκεν
αὐτὸν ὁ πυρετός. ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ
ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ εἶ
πεν αὐτῷ ὁ ις ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ.
Καὶ ἐπίστευσεν αὐτὸς καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.

Τοῦτο πάλιν δεύτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰς. ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Μετὰ ταῦτα ἦν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἀνέβη ὁ Ἰς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστιν δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων· τυφλῶν· χωλῶν· ξηρῶν· ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· ἄγγελος γὰρ κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καὶ ἐτάρασσεν τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιὴς ἐγίνετο, ᾧ δήποτε κατείχετο νοσήματι· ἦν δέ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ

τριάκοντα ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ
ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς
κατακείμενον καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν
ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέ-
λεις ὑγιὴς γενέσθαι; ἀπεκρίθη
αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔ-
χω ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ
βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν·
ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ
ἐμοῦ καταβαίνει. λέγει αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε ἆρον τὸν κράβατ-
τόν σου καὶ περιπάτει. καὶ εὐθέως
ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος· καὶ ἦρε τὸν
κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει.
ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ. ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι
τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν
ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἆραι τὸν
κράβαττον. ἀπεκρίθη αὐτοῖς·

Π. δ΄ τῆς β΄ ἑβδ. εἰς τοὺς προσελθόντας
Ἰουδαίους

ὁ ποιήσας με ὑγιῆ· ἐκεῖνός μοι εἶπεν·
ἆρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπά-
τει· ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς
ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπών σοι ἆρον τὸν κράβα-
ττόν σου καὶ περιπάτει· ὁ δὲ ἰ-
αθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς
ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τό-
πῳ· μετὰ ταῦτα εὑρίσκει αὐτὸν
ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴ-
Δε ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἁμάρτα-
νε· ἵνα μὴ χεῖρόν σοί τι γένηται·
ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς
Ἰουδαίοις· ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας
αὐτὸν ὑγιῆ· καὶ διὰ τοῦτο ἐδί-
ωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι· καὶ ἐζήτουν
αὐτὸν ἀποκτεῖναι· ὅτι ταῦτα ἐποί-
ει ἐν σαββάτῳ· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπεκρί-
ΛΘ Ι ΑΡΧ Νατο αὐτοῖς· ὁ πατήρ μου ἕως ἄρ-
τι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι· διὰ

τοῦτο οὖν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν
οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι· ὅτι οὐ
μόνον ἔλυεν τὸ σάββατον· ἀλλὰ
καὶ πατέρα ἴδιον ἔλεγεν τὸν θεόν· ἴσον
ἑαυτὸν ποιῶν τῷ θεῷ. ἀπεκρί-
νατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐ δύναται ὁ υἱὸς
ποιεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδέν· ἐὰν μή
τι βλέπῃ τὸν πατέρα ποιοῦντα· ἃ
γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ
ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ· ὁ γὰρ πατὴρ
φιλεῖ τὸν υἱόν· καὶ πάντα δείκνυσιν
αὐτῷ ἃ αὐτὸς ποιεῖ· καὶ μείζονα
τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα· ἵνα ὑμεῖς
θαυμάζητε. ὥσπερ γὰρ ὁ πατὴρ
ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ,
οὕτως καὶ ὁ υἱὸς οὓς θέλει ζωοποιεῖ·
οὐδὲ γὰρ ὁ πατὴρ κρίνει οὐδένα· ἀλλὰ
καὶ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκεν

τῷ υἱῷ· ἵνα πάντες τιμῶσι τὸν
υἱόν. καθὼς τιμῶσι τὸν πατέρα· ὁ μὴ
Τιμῶν τὸν υἱόν· οὐ τιμᾷ τὸν πατέρα τὸν
πέμψαντα αὐτόν. ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀ-
κούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί
με· ἔχει ζωὴν αἰώνιον καὶ εἰς κρίσιν
οὐκ ἔρχεται· ἀλλὰ μεταβέβηκεν
ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν· τέλος ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα
καὶ νῦν ἐστιν· ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκού-
σονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ
καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· ὥσπερ
γὰρ ὁ πατὴρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ· οὕ-
τως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν
ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· καὶ ἐξουσίαν ἔδω-
κεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν· ὅτι
υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί· μὴ θαυμάζετε τοῦ-
το· ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ᾗ πάντες οἱ

ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς
φωνῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται· οἱ
τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες. εἰς ἀνά-
στασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πρά-
ξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.
Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ
οὐδέν· καθὼς ἀκούω κρίνω· καὶ ἡ
κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστίν· ὅτι οὐ
ζητῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν. ἀλλὰ
τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με
πατρός· ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ
Ἐμαυτοῦ. ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἔστιν
ἀληθής· ἄλλος ἐστὶν ὁ μαρτυρῶν
περὶ ἐμοῦ· καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής
ἐστιν ἡ μαρτυρία ἣν μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ὑμεῖς ἀπεστάλκατε πρὸς
ἰωάννην. καὶ μεμαρτύρηκε τῇ
ἀληθείᾳ· ἐγὼ δὲ οὐ παρὰ ἀνθρώπου
τὴν μαρτυρίαν λαμβάνω· ἀλλὰ

ταῦτα λέγω ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.
Ἐκεῖνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καιόμενος
καὶ φαίνων· ὑμεῖς δὲ ἠθελήσατε
ἀγαλλιαθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φω-
τὶ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ἔχω τὴν μαρτυρί-
αν μείζω τοῦ Ἰωάννου· τὰ γὰρ ἔρ-
γα ἃ ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ ἵνα τελειώ-
σω αὐτά, αὐτὰ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ,
μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ με
ἀπέσταλκεν. καὶ ὁ πέμψας με
πατὴρ αὐτὸς μεμαρτύρηκε περὶ
ΜΔ Γ ἐμοῦ. οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόα-
τε πώποτε. οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑω-
ράκατε. καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ
ΜΕ Ι οὐκ ἔχετε μένοντα ἐν ὑμῖν. ὅτι ὃν ἀ-
πέστειλεν ἐκεῖνος. τούτῳ ὑμεῖς οὐ
πιστεύετε. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς,
ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζωὴν
αἰώνιον ἔχειν. καὶ ἐκεῖναί εἰσιν αἱ μαρ-

τυροῦσαι περὶ ἐμοῦ· καὶ οὐ θέλετε
ἐλθεῖν πρός με ἵνα ζωὴν ἔχητε·
Δόξαν παρὰ ἀνθρώπων οὐ λαμβάνω·
ἀλλ᾽ ἔγνωκα ὑμᾶς. ὅτι τὴν ἀγάπην
τοῦ θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ
ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός
μου· καὶ οὐ λαμβάνετέ με· ἐὰν ἄλλος
ἔλθῃ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ
ἐκεῖνον λήψεσθε· πῶς δύνασθε
ὑμεῖς πιστεῦσαι· δόξαν παρὰ ἀλ
λήλων λαμβάνοντες· καὶ τὴν δό
ξαν τὴν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ οὐ
ζητεῖτε· μὴ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ κα
τηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα;
ἔστιν ὁ κατηγορῶν ὑμῶν· Μωϋσῆς
εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπίκατε· εἰ γὰρ
ἐπιστεύετε Μωϋσεῖ· ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί·
εἰ δὲ τοῖς ἐκείνου γράμμασιν οὐ πι
στεύετε· πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πιστεύσετε· τέ(λος)

ΛϚ Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς πέραν
τῆς θαλάσσης τῆς γαλιλαίας τῆς
τιβεριάδος· καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
ὄχλος πολύς. ὅτι ἑώρων τὰ σημεῖ
α ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.
ΛΖ Ἀνῆλθεν δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. καὶ ἐκεῖ
ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.
ΛΗ Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν
ἰουδαίων. Ἐπάρας οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς τοὺς
ΛΘ ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι
πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν,
λέγει πρὸς φίλιππον· πόθεν ἀγο
ράσωμεν ἄρτους. ἵνα φάγωσιν
οὗτοι· τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων
αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλεν
ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ φίλιπ
πος· διακοσίων δηναρίων ἄρ
τοι. οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς. ἵνα ἕκαστος
αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. λέγει αὐτῷ

εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀνδρέ-
ας ὁ ἀδελφὸς σίμωνος πέτρου·
ἔστι παιδάριον ἓν ὧδε ὃ ἔχει πέν-
τε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψά-
ρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσού-
τους· εἶπεν δὲ ὁ ἰσ̅· ποιήσατε
τοὺς ἀνους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ
χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ· ἀνέ-
πεσον οὖν οἱ ἄνδρες. τὸν ἀριθμὸν
ὡσεὶ πεντακισχίλιοι· ἔλαβεν
δὲ τοὺς ἄρτους ὁ ἰσ̅· καὶ εὐχαριστή-
σας, διέδωκεν τοῖς μαθηταῖς·
οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις· ἀνακειμένοις
ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον
ἤθελον· ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν.
λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συνα-
γάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσμα-
τα· ἵνα μή τι ἀπόληται· συνή-
γαγον οὖν· καὶ ἐγέμισαν δώδεκα

Τῇ ς' τῆς β' ἑβδ(ομάδος) τοῦ ἰω(άννου)

κοφίνους κλασμάτων· ἐκ τῶν πέντε
ἄρτων τῶν κριθίνων· ἃ ἐπερίσ-
σευσεν τοῖς βεβρωκόσιν· οἱ οὖν ἄν(θρωπ)οι
ΝΖ/ε Ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ὁ ι(ησοῦ)ς· ἔλε-
γον· ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης·
ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον· ι(ησοῦ)ς οὖν
Γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπά-
ζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν αὐτὸν
βασιλέα· ἀνεχώρησεν εἰς τὸ ὄρος
αὐτὸς μόνος· ὡς δὲ ὀψία ἐγένετο
ΝΗ/δ Κατέβησαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
θάλασσαν· καὶ ἐμβάντες εἰς
πλοῖον· ἤρχοντο πέραν τῆς θαλάσ-
σης εἰς Καπερναούμ· καὶ σκοτία
ἤδη ἐγεγόνει· καὶ οὐκ ἐληλύθει πρὸς
αὐτοὺς ὁ ι(ησοῦ)ς· ἥ τε θάλασσα ἀνέ-
μου μεγάλου πνέοντος διηγείρετο·
ἐληλακότες οὖν ὡς σταδίους εἴκο-
σι πέντε ἢ τριάκοντα· θεωροῦσι

τέ(λος) π(ερὶ) τοῦ ἐν θαλάσσῃ περιπάτου

Τὸν ἰν περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς
θαλάσσης καὶ ἐγγὺς τοῦ πλοίου γινόμε-
νον· καὶ ἐφοβήθησαν· ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς·
ἐγώ εἰμι μὴ φοβεῖσθε· ἤθελον οὖν
λαβεῖν αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον· καὶ εὐθέως
τὸ πλοῖον ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. εἰς ἣν
ὑπῆγον. Τῇ ἐπαύριον ὁ ὄχλος
ὁ ἑστηκὼς πέραν τῆς θαλάσσης
ἰδὼν ὅτι πλοιάριον ἄλλο οὐκ ἦν
ἐκεῖ εἰ μὴ ἓν ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνέβησαν
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλ-
θεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ὁ ἰς εἰς τὸ
πλοιάριον· ἀλλὰ μόνοι οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ ἀπῆλθον: ἄλλα δὲ ἦλθεν
πλοιάρια ἐκ τιβεριάδος· ἐγγὺς
τοῦ τόπου· ὅπου ἔφαγον τὸν ἄρτον
εὐχαριστήσαντος τοῦ κυ· ὅτε οὖν
εἶδεν ὁ ὄχλος ὅτι ἰς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ,
οὐδὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἐνέβησαν

ἐς τὰ πλοῖα καὶ ἦλθον ἐς καπερναού
ούμ ζητοῦντες τὸν ἰν̅· καὶ εὑρόν
τες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης.
εἶπον αὐτῷ· ῥαββί· πότε ὧδε γέγονας·
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰς̅ καὶ εἶπεν· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ζητεῖτέ με. οὐ
χ ὅτι εἴδετε σημεῖα· ἀλλ' ὅτι ἐφά
γετε ἐκ τῶν ἄρτων καὶ ἐχορτάσθη
κε̅ ιβ̅ ἀρχ· τε· ἐργάζεσθε μὴ τὴν βρῶ
σιν τὴν ἀπολλυμένην· ἀλλὰ τὴν
βρῶσιν τὴν μένουσαν εἰς ζωὴν
αἰώνιον· ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν
δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ πατὴρ ἐσφρά
γισεν ὁ θς̅· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
Τί ποιῶμεν ἵνα ἐργαζώμεθα
τὰ ἔργα τοῦ θυ̅· ἀπεκρίθη ὁ
ἰς̅ εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτό ἐστι τὸ ἔρ
γον τοῦ θυ̅· ἵνα πιστεύσητε εἰς ὃν
ἀπέστειλεν ἐκεῖνος· εἶπον οὖν

ΝΓ αὐτῷ· τί οὖν ποιεῖς σὺ σημεῖον
Ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμέν σοι·
τί ἐργάζῃ· οἱ πατέρες ἡμῶν τὸ μάν
Ναν ἔφαγον ἐν τῇ ἐρήμῳ· καθώς
ἐστι γεγραμμένον ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν· εἶπεν
Οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ἀμὴν ἀμὴν λέ
γω ὑμῖν· οὐ μωϋσῆς δέδωκεν
ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. ἀλλ' ὁ
πατήρ μου δίδωσιν ὑμῖν τὸν ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὸν ἀληθινόν· ὁ γὰρ
ἄρτος τοῦ θῦ ἐστιν, ὁ καταβαίνων
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ
κόσμῳ· εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν·
κε πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον
ΝΕ τοῦτον· εἶπεν δὲ αὐτοῖς ὁ ἰς·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρ
Χόμενος πρός με, οὐ μὴ πεινάσῃ·
καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, οὐ μὴ διψή

ΝϚ σει πώποτε· ἀλλ' εἶπον ὑμῖν· ὅτι
Καὶ ἑωράκατέ με, καὶ οὐ πιστεύετε·
πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατήρ· πρὸς ἐμὲ
ἥξει· καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ
ΝΖ οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω· ὅτι καταβέ
βηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· οὐχ ἵνα ποιῶ
τὸ θέλημα τὸ ἐμόν· ἀλλὰ τὸ θε
ΝΗ λημα τοῦ πέμψαντός με· Τοῦτο
δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός
με πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ· ἀλλὰ ἀνα
στήσω αὐτὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαν
τός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν
υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν, ἔχῃ ζω
ὴν αἰώνιον· καὶ ἀναστήσω αὐ
ΝΘ τὸν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ· ἐγόγγυ
ζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ,
ὅτι εἶπεν· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ κατα

κὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗ
τός ἐστιν ἰησοῦς ὁ υἱὸς ἰωσὴφ οὗ ἡμεῖς οἴδα
μεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; πῶς οὖν
λέγει οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβέ
βηκα· ἀπεκρίθη οὖν ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· μὴ γογγύζετε μετ' ἀλλήλων·
Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν
μὴ ὁ πατὴρ ὁ πέμψας με ἑλκύσῃ αὐτόν·
καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ
ἡμέρᾳ· ἔστι γεγραμμένον ἐν τοῖς
προφήταις· καὶ ἔσονται πάντες
διδακτοὶ θεοῦ· πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας
Παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ μαθὼν, ἔρχεται πρός με·
οὐχ ὅτι τὸν πατέρα τις ἑώρακεν· εἰ
μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ θεοῦ· οὗτος ἑώρακε
τὸν πατέρα· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον·
Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· οἱ πατέρες
ὑμῶν ἔφαγον τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρή

μῳ καὶ ἀπέθανον· οὗτός ἐστιν
ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαίνων,
ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φάγῃ καὶ μὴ ἀποθά-
ξζ νῃ· ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν· ὁ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ καταβάς· ἐάν τις φάγῃ ἐκ
τούτου τοῦ ἄρτου, ζήσεται εἰς τὸν αἰ-
ῶνα· καὶ ὁ ἄρτος δὲ ὃν ἐγὼ δώσω·
ἡ σάρξ μού ἐστιν· ἣν ἐγὼ δώσω ὑπὲρ
ξη τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς· ἐμάχοντο
οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι
λέγοντες· πῶς δύναται οὗτος
ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν· εἶ-
πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ φάγητε τὴν
σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· καὶ πίητε
αὐτοῦ τὸ αἷμα· οὐκ ἔχετε ζωὴν
ἐν ἑαυτοῖς· ὁ τρώγων μου τὴν
σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ ἐγὼ ἀναστή-

τῇ β̄ τῆς ε̄ ἑβδ. εὐ. ἐκ τ. θ. ιζ ε. ...

σω αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.
Η γὰρ σάρξ μου, ἀληθῶς ἐστι βρῶσις·
καὶ τὸ αἷμά μου, ἀληθῶς ἐστι πόσις.
Ο τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων
μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ
ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ
ζῶν πατήρ· κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα·
καὶ ὁ τρώγων με κἀκεῖνος ζήσεται
δι' ἐμέ. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ καταβάς. οὐ καθὼς
ἔφαγον οἱ πατέρες ὑμῶν τὸ μάννα καὶ
ἀπέθανον. ὁ τρώγων τοῦτον
τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Ταῦ
Τα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδάσκων
ἐν καπερναούμ. πολλοὶ οὖν
ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐ
τοῦ εἶπον· σκληρός ἐστιν οὗτος ὁ
λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκούειν;
εἰδὼς δὲ ὁ ἰς ἐν ἑαυτῷ ὅτι γογγύζου

ζουσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐ
τοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· τοῦτο ὑμᾶς σκαν
δαλίζει; ἐὰν οὖν θεωρῆτε τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα, ὅπου
ἦν τὸ πρότερον· τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ ζω
οα/ι Οποιοῦν· ἡ σὰρξ, οὐκ ὠφελεῖ οὐδέν.
Τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμα
ἐστι καὶ ζωή ἐστιν· ἀλλ' εἰσί τινες ἐ
οβ/ι ξ ὑμῶν. οἳ οὐ πιστεύουσιν· ᾔδει
Γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰς̅· τίνες εἰσὶν οἱ μὴ
πιστεύοντες, καὶ τίς ἐστιν ὁ παρα
δώσων αὐτόν· καὶ ἔλεγεν· διὰ τοῦ
ογ/ι Τὸ εἴρηκα ὑμῖν· ὅτι οὐδεὶς δύνα
ται ἐλθεῖν πρός με, ἐὰν μὴ ᾖ
δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου.
ἐκ τούτου, πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ
οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπάτουν·
Εἶπεν οὖν ὁ Ἰς̅· τοῖς δώδεκα· μὴ

καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; ἀπεκρί
θη οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε
ΟΔ/Λ Πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα· ῥή
ματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις· καὶ ἡμεῖς
πεπιστεύκαμεν καὶ ἐγνώκαμεν,
ΞΕ/Ι ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος· τέλος
Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· οὐκ ἐγὼ ὑμᾶς
τοὺς δώδεκα ἐξελεξάμην; καὶ ἐξ ὑμῶν
εἷς διάβολός ἐστιν· ἔλεγεν δὲ τὸν
Ἰούδαν Σίμωνος Ἰσκαριώτην·
οὗτος γὰρ ἔμελλεν αὐτὸν παρα
διδόναι· εἷς ὢν ἐκ τῶν δώδεκα·
ΧΑΡ Καὶ περιεπάτει ὁ Ἰησοῦς μετὰ ταῦτα
ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· οὐ γὰρ ἤθελεν
ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ περιπατεῖν· ὅτι
ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀπο
κτεῖναι· ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἑορτὴ
τῶν Ἰουδαίων· ἡ σκηνοπηγία·
εἶπον οὖν πρὸς αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ·

Μετάβηθι ἐντεῦθεν καὶ ὕπαγε εἰς τὴν
Ἰουδαίαν· ἵνα καὶ οἱ μαθηταί
σου θεωρήσωσι τὰ ἔργα σου ἃ
ποιεῖς· οὐδεὶς γὰρ ἐν κρυπτῷ τι
ποιεῖ· καὶ ζητεῖ αὐτὸς ἐν παρρησίᾳ
εἶναι· εἰ ταῦτα ποιεῖς φανέ-
ρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ· οὐδὲ
γὰρ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἐπίστευον εἰς
αὐτόν· λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ ἰς· ὁ
Καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔπω πάρεστιν·
ὁ δὲ καιρὸς ὁ ὑμέτερος, πάντο-
τέ ἐστιν ἕτοιμος· οὐ δύναται ὁ κόσμος
μισεῖν ὑμᾶς· ἐμὲ δὲ μισεῖ· ὅτι
ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ αὐτοῦ, ὅτι
τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρά ἐστιν· ὑμεῖς
ἀνάβητε εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην·
ἐγὼ οὔπω ἀναβαίνω εἰς τὴν ἑορ-
τὴν ταύτην· ὅτι ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς, οὔ-
πω πεπλήρωται· ταῦτα δὲ εἰπὼν

αὐτοῖς, ἔμεινεν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ.
Ὡς δὲ ἀνέβησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
τότε καὶ αὐτὸς ἀνέβη εἰς τὴν ἑορτήν,
οὐ φανερῶς, ἀλλ' ὡς ἐν κρυπτῷ.
Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἐζήτουν αὐτὸν ἐν
τῇ ἑορτῇ καὶ ἔλεγον· ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος;
καὶ γογγυσμὸς πολὺς περὶ αὐτοῦ
ἦν ἐν τοῖς ὄχλοις· οἱ μὲν ἔλεγον,
ὅτι ἀγαθός ἐστιν· ἄλλοι ἔλεγον· οὔ·
ἀλλὰ πλανᾷ τὸν ὄχλον. οὐδεὶς
μέντοι παρρησίᾳ ἐλάλει περὶ
αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων. τέλος
Χαρ: Ἤδη δὲ τῆς ἑορτῆς μεσούσης
ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ἐδίδασκε.
καὶ ἐθαύμαζον οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες·
πῶς οὗτος γράμματα οἶδε μὴ
μεμαθηκώς; ἀπεκρίθη
οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· ἡ ἐμὴ
διδαχὴ οὐκ ἔστιν ἐμή, ἀλλὰ τοῦ

πέμψαντός με. ἐάν τις θέλῃ
Τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιεῖν, γνώσεται
περὶ τῆς διδαχῆς, πότερον
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν. ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ
λαλῶ. ὁ ἀφ' ἑαυτοῦ λαλῶν, τὴν δό
ξαν τὴν ἰδίαν ζητεῖ. ὁ δὲ ζη
τῶν τὴν δόξαν τοῦ πέμψαντος
αὐτόν, οὗτος ἀληθής ἐστιν, καὶ ἀδι
κία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν. οὐ Μωσῆς
δέδωκεν ὑμῖν τὸν νόμον; καὶ οὐ
δεὶς ἐξ ὑμῶν ποιεῖ τὸν νόμον. τί
Με ζητεῖτε ἀποκτεῖναι. ἀπεκρί
θη ὁ ὄχλος καὶ εἶπεν. δαιμόνιον
ἔχεις. τίς σε ζητεῖ ἀποκτεῖναι.
ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς. ἓν
ἔργον ἐποίησα, καὶ πάντες θαυ
μάζετε. διὰ τοῦτο Μωσῆς δέ
δωκεν ὑμῖν τὴν περιτομήν. 21
οὐχ ὅτι ἐκ τοῦ Μωσέως ἐστίν. ἀλλ'

μὲν ἐκ τῶν πατέρων· καὶ ἐν σαββάτῳ
περιτέμνετε ἄνθρωπον· εἰ περιτο-
μὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββά-
τῳ ἵνα μὴ λυθῇ ὁ νόμος Μωσέως·
ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ὑγιῆ
ἐποίησα ἄνθρωπον ἐν σαββάτῳ;
Μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν· ἀλλὰ τὴν δι-
καίαν κρίσιν κρίνατε· ἔλεγον
οὖν τινὲς ἐκ τῶν ἱεροσολυμι-
τῶν· οὐχ οὗτός ἐστιν ὃν ζητοῦσιν
ἀποκτεῖναι; καὶ ἴδε παρρησίᾳ
λαλεῖ· καὶ οὐδὲν αὐτῷ λέγουσιν·
μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν οἱ ἄρ-
χοντες, ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς
ὁ χς· ἀλλὰ τοῦτον οἴδαμεν πό-
θεν ἐστίν· ὁ δὲ χς ὅταν ἔρχηται,
οὐδεὶς γινώσκει πόθεν ἐστίν· ἔ-
κραξεν οὖν ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων
ὁ ἰς καὶ λέγων· κἀμὲ οἴδατε καὶ οἴ-

δατε πόθεν εἰμί· καὶ ἀπ' ἐμαυ
τοῦ οὐκ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἔστιν ἀλη
θινὸς ὁ πέμψας με· ὃν ὑμεῖς οὐκ
οἴδατε· ἐγὼ οἶδα αὐτόν, ὅτι
παρ' αὐτοῦ εἰμι· κἀκεῖνός με
οζ/δ ἀπέστειλεν· ἐζήτουν οὖν αὐτὸν
Πιάσαι· καὶ οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐ
τὸν τὴν χεῖρα· ὅτι οὔπω ἐλη
οη/ι λύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ· πολλοὶ δὲ
Ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν
καὶ ἔλεγον· ὅτι ὁ χριστὸς ὅταν ἔλθῃ,
μήτι πλείονα σημεῖα τούτων ποι
ήσει ὧν οὗτος ἐποίησεν; ἤκου
Σαν οὖν οἱ φαρισαῖοι τοῦ ὄχλου γογ
οθ/δ γύζοντος περὶ αὐτοῦ ταῦτα·
Κ(αὶ) ἀπέστειλαν ὑπηρέτας οἱ φαρι
σαῖοι καὶ οἱ ἀρχιερεῖς· ἵνα πιάσω
π/δ σιν αὐτόν· εἶπεν οὖν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἔτι μι
Κρὸν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ

άγω πρὸς τὸν πέμψαντά με·
Ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν·
Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς ἑαυτούς·
ποῦ οὗτος μέλλει πορεύεσθαι. ὅτι
ἡμεῖς οὐχ εὑρήσομεν αὐτόν· μὴ εἰς
τὴν διασπορὰν τῶν Ἑλλήνων μέλ-
λει πορεύεσθαι καὶ διδάσκειν τοὺς Ἕλ-
ληνας; τίς ἐστιν οὗτος ὁ λόγος
ὃν εἶπεν. ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε·
καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν· ✝ ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ
τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς· εἱστήκει
ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔκραξεν λέγων· ἐάν τις
διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω·
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ καθὼς εἶπεν ἡ
γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλί-
ας αὐτοῦ ῥεύσουσιν. ὕδατος ζῶντος·
τοῦτο δὲ εἶπεν περὶ τοῦ πνεύματος οὗ.

ἔμελλον λαμβάνειν, οἱ πιστεύοντες
εἰς αὐτόν· οὔπω γὰρ ἦν πνεῦμα ἅγιον·
πβ ζ ὅτι Ἰς̄ οὐδέπω ἐδοξάσθη· πολ-
Λοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τον
τὸν λόγον, ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀλη-
πγ ζ θῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον·
Οὗτός ἐστιν ὁ Χς̄· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ
γὰρ ἐκ τῆς γαλιλαίας ὁ Χς̄ ἔρχεται;
οὐχὶ ἡ γραφὴ εἶπεν· ὅτι ἐκ τοῦ σπέρ-
ματος Δαδ καὶ ἀπὸ βηθλεὲμ τῆς κώ-
πδ ι μης ὅπου ἦν Δαδ ὁ Χς̄ ἔρχεται;
Σχίσμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο δι᾽
πε ι αὐτόν· τινὲς δὲ ἤθελον ἐξ αὐ-
Τῶν πιάσαι αὐτόν, ἀλλ᾽ οὐδεὶς ἐ-
πέβαλεν ἐπ᾽ αὐτὸν τὰς χεῖρας· ἦλ-
Θον οὖν οἱ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρ-
χιερεῖς καὶ φαρισαίους· καὶ εἶπον
αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἠγάγε-
τε αὐτόν· ἀπεκρίθησαν οἱ ὑ-

ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλη-
σεν ἄνθρωπος· ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος· ἀπε-
κρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ φαρισαῖοι·
Μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνησθε; μή τις
ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς
αὐτόν· ἢ ἐκ τῶν φαρισαίων; ἀλλ' ὁ
ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γινώσκων τὸν
νόμον· ἐπικατάρατοί εἰσιν· λέγει
Νικόδημος πρὸς αὐτούς· ὁ ἐλθὼν
νυκτὸς πρὸς αὐτόν· εἷς ὢν ἐξ αὐτῶν·
μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον·
ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρό-
τερον καὶ γνῷ τί ποιεῖ· ἀπεκρίθη-
σαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς γαλι-
λαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἴδε, ὅτι
προφήτης ἐκ τῆς γαλιλαίας οὐκ
ἐγήγερται· καὶ ἐπορεύθησαν ἕκαστος
εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· Ἰησοῦς δὲ ἐπορεύθη
εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ὄρθρου δὲ

Πάλιν, παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν· καὶ πᾶ
ς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν· καὶ
καθίσας, ἐδίδασκεν αὐτούς.
Ἄγουσι δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρι
σαῖοι· γυναῖκα ἐπὶ μοιχείᾳ
κατειλημμένην· καὶ στήσαντες
αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ·
διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνή, κατει
λήφθη ἐπαυτοφώρῳ μοιχευομένη·
ἐν δὲ τῷ νόμῳ ἡμῖν· μωσῆς ἐ
νετείλατο, τὰς τοιαύτας λιθά
ζειν· σὺ οὖν τί λέγεις περὶ αὐτῆς·
τοῦτο δὲ ἔλεγον, πειράζοντες
αὐτὸν ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν
κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ ἰς κάτω κύψας,
τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν εἰς τὴν
γῆν· ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρω
τῶντες αὐτόν· ἀνακύψας εἶπε
αὐτοῖς· ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν,

πρῶτος ἐπ' αὐτὴν τὸν λίθον βαλέτω·
Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραφεν
εἰς τὴν γῆν· οἱ δὲ ἀκούσαντες,
ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς· ἀρξάμενοι
ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν
ἐσχάτων· καὶ κατελείφθη μόνος
ὁ Ἰ(ησοῦ)ς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ οὖσα· ἀνα-
κύψας δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν αὐτῇ· γύναι·
ποῦ εἰσιν οἱ κατήγοροί σου· οὐδείς
σε κατέκρινεν; ἡ δὲ εἶπεν· οὐ-
δείς κ(ύρι)ε· εἶπεν δὲ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· οὐδὲ ἐ-
γώ σε κατακρίνω· πορεύου καὶ
πς ἀπὸ τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε· πς
ἐλάλησεν Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς λέγων· ἐγώ εἰμι
τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν
ἐμοί, οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν
τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἕξει τὸ φῶς τῆς
ζωῆς· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρι-
σαῖοι· σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς·

ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἔστιν ἀληθὴς
ἀπεκρίθη ἰς̅ καὶ εἶπεν αὐτοῖ[ς]
κἂν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἐμαυ
τοῦ, ἀληθής ἐστιν ἡ μαρτυρία
ὅτι οἶδα πόθεν ἦλθον καὶ ποῦ
ὑπάγω· ὑμεῖς κατὰ τὴν σάρκα
κρίνετε· ἐγὼ οὐ κρίνω οὐδένα
Καὶ ἐὰν κρίνω δὲ ἐγώ· ἡ κρίσις ἡ
ἐμὴ ἀληθής ἐστιν· ὅτι μόνος
οὐκ εἰμί· ἀλλ' ἐγὼ καὶ ὁ πέμψας με
πατήρ· καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμε
τέρῳ γέγραπται· ὅτι δύο ἀνθρώ[πων]
ἡ μαρτυρία ἀληθής ἐστιν· ἐγώ εἰ
μι ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμαυτοῦ·
καὶ μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ ὁ πέμψας
με πατήρ· ἔλεγον οὖν αὐτῷ· πο[ῦ]
ἐστιν ὁ πατήρ σου· ἀπεκρίθη
Ὁ ἰς̅· οὔτε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν
πατέρα μου· εἰ ἐμὲ ᾔδειτε καὶ τὸν

τρ̄αμου κ(αὶ) λ... τὸ ἀμ(ήν)· Ταῦτα τὰ
Ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς ἐν τῷ γαζο
φυλακίῳ, διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ·
καὶ οὐδεὶς ἐπίασεν αὐτόν· ὅτι οὔπω
ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ· πάλιν οὖν
Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐγὼ ὑπάγω· καὶ
ζητήσετέ με· καὶ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ ὑμῶν
ἀποθανεῖσθε· ὅπου ἐγὼ ὑπάγω,
ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν· ἔλεγον
Οὖν οἱ Ἰουδαῖοι· μήτι ἀποκτενεῖ ἑαυτόν;
ὅτι λέγει ὅπου ἐγὼ ὑπάγω ὑμεῖς οὐ δύ
νασθε ἐλθεῖν· καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ὑμεῖς
ἐκ τῶν κάτω ἐστέ· ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω
εἰμί· ὑμεῖς ἐκ τοῦ κόσμου τούτου
ἐστέ, ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου·
εἶπον οὖν ὑμῖν· ὅτι ἀποθανεῖσθε
ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· ἐὰν γὰρ
μὴ πιστεύσητε ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀποθα
νεῖσθε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν·

ἔλεγον οὖν αὐτῷ· σὺ τίς εἶ; καὶ εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· τὴν ἀρχὴν ὅ τι καὶ
λαλῶ ὑμῖν. πολλὰ ἔχω περὶ ὑμῶν
λαλεῖν καὶ κρίνειν· ἀλλ' ὁ πέμψας
με ἀληθής ἐστιν· κἀγὼ ἃ ἤκουσα
παρ' αὐτοῦ ταῦτα λαλῶ εἰς τὸν κόσμον.
οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τὸν πατέρα αὐτοῖς
ἔλεγεν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ὅταν
ὑψώσητε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, τότε
γνώσεσθε, ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ ποιῶ οὐδέν· ἀλλὰ καθὼς
ἐδίδαξέν με ὁ πατήρ μου, ταῦτα
λαλῶ· καὶ ὁ πέμψας με, μετ' ἐμοῦ
ἐστιν· οὐκ ἀφῆκέν με μόνον ὁ πατήρ,
ὅτι ἐγὼ τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ ποιῶ πάν-
τοτε· Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος,
πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν· τέλος
Γ Ἔλεγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς πεπιστευκό-
τας αὐτῷ Ἰουδαίους· ἐὰν ὑμεῖς

μείνητε ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐμῷ,
ἀληθῶς μαθηταί μου ἐστέ· καὶ γνώ-
σεσθε τὴν ἀλήθειαν· καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐλευθερώσει ὑμᾶς· ἀπεκρίθη-
σαν αὐτῷ· σπέρμα ἀβραάμ ἐσμεν.
καὶ οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν πώ-
ποτε· πῶς σὺ λέγεις ὅτι ἐλεύθε-
ροι γενήσεσθε· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
ὁ ἰησοῦς· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι
πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν· δοῦ-
λός ἐστι τῆς ἁμαρτίας· ὁ δὲ δοῦλος
οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα·
ὁ υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα· ἐὰν οὖν
ὁ υἱὸς ἐλευθερώσῃ· ὄντως ἐλεύ-
θεροι ἔσεσθε· οἶδα ὅτι σπέρ-
μα ἀβραάμ ἐστε· ἀλλὰ ζητεῖτέ
με ἀποκτεῖναι· ὅτι ὁ λόγος ὁ ἐμὸς
οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ ὃ ἑώρακα
παρὰ τῷ πατρί μου λαλῶ· καὶ ὑμεῖς

οὖν ὃ ἑωράκατε παρὰ τῷ πατρὶ ὑ-
μῶν ποιεῖτε· ἀπεκρίθησαν καὶ
εἶπον αὐτῷ· ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀβραάμ
ἐστιν· λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ
ἀβραάμ ἦτε· τὰ ἔργα τοῦ ἀβρα-
ὰμ ἐποιεῖτε· νῦν δὲ ζητεῖτέ με
ἀποκτεῖναι· ἄνθρωπον· ὃς τὴν ἀλήθει-
αν ὑμῖν λελάληκα· ἣν ἤκουσα
παρὰ τοῦ θεοῦ· τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐ-
ποίησεν· ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα
τοῦ πατρὸς ὑμῶν· εἶπον οὖν αὐτῷ·
Ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα·
ἕνα πατέρα ἔχομεν τὸν θεόν· εἶπεν οὖν
τέ ἀρχ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ ὁ θεὸς πατὴρ ὑμῶν ἦν,
ἠγαπᾶτε ἂν ἐμέ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐξῆλθον καὶ ἥκω· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐ-
μαυτοῦ ἐλήλυθα· ἀλλ' ἐκεῖνός με
ἀπέστειλεν· διατί τὴν λαλιὰν
τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε· ὅτι οὐ δύ-

νασθε ἀκούειν τὸν λόγον τὸν ἐμόν.
ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου
ἐστέ. καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς
ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀν-
θρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς. καὶ
ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἕστηκεν. ὅτι
οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ. ὅταν
λαλῇ τὸ ψεῦδος. ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ.
ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. ἐγὼ
Δ
ὲ ὅτι τὴν ἀλήθειαν λέγω. οὐ πιστεύ-
ετέ μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ
ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω.
διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετέ μοι. ὁ ὢν
Ε
κ τοῦ θεοῦ. τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει.
καὶ διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε. ὅτι
ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστέ. ἀπεκρίθησαν
οὖν οἱ Ἰουδαῖοι. καὶ εἶπον αὐτῷ. οὐ
καλῶς λέγομεν ἡμεῖς. ὅτι Σαμαρείτης
εἶ σὺ καὶ δαιμόνιον ἔχεις; ἀπεκρίθη

ις· ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω· ἀλλὰ
τιμῶ τὸν πατέρα μου· καὶ ὑμεῖς ἀτι
μάζετέ με· ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν
δόξαν μου· ἔστιν ὁ ζητῶν καὶ κρί
πθ ςα χ αρ νων· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ἐάν
τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ,
θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα· εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ ἰ
ουδαῖοι· νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι
δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀ
πέθανεν καὶ οἱ προφῆται· καὶ σὺ
λέγεις· ἐάν τις τὸν λόγον μου τη
ρήσῃ οὐ μὴ γεύσηται θανάτου
εἰς τὸν αἰῶνα· μὴ σὺ μείζων εἶ
τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ· ὅστις
ἀπέθανεν· καὶ οἱ προφῆται ἀπέ
θανον· τίνα σεαυτὸν ποιεῖς·
ἀπεκρίθη ις· ἐὰν ἐγὼ δοξάσω
ἐμαυτόν· ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν

ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν
ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστιν·
καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν. ἐγὼ δὲ οἶ-
δα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ
οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν
ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν
λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ
πατὴρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴ-
δῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ
εἶδεν καὶ ἐχάρη. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖ-
οι πρὸς αὐτόν· πεντήκοντα ἔτη
οὔπω ἔχεις καὶ Ἀβραὰμ ἑώρακας;
Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν ἀ-
μὴν λέγω ὑμῖν· πρὶν Ἀβραὰμ
γενέσθαι ἐγώ εἰμι. ἦραν οὖν λίθους
ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐ-
κρύβη· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ,
διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν· καὶ πα-
ρῆγεν οὕτως. Τ(έλος) καὶ τῷ σαββάτῳ. εἶδεν

Ι κ(υριακῇ) ε' τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ:

Ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς· καὶ ἠρώ-
τησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
λέγοντες· ῥαββί· τίς ἥμαρτεν·
οὗτος· ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἵνα τυ-
φλὸς γεννηθῇ· ἀπεκρίθη ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
οὔτε οὗτος ἥμαρτεν· οὔτε οἱ γονεῖς
αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔρ-
γα τοῦ θ(εο)ῦ ἐν αὐτῷ· ἐμὲ δεῖ ἐργά-
ζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με,
ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νύξ, ὅτε
οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ὅταν
ἐν τῷ κόσμῳ ὦ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου·
Ταῦτα εἰπών· ἔπτυσεν χαμαί· καὶ ἐποί-
ησεν πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος· καὶ
ἐπέχρισεν τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς τοῦ τυφλοῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὕπα-
γε νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σι-
λωάμ· ὃ ἑρμηνεύεται ἀπεσταλμένος·
ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο· καὶ ἦλθεν

ἦλθε βλέπων· οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεω- ι
ροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅ-
τι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν;
ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν· ἄλλοι
δὲ, ὅτι ὅμοιος αὐτῷ ἐστιν· ἐκεῖ-
νος ἔλεγεν· ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔλεγον
οὖν αὐτῷ· πῶς ἀνεῴχθησάν σου
οἱ ὀφθαλμοί· ἀπεκρίθη ἐκεῖνος
καὶ εἶπεν· ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς· πηλὸν
ἐποίησεν καὶ ἐπέχρισέν μου τοὺς
ὀφθαλμούς· καὶ εἶπέν μοι· ὕπαγε
ἐπὶ τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωὰμ καὶ ια
νίψαι· ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος
ἀνέβλεψα· εἶπον οὖν αὐτῷ· ποῦ ἐστιν
ἐκεῖνος· λέγει· οὐκ οἶδα· ἄγουσιν αὐ-
ιβ τὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους τόν ποτε
τυφλόν· ἦν δὲ σάββατον ὅτε τὸν
πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ

τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώ-
των αὐτὸν καὶ οἱ φαρισαῖοι. πῶς
ἀνέβλεψεν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς.
πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλ-
μούς. καὶ ἐνιψάμην καὶ βλέπω.
ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν φαρισαίων
τινές. οὗτος ὁ ἄνθρωπος. οὐκ ἔστι
παρὰ τοῦ θεοῦ. ὅτι τὸ σάββατον
οὐ τηρεῖ. ἄλλοι ἔλεγον. πῶς δύ-
ναται ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς. τοιαῦ-
τα σημεῖα ποιεῖν. καὶ σχίσμα ἦν
ἐν αὐτοῖς. λέγουσι τῷ τυφλῷ πά-
λιν. σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ. ὅτι
ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς. ὁ
δὲ εἶπεν. ὅτι προφήτης ἐστίν.
οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ ἰουδαῖοι περὶ
αὐτοῦ ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλε-
ψεν. ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς
γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος

καὶ ἐρώτησαν αὐτοῖς λέγοντας·
οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ὑμῶν ὃν ὑμεῖς
λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη;
πῶς οὖν ἄρτι βλέπει· ἀπεκρί
θησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐ
τοῦ καὶ εἶπον· οἴδαμεν ὅτι οὗτος
ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν· καὶ ὅτι τυφλὸς
ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει, οὐκ
οἴδαμεν· ἢ τίς ἤνοιξεν αὐτοῦ
τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ οἴδαμεν·
αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸν ἐρωτή
σατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλή
σει· ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ·
ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς ἰουδαίους·
ἤδη γὰρ συνετέθειν τοῖς ἰουδαίοις
ἵνα ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ
χριστόν· ἀποσυνάγωγος γένηται· διὰ τοῦτο
οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· ὅτι ἡλικίαν
ἔχει αὐτὸν ἐρωτήσατε· ἐφώνη

σαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον
ὃς ἦν τυφλός· καὶ εἶπον αὐτῷ· δὸς
δόξαν τῷ θεῷ· ἡμεῖς οἴδαμεν
ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἁμαρτωλός ἐστιν·
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν·
εἰ ἁμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἓν
οἶδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἄρτι βλέπω·
Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· τί ἐποίη-
σέν σοι· πῶς ἤνοιξέν σου τοὺς ὀφθαλ-
μούς· ἀπεκρίθη αὐτοῖς· εἶπον
ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν
θέλετε ἀκούειν· μὴ καὶ ὑμεῖς θέλε-
τε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; ἐλοι-
δόρησαν αὐτὸν καὶ εἶπον· σὺ εἶ
μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ
Μωσέως ἐσμὲν μαθηταί· ἡμεῖς
οἴδαμεν, ὅτι Μωσῇ λελάληκεν
ὁ θεός· τοῦτον δὲ, οὐκ οἴδαμεν πό-
θεν ἐστίν· ἀπεκρίθη ὁ ἄνθρωπος

καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐν γὰρ τούτῳ θαυ-
μαστόν ἐστιν· ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλ-
μούς· οἴδαμεν δὲ, ὅτι ἁμαρτω-
λῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις
θεοσεβὴς ᾖ καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ
ποιῇ, τούτου ἀκούει· ἐκ τοῦ αἰῶνος
Οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀ-
φθαλμοὺς τυφλοῦ γεγεννημένου·
εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ θεοῦ, οὐκ ἠ-
δύνατο ποιεῖν οὐδέν· ἀπεκρί-
θησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ἐν ἁμαρτί-
αις σὺ ἐγεννήθης ὅλος· καὶ σὺ δι-
δάσκεις ἡμᾶς; καὶ ἐξέβαλον αὐ-
τὸν ἔξω. ἤκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξέβα-
λον αὐτὸν ἔξω· καὶ εὑρὼν αὐτόν, εἶπεν
αὐτῷ· σὺ πιστεύεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ;
ἀπεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· καὶ
τίς ἐστι κύριε ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν·

εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἑώρακας αὐ-
τόν· καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ· ἐκεῖνός ἐσ-
τιν· ὁ δὲ ἔφη· πιστεύω κύριε· καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτῷ· καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· εἰς
Κρίμα ἐγὼ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον ἦλ-
θον· ἵνα οἱ μὴ βλέποντες βλέπω-
σι· καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται·
Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων
ταῦτα οἱ ὄντες μετ' αὐτοῦ· καὶ εἶπον
αὐτῷ· μὴ καὶ ἡμεῖς τυφλοί ἐσμεν;
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τυφλοὶ ἦτε,
οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτίαν· νῦν δὲ
λέγετε ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρ-
τία ὑμῶν μένει· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ὁ μὴ εἰσερχόμενος
Διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν
προβάτων· ἀλλὰ ἀναβαίνων
ἀλλαχόθεν· ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ
καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος

διὰ τῆς θύρας· ποιμήν ἐστι τῶν
προβάτων· τούτῳ ὁ θυρωρὸς
ἀνοίγει· καὶ τὰ πρόβατα τῆς
φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια
πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ
ἐξάγει αὐτά· καὶ ὅταν τὰ ἴδια
πρόβατα ἐκβάλῃ· ἔμπροσθεν
αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα
αὐτῷ ἀκολουθεῖ· ὅτι οἴδασι
τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ,
οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν· ἀλλὰ
φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι
τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν·
Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν
αὐτοῖς ὁ Ἰς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνω
σαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς·
Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰς·
ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὅτι ἐγώ εἰμι
ἡ θύρα τῶν προβάτων· πάν

τες ὅσοι ἦλθον· κλέπται εἰσὶ καὶ λῃ-
σταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ
ϙβ πρόβατα· ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι'
ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται
καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται.
καὶ νομὴν εὑρήσει· ὁ κλέπτης, οὐκ
ἔρχεται, εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ
καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον, ἵνα ζω-
ὴν ἔχωσι· καὶ περισσὸν ἔχωσιν·
Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποι-
μὴν ὁ καλός, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβά-
των· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν
ποιμήν· οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα
ἴδια· θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχό-
μενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα
καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος, ἁρπάζει αὐ-
τὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα·
ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθω-
τός ἐστι· καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ

τῶν προβάτων· ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν
Ὁ καλός· καὶ γινώσκω τὰ ἐμά· καὶ γινώ-
σκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν· καθὼς γι-
Νώσκει με ὁ πατήρ· κἀγὼ γινώσκω τὸν
πατέρα· καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ
Τῶν προβάτων· καὶ ἄλλα πρόβατα
Ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης·
κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν· καὶ τῆς φωνῆς
μου ἀκούσουσι· καὶ γενήσεται μία ποί-
μνη, εἷς ποιμήν. τέ(λος) διὰ τοῦτο ὁ πατήρ
Με ἀγαπᾷ, ὅτι ἐγὼ τίθημι τὴν ψυχήν
μου· ἵνα πάλιν λάβω αὐτήν· οὐ-
δεὶς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ· ἀλλ' ἐγὼ
τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ· ἐξουσί-
αν ἔχω θεῖναι αὐτήν· καὶ ἐξουσίαν
ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν· ταύτην
Τὴν ἐντολὴν ἔλαβον παρὰ τοῦ
πατρός μου· σχίσμα οὖν πάλιν ἐγένε-
το ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, διὰ τοὺς λόγους τούτους·

Ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν· δαι
μόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ
ἀκούετε· ἄλλοι ἔλεγον· ταῦτα τὰ
ῥήματα, οὐκ ἔστι δαιμονιζομέ
νου· μὴ δαιμόνιον δύναται
τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;
Ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱερο
σολύμοις καὶ χειμὼν ἦν· καὶ περι
επάτει ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ σολομῶν
τος· ἐκύκλωσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖ
οι· καὶ ἔλεγον αὐτῷ· ἕως πότε
τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις· εἰ σὺ
εἶ ὁ χριστός, εἰπὲ ἡμῖν παρρησίᾳ·
ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς· εἶπον
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε· τὰ ἔργα
ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ
πατρός μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ
ἐμοῦ· ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· οὐ
γάρ ἐστε ἐκ τῶν προβάτων τῶν

ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν· τὰ πρό-
βατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀ-
κούει· κἀγὼ γινώσκω αὐτά, καὶ ἀ-
κολουθοῦσί μοι· κἀγὼ ζωὴν αἰώ-
νιον δίδωμι αὐτοῖς· τέλος· καὶ οὐ μὴ ἀπό-
λωνται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οὐχ ἁρπά-
σει τις αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν μου.
Ὁ πατήρ μου ὃς δέδωκέ μοι, μείζων
πάντων ἐστί· καὶ οὐδεὶς δύναται
ἁρπάζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρός μου.
ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν ἐσμεν. ἐβάστασαν
οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι,
ἵνα λιθάσωσιν αὐτόν. ἀπεκρί-
θη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ
ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου.
διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθάζετέ με;
ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι
λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου, οὐ
λιθάζομέν σε· ἀλλὰ περὶ βλασφη-

μίας· καὶ ὅτι σὺ ἄνθρωπος ὢν ποιεῖς
σεαυτὸν θεόν. ἀπεκρίθη αὐ-
τοῖς ὁ ἰησοῦς· οὐκ ἔστιν γεγραμμένον
ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν· ἐγὼ εἶπον θε-
οί ἐστε; εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς
πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο· καὶ
οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφή· ὃν
ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς
τὸν κόσμον· ὑμεῖς λέγετε ὅτι
βλασφημεῖς· ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ
εἰμι; εἰ οὐ ποιῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρός
μου, μὴ πιστεύετέ μοι· εἰ δὲ ποιῶ,
κἂν ἐμοὶ μὴ πιστεύητε, τοῖς ἔργοις
πιστεύσατε· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύ-
σητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ κἀγὼ ἐν
αὐτῷ· ἐζήτουν πάλιν αὐτὸν πια-
σαι· καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐ-
τῶν· καὶ ἀπῆλθεν πάλιν πέραν
τοῦ ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον

που ἦν ἰωάννης βαπτίζων τὸ
πρότερον· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ. καὶ πολ
λοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον
ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποί
ησεν οὐδέν· πάντα δὲ ὅσα εἶ
πεν ἰωάννης περὶ τούτου ἀλη
θῆ ἦν· καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ
εἰς αὐτόν. ~ ἦν δέ τις ἀσθενῶν
Λάζαρος ἀπὸ βηθανίας· ἐκ τῆς
κώμης μαρίας καὶ μάρθας τῆς ἀ
δελφῆς αὐτῆς. ἦν δὲ μαρία, ἡ
ἀλείψασα τὸν κύριον μύρῳ· καὶ ἐκμά
ξασα τοὺς πόδας αὐτοῦ ταῖς θριξὶν
ἑαυτῆς· ἧς ὁ ἀδελφὸς λάζαρος
ἠσθένει. ἀπέστειλαν οὖν αἱ ἀ
δελφαὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι·
Κε· ἴδε ὃν φιλεῖς ἀσθενεῖ. ἀ
κούσας δὲ ὁ ἰς εἶπεν· αὕτη ἡ ἀ
σθένεια. οὐκ ἔστι πρὸς θάνατον·

λι ἐπὶ τοῦ λαζάρου

ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θ(εο)ῦ· ἵνα
δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ δι' αὐτῆς·
Ἠγάπα δὲ ὁ ι(ησοῦ)ς τὴν μάρθαν
καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν
λάζαρον· ὡς οὖν ἤκουσεν
ὅτι ἀσθενεῖ· τότε μὲν ἔμεινεν
ἐν ᾧ ἦν τόπῳ· δύο ἡμέρας·
ἔπειτα μετὰ τοῦτο· λέγει τοῖς μα
θηταῖς· ἄγωμεν εἰς τὴν ἰουδαί
αν πάλιν· λέγουσιν αὐτῷ οἱ μα
θηταί· ῥαββί· νῦν ἐζήτουν σε
λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι· καὶ πάλιν ὑπά
γεις ἐκεῖ; ἀπεκρίθη ὁ ι(ησοῦ)ς· οὐχὶ
δώδεκα ὧραί εἰσιν τῆς ἡμέρας;
Ἐάν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέ
ρᾳ, οὐ προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς
τοῦ κόσμου τούτου βλέπει· ἐὰν
δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ
προσκόπτει· ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν

ἐν αὐτῷ· ταῦτα εἶπεν, καὶ μετὰ τοῦ
το λέγει αὐτοῖς· λάζαρος ὁ φίλος
ἡμῶν κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύο
μαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν· εἶπον
οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· κε· εἰ κεκοί
μηται σωθήσεται· εἰρήκει δὲ ὁ
ἰς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖ
νοι δὲ ἔδοξαν, ὅτι περὶ τῆς κοι
μήσεως τοῦ ὕπνου λέγει· τότε οὖν
εἶπεν αὐτοῖς παρρησίᾳ· λάζαρος
ἀπέθανεν· καὶ χαίρω δι' ὑμᾶς,
ἵνα πιστεύσητε, ὅτι οὐκ ἤμην
ἐκεῖ· ἀλλ' ἄγωμεν πρὸς αὐτόν·
Εἶπεν οὖν θωμᾶς ὁ λεγόμενος
δίδυμος τοῖς συμμαθηταῖς·
ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνω
μεν μετ' αὐτοῦ· ἐλθὼν οὖν ὁ ἰς,
εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας
ἤδη ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ·

ἦν δὲ ἡ βηθανία· ἐγγὺς τῶν ἱερο
σολύμων· ὡς ἀπὸ σταδίων δε
καπέντε· καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰου
δαίων ἐληλύθεισαν πρὸς τὰς περὶ
μάρθαν καὶ μαρίαν· ἵνα παραμυθή
σωνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελ
φοῦ αὐτῶν· ἡ οὖν μάρθα ὡς ἤ
κουσεν ὅτι ἰς ἔρχεται· ὑπήντησεν
αὐτῷ· μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθέζε
το· εἶπεν οὖν μάρθα πρὸς τὸν
ἰν· κε· εἰ ἦς ὧδε· ὁ ἀδελφός μου
οὐκ ἂν ἐτεθνήκει· ἀλλὰ καὶ νῦν οἶδα
ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσῃ τὸν θν· δώ
σει σοι ὁ θς· λέγει αὐτῇ ὁ ἰς· ἀναστή
σεται ὁ ἀδελφός σου· λέγει αὐτῷ μάρ
θα· οἶδα ὅτι ἀναστήσεται ἐν τῇ
ἀναστάσει· ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ·
Εἶπεν αὐτῇ ὁ ἰς· ἐγώ εἰμι ἡ ἀνά
στασις καὶ ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,

κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ
ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ ἀπο-
θάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα· πιστεύεις τοῦτο;
Λέγει αὐτῷ· ναὶ κύριε· ἐγὼ πεπίστευκα
ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· ὁ εἰς τὸν
κόσμον ἐρχόμενος· καὶ ταῦτα εἰ-
Ποῦσα, ἀπῆλθεν καὶ ἐφώνησε Μαρι-
ὰμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς λάθρα,
εἰποῦσα· ὁ διδάσκαλος πάρεστι
καὶ φωνεῖ σε· ἐκείνη ὡς ἤκουσεν,
ἐγείρεται ταχὺ καὶ ἔρχεται πρὸς αὐτόν·
οὔπω δὲ ἐληλύθει ὁ Ἰησοῦς   εἰς τὴν
κώμην· ἀλλ᾽ ἦν ἐν τῷ τόπῳ ὅπου
ὑπήντησεν αὐτῷ ἡ Μάρθα· οἱ
Οὖν Ἰουδαῖοι οἱ ὄντες μετ᾽ αὐτῆς
ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ παραμυθούμενοι,
αὐτήν· ἰδόντες τὴν Μαριὰμ ὅτι
ταχέως ἀνέστη καὶ ἐξῆλθεν, ἠκο-
λούθησαν αὐτῇ· λέγοντες ὅτι

ὑπάγει εἰς τὸ μνημεῖον ἵνα κλαύσῃ
ἐκεῖ· ἡ οὖν μαρία ὡς ἦλθεν ὅπου
ἦν ὁ ἰς· ἰδοῦσα αὐτόν· ἔπεσεν αὐ
τοῦ εἰς τοὺς πόδας λέγουσα αὐτῷ·
Κε· εἰ ἦς ὧδε, οὐκ ἄν ἀπέθανέ μου
ὁ ἀδελφός· ἰς οὖν ὡς εἶδεν αὐτὴν
κλαίουσαν· καὶ τοὺς συνελθόντας
αὐτῇ ἰουδαίους κλαίοντας, ἐνεβρι
μήσατο τῷ πνι· καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν
καὶ εἶπεν· ποῦ τεθείκατε αὐτόν· λέ
γουσιν αὐτῷ· κε· ἔρχου καὶ ἴδε· ἐδά
κρυσεν ὁ ἰς· ἔλεγον οὖν οἱ ἰουδαῖοι
ἴδε πῶς ἐφίλει αὐτόν· τινὲς δὲ
ἐξ αὐτῶν εἶπον· οὐκ ἠδύνατο οὗ
τος· ὁ ἀνοίξας τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
τυφλοῦ· ποιῆσαι ἵνα καὶ οὗτος μὴ
ἀποθάνῃ; ἰς οὖν πάλιν ἐμβρι
μώμενος ἐν ἑαυτῷ· ἔρχεται εἰς τὸ
μνημεῖον· ἦν δὲ σπήλαιον· καὶ λίθος

ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ· λέγει ὁ Ἰς· ἄ-
ρατε τὸν λίθον· λέγει αὐτῷ ἡ ἀδελ-
φὴ τοῦ τεθνηκότος Μάρθα·
Κε, ἤδη ὄζει· τεταρταῖος γάρ ἐστιν·
λέγει αὐτῇ ὁ Ἰς· οὐκ εἶπόν σοι ὅτι ἐ-
ὰν πιστεύσῃς ὄψει τὴν δόξαν τοῦ
θυ; ἦραν οὖν τὸν λίθον· οὗ ἦν ὁ
τεθνηκὼς κείμενος· ὁ δὲ Ἰς ἦ-
ρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἄνω καὶ εἶπεν·
Πέρ, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσάς μου·
ἐγὼ δὲ ᾔδειν ὅτι πάντοτέ μου
ἀκούεις· ἀλλὰ διὰ τὸν ὄχλον τὸν
περιεστῶτα εἶπον· ἵνα πιστεύσω-
σιν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· ταῦτα
εἰπὼν, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραύγασε·
Λάζαρε δεῦρο ἔξω· καὶ ἐξῆλθεν ὁ
τεθνηκὼς δεδεμένος τὰς χεῖρας
καὶ τοὺς πόδας κειρίαις· καὶ ἡ ὄψις
αὐτοῦ σουδαρίῳ περιεδέδετο·

λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· λύσατε αὐτὸν, καὶ
ἄφετε ὑπάγειν· πολλοὶ οὖν ἐκ τῶν
Ἰουδαίων οἱ ἐλθόντες πρὸς τὴν
Μαριὰμ καὶ θεασάμενοι ἃ ἐποί
ησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν·
Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν· ἀπῆλθον πρὸς
τοὺς φαρισαίους καὶ εἶπον αὐτοῖς,
ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· συνήγαγον οὖν
Οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι συνέ
δριον· καὶ ἔλεγον· τί ποιοῦμεν·
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος πολλὰ σημεῖα
ποιεῖ· ἐὰν ἀφῶμεν αὐτὸν οὕτως
πάντες πιστεύσουσιν εἰς αὐτόν·
Καὶ ἐλεύσονται οἱ ῥωμαῖοι καὶ ἀροῦ
σιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος
Εἷς δέ τις ἐξ αὐτῶν καϊάφας ἀρχι
ερεὺς ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου, εἶ
πεν αὐτοῖς· ὑμεῖς οὐκ οἴδατε
οὐδέν· οὐδὲ διαλογίζεσθε· ὅτι·

συμφέρει ἡμῖν ἵνα ἄν(θρωπ)ος εἷς ἀπο
θάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ· καὶ μὴ ὅλον
τὸ ἔθνος ἀπόληται. τοῦτο δὲ ἀφ'
ἑαυτοῦ οὐκ εἶπεν· ἀλλὰ ἀρχιερεὺς
ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου προε
φήτευσεν· ὅτι ἔμελλεν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἀπο
θνήσκειν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους· καὶ οὐχ ὑπὲρ
τοῦ ἔθνους μόνον· ἀλλ' ἵνα καὶ τὰ
τέκνα τοῦ θ(εο)ῦ τὰ διεσκορπισμέ
να, συναγάγῃ εἰς ἕν· ἀπ' ἐκείνης
Οὖν τῆς ἡμέρας. συνεβουλεύ
σαντο ἵνα ἀποκτείνωσιν αὐτόν.
Ἰ(ησοῦ)ς οὖν· οὐκέτι παρρησίᾳ περιε
πάτει ἐν τοῖς ἰουδαίοις· ἀλλὰ
ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν χώραν
ἐγγὺς τῆς ἐρήμου· εἰς ἐφραὶμ λεγο
μένην πόλιν· κἀκεῖ διέτριβεν
μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· Ἦν δὲ
ἐγγὺς τὸ πάσχα τῶν ἰουδαίων·
Καὶ ἀνέβησαν πολλοὶ εἰς ἱεροσό

λυμα ἐκ τῆς χώρας πρὸ τοῦ πά
σχα. ἵνα ἁγνίσωσιν ἑαυτούς.
ἐζήτουν, οὖν τὸν ἰν. καὶ ἔλεγον μετ' ἀ
λλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἑστηκότες·
Τί δοκεῖ ὑμῖν. ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς
τὴν ἑορτήν. δεδώκεισαν δὲ
καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ φαρισαῖ
οι ἐντολήν. ἵνα ἐάν τις γνῷ ποῦ
X αρ ἐστίν, μηνύσῃ. ὅπως πιάσω
σιν αὐτόν. ὁ οὖν ἰς. πρὸ ἓξ
Ἡμερῶν τοῦ πάσχα. ἦλθεν εἰς
βηθανίαν. ὅπου ἦν λάζαρος
ιε φη λ ὁ τεθνηκώς. ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.
Ἐποίησαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐ
κεῖ. καὶ ἡ μάρθα διηκόνει. ὁ δὲ λά
ζαρος. εἷς ἦν τῶν ἀνακειμένων
σὺν αὐτῷ. Ἡ οὖν μαριὰμ λαβοῦσα
λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς
πολυτίμου, ἤλειψεν τοὺς πόδας
τοῦ ἰυ. καὶ ἐξέμαξεν ταῖς θριξὶ
ν

ιε περὶ τῆς ἀλειψάσης τὸν ἰν μύρῳ

αὐτῆς τοὺς πόδας αὐτοῦ· ἡ δὲ οἰ
κία ἐπληρώθη ἐκ τῆς ὀσμῆς τοῦ
μύρου· λέγει οὖν εἷς ἐκ τῶν μαθη
τῶν αὐτοῦ Ἰούδας Σίμωνος
ις Ἰσκαριώτης· ὁ μέλλων αὐτὸν
παραδιδόναι· Διατί τοῦτο
Τὸ μύρον οὐκ ἐπράθη τριακοσί
ων δηναρίων καὶ ἐδόθη πτωχοῖς·
εἶπεν δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν
πτωχῶν ἔμελλεν αὐτῷ. ἀλλ' ὅ
τι κλέπτης ἦν· καὶ τὸ γλωσσό
κομον εἶχεν· καὶ τὰ βαλλόμενα ἐ
βάσταζεν· εἶπεν οὖν ὁ Ἰς· ἄφες
αὐτήν· εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐντα
φιασμοῦ μου. τετήρηκεν αὐτό.
Τοὺς πτωχοὺς γὰρ, πάντοτε ἔχετε
ιζ μεθ' ἑαυτῶν· ἐμὲ δὲ οὐ πάν
ςθ τοτε ἔχετε· ἔγνω οὖν ὄχλος πο
λὺς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἐστιν

καὶ ἦλθον οὐ διὰ τὸν ἰν̅ μόνον· ἀλ
λ' ἵνα καὶ τὸν λάζαρον ἴδωσιν
ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν· ἐβουλεύ
σαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς· ἵνα κα
Τὸν λάζαρον ἀποκτείνωσιν· ὅ
τι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν ἰν̅
Τῇ ἐπαύριον· ὄχλος πολὺς ὁ ἐλ
θὼν εἰς τὴν ἑορτήν· ἀκούσαντο
ὅτι ἔρχεται ἰσ̅ εἰς ἱεροσόλυμα· ἔ
λαβον τὰ βαΐα τῶν φοινίκων
καὶ ἐξῆλθον εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ
καὶ ἐκραύγαζον· ὡσαννά· εὐλογη
μένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόμα
τι κυ̅ βασιλεὺς τοῦ ἰη̅λ· εὑρὼν
Δὲ ὁ ἰσ̅ ὀνάριον· ἐκάθισεν ἐ
π' αὐτοῦ· καθὼς ἐστὶ γεγραμ
μένον· μὴ φοβοῦ θύγατερ σι
ών· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεται

ιζ ε π ΠΥ ὁ ΝΟΥ

ιε ... τῶν προελθόντων Ἑλλήνων

ρβ καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου. Ταῦτα
Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
τὸ πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς,
τότε ἐμνήσθησαν ὅτι ταῦτα
ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα· καὶ ταῦτα
ἐποίησαν αὐτῷ. ἐμαρτύρει οὖν
ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ· ὅτε τὸν Λά-
ζαρον ἐφώνησεν ἐκ τοῦ μνημεί-
ου. καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.
Διὰ τοῦτο ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ὄχλος
ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιη-
κέναι τὸ σημεῖον. οἱ οὖν Φαρισαῖοι
Εἶπον πρὸς ἑαυτούς· θεωρεῖτε
ὅτι οὐκ ὠφελεῖτε οὐδέν; ἴδε ὁ κόσμος
ὀπίσω αὐτοῦ ἀπῆλθεν. ἦσαν δέ
τινες Ἕλληνες. ἐκ τῶν ἀναβαινόν-
των ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑ-
ορτῇ. οὗτοι οὖν προσῆλθον Φιλίπ-
πῳ τῷ ἀπὸ Βηθσαϊδὰ τῆς Γαλιλ.

καὶ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· κύριε θέ-
λομεν τὸν ἰν ἰδεῖν· ἔρχεται φίλιπ-
πος καὶ λέγει τῷ ἀνδρέᾳ· καὶ πάλιν
ἀνδρέας καὶ φίλιππος, λέγουσιν
ργ τῷ ἰυ· ὁ δὲ ἰς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς
λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· ἵνα δο-
ρδ ξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνου· ἀμὴν ἀμὴν
λέγω ὑμῖν· ἐὰν μὴ ὁ κόκκος τοῦ
σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν ἀποθάνῃ·
αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ ἀπο-
ρε θάνῃ, πολὺν καρπὸν φέρει· ὁ φι-
λῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἀπολέσει αὐ-
τήν· καὶ ὁ μισῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· εἰς ζωὴν αἰώ-
ρϛ νιον φυλάξει αὐτήν· ἐὰν ἐμοί δι-
ακονῇ τις· ἐμοὶ ἀκολουθείτω· καὶ ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται· καὶ
ἐάν τις ἐμοὶ διακονῇ, τιμήσει αὐτὸν
ρζ ὁ πήρ· Νῦν ἡ ψυχή μου τετάρακται·

καὶ τί εἴπω· πάτερ· σῶσόν με ἐκ τῆς
ὥρας ταύτης· ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἦλθον
εἰς τὴν ὥραν ταύτην· πάτερ δόξασόν
σου τὸ ὄνομα· ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ· καὶ ἐδόξασα, καὶ πάλιν δοξάσω·
ὁ οὖν ὄχλος ὁ [ἑστὼς καὶ] ἀκούσας· ἔλεγεν βρον
τὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· ἄγγελος
αὐτῷ λελάληκεν· ἀπεκρίθη ὁ ἰς καὶ
εἶπεν· οὐ δι' ἐμὲ αὕτη ἡ φωνὴ γέγονεν·
ἀλλὰ δι' ὑμᾶς· νῦν κρίσις ἐστὶ τοῦ κόσμου
τούτου· νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τού
του, ἐκβληθήσεται ἔξω· κἀγὼ ἐὰν ὑψω
θῶ ἐκ τῆς γῆς· πάντας ἑλκύσω πρὸς
ἐμαυτόν· τοῦτο δὲ ἔλεγε σημαίνων
ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν·
ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ὄχλος· ἡμεῖς ἠκού
σαμεν ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι ὁ χς μένει εἰς τὸν
αἰῶνα· καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆ
ναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· τίς ἐστιν οὗτος ὁ υἱὸς

τοῦ ἀν(θρώπ)ου. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς· ἔτι
Μικρὸν χρόνον τὸ φῶς μεθ' ὑμῶν ἐστι·
περιπατεῖτε ἕως τὸ φῶς ἔχετε. ἵνα
μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ
ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ. οὐκ οἶ-
ἀρχ(ὴ) δεν ποῦ ὑπάγει. ἕως τὸ φῶς ἔχετε,
πιστεύετε εἰς τὸ φῶς. ἵνα υἱοὶ φωτὸς
γένησθε. τέλ(ος) Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς·
καὶ ἀπελθὼν, ἐκρύβη ἀπ' αὐτῶν.
Τοσαῦτα δὲ αὐτοῦ σημεῖα πεποι-
ηκότος ἔμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπίστευ-
ον εἰς αὐτόν· ἵνα ὁ λόγος Ἠσαΐου
τοῦ προφήτου πληρωθῇ ὃν εἶπε·
Κ(ύρι)ε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· καὶ
ὁ βραχίων κ(υρίο)υ τίνι ἀπεκαλύφθη·
Διὰ τοῦτο οὐκ ἠδύναντο πιστεύειν· ὅτι
πάλιν εἶπεν Ἠσαΐας· τετύφλωκεν
αὐτῶν τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ πεπώρω-
κεν αὐτῶν τὴν καρδίαν. ἵνα μὴ

ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ νοήσω
σι τῇ καρδίᾳ· καὶ ἐπιστραφῶσι καὶ
ἰάσωμαι αὐτούς. ταῦτα εἶπεν
ρι ι/ε Ἠσαΐας· ὅτε εἶδε τὴν δόξαν αὐτοῦ καὶ
ἐλάλησεν περὶ αὐτοῦ. ὅμως μέν
τοι καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων πολλοὶ ἐπί
στευσαν εἰς αὐτόν· ἀλλὰ διὰ τοὺς φα
ρισαίους οὐχ ὡμολόγουν· ἵνα μὴ
ἀποσυνάγωγοι γένωνται· ἠγάπη
σαν γὰρ τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μᾶλ
λον ἤπερ τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ.
ρια λ/ε Ἰησοῦς δὲ ἔκραξε καὶ εἶπεν· ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ· οὐ πιστεύει εἰς ἐμέ· ἀλλ᾽ εἰς
τὸν πέμψαντά με· ἐγὼ φῶς εἰς τὸν
ριβ ι/ε Κόσμον ἐλήλυθα· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων
εἰς ἐμὲ ἐν τῇ σκοτίᾳ μὴ μείνῃ.
Καὶ ἐάν τις μου ἀκούσῃ τῶν ῥημά
των καὶ μὴ πιστεύσῃ· ἐγὼ οὐ κρίνω
αὐτόν· οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν

κόσμον. ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον.
ὁ ἀθετῶν ἐμὲ καὶ μὴ λαμβάνων τὰ
ῥήματά μου. ἔχει τὸν κρίνοντα αὐ-
τόν· ὁ λόγος ὃν ἐλάλησα. ἐκεῖνος
κρινεῖ αὐτὸν ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέ-
ρᾳ· ὅτι ἐγὼ ἐξ ἐμαυτοῦ οὐκ ἐλά-
λησα· ἀλλ' ὁ πέμψας με πατὴρ.
αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκεν. τί εἴπω
καὶ τί λαλήσω· καὶ οἶδα ὅτι ἡ ἐντο-
λὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰώνιός ἐστιν· ἃ
οὖν λαλῶ ἐγώ. καθὼς εἴρηκέ μοι ὁ πατήρ
οὕτως λαλῶ· τέλος. Πρὸ δὲ τῆς ἑορτῆς
Τοῦ πάσχα. εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐλή-
λυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα· ἵνα μεταβῇ
ἐκ τοῦ κόσμου τούτου πρὸς τὸν πατέρα.
ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ
ριγ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς.
θ Καὶ δείπνου γενομένου. τοῦ διαβόλου
ἤδη βεβληκότος εἰς τὴν καρδίαν

ἰούδα σίμωνος ἰσκαριώτου, ἵνα αὐτὸν
παραδῷ· ἀρχ(ή) εἰδὼς ὁ ἰσ̅ ὅτι πάντα
δέδωκεν αὐτῷ ὁ π̅ῆρ εἰς τὰς χεῖρας·
καὶ ὅτι ἀπὸ θ̅ῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν θ̅ν̅ ὑπάγει,
ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου· καὶ τίθησι τὰ
ἱμάτια· καὶ λαβὼν λέντιον· διέζωσεν
ἑαυτόν· εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν
νιπτῆρα· καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας
τῶν μαθητῶν· καὶ ἐκμάσσειν
τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος·
ἔρχεται οὖν πρὸς σίμωνα πέτρον· καὶ
λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· κ̅ε̅· σύ μου νίπτεις
τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη ἰσ̅ καὶ εἶπεν
αὐτῷ· ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι·
γνώσῃ δὲ μετὰ ταῦτα· λέγει αὐτῷ
πέτρος· οὐ μὴ νίψεις τοὺς πόδας μου
εἰς τὸν αἰῶνα· ἀπεκρίθη αὐτῷ
ἰσ̅· ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος
μετ' ἐμοῦ· λέγει αὐτῷ σίμων· κ̅ε̅·

μὴ τοὺς πόδας μου μόνον· ἀλλὰ καὶ
τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλήν· λέγει
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὁ λελουμένος, οὐ χρείαν
ἂν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι.
ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς κα-
θαροί ἐστε. ἀλλ' οὐχὶ πάντες· ᾔδει
γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· δι-
ὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθα-
χ λζ ροί ἐστε. ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας
Αὐτῶν· καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
ρις γ ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς·
Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς
φωνεῖτέ με· ὁ διδάσκαλος καὶ ὁ κύριος·
ριζ ι καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ· εἰ οὖν ἐγὼ
Ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας ὁ κύριος καὶ ὁ δι-
δάσκαλος· καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλή-
λων νίπτειν τοὺς πόδας· ὑπόδειγμα
γὰρ ἔδωκα ὑμῖν ἵνα καθὼς ἐγὼ
ἐποίησα ὑμῖν· καὶ ὑμεῖς ποιῆτε·

Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦ-
λος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· οὐδὲ
ἀπόστολος, μείζων τοῦ πέμψαντος
αὐτόν· εἰ ταῦτα οἴδατε. μακάριοι
ἐστὲ ἐὰν ποιῆτε ταῦτα· οὐ περὶ
πάντων ὑμῶν λέγω· ἐγὼ οἶδα
οὓς ἐξελεξάμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφὴ
πληρωθῇ· ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν
ἄρτον· ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρ-
ναν αὐτοῦ· ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν
πρὸ τοῦ γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται
πιστεύητε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ λαμβάνων ἐάν
τινα πέμψω. ἐμὲ λαμβάνει· ὁ
δὲ ἐμὲ λαμβάνων. λαμβάνει τὸν
πέμψαντά με· Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ἰς
ἐταράχθη τῷ πνι· καὶ ἐμαρτύρησε
καὶ εἶπεν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι
εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με· ἐμὲ

Πον οὖν φοβούμενοι οἱ μαθηταί
ριε ἀπορούμενοι περὶ τίνος λέγει.
Ἦν δὲ ἀνακείμενος εἷς τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Ἰησοῦ,
ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς· νεύει οὖν τούτῳ
Σίμων Πέτρος. πυθέσθαι, τίς ἂν
εἴη περὶ οὗ λέγει· ἐπιπεσὼν δὲ
ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ Ἰησοῦ,
λέγει αὐτῷ· κύριε. τίς ἐστιν· ἀποκρί-
νεται ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνός ἐστιν. ᾧ ἐγὼ βάψας
ρις τὸ ψωμίον ἐπιδώσω· καὶ ἐμβάψας
Τὸ ψωμίον. δίδωσιν Ἰούδᾳ Σίμω-
νος Ἰσκαριώτῃ· καὶ μετὰ τὸ ψωμίον
τότε εἰσῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Σατανᾶς·
Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὃ ποιεῖς, ποίησον
τάχιον· τοῦτο δὲ, οὐδεὶς ἔγνω τῶν
ἀνακειμένων. πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ·
Τινὲς γὰρ ἐδόκουν ἐπεὶ τὸ γλωσσό-
κομον εἶχεν ὁ Ἰούδας. ὅτι λέγει αὐτῷ

ὅτι, ἀγόρασον ὧν χρείαν ἔχομεν
εἰς τὴν ἑορτήν· ἢ τοῖς πτωχοῖς
ἵνα τι δῷ. λαβὼν οὖν τὸ ψωμί-
ον ἐκεῖνος, εὐθέως ἐξῆλθεν· ἦν
δὲ νύξ. ὅτε ἐξῆλθεν· λέγει ὁ ἰς·
Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ
ὁ θς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ. εἰ ὁ θς
ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ θς δοξά-
σει αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ· καὶ εὐθὺς δοξά-
σει αὐτόν. τεκνία· ἔτι μικρὸν
μεθ᾽ ὑμῶν εἰμί· ζητήσετέ με· καὶ κα-
θὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις. ὅτι ὅ-
που ὑπάγω ἐγώ. ὑμεῖς οὐ δύνασθε
ἐλθεῖν· καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι. ἐντολὴν
καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶ-
τε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα
ὑμᾶς. ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε
ἀλλήλους. ἐν τούτῳ γνώσονται
πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε.

ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις·
λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· κύριε ποῦ
ὑπάγεις; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ι̅σ̅·
ὅπου ὑπάγω, οὐ δύνασαί μοι νῦν
ἀκολουθῆσαι· ὕστερον δὲ ἀκολου-
ρκϛ θήσεις μοι. λέγει αὐτῷ Πέτρος· κ̅ε̅
Διατί οὐ δύναμαί σοι ἀκολουθῆ-
σαι ἄρτι· τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ
σοῦ θήσω. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
ι̅σ̅· τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θή-
σεις; ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι· οὐ μὴ
ἀλέκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὗ ἀπαρ-
ιβ χ αρ ρκζ νήσῃ με τρίς. Μὴ ταρασσέσθω
ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεύετε εἰς τὸν θ̅ν̅,
καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ π̅ρ̅ς̅ μου μοναὶ πολλαί εἰσιν·
εἰ δὲ μή, εἶπον ἂν ὑμῖν, πορεύομαι
ἑτοιμάσαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πο-
ρευθῶ καὶ ἑτοιμάσω ὑμῖν τόπον,

πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν· ἵνα ὅπου
εἰμὶ ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου ἐγὼ
ὑπάγω, οἴδατε· καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε·
λέγει αὐτῷ θωμᾶς· κύριε· οὐκ οἴδα
μεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα
τὴν ὁδὸν εἰδέναι· λέγει αὐτῷ
ὁ ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια
καὶ ἡ ζωή· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν
πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκειτέ με·
καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ'
ἄρτι γινώσκετε αὐτόν· καὶ ἑωρά
κατε αὐτόν· λέγει αὐτῷ φίλιππος·
κύριε· δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ
ἡμῖν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς· Τοσοῦτον
χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἔγνω
κάς με φίλιππε; ὁ ἑωρακὼς
ἐμέ, ἑώρακεν τὸν πατέρα· καὶ πῶς
σὺ λέγεις δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐ

πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί· καὶ ὁ πατὴρ
ἐν ἐμοί ἐστιν; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ
λαλῶ ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ
πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων· αὐτὸς ποιεῖ
τὰ ἔργα· πιστεύετέ μοι ὅτι ἐγὼ
ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστιν;
εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύ-
ετέ μοι· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· ὁ
Πιστεύων εἰς ἐμέ· τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ
κἀκεῖνος ποιήσει· καὶ μείζονα
τούτων ποιήσει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν
πατέρα μου πορεύομαι· καὶ ὅ τι ἂν
Αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦ-
το ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ
ἐν τῷ υἱῷ· ἐάν τι αἰτήσητέ με
ἐν τῷ ὀνόματί μου ἐγὼ ποιήσω·
Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς
τὰς ἐμὰς τηρήσατε· καὶ ἐγὼ ἐρω-
τήσω τὸν πατέρα· καὶ ἄλλον παρά-

κλητον δώσει ὑμῖν· ἵνα μένῃ με-
θ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα· τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται
λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό· οὐ-
δὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γι-
νώσκετε αὐτό· ὅτι παρ' ὑμῖν μέ-
νει· καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. οὐκ ἀφήσω
ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς·
ἔτι μικρόν· καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι
θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με·
ὅτι ἐγὼ ζῶ· καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε· ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς
ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου· καὶ ὑμεῖς ἐν
ἐμοί· καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν· ὁ ἔχων τὰς
ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς· ἐ-
κεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ
ἀγαπῶν με, ἀγαπηθήσεται ὑπὸ
τοῦ πατρός μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν·
καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν·

ρλ Λέγει αὐτῷ Ἰούδας οὐχ ὁ Ἰσκαριώ-
της· κύριε· καὶ τί γέγονεν· ὅτι ἡμῖν
μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ
τῷ κόσμῳ· ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ἐάν τις ἀγαπᾷ
Με τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ
μου ἀγαπήσει αὐτόν· καὶ πρὸς αὐ-
τὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν πα-
ρ' ἑαυτῷ ποιήσομεν· ὁ μὴ ἀγαπῶν
ρλα Με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος
ὃν ἀκούετε, οὐκ ἔστιν ἐμός, ἀλλὰ
τοῦ πέμψαντός με πατρός· Ταῦ-
τα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μέ-
ρλβ νων· ὁ δὲ παράκλητος· τὸ πνεῦμα
Τὸ ἅγιον ὃ πέμψει ὁ πατὴρ ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου. ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάν-
τα· καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα
ἃ εἶπον ὑμῖν· εἰρήνην ἀφίη-
μι ὑμῖν· εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδ-

δωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δί-
δωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. μὴ ταρασσέ-
σθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω·
ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· ὑπάγω
καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἠγαπᾶτέ με,
ἐχάρητε ἄν, ὅτι εἶπον πορεύομαι πρὸς
τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού
ἐστιν. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γε-
νέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται πιστεύ-
σητε. οὐκέτι πολλὰ λαλήσω με-
θ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου
ἄρχων· καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν·
ἀλλ' ἵνα γνῷ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ
τὸν πατέρα· καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι
ὁ πατήρ, οὕτως ποιῶ. ἐγείρεσθε ἄγω-
μεν ἐντεῦθεν. ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος
ἡ ἀληθινή· καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός
ἐστιν. πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέ-
ρον καρπόν, αἴρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ

καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό· ἵνα
πλείονα καρπὸν φέρῃ. ἤδη ὑμεῖς
καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λε
λάληκα ὑμῖν. μείνατε ἐν ἐμοὶ κἀγὼ
ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύνα
ται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐὰν
μὴ μείνῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ. οὕτως
οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε.
Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος· ὑμεῖς τὰ
κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί, κἀγὼ
ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πο
λύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε
ρλβ ποιεῖν οὐδέν. ἐὰν μή τις μένῃ
Ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα
καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι· καὶ καίεται. ἐὰν
ρλγ Μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ τὰ ῥήματά μου
ἐν ὑμῖν μείνῃ· ὃ ἐὰν θέλητε αἰ
τήσασθε· καὶ γενήσεται ὑμῖν. ἐν

τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου· ἵνα
καρπὸν πολὺν φέρητε, καὶ γενή-
σεσθε ἐμοὶ μαθηταί· καθὼς ἠ-
γάπησέ με ὁ πατήρ, κἀγὼ ἠγάπη-
σα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ
τῇ ἐμῇ· ἐὰν τὰς ἐντολάς μου
τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ
μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολὰς
τοῦ πατρός μου τετήρηκα· καὶ μένω
αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ· ταῦτα λε-
λάληκα ὑμῖν· ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ
ἐν ὑμῖν μείνῃ· καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν
πληρωθῇ· αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ
ἡ ἐμή· ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους·
ρλβ καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς· μείζο-
να ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει·
ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ
ρλγ τῶν φίλων αὐτοῦ· ὑμεῖς φί-
λοι μου ἐστέ· ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ

ἐντέλλομαι ὑμῖν· οὐκέτι ὑμᾶς
λέγω δούλους· ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶ-
δεν τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ
εἴρηκα φίλους· ὅτι πάντα ἃ ἤ-
κουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώ-
ρισα ὑμῖν· οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξα-
σθε· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς· καὶ
ἔθηκα ὑμᾶς· ἵνα ὑμεῖς ὑπάγητε
καὶ καρπὸν φέρητε· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν
μένῃ· ἵνα ὅ τι ἂν αἰτήσητε τὸν
ρλζ Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου δῷ ὑμῖν
ἀρ ρλη Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶ-
τε ἀλλήλους· εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μι-
σεῖ· γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον
ὑμῶν μεμίσηκεν· εἰ ἐκ τοῦ κό-
σμου ἦτε· ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον
ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ
ἐστέ· ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς
ἐκ τοῦ κόσμου· διὰ τοῦτο μισεῖ ὑ-

μᾶς ὁ κόσμος· μνημονεύετε
τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι
δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· εἰ ἐμὲ
ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν·
εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν
ὑμέτερον τηρήσουσιν· ἀλλὰ
ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν
διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι
τὸν πέμψαντά με· εἰ μὴ ἦλθον
καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς. ἁμαρτίαν οὐκ
εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔ-
χουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.
ὁ ἐμὲ μισῶν. καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ·
εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς.
ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν· ἁμαρ-
τίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἑωρά-
κασι· καὶ μεμισήκασι· καὶ ἐμὲ καὶ τὸν
πατέρα μου· ἀλλ᾽ ἵνα πληρωθῇ ὁ λό-
γος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν.

ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. ὅταν
ιζ Δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος· ὃν ἐγὼ πέμ-
ψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας· ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκ-
πορεύεται. ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ
ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι
ρλϛ ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε· Ταῦτα
Λελάληκα ὑμῖν· ἵνα μὴ σκανδαλι-
σθῆτε· ἀποσυναγώγους ποιή-
σουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα
πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ
λατρείαν προσφέρειν τῷ θεῷ·
Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν· ὅτι οὐκ ἔ-
γνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ· ἀλλὰ
ταῦτα λελάληκα ὑμῖν· ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ἡ ὥρα· μνημονεύητε
αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ταῦ-
ρλζ Τα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον· ὅ-
τι μεθ' ὑμῶν ἤμην· νῦν δὲ ὑπά-

γω πρὸς τὸν πέμψαντά με· καὶ οὐ
δεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· ποῦ ὑπάγεις·
ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν.
ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν
καρδίαν· ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω
ὑμῖν· συμφέρει ὑμῖν· ἵνα ἐγὼ ἀ
πέλθω· ἐὰν γὰρ ἐγὼ μὴ ἀπέλθω,
ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς
ὑμᾶς· ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω
αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτί
ας· καὶ περὶ δικαιοσύνης· καὶ περὶ
κρίσεως· περὶ ἁμαρτίας μὲν
ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· περὶ δι
καιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου
ὑπάγω· καὶ οὐκέτι θεωρεῖτέ με· περὶ
δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κό
σμου τούτου κέκριται· ἔτι πολ
λὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν· ἀλλ' οὐ δύνασθε

σταζειν ἄρτι· ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐ-
κεῖνος· τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὁ-
δηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλή-
θειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ· ἀλ-
λ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει· καὶ τὰ
ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν· ἐκεῖ-
νος ἐμὲ δοξάσει· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ
ρλη λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν· πάντα
ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά ἐστι· διὰ τοῦτο
εἶπον· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ
ἀναγγελεῖ ὑμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεω-
ρλθ ρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄ-
ψεσθέ με· ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα·
Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
πρὸς ἀλλήλους· τί ἐστι τοῦτο ὃ
λέγει ἡμῖν· μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτέ
με· καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ με·
καὶ ὅτι ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα· ἔλεγον οὖν·
τοῦτο τί ἐστιν ὃ λέγει τὸ μικρόν· οὐ-

κοι λαμεν τι λαλεῖ. ἔγνω οὖν ὁ ἰσ
ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν. καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· περὶ τούτου ζητεῖτε μετ'
ἀλλήλων· ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεω
ρεῖτέ με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὄψεσθέ
με; ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν
ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς·
ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς
δὲ λυπηθήσεσθε· ἀλλ' ἡ λύπη
ὑμῶν· εἰς χαρὰν γενήσεται· ἡ γυνὴ
ὅταν τίκτη λύπην ἔχει· ὅτι
ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννή
σῃ τὸ παιδίον· οὐκέτι μνημο
νεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χα
ρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνος εἰς τὸν κό
σμον· καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς
καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία·
καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν, οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν·

καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἐμὲ οὐκ
ἐρωτήσετε οὐδέν. ἀμὴν ἀμὴν
ξη λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε
τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου. δώ
σει ὑμῖν. ἕως ἄρτι, οὐκ ᾐτήσατε
οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰ
τεῖτε καὶ λήψεσθε. ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν
ρμα ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν
παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν·
ἀλλ᾽ ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν
ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ
πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. ἐν ἐκεί
νῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἐν τῷ ὀνόματί
μου αἰτήσεσθε. καὶ οὐ λέγω ὑμῖν
ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν. αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑ
μᾶς. ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκα
τε. καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ π

τοῦ θ(εο)ῦ ἐξῆλθον· ἐξῆλθον πα
ρὰ τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς· καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον·
πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύ
ομαι πρὸς τὸν π(ατέ)ρα· λέγουσιν
αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· ἴδε νῦν
παρρησίᾳ λαλεῖς· καὶ παροιμί
αν οὐδεμίαν λέγεις· νῦν οἴδα
μεν ὅτι οἶδας πάντα· καὶ οὐ
χρείαν ἔχεις· ἵνα τίς σε ἐρω
τᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι
ἀπὸ θ(εο)ῦ ἐξῆλθες· ἀπεκρίθη
αὐτοῖς ὁ ἰ(ησοῦ)ς· ἄρτι πιστεύετε· ἰ
δοὺ ἔρχεται ὥρα· καὶ νῦν ἐλήλυθεν·
ἵνα σκορπισθῆτε ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια· κἀμὲ μόνον ἀφῆτε·
Καὶ οὐκ εἰμὶ μόνος· ὅτι ὁ π(ατ)ὴρ με
τ' ἐμοῦ ἐστιν· Ταῦτα λελάληκα
ὑμῖν· ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε·
ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἕξετε· ἀλλὰ

θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.
Χ ρ Ταῦτα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπῆρεν
τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν
καὶ εἶπεν· πάτερ ἐλήλυθεν ἡ ὥρα·
δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱ-
ός σου δοξάσῃ σε· καθὼς ἔδω-
κας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρ-
κός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ,
δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. αὕ-
τη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή. ἵνα
Γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀλη-
θινὸν θεόν· καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.
ἐγώ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς·
τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς
μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξα-
σόν με σύ πάτερ παρὰ σεαυτῷ
τῇ δόξῃ ᾗ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν
κόσμον εἶναι παρὰ σοί. ἐφανέ-
ρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις.

ρηη τῶν αὐτοῦ· ὁ οὖν ἰούδας λαβὼν
τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων
καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας· ἔρχεται
ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων
ρηθ καὶ ὅπλων· ἰσ οὖν εἰδὼς πάντα
τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν· ἐξελθὼν
εἶπεν αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε· ἀ-
πεκρίθησαν αὐτῷ· ἰν τὸν ναζω-
ραῖον· λέγει αὐτοῖς ὁ ἰσ· ἐγώ εἰμι·
εἱστήκει δὲ καὶ ἰούδας ὁ παραδιδοὺς
αὐτὸν μετ' αὐτῶν· ὡς οὖν εἶπεν αὐ-
τοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι· ἀπῆλθον εἰς τὰ
ὀπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί· πάλιν
οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησεν· τίνα ζητεῖτε·
οἱ δὲ εἶπον· ἰν τὸν ναζωραῖον·
ἀπεκρίθη ἰσ· εἶπον ὑμῖν· ὅτι
ἐγώ εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε
τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὓς δέδωκάς μοι,

οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδέ-
ρξ/δ να. σίμων οὖν πέτρος ἔχων
Μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν
καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦ-
λον. καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον
τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δού-
λῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ ἰς τῷ
Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς
ρξα/δ τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέ-
Δέδωκέ μοι ὁ πὴρ οὐ μὴ πίω αὐτό;
ρξβ/δ Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ
οἱ ὑπηρέται τῶν ἰουδαίων συνέ-
ρξγ/ι λαβον τὸν ἰν καὶ ἔδησαν αὐτόν
Καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς ἄνναν
πρῶτον. ἦν γὰρ πενθερὸς
τοῦ καϊάφα. ὃς ἦν ἀρχιερεὺς
τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ
Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς
ἰουδαίοις. ὅτι συμφέρει ἕνα

ἄνον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ·
Ἠκολούθει δὲ τῷ ι̅υ̅ σίμων πέτρος
καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθη
τὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρ
χιερεῖ· καὶ συνεισῆλθε τῷ ι̅υ̅ εἰς
τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως· ὁ
δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ
ἔξω· ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς
ὁ ἄλλος· ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχι
ερεῖ· καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ· καὶ εἰσήγαγε
τὸν πέτρον· λέγει οὖν ἡ παι
δίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ
ἀνου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰ
μί· εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ
ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιη
κότες ὅτι ψῦχος ἦν· καὶ ἐθερμαί
νοντο· ἦν δὲ μετ᾽ αὐτῶν ὁ πέτρος
ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· ὁ οὖν

Ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν ἰν̄ περὶ
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς
διδαχῆς αὐτοῦ· ἀπεκρίθη αὐτῷ
ὁ ἰς̄· ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα
τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα
ἐν συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ· ὅπου
πάντοτε οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται
καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν· τί
με ἐπερωτᾷς· ἐπερώτησον τοὺς
ἀκηκοότας· τί ἐλάλησα αὐτοῖς
ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ· ταῦ
τα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος· εἷς τῶν ὑ
πηρετῶν παρεστηκώς· ἔδωκεν
ῥάπισμα τῷ ἰῦ εἰπών· οὕτως
ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπε
κρίθη αὐτῷ ὁ ἰς̄· εἰ κακῶς ἐλάλη
σα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ·
εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις· ἀ
πέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον

πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.
ἦν δὲ σίμων πέτρος. ἑστὼς καὶ θερ
μαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ;
ἠρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν·
οὐκ εἰμί· λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων
τοῦ ἀρχιερέως· συγγενὴς ὢν οὗ ἀ
πέκοψε πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ
ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;
πάλιν οὖν ἠρνήσατο πέτρος· καὶ εὐθέ
ως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν· ἄγουσιν
οὖν τὸν ἰν̄ ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς τὸ
πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐ
τοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον
ἵνα μὴ μιανθῶσιν· ἀλλ' ἵνα φάγωσι
τὸ πάσχα· ἐξῆλθεν οὖν ὁ πιλᾶ
τος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν· τίνα
κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀν̄ου
τούτου· ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον
αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός

οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν.
εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε
αὐτὸν ὑμεῖς· καὶ κατὰ τὸν νόμον
ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐ-
τῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀ-
ποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος
τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπεν σημαίνων ποίῳ
θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν.
Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πά-
λιν ὁ Πιλάτος· καὶ ἐφώνησεν τὸν
Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη αὐ-
τῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις
ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ἀ-
πεκρίθη ὁ Πιλάτος· μήτι ἐγὼ Ἰου-
δαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί·
τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ
κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου

τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή· οἱ
ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοί, ἠγωνίζοντο ἵνα
μὴ παραδοθῶ τοῖς ἰου-
δαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ
οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν
αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεὺς
εἶ σύ; ἀπεκρίθη ὁ ἰς· σὺ λέγεις
ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τοῦτο
γεγέννημαι· καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον. ἵνα μαρτυρήσω
τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς
ἀληθείας, ἀκούει μου τῆς φωνῆς·
λέγει αὐτῷ ὁ πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλή-
θεια· καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐ-
ξῆλθεν πρὸς τοὺς ἰουδαίους· καὶ λέ-
γει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν
εὑρίσκω ἐν αὐτῷ· ἔστιν δὲ συνήθει-
α ὑμῖν ἵνα ἕνα ὑμῖν ἀπολύσω
ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ὑμῖν

ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν ἰου
δαίων; ἐκραύγασαν οὖν πάλιν
ρπδ λέγοντες· μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
βαραββᾶν· ἦν δὲ ὁ βαραββᾶς
λῃστής. τότε οὖν ἔλαβεν ὁ πι
λᾶτος τὸν ἰν καὶ ἐμαστίγωσεν·
ρπε Καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέ
φανον ἐξ ἀκανθῶν. ἐπέθηκαν
αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ· καὶ ἱμάτιον
πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν
καὶ ἔλεγον· χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥα
πίσματα· ἐξῆλθεν οὖν πάλιν
ρπϛ Ἔξω ὁ πιλᾶτος. καὶ λέγει αὐτοῖς·
ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω· ἵνα γνῶ
τε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτί
αν εὑρίσκω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ ἰς
ρπζ Ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέ
φανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτι

ρπ καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε
οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγον-
τες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν.
ρπθ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐ-
τὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ
ρϙ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
ρϙα ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι·
ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν
νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν,
ὅτι ἑαυτὸν θεοῦ υἱὸν ἐποίησεν.
ρϙβ ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον
τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη,
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πά-
λιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ σύ;
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν
ρϙγ αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος·
ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι
ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἐξου-

σίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε· ἀπεκρί-
θη ἰς· οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδε-
μίαν κατ' ἐμοῦ· εἰ μὴ ἦν σοι δε-
δομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο
ὁ παραδιδούς με σοι, μείζονα
ἁμαρτίαν ἔχει· ἐκ τούτου οὖν
ἐζήτει ὁ πιλάτος ἀπολῦσαι
αὐτόν· οἱ δὲ ἰουδαῖοι ἔκραζον
λέγοντες· ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς,
οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος· πᾶς
ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντι-
λέγει τῷ καίσαρι· ὁ οὖν πιλάτος
ἀκούσας τούτων τῶν λόγων,
ἤγαγεν ἔξω τὸν ἰν· καὶ ἐκάθισεν
ἐπὶ τοῦ βήματος· εἰς τόπον λεγό-
μενον λιθόστρωτον· ἑβραϊστὶ
δὲ γαββαθᾶ· ἦν δὲ παρασκευ-
ὴ τοῦ πάσχα· ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη·
καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις· ἴδε ὁ β

σιλεὺς ὑμῶν· οἱ δὲ ἐκραύγασαν·
ἆρον ἆρον σταύρωσον αὐτόν·
λέγει αὐτοῖς ὁ πιλᾶτος· τὸν
βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπε
κρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔ
χομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα·
τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν
αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ· παρε
λάβοντο δὲ τὸν ἰν̅ καὶ ἤγαγον· καὶ βαστά
ζων τὸν σ̅ρ̅ν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν
λεγόμενον κρανίου τόπον
ὃ λέγεται ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ·
ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ'
αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ
ἐντεῦθεν· μέσον δὲ τὸν ἰν̅·
ἔγραψεν δὲ τίτλον ὁ πιλᾶτος
καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σ̅ρ̅ου· ἦν δὲ
γεγραμμένον· ἰς̅ ὁ ναζωραῖος·
ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων·
τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέ

γνωσαν τῶν ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς
ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως· ὅπου ἐ-
σταυρώθη ὁ ἰς· καὶ ἦν γεγραμμέ-
νον· ἰς ὁ ναζωραῖος· ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τό-
πος τῆς πόλεως, ὅπου ἐσταυρώθη
ὁ ἰς· καὶ ἦν γεγραμμένον· ἑβρα-
ϊστί· ἑλληνιστί· ῥωμαϊστί· ἔλεγον
οὖν τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν
ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς
τῶν ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος
εἶπεν βασιλεύς εἰμι τῶν ἰουδαί-
ων· ἀπεκρίθη ὁ πιλάτος· ὃ
γέγραφα γέγραφα· οἱ οὖν στρατι-
ῶται ὅτε ἐσταύρωσαν αὐτὸν, ἔλαβον
τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν
τέσσαρα μέρη· ἑκάστῳ στρατι-
ώτῃ μέρος· καὶ τὸν χιτῶνα·
ἦν δὲ ὁ χιτὼν, ἄραφος ἐκ τῶν
ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου·

πον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ
σχίσωμεν αὐτόν· ἀλλὰ λάχωμεν
περὶ αὐτοῦ· τίνος ἔσται· ἵνα ἡ
γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα·
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου
ἑαυτοῖς· καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν
μου ἔβαλον κλῆρον· οἱ μὲν οὖν
στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν·
εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ
τοῦ ἰῦ· ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, μαρία ἡ τοῦ κλω
πᾶ· καὶ μαρία ἡ μαγδαληνή· ἰς
οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα· καὶ τὸν μαθη
τὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει
τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι· ἰδοὺ ὁ υἱός
σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ
ἡ μήτηρ σου· καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥ
ρας, ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν
εἰς τὰ ἴδια· μετὰ τοῦτο, ἰδὼν

Ὁ ἰς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται,
ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή· λέγει· δι-
ψῶ· σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστ(όν)·
οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους
καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες προσ-
ήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. ὅ-
τε οὖν ἔλαβεν τὸ ὄξος ὁ ἰς, εἶ-
πεν· τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν
κεφαλὴν, παρέδωκεν τὸ πν(εῦμα).
Οἱ οὖν ἰουδαῖοι· ἵνα μὴ μείνῃ ἐ-
πὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ
σαββάτῳ· ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν·
ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκεί(νου)
τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν
τὸν πιλᾶτον, ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶσιν·
ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται· καὶ τοῦ
μὲν πρώτου, κατέαξαν τὰ
σκέλη· καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυ-

συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν ἰν̄
ἐλθόντες ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τε-
θνηκότα, οὐ κατέαξαν
αὐτοῦ τὰ σκέλη· ἀλλ᾽ εἷς τῶν στρα-
τιωτῶν· λόγχῃ αὐτοῦ τὴν
πλευρὰν ἔνυξεν· καὶ εὐθέως ἐξῆλ-
θεν αἷμα καὶ ὕδωρ· καὶ ὁ ἑωρα-
Κὼς μεμαρτύρηκεν· καὶ ἀληθι-
νὴ ἐστὶν αὐτοῦ ἡ μαρτυρία·
κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει,
ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε· ἐγένετο
γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
ρωθῇ· ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται
ἀπ᾽ αὐτοῦ· καὶ πάλιν ἑτέρα γρα-
φὴ λέγει· ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέν-
τησαν· τέλος· Μετὰ ταῦτα ἠρώ-
τησε τὸν πιλᾶτον ὁ ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ
ἀριμαθαίας· ὢν μαθητὴς
τοῦ ἰῡ· κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν

τέλος τῆς ἀναστάσεως τοῦ κυριακοῦ ἑωθινοῦ.

φόβον τῶν ἰουδαίων· ἵνα ἄρ(ῃ)
τὸ σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· κ(αὶ) ἐπέτρεψεν ὁ πι-
λᾶτος· ἦλθεν οὖν κ(αὶ) ἦρεν τὸ
σῶμα τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ἦλθεν δὲ κ(αὶ) νικό-
ΣΖ Ι δημος· ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν ἰ(ησοῦ)ν νυ-
κτὸς τὸ πρῶτον· φέρων μίγμα
σμύρνης κ(αὶ) ἀλόης ὡς λίτρας
ἑκατόν· ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα
ΣΗ Δ τοῦ ἰ(ησο)ῦ· κ(αὶ) ἔδησαν αὐτὸ ἐν ὀθο-
νίοις· μετὰ τῶν ἀρωμάτων
καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς ἰουδα-
ίοις ἐνταφιάζειν· ἦν δὲ ἐν τ(ῷ)
τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος·
Καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον και-
νόν· ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη·
ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν
τῶν ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ
μνημεῖον· ἔθηκαν τὸν ἰ(ησοῦ)ν
ΣΘ Φ Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων· μα-

ἡ μαγδαληνή· ἔρχεται πρωῒ
σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον
καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ
τοῦ μνημείου· τρέχει οὖν καὶ ἔρ-
χεται πρὸς σίμωνα πέτρον· καὶ
πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφί-
λει ὁ ἰς, καὶ λέγει αὐτοῖς· ἦραν τὸν
κν ἐκ τοῦ μνημείου· καὶ οὐκ οἴδαμεν
ποῦ ἔθηκαν αὐτόν· ἐξῆλθεν οὖν
ὁ πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής· καὶ ἤρ-
χοντο εἰς τὸ μνημεῖον· ἔτρεχον δὲ
οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητής,
προέδραμεν τάχιον τοῦ πέτρου,
καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
παρακύψας, βλέπει κείμενα τὰ ὀθό-
νια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν· ἔρχεται οὖν
σίμων πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ·
καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθό-
νια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ

τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· οὐ μετὰ τὸ
ὁ δορίφορον λεγόμενον· ἀλλὰ χωρεῖ
ἐν τῇ ... λεγόμενον σοφὸν ἄτοπον
τὸ τοιοῦτο φοβηθεὶς καὶ ὁ ἄλλος μαθη-
τὴς ἀδελφὸν προσῆλθον ... γενόμε-
νον· καὶ ὁ δοῦν καὶ ἑορτάσειν αὐτο-
ποιγαρ ... ἀγοράσαι· τὴν κεφαλὴν ὅ-
τι λέγει αὐτὸν ἐπεμβλεπόμενον ἀναστῆ-
ναι ... πάλιν προσέβαλον αὐτὸν
οἱ μαθηταί· Μάρκος δέ φησι
ΣΙΑ Δ ... προσερχομένη ... κλάσασα
... εἶπεν· παρεθέντων ... γενό-
μενον· καὶ θρασυνθεῖσα ἀλάβαστρον
ἐν λαλιαῖς καθέζομένου· ἐ-
ναποθεῖσα τῇ κεφαλῇ καὶ ἐν αὐτῷ προ-
τρέπουσιν, ὅπου δὲ κατὰ τὸ ...
ΣΙΒ Ι τοῦ Ἰ(ησο)ῦ καὶ λέγοντος ἄφετε αὐτήν· ... καὶ
... τί ... λέγει αὐτοῖς· ὅτι
ἤρξαντο λεγόμενον, καὶ ἐκ ...

ἔθηκας αὐτόν. Ταῦτα εἰποῦσα ἐ-
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν
ἑστῶτα· καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γύναι· τί κλαίεις· τίνα ζητεῖς·
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός
ἐστιν. λέγει αὐτῷ· κύριε· εἰ σὺ ἐβάστασας
αὐτόν· εἰπέ μοι ποῦ αὐτὸν ἔθηκας,
κἀγὼ αὐτὸν ἀρῶ· λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς
Μαρία· στραφεῖσα ἐκείνη λέγει αὐτῷ
ῥαββουνί· ὃ λέγεται διδάσκαλε. λέγει
αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· μή μου ἅπτου· οὔπω γὰρ
ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου·
πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου,
καὶ εἰπὲ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα
μου καὶ πατέρα ὑμῶν· καὶ θεόν μου καὶ θεὸν ὑμῶν·
ἔρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλ-
λουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι ἑώρακεν
τὸν κύριον· καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ. τῆ(ς) οὔσης ὀψί-
ας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν
σαββάτων· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισ-

328

ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι
διὰ τὸν φόβον τῶν ἰουδαίων· ἦλθεν
ὁ ἰσ͞. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς·
Εἰρήνη ὑμῖν· καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδει-
ΣΙΑ ξεν αὐτοῖς καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ·
Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες
τὸν κ͞ν· εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ ἰσ͞. πά-
λιν· εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλ-
ΣΙΒ κέ με ὁ π͞ηρ. κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς·
Καὶ τοῦτο εἰπὼν. ἐνεφύσησεν καὶ
λέγει αὐτοῖς· λάβετε πν͞α ἅγιον·
ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας
ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρα-
ΣΙΓ τῆτε. κεκράτηνται· Θωμᾶς
δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα· ὁ λεγόμενος
δίδυμος· οὐκ ἦν μετ᾽ αὐτῶν. ὅτε ἦλ-
θεν ὁ ἰσ͞· ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μα-
θηταί· ἑωράκαμεν τὸν κ͞ν· ὁ δὲ εἶ-
πεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων

καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύ-
πον τῶν ἥλων· καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς
τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.
ΣΙΖ Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν
ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ θωμᾶς μετ᾽
αὐτῶν· ἔρχεται ὁ ἰς τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων· καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ
εἶπεν· εἰρήνη ὑμῖν· εἶτα λέγει τῷ θωμᾷ·
φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε· καὶ ἴδε
τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου
καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου
ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός· καὶ ἀπεκρίθη
ΣΙΗ Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὁ κύριός μου
καὶ ὁ θς μου· λέγει αὐτῷ ὁ ἰς· ὅτι ἑώ-
ρακάς με πεπίστευκας; μακάριοι
οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες.
Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν
ὁ ἰς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν,
ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ

τοῦτῳ· Ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα
πιστεύσητε· ὅτι ἰς ἐστιν ὁ χς ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ· καὶ ἵνα πιστεύοντες, ζωὴν
ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν
πάλιν ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς· ἐπὶ τῆς
θαλάσσης τῆς τιβεριάδος· ἐφα-
νέρωσεν δὲ οὕτως. ἦσαν ὁμοῦ
σίμων πέτρος· καὶ θωμᾶς ὁ λεγόμε-
νος δίδυμος καὶ ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ κα-
νᾶ τῆς γαλιλαίας καὶ οἱ τοῦ ζεβεδαί-
ου· καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δύο. λέγει αὐτοῖς σίμων πέτρος·
ὑπάγω ἁλιεύειν· λέγουσιν αὐτῷ·
ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. ἐξῆλ-
θον καὶ ἐνεβίβασαν εἰς τὸ πλοῖον εὐ-
θύς· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπί-
ασαν οὐδέν· πρωΐας δὲ ἤδη
γενομένης· ἔστη ὁ ἰς εἰς τὸν αἰγια-

λόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μα
θηταὶ ὅτι Ἰς ἐστιν· λέγει οὖν αὐτοῖς
ὁ Ἰς· παιδία, μήτι προσφάγιον
ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
οὔ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· βάλετε εἰς
τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δί
κτυον καὶ εὑρήσετε· ἔβαλον οὖν·
καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἑλκύσαι ἴσχυσαν
ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων·
Λέγει οὖν ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος ὃν ἠγά
πα ὁ Ἰς τῷ Πέτρῳ· ὁ κς ἐστιν·
Σίμων οὖν Πέτρος· ἀκούσας ὅτι
ὁ κς ἐστὶ, τὸν ἐπενδύτην διεζώ
σατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν
ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ
ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ
ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ
τῆς γῆς· ἀλλ᾽ ὡς ἀπὸ πηχῶν δια
κοσίων· σύροντες τὸ δίκτυον

ϹΚΑ ἰχθύων· ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν
ι Γῆν· βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κει-
μένην· καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον
καὶ ἄρτον. λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· ἐνέγκα-
τε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπιάσατε
ϹΚΒ νῦν. ἀνέβη σίμων πέτρος· καὶ
ι Καὶ εἵλκυσεν τὸ δίκτυον ἐπὶ τὴν γῆν μεσ-
τὸν ἰχθύων μεγάλων. ἑκατὸν
πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων
ϹΚΓ ὄντων, οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον·
ι Λέγει αὐτοῖς ὁ ἰς· δεῦτε ἀριστήσα-
ϹΚΔ τε· οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθη-
ι Τῶν ἐξετάσαι αὐτόν· σὺ τίς εἶ·
ϹΚΕ εἰδότες ὅτι ὁ κς ἐστιν· ἔρχεται
ι Οὖν ὁ ἰς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον
καὶ δίδωσιν αὐτοῖς· καὶ τὸ ὀψάριον
ⲭ ἀρ ϹΚϚ ὁμοίως· τοῦτο ἤδη τρίτον
ι Ἐφανερώθη ὁ ἰς τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν· ὅτε οὖν

Ἠρίστησαν· λέγει τῷ σίμωνι
πέτρω ὁ ις· σίμων ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με
πλεῖον τούτων; λέγει αὐτῷ· ναὶ
ΣΚΖ Θ κε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει
αὐτῷ· βόσκε τὰ ἀρνία μου· λέγει
ΣΚΗ Ι αὐτῷ πάλιν δεύτερον· σίμων
ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με; λέγει αὐτῷ· ναὶ
ΣΚΘ Θ κε σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε· λέγει αὐτῷ·
ποίμαινε τὰ προβάτιά μου· λέγει
αὐτῷ τὸ τρίτον· σίμων ἰωνᾶ φι-
λεῖς με; ἐλυπήθη ὁ πέτρος· ὅτι
ΣΛ Ι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον φιλεῖς με·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· κε σὺ πάντα οἶ-
δας· σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε·
ΣΛΑ Θ λέγει αὐτῷ ὁ ις· βόσκε τὰ προβά-
τιά μου· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι·
ΣΛΒ Ι ὅτε ἦς νεώτερος· ἐζώννυες
σεαυτὸν· καὶ περιεπάτεις ὅπου
ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς·

…τενεῖς τὰς χεῖράς σου καὶ ἄλλος
σε ζώσει· καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις·
Τοῦτο δὲ εἶπεν σημαίνων ποίῳ
θανάτῳ δοξάσει τὸν θεόν· καὶ
τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· ἀκολού-
θει μοι· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος
βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα
ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα· ὃς καὶ ἀνέπε-
σεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆ-
θος αὐτοῦ καὶ εἶπεν· κύριε τίς ἐστιν
ὁ παραδιδούς σε· τοῦτον ἰ-
δὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· κύριε·
οὗτος δὲ τί· λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως
ἔρχομαι τί πρὸς σέ· σὺ ἀκο-
λούθει μοι· ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος
οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς· ὅτι ὁ μα-
θητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει·
καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς

ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει·
αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρ-
χομαι, τί πρὸς σέ· οὗτός ἐστιν
ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ
τούτων καὶ γράψας ταῦτα· καὶ
οἴδαμεν· ὅτι ἀληθής ἐστιν ἡ
μαρτυρία αὐτοῦ· ἔστιν δὲ καὶ
ἄλλα πολλά· ὅσα ἐποίησεν ὁ ι̅σ̅
ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν,
οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν
κόσμον χωρῆσαι
τὰ γραφόμενα
βιβλία.
ἀ
+ μήν :~ +
ι̅
+
εὐαγγέλιον κατὰ ἰωάννην
στίχων βτ̅ :~

τοῦ καὶ ἤλειφε τῷ
μύρῳ. ἰδὼν δὲ ὁ
φαρισαῖος ὁ κα-
λέσας αὐτὸν, εἶπεν
ἐν ἑαυτῷ λέγων·
οὗτος εἰ ἦν προ-
φήτης, ἐγίνω-
σκεν ἂν τίς καὶ πο-
ταπὴ ἡ γυνὴ ἥ-
τις ἅπτεται αὐτοῦ·
ὅτι ἁμαρτωλός ἐστι·
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
Ἰησοῦς εἶπε πρὸς αὐτόν·
Σίμων, ἔχω σοί
τι εἰπεῖν. ὁ δὲ φησί·
διδάσκαλε, εἰπέ.
δύο χρεωφειλέται
ἦσαν δανειστῇ τινί·
ὁ εἷς ὤφειλε δηνά-
ρια πεντακόσια,
ὁ δὲ ἕτερος
πεντήκοντα·
μὴ ἐχόντων δὲ
αὐτῶν ἀποδοῦναι,
ἀμφοτέροις ἐχα-
ρίσατο. τίς οὖν αὐ-
τῶν, εἰπέ, πλεῖον αὐτὸν
ἀγαπήσει; ἀποκρι-
θεὶς δὲ ὁ Σίμων εἶ-
πεν· ὑπολαμβά-
νω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον
ἐχαρίσατο. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὀρθῶς
ἔκρινας. καὶ
στραφεὶς πρὸς τὴν
γυναῖκα, τῷ Σίμω-
νι ἔφη· βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖ-
κα; εἰσῆλθόν σου
εἰς τὴν οἰκίαν,
ὕδωρ ἐπὶ τοὺς
πόδας μου οὐκ ἔ-
δωκας· αὕτη δὲ
τοῖς δάκρυσιν ἔ-
βρεξέ μου τοὺς πό-
δας, καὶ ταῖς θριξὶ
τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμαξε.
φίλημά μοι οὐκ ἔ-
δωκας· αὕτη δὲ

523

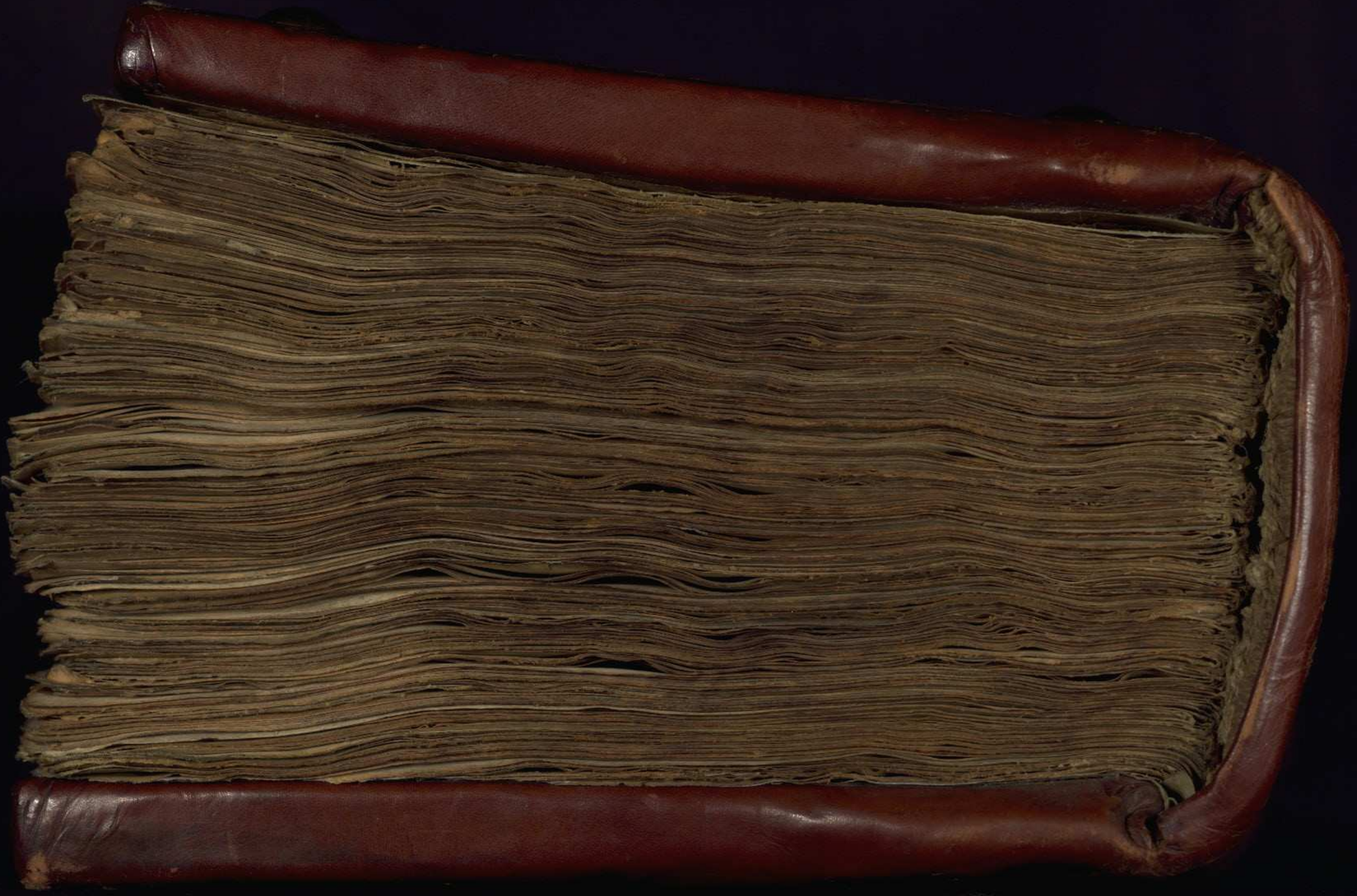

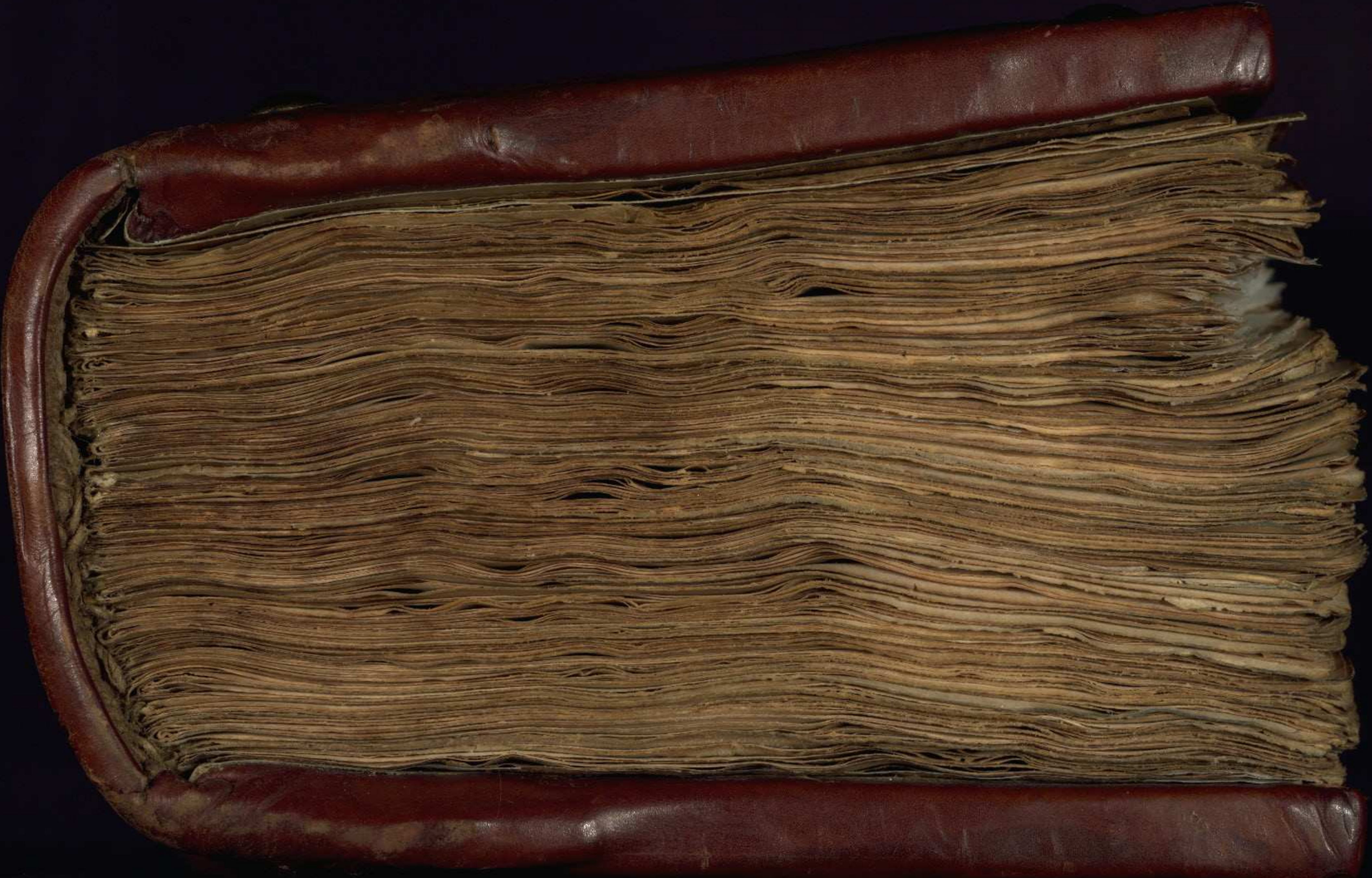

BENIGNE CHARLES
FEVRET DE ST-MEMIN

This document is a digital facsimile of a manuscript belonging to the Walters Art Museum, in Baltimore, Maryland, in the United States. It is one of a number of manuscripts that have been digitized as part of a project generously funded by the National Endowment for the Humanities, and by an anonymous donor to the Walters Art Museum. More details about the manuscripts at the Walters can be found by visiting The Walters Art Museum's website www.thewalters.org. For further information about this book, and online resources for Walters manuscripts, please contact us through the Walters Website by email, and ask for your message to be directed to the Department of Manuscripts.

The Walters Art Museum
600 N. Charles Street
Baltimore, Maryland
21201
http://www.thewalters.org/

Released under a Creative Commons Attribution-
NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported license
http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/legalcode
Published 2013